

ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత!

హైందవజాతికి

వివేకానందస్వామి ఉద్బోధ

సంకలనం :

శ్రీ వికనాథ్ రానడే

అనువాదం :

'శ్రీపాదరేణువు'

శ్రీ వివేకానంద శతబద్ధులకి
శోభనపాత్ర పత్ర పంక్తములు

మూల్యము
2 రూపాయలు

~~1001~~

1814931

C 10235

ప్రకాశనము
కాగ్జురి ప్రతురణ
విజయవాడ - 2

సర్వసామగ్రి ప్రకాశనము

ప్రకాశ
కాగ్జురి ప్రతురణము
విజయవాడ - 2

ప్రకాశకుల నివేదన

—॥—

ప్రచురణకర్తలు అనేక చోట్లని గ్రంథాలు ప్రచురిస్తుండవచ్చు. కాని అలా ప్రచురించడం ఒక గొప్ప అదృష్టం అని భావించడం కొన్ని గ్రంథాల విషయంలోనే జరుగుతుంది. ప్రస్తుత సంకలనం అలాంటిది.

అంగ్లంలో ఈ సంకలనాన్ని కూర్చిన శ్రీ వేదనాథ రావడే మంచి ప్రతిభావంతులు. వివేకానంద శరణు జయంత్యుత్సవ సమితి, వివేకానంద శైల స్మారక సమితికొక సంఘటనా కార్యదర్శి, హిందూ రాష్ట్రోద్ధరణ శంకభద్ర కట్టకున్న రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక సంఘ బౌద్ధిక కార్యకారిందిన వివేకానందుని మహాత్తర సంకల్పాలకు యాచకలుగా గెలుపు పొందేస్తున్న ఆ మహాసంస్థలోని అత్యున్నత ఘోషిస్తున్నాం. ఒకరైన వీరవ్యూహ ఈ సంకలనం జరగడం దీని ప్రతిభ.

కారణమయ్యలైన వివేకానందులు దివ్యావేశాత్మకర్తలు. జరిగిన మహాత్తర సంతోషాన్ని వివిధ గ్రంథాలనుండి సేకరించి నవ్వుతో అనుస్మరించే మైత్ర భారతీలో ఇప్పటి జాతీయవాదం కనుగుణంగా స్వామివారే మళ్ళీ చెప్తున్నారన్నది.

సమకూర్చాను శ్రీ రావడే ఈ పని చెయ్యడంలోఉన్న శ్రమను తద్దక్షులు గుర్తించగలరు

స్వామివారి సంపూర్ణ గ్రంథావళి చదువునూ ఉంటే ద్రుతి సంక్లిష్టతను అర్థమవుతుంది అంత అక్షరకమైన ఆ గ్రంథాలలోనుండి శతాంశానికి తక్కువయ్యేటట్లు ముఖ్యాంశాన్ని ఉద్ధరించడం వైశిష్ట్యంతోపాటు కరమైన ప్రకారం మనస్థైర్యం ఉంటేనేగాని సాధ్యంకాదు అందులోనూ వివరణ ఉంది. వ్యాఖ్యానంగాని లేకపోతే స్వామివారి మాటలనే ఏర్పి కూర్చి అందించావన్న లక్ష్యం పెట్టకోవడమూ సర్వార్థసా నిర్వహించడమూ అసిద్ధాంతాలను అర్థమైతే వేరమూ, ఫలమూ రెండూ జక్కించుకొన్న సంకలనకర్త ద్రుతి అభివృద్ధిని

అనువాదకుని శ్రమ మరొకవిధమైనది ఒక బస్సు దీని అటువంటిదే మరొకదన్న మరొకచోట ఎత్తాలని పిల్లించడం వంటిది అది క్లిష్టమైన విషయమిది అందు ఆ జీవుడు 'అహం బ్రహ్మస్మి' అన్న తత్వతత్త్వము అతని మహత్తర వాణివి అన్యభాషలో చెప్పడం కాదు చెప్పవలసిన పనిలేదు

అంతో క్లిష్టమైన పనిని విజయవంతంగా నిర్వహించ ప్రస్తుత అనువాదకుని ప్రజ్ఞకు నిదర్శనం ధర్మావేశంతో శ్యం పొందిన ఒక ప్రజ్ఞావంతుని భాషాంతరీకరణ ఇది అంటాని మహాన్నత్యంతో తమమర్యాద మునివిహించిన అనువాదకులు, మొదట మేము శ్రీ సర్వనారాయణగారి

ద్వారా కోరికలను ఈ అనువాదం చేయడానికి పండేహం
 చారు ఒక ప్రక్క తమ శక్తికి సంబంధించిన పండేహం,
 రెండవ ప్రక్క ఈ గ్రంథాన్ని తెలుగు పాఠకలోకానికి కందివ్వ
 డంలో పాలుపంచుకోవాలనే తీవ్రమైన ఆకాంక్ష. చివరకు
 మా కోరికను మన్నించారు 'స్వామివారే నాచే యీ పని
 చేయించారు మూలు చదివి నేను పొందిన అవేకోల్పా
 హాల్లో నూనవంతయినా ఈ అనువాదాన్ని చదివి పాఠకులు
 పొందగల్గితే నేను ధన్యుణ్ణి' అంటూ అనువాదాన్ని విప్రములై
 అందించారు కృషీతగ్గ ఫలాన్ని పొందిన ధన్యు వాయన

స్వామివారి శరణమే జయంతుల్సేవ సందర్భమున
 వెలువడిన ఈ మహా గ్రంథం భారతదేశపు ప్రధానరాష్ట్ర
 లన్నిటిలోను ప్రచురింపబడడం దీని ప్రాచుర్యాన్ని చాటు
 తుంది అంగ్ల గ్రంథ ప్రచురణకర్తలైన స్వస్టిక్ ప్రకాశన్
 వారి అన్ని ముద్రితో ఈ తెలుగు గ్రంథం ప్రచురింపబడు
 తోంది. అనుమతి నిచ్చినవానికి సంకలనకర్తయైన శ్రీ వీరనాథ
 రానడే అనువాదకర్తైన శ్రీ పాదకోణువు ముఖదిగ్ర
 కారుడు శ్రీ 'వెంబు' గార్లకు ఈ విషయమున సహకరించిన
 శ్రీ సత్యనారాయణగారు, తదితరులకు ధన్యవాదాలు తెలు
 పుతూ, అంధ్ర పాఠకలోకానికి ఈ గ్రంథాన్ని అందిస్తున్నాం.

—ప్రచురణకర్తలు.

భూ మి త్ర

—१११—

సూర్య సంవత్సరం వెనుక అవతరించిన వివేకానంద స్వామివాది శత్రుయంతి మహోత్సవం కోసం దేశమంతటా గొప్ప గొప్ప సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. అందుచేత వహులుగానే స్వామివాది శీరికాన్ని బోధనూ తిరిగి చదవాలని ఉత్సాహం కలిగింది. శ్రీ రామకృష్ణ పరమ హంస ప్రవాస శిష్యుడైన ఆ మహానుభావుడు ఇటీవలి శతాబ్దంలో విదేశాలకు వెళ్ళి నివ్వబడిన మతమైన ననాతన దర్శాన్ని, హైందవజాతి సంపదాన్ని ప్రపంచానికి మరొకటి ప్రకటించిన మొదటి హిందూమత ప్రచారకుడు. మహా దేశభక్తుడూ, పంపూర్ణ, సంఘటనాదక్షిణా అయిన ఆయనే జాతీయ ఉపసమర్థివన శత్రుండు మొదట్లో ప్రబుద్ధం చేసిన దీక్షుండుడు. అంగ్లేయ పరిపాలనవల్ల వైశిఖంగా పతనమై చీలిపోయిన దేశాన్ని పునర్నిర్మించడానికి పూనుకున్నదీ ఆయనే. భారతదేశ ప్రాంతీక మతంలో ఉన్నదనీ, హైందవజాతి ఉపసమర్థరణం మతాచారంగానే సమర్థ మవుతుందనీ హెచ్చరించి ప్రబుద్ధ భారతానికి పునాది వేసినవారూ ఆయనే.

ఆ మహావీరుని పంపూర్ణింది ఆయన మెదల శక్తి గొరవాన్ని ప్రకటించాలని ప్రజలు సిద్ధపడుతూ ఉన్నారు. శత్రుయంతి మహోత్సవ సమాహు తను కృషిని ప్రారంభించాడు. అంతలోనే జాతి యావత్తు ప్రకంపితమై వెంటనే ఏకమై పర్వశత్రులపూ వహుయిత్తవరచి, దయా

రాక్షిక్యా నీతి నియమా నా విధివి ఉత్తరపు సరిహద్దును తాకిన శత్రువును ఎదుర్కొనవలసిన అవసరాన్ని గుర్తించింది ఒకవంక ఆ శత్రువు పైకి పేర్చుచున్న నవీస్తూ కొంగడానా యుద్ధ పన్నాహాలు చెప్పుడమే కాక మన దేశంలో ప్రవేశించే రాదులతోనూ సంప్రసించులు జరుపుతూ ఉండకూ చూరకవంక మన పాండులు అయివార్థమూ మిక్కిలి అయిన స్వాధీనక జగత్తులో వివరిస్తూ ఉండకూ దేశాన్ని అశ్రవ్యరకతం చెయ్యూ హిమవర్షులకం మీదుగా పెద్ద దండయాత్ర చెయ్యదే దేశాని శత్రువు

ఇప్పుడు మన జాతి ఉన్న పరిస్థితిలో వివేకానంద స్వామి సందేశానికి నిమాత్మ ప్రాముఖ్యం వచ్చింది ఎందుచేతనంటే ఆయన సందేశం చాలాన్ని ప్రబోధించేది చిలం చిలం దైహిక చిలం మానసిక చిలం, సంకల్ప చిలం - ఇదే ముఖ్యమని ఆయన ఎన్నడో చెప్పారు ఇప్పుడు మన జాతి కననర ముఖండి అదే అన్నివిధాల చిలమూ మన కిప్పుడు కావాలి వివేకానంద స్వామి ఇమన కండలతో ఉత్కుశరాలతో ప్రత్యుత్తమైన మనస్సుతో జాతి చిలంలా చిలం వాంఛించాడు రన దేశీయులు చాలాన్ని హిమపాన్ని పాదించాలి ఇత్ర వీర్యంతో బ్రహ్మ తేజాన్ని పొందాలి కోరాడు ఇప్పుడే ప్రమాదకరమయిన క్లిష్టపరిస్థితిలో మనకు కావలసిన ముఖ్య లక్షణాలు ఇదే స్వారంభ్యం వచ్చిన తర్వాత వివేకానందుని దిగుమతి అయిన తొలిక నీవన వ్యామోహమూ చోగ లాలనకా ప్రతిచి దీదనే మనం పూర్తిగా విర్లక్ష్యం చేకామ

స్వామీజీ ఉపదేశాల వచ్చిటివీ సమాధారం చేసి చూస్తే ఆయన మనోక మహిమంత్రాన్ని అనుగ్రహించివచ్చుచోస్తుంది భగవద్విశ్వాసమూ ఆత్మవిశ్వాసమూ ఇదే ఆయన దేవదేశించిన మంత్రం ఆయన చెప్పిన ఆత్మవిశ్వాసం ఉన్నవి త్వరపార్థం మీద లభారవనీ ఉన్నది నేను ఆత్మను నన్ను కత్తి తింటింటలేదు ఏ ఆయనమూ నన్ను చూపుడు

పోలేదు. అగ్ని మమ్మి కాల్యలేదు, వాయువు ఎండింపలేదు. నేను సర్వ గతుడను, సర్వవ్యాపిని. తన దేశీయం క్రమముహూర్తాల్లో పది పది ప్రతిష్ఠించేటట్లు వివేకానందస్వామి ఈ మంత్రాన్ని బోధించారు. ఆయన ఎక్కడ చూట్టాడనా, ఏమిచెప్పినా ఆయన ప్రబోధ గేయానికి ఈ మంత్రమే వల్లవి అయింది. ఈ మహాత్మిర సత్యాన్ని అపగాహన చేసుకుని తదనుగుణంగా జీవించవలసిన సమయం అవన్నమయింది. మన మీ పని చెయ్యగలిగితే ప్రపంచంలో ఏ కత్తి మనకు పాని చెయ్యలేదు.

పైగా ఆయన మోక్షానికి కృషి చేసేమందు దర్మానుష్ఠానంలో పరిపూర్ణులు కానాని ప్రకటించారు. విజానికి ధర్మం లేకపోతే మోక్షం రానేరదు. మన మతం నిర్దీపమవుతున్న ఈ దశలో ఈ సత్యాన్ని మరింత దృఢంగా గుర్తించవలసిన అవసరమిస్తుంది. గార్లవ్య జీవితాన్ని ఆయన సమర్థించి దాని కొర విమూల్య గౌరవాన్ని కల్పించారు. రాజ్యం వీరభోజ్యమనీ, అందుచేత వీరాన్ని ప్రకటించాలనీ బోధిస్తున్న ధర్మ కాస్త్రాన్ని ఆయన తన దేశీయులకు జ్ఞానకం చేశారు. మనం జీవిస్తున్న నైతిక పరిస్థితుల కనుగుణంగా పరివర్తించాని కాస్త్రాని చెప్తున్న సంగతిని మరిచిపోగూడదని ఆయన హెచ్చరించారు. దుష్టా ఉన్న పరిస్థితులను ఉన్నట్లంగీకరిస్తేనే నాటిల్లో మంచి పైట పడదాననీ, దానికేసుకోదాననీ ఏమైనా అక అంటుంది. అందుచేత వివేకానంద స్వామి తన దేశీయులు ఈ కాస్త్రవిధిని మరువరా దంటూ హెచ్చరించారు. “పరిస్థితులను బట్టి క్రతువులను బయింపడానికి పాప దాన భేద దండములనే నాలుగు ఉపాయాలలో అవసరమైనదాన్ని ప్రయోగించు. ప్రపంచాన్ని అనుభవించు అప్పుడే నీవు చివ్వితుడవు. ఇలావాక ఇకదులు చేసే అవసూనానను నమిస్తూ పడిఉంటే, తరుకు కిక్కుపట్టిన ప్రతి అర్థమైనదాడూ వచ్చి తప్పినా అణగదొక్కినా ఏమీ చెయ్యకుండా

విడుదలచే నీ జీవిత మిక్కడ వికృష్టమూ, నరకప్రాయమూ కావడమే
కాక భయవంత వచ్చే జీవితమూ అంటే అవుతుంది."

మన వ్యాకంక్ర్యాన్ని, జీవన మార్గాన్ని, స్వధర్మాన్ని సంరక్షించు
కోవడానికి తాళి అంతా సన్నద్ధం కావలసివచ్చిన ఈ క్లిష్ట పరిస్థితిలో మన
నలాంటి వక్రవ రెచ్చుకుని, మన వికృతాన్ని దృఢీకరిం చేసుకోవడానికి
ఈ సందేశం ఎంతో అవసరమూ, ఎంతో విలువైనదే:

తారకదేశంలో తాళియ వస్త్రైక్యమంటే తెదరికిన్ని అవ్యార్థిక
శక్తులను సమీకరించడమే అని అయిన ఎన్నో పాఠ్య వెప్పాడు. తారక
దేశంలో తాళి అంటే ఓకే అవ్యార్థికాదర్శానికి సమానంగా స్పందించే
హృదయాలు కలవాళ్ళ కూడితే అని అయిన అద్విప్రాయం. అయిన ఇచ్చిన
ఈ సందేశాన్ని తాళిమైక్యమూ, సర్వకర్త సమీకరణమూ అవసరమయిన
ఈ కరుణలో ఎంతో శ్రద్ధతో అర్థం చేసుకోవాలి.

స్వామిజీ హైందవతానికి మరొకమాటగూడా చెప్పాడు మనం
శత్రుత్వను విడిచిపెట్టాలని ఆయన హెచ్చరించాడు. నష్టంపకత్వం, మూఢ
విశ్వాసం, అల్ప మనస్కత, పరస్పర కలహాలూ, అల్ప విషయాని కధిక
ప్రాయశ్చయవ్యధం మొదలైన అవస్థల కన్నించితే ఈ శత్రుత్వే హేతువు.
ఇచ్చిమి ప్రతిఘటించి ఉన్న ఈ అవస్థలు పూర్తిగా తొలగివచ్చుచే తాళి
నుపంపబడితిమై నిక్కలావంతో మహా కర్తవ్యంకనువుతుంది. అందరూచేరి
ఓకే దృఢమైన సంకల్పంతో కృషిచేసి పూర్వంకంటే సమర్థులమైన
భవిష్యత్తును నిర్మించుకో గలుగుతామని స్వామిజీ చెప్పిన ఈ మాటలు
గూడా ప్రస్తుత పనుకూడానికి అవసరమైనవే. అందరూ కలిసి ఎదుర్కొన
వలసి వచ్చిన ఇటువంటి ప్రమాదకర పరిస్థితులలోనే తాళులు తమ స్థితి
గిరుల నవగాహనం చేసుకుంటూ అత్యాచరాలకూడానికి ఉపక్రమిస్తాయి.

ఇప్పుడే ఈ అవసరాన్ని తీర్చడానికే ఈ ప్రచురణ ఉద్దేశమైంది

స్వామిజీ రథమూ, ప్రవంగానా వెనిర విషయాలను వంటరించి ఉన్నాయి. వేదాంతం, చరణం, పాంఠికం, సంగీతం, శబ్దం, కళా, ఆధ్యాత్మిక జీవితం : ఇవి పామావ్య విషయాలు. అటు ఆధ్యాత్మిక విషయాలూ నమ్మర్థిగా ఉన్నాయి. కాని ఈ ప్రయతన సరియైన సమయం వరకు ప్రారంభం కాలేదు. అధికతన పాశుర్యం నెలకొని ఉన్నప్పుడు, కత్తివీరు మనసు కలిగిందే కాగా అందు ప్రాప్తి ఎన్నుకోవడం కలిగింది. అలా ఎన్నిక కాగాలను మొదటినుండి చివరివరకు అంతా ఒక అనుభూతిమయ లోకంలో ఉండే బిడ్డల వలె ఉండే చరణం కలిగింది. పూర్వకర సందర్భంతో విమర్శన లేకుండా స్వతంత్రంగా అర్థమయ్యే కాగాలనే ఎన్నుకున్నాము.

ఈ ప్రయతనం కేవల సంకలనంగానే సంపూర్ణంకావడం. స్వామిజీ సందేహాన్ని, వివరణగాని, వ్యాఖ్యానంగాని లేకుండా సమాధి వారి మాటలలోనే అందించాని మా ఉద్దేశ్యం. అందుచేత అంతా స్వామిజీ మాటలుగానే ఉన్నది. స్థిరమూ, ఉపసర్జకమూ, విషయ వివరణం - వివరించుకొనే సంకలనకర్త కలిగింది. కాన్ని కొన్ని వాటి స్పష్టతకోసం వర్ణనామూర్తగా ఉన్నది వాచనావరణం పెట్టాము.

మరి

ఈ సంకలనంలో ఉపయోగించబడిన వస్తువంతా అద్వైతాన్ని వాడు ప్రకటించిన ప్రామాణిక ప్రయతనం వివేచనాపూర్వకం సంపూర్ణ గ్రంథానికి సంబంధించి, ప్రాప్త పాశుర్య శిష్యుల రచితమైన వివేచనం స్వామి జీవితం, స్వామివారి జీవితకాలంలో ఆరంభించి ప్రకటికమైన ప్రయతన భారత, బ్రహ్మచారిని, ఉద్ధారక వ్రాతకం పాత సంధికలూ, మరి ఇతర వ్రాతకం ముందీ చేకరించబడింది.

అందుచేత ఈ వస్తువంలో స్వామివారి మాటలకు అనుకరణ చిహ్నం ఉండుకు పెట్టలేదో పాతకుకు బోధనమవుతుంది. ఒక విధంగా సైన్యమంతా స్వామివారి మాటలే కాంట్రీ ఆ చిహ్నం ఉన్నట్లే.

ఉన్న విషయాలన్నింటిలో ఈ వ్యవస్థకు వాయిగు తాగాయిన విధక్త మయింది. (1) సందేశము (2) వీర్చిన ఉపవ్యాసాలూ, చర్చలూ, వ్యాసాలూ (3) కొన్ని పరికింపలూ, హెచ్చరికలూ. (4) మానవతా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల శిక్షణ.

(1) సందేశము :- మన జాతి స్థితి గతులను గూర్చి స్వామివారి ప్రవాస భావాలలో అధికభాగం ఇంచులో ఉన్నది. ఒక విధంగా ఇది స్వామి వారు ప్రాసిన మనోరథక వ్యాసంవలెదే అనంత్యకమయిన స్వామివారి ఉపన్యాసాలూ, ప్రసంగాలూ, లేఖనాలూ, వ్యాసాలూ మొదలైనవవలెనుండి ఉద్భవమైంది ఈ భాగం. వేరు వేరు రోల్లనుండి వేకరించిన ముక్కలే అయినా స్వామివారి భావాలు అనుస్మరకంగా పొందికగా ఉండేటట్లు కూర్చబడ్డాయి.

(2) వీర్చిన ఉపవ్యాసాలూ, చర్చలూ, వ్యాసాలూ :- ఇంచులో చేర్చిన భాగాలు మొదటిభాగంలో చేర్చడానికి వీలుకావీ. కాని అంశలోని విషయానికి ఆధారమైన స్వామివారి అధిప్రాయాలు వీటినిబట్టి వ్యక్తమవుతాయి. తమలో ముఖ్య విషయాలను గూర్చి స్వామివారి అధిప్రాయాలు సరాసరి విశ్లేషణ దృష్టితోనే వీటిని విశ్చరణ అవగించి.

ప్రతి (3) కొన్ని పరికింపలూ, హెచ్చరికలూ :- స్వామివారి హృదయం ఇవే విషయాలను గూర్చి ఎక్కువగా వృంధించిందో, వారి మనస్సు ఏ రోకరలో పనిచేసిందో వ్యక్తం చేసే దృష్టితో ఈ భాగాలను వేకరించాము. స్వామివారి ప్రసన్న గంభీర దృక్పథానికి వెనుక ఉన్న ఆచారోత్పాదాలు వీటి మూలంగా పాఠకులకు స్పష్టమవుతాయి.

(4) మానవతా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల శిక్షణ :- జాతీయ పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పాల్గొన రచించిన కార్యకర్తలకు ఎటువంటి లక్షణాలు ఉంటాలో స్వామివారు తమ రచనలలో అక్కడక్కడ ఆనేక

సర్వా మాలు వెప్పారు. అటువంటి ఉపదేశక చాక్యం వచ్చితినీ సంఘ విద్వాంశు, చాతుర్యశ్శం, యథార్థ గురుత్వం, తీవ్రతం విజయవంతం కావాలంటే మొదలైన కీర్తికలతో ఇందులో గుడ్డిగుడ్డాము. స్వామికి నందే గాన్ని అచరణలో పెట్టడానికి ఉపయోగించే మూలవలయవంతువల్ల వీటి నీ పుస్తకంలో చేర్చడం జరిగింది.

గాడ్వి నిర్ణయ విషయాలనే పరిమితమై పేకరణ చేసిన ప్రతి విషయాలన్నీ గూర్చి ఎంతో విలువైన వస్తువు స్వామివారి కరవల్లో విస్తృతంగా ఉన్నది. అందులోనుండి రావలసిన భాగాన్ని ఎక్కువగా అంతా ముఖ్యమే అనిపించినందువల్ల సంకలనకర్తకు ఎంతో కష్టమయింది. ముఖ్యమనిపించిన దంతా చేర్చినట్లయితే పుస్తకం చాలా పెద్దదయి తిరుగు పెరిగిపోయేది. కాని ప్రయత్నం కర్తవ్యం సంకలన రాయకు కూడా ఎక్కువమంది స్వామివారి భావాల ప్రయోజనాన్ని పొందడానికి వీలుగా పుస్తకం జనసామాన్యాలి అందుబాటులో ఉండే తీరులోనే రచ్యమయ్యేట్లు చెయ్యాలనుకున్నారు. ఈ ప్రయత్నం చదివి పాఠకులు స్వామివారి ఉపదేశాలను వస్తుగ్రంథాలకు తెలుసు కోవాలన్న ఉత్సాహం పొందుతారని ఆశిస్తున్నాము. అట్టివానికి అద్వైతాక్రమం వారు ప్రకటించిన వివేకావంధస్వామివారి వంశార్థ గ్రంథావళి సంఘ బాంసు దివినే సుమోహం వహించగానే పలుగురుంది.

28. కాంచనాచార్య పీఠ,	} విజ్ఞానాథ రావడే
కంకల్త - 8.	

(సంకలన కర్త)

విషయ సూచిక

పంచదశము

పంచదశము	...	1
మన భుజ్యభూమి భారతం	...	8
అప్పుడూ - ఇప్పుడూ	...	17
మనదే భారతదేశం అర్థం	...	21
భుజ్యభూమి కార్యక్రమం : దాని భూమి, అర్థము	...	42
భుజ్యభూమి కార్యక్రమం దంశంలా దీని భూమి భూమి భూమి	...	74
భుజ్యభూమి మహాకార్యం-1. భూమి	...	88
భుజ్యభూమి మహాకార్యం-2. అర్థము ప్రకారం	...	100

ఏర్పిన ఉపన్యాసాలు. చర్చలు

హిందూమతము, దాని పరిమితులు	...	128
గృహం రక్షణ, దాని పరిమితులు	...	137
భారతీయ స్త్రీలు	...	138
భారతీయ పౌరస్థాన స్త్రీలు భారతము	...	145
పాశ్చాత్యులకు భారతీయ మతములు	...	147
అర్థం - దాని పరిమితులు	...	149

కొన్ని పరిశీలనలు, హెచ్చరికలు

పరిశీలనలు :

భూమి పరిశీలన	...	157
భూమి పరిశీలన	...	159

వ్యక్తిని కాలిని ఉద్ధరిస్తే	...	161
దైవంతో యోగం వ్యక్తిగతం	...	163
ప్రతిమాధ్వపుంజలో ప్రతిమాభాధము	...	165
చాకాతుగా సమాధి తటస్థపడడం అపరాధకరం	...	166

మోక్షమార్గము.

మీరే! అంగీకరించులైన భారతీయులు	...	168
కండి, కండి ముఖాభ్యుదయం కండి	...	170
భారత జీవిత అగ్రశ్రేణికి చెందిన మీరు!	...	171
చైతన్యవని 'వివర్ణ'మే! తెలియజేయండి?	...	174
శ్రీధర మతప్రచారకుల స్వకీంచి : ప్రస్తుతమునా హిందూమతాన్ని నిందించడం మానండి!	...	176
వైవాన్తి, భవ వివాదాన్ని ఏక కాలంలో కేందించెను.	...	179
'విజయన ప్రవక్త మహానుజుని జ్ఞానే!' ఎంత ముత్యమువలెనైన కంఠకోషం?	...	182
సాక్షాత్తులకే కట్టుబడిన వారి!	...	184

మానవతా ప్రతిష్ఠాపనము - లేనా

కార్యకర్తల శిక్షణ

సంఘ విద్యుదాం	...	188
నాయకత్వం	...	193
యథార్థ శాసనత్వం	...	197
శిక్షణ విజయనా విజయవంతం కావాలంటే	...	200

ప్రథమ భాగము

సందేశము

సం దేశ ము

హిందువన్న చూచి వివేచనతోనే నీలో ఎక్కడదేని కత్తి అనిర్భ
వింది నిన్ను వర్ష వతున్నట్టి తెయ్యారి అప్పుడే నీవు నిజమైన
హిందువువు

ఏ దేశానికి చెందిన హిందువైనా ఏ రాష్ర్ట చూట్టాడేవాడైనా నీకు
విశ్వాసము కావారి అప్పుడే నీవు నిజమైన హిందువువు

ఏ హిందువు కష్టపడి అయినా నీ హృదయాన్ని కరిగించి నీ
కన్నకొడుకే కష్టంలో ఉన్నట్లు నీచేత దానింపజెయ్యారి అప్పుడే నీవు
నిజమైన హిందువువు

అంతేకాదు హిందువులకోసం ఆ మహాత్ముడు గురుగోవిందసింగు
వలె ఎటువంటి కష్టాన్నినా భరింపగలిగిరి హిందూధర్మ సంరక్షణం
కోసం తన నెత్తురు దాకపోసి యుద్ధ భూమిలో కన్నబిడ్డల దాపును
కగ్గారా చూచి ఎవరికోసం కా నీ త్యాగం చేశాడో వాళ్లే తన్ను వివర్ణించి
నెయ్యగా దెబ్బతిన్న పింహమై ఆ మహామహాపురుషుడు తన చివరి కృత
ముచ్చై తన్ను సరిత్యకొందిన తపనాళ్ళకు వలెత్తు చూడైనా అనకుండా
ప్రళాంతంగా కార్యరంగంనుండి ఉపసంహరించుకుని తపనానికి పెళ్ళి
పోయి అక్కడ చనిపోయాడు ఆ ఉత్తమోత్తమ సమాచారమే నీకు
రక్ష్యం కావారి అప్పుడే నీవు నిజమైన హిందువువు

దేవదాసులకు ఉన్న ప్రతివ్యక్తి గురుగోవిందపింగు భావం
సోదర దేవదాసులలో వహస్రపాతిక వోషాణ ఉంచవచ్చు అయినా వాళ్ళు
హిందువులన్న చంగతి మరచిపోకూడదు వాళ్ళు విన్న వానా యాతనలూ
పెట్టినావరే వాళ్లే నీకు ముందు పూజింపదగిన దేవతలు ఎవరెన్నికాపాటు
పెట్టినా నీవు వారిని ప్రేమతో ఆశీర్వాదింపగలగాలి వాళ్ళు విన్న
తరువాతేస్తే ఆ మహనాత్ముడు గోవిందపింగువరే మోసంతో మరణించ
దాని నీవ్వలదారి అట్టి కార్యదీక్ష వహస్రకర్త ఉన్నవాడే హిందువు అని
పించుకోవడానికి అర్హుడు ఆ దాస్యస్వాన్ని అందుకోవడమే మన కెల్ల
మృదు అక్షయి ఉండాలి

వరస్సర నైమవస్యలు పారద్రోలి ఈ మహత్తర ప్రేమ ప్రవా
హాన్ని నరసింహుని వ్యాప్తం చేద్దాము

మన పుణ్యభూమి భారతం దాని మహాజ్ఞాని చరిత్ర

ఈ భూమంతరంలో పుణ్యభూమి అవిపిండకోగం దేశం: కర్మాను భవానిశ్చ ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయి అవశసించే దేశం: పరమాత్మానికి అది ముఖంగా జీవనూత్ర గతిపే ప్రతిభిపి చిత్తవికసి మతిగా చేరుకోవలసిన దేశం: పౌత్యంలో, దాదాకంలో, పాపిత్వంలో, కాంతి వైరాగ్యాల్లో, అన్నింటినీ మించి అర్థావరోహంలోనూ, ఆధ్యాత్మికత్వంలోనూ మానవ జాతి పరాకాష్ఠ సందితున్న దేశం ఏదైనా ఒకటి ఉందంటే అది భారత దేశమే !!!

ప్రాచీన చరిత్ర

భారతదేశ ప్రాచీన చరిత్ర మహత్తర కథల అహంకార భార్య కలాపాల వర్ణనలతో నిండిఉన్నది. విస్తృతమైన ఆత్మిక తత్వమూ, ఆజ్ఞా మైన వివిధ కథలం వీర విహారమూ, ఉత్తమోత్తమ దివ్యజాతి, మహత్తర భావనా నిలయా అయిపో మనకు ప్రత్యక్షమవుతాయి. శిలీంధ్రాదుల జీవిత విశేషాలూ, అమా వాలాల్లో గద్దె వెక్కిరించుచున్న రాజుల ఉద్ధవాంశూ, కోడలాపాంశూ అహంతి అయి ప్రజలు పొందిన కరుణగంధు; రాజుల మంచి దైర్ఘ్యమిట్టి ప్రతి లక్షణమిందిన ముదురుబొయ్య మూత్రపే చరిత్ర లన్న మాటలు అర్థమయ్యే పక్షంలో అటువంటి చరిత్ర లుహాళ: భారతదేశాని!

దేవదేవీమూర్తిని భారతదేశంలోని అనంతాక్షర మత గ్రంథాలూ, పాదాభిషేకమైన వాక్య వాద్యములూ, వేదవేదాంగాలూ; వివిధ శాస్త్ర గ్రంథాలూ - వీటిలో ప్రతి మంత్ర - రాజుల కీర్తిత విశేషాలూ పంక్తి వ్యవస్థా చెప్పివదలిపోయి ఎంతో స్పష్టంగా - మహాత్మ్యమైన ఈ భారత చారి, ఇతర చారులు నాగరికం భావనానికి ఎంతో ముందుగానే - మానవ నామకమైన శరీరపానాలూ, రాగద్యమాలూ ప్రోత్సహించగా, ప్రకృతి సౌందర్యంలేక అక్కష్టమై, భగవద్భక్తమైన అపారాధ మేరాక్షి మనమోగించి, ప్రకృతిని అణచి, అపార లోగంకోపాటుగా మనో మృతమైన అపారాధిక బాధాన్ని ఎలా అధిష్టించిందో, దాన్ని అణచివేసే కంటో ఏమో దేశం ఎలాదాచిందో మనకు ప్రకటిస్తున్నది. యుగ యుగాలుగా ప్రకృతితో పోరాడి భారతదేశం సాధించిన అనంతాక్షర విజయాలకు మూలకాయన విజయ పతాకాలు లాంచవల్లా, వ్యతిరేక భావనలచల్లా పాతలకి వీరికై ఉండవలెనుగానే ఇప్పుటికి అవి ప్రాచీన భారత మహోజ్వలం పరిభ్రమ సూచిస్తూనే ఉన్నాయి.

05-00000

ఈ ఆశ్చర్య వారి మహాభిమానా, ఉత్తర విరోధా లేక అప్పటికే ప్రాంతాలనుండి క్రమక్రమంగా కదిలి భారతదేశంలో స్థిరపడి దాన్ని వనిత్రం చేసింది లేక ఈ చరిత్ర భారతదేశమే దానికి అన్యదావదా అన్నది నిర్ణయించడానికి మన కిప్పుడు ముసువ పాదాలు లేవు

అచీకాక తారతమ్యంతోపో, బైటవో వివేచిస్తూ ఉన్న ఒక మహాజాతి
 పొంక్రమేదా ప్రకృతిమాత్రం నమసరించి తన జన్మస్థానాన్ని వదలంపని
 వచ్చి ఇలాంటి మొదలైన ప్రాంతాలకు వలసపోయింది, ఆ జాతీయులు
 తెల్లవాళ్ళు, నల్లవాళ్ళు; వాళ్ళకళ్ళు వలసా, నీలమా; వాళ్ళకు నల్లజాట్లు
 తిండ్ల తొడిమెండ్లుకలుండేవా - మొదలైన విషయాలను విరచించడానికి

గూడ ఇప్పుడేమీ అచారాదు లేవుకొన్ని ఐరోపీయ భాషలకూ సంస్కృతానికి కనిపిస్తున్న మన్నిపాతకన్యం ఒక్కటే తప్పమిడివి.

అలాగే అధునిక భారతీయులు ఆ పూర్వజాతికి పాంకర్యంలేని వారమరేనా, పిళ్ళల్లో ఆ జాతిరక్తం ఎన్నిపాళ్ళు ఉన్నది, దాంతో దౌర్జ్విగా సంబంధంలేని వాళ్ళవరూ మొదలైన విషయాలను విద్వంసించి తర్కానివదళం గూడ ఏమంత తేలికైన విషయంగాదు.

అయినా ఈ అధిష్ఠిత కరిస్థితివల్ల మనకువచ్చిన నష్టమేమీలేదు.

విశ్వవ్రంశం కనిపిస్తున్న ఈ వర్తమాన్ని గమనిస్తే దాని ఏ ప్రారీస భారతజాతి ప్రప్రక్షమంలో నాగరకత కిచ్చాలి నందుకున్నదో, ఏ జాతిలో మానవ మేధ సంపూర్ణ వికాసం పొందిందో, ఆ జాతికి మేము వారసుల మని పగర్వంగా తెచ్చగరిచాళ్ళు, మనెప్పురోమా హృదయంలోమా ఆ జాతి లక్షణాలే కలనాళ్ళు ఇప్పుడీ ఈ గర్వమీద లక్షలకొంది ఉద్విస్తూనే ఉన్నాడు.

నదీ పర్వత మనుద్రాణుడాలి, దేశకాల నిరోధం నశిక్రమించి భారతీయ భావ పౌరణము పూర్వమూ ఇతరదేశాల నావరిందింది. ప్రత్యక్షం గానో అప్రత్యక్షంగానో ఇప్పుడీ ఇతర జాతులకు అందిస్తూనే ఉన్నది. ఆ పూర్వజాతి వారసత్వంలో ప్రపంచంలో ఎవరికీలేని అధికారగం మనకే ఉన్నదేమో.

విమర్శనా వైశిష్ట్యం

నా పతా వత్ జాయతే — అపస్తమంది వత్సదార్శము అనింపడు.

ఉన్నదానికి లేని దెన్నడూ కారణం కాలేదు. అన్యంలోనుండి ఏదీ ఉద్భవించదు. ఆర్యజాతి అంత ప్రాప్తివస్తువతో ఈ భార్యకారణ పెద్దాంతం మీదా అంత ప్రాప్తివస్తువది. భార్యమైన ఈ జగత్తుకు కారణం ఉన్నదని.

అది వర్ష జగద్యాస్త్ర మవతమేకాక దేశకాలముల కతీతమైనదని అర్హణి మొదటినుండి మమ్మచూ ఉన్నది. వర్షద్రష్టయైన మహర్షులు గానం చెయ్యగా అత్తివైతం దీన్ని విచారించారు. నేటి హైందవుడు కూడా ఈ వైనాది దానిమీదనే తవచీరితపోరాన్ని విస్మించుకుంటున్నాడు.

ఈ జాతికి సహజంగా అశంకలతో ఉన్న తల్లాన అర్హర్షి వ్యవధిలో తీర విచారగా వర్ణించి, దివిష్టకులో మహర్షి కానున్న వాని చేతులు ఆశంకలతో వణికినట్లు, మొదట్లో కొందె ఉగ్రులూడినా, త్వరలోనే సైన్యాన్ని పొంది, సునిశ్చితకాపుస్త్రై, సుదృఢ ప్రయత్నంలో వరమాన్యుక పరికాలను పొందించింది.

ఆ తీర విచారాదు వాక్యరేఖ ఎన్ని వనులో చేయించింది. కర్ణా వ్యవధి తర్వాత దై వాక్త చెయ్యని చుని లేదు. యజ్ఞవేదికలో ప్రత్యలు పుమా వర్ణించారు. వేదవాక్యంలో ప్రతి పదాన్ని వ్యవస్థగా నమస్తంగా పండి పారం తీకారు. తమ కర్మ కలాపాన్ని విహార విధానంగా పిచ్చాట చేసి చూచి, నందేపించి, తిరస్కరించి అవుసరి కాదని తర్జన తర్జనలు చేసి, నిగ్గు తేల్చుకుని వమానం చెప్పుకున్నారు.

ఈ విచారాదు మొదట్లో కామ మమ్మన దేవతలను గూడా వాళ్ళి క్రోధివేయించిగాడు. వర్ణాంశర్యాట, వర్ణగతుడూ అయి స్వర్గంలో ఉంటాడమనుష్ట పృష్టికర్త అయిన విశ్వవికమహాద అవ్రహమణ్ణిగానే వర్ణించి, పాశాపత్రైవ ఈశ్వరుడేమోనా ఎందుకూ పనికిరాదని క్రోధి చేసి, నేటికి అన్ని మతాలకూ మించిన ఆధిక వంద్యాకు లనుసరించే మూర్తిమత్తవంకో విమిత్రంలేవి విశ్వజనీవ మతాన్ని స్థాపించగలిగారు.

యజ్ఞవేదికలకు ఇటుకలను వేర్వే వర్ణకులలో నుంచి, ఈ విచార మూలంగానే, అర్హణిలో అర్హర్షులమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రం ఆవిర్భవించింది.

యజ్ఞయాగాదుంకు కాలవిర్బయం లేయకంకోనం అగోళ విజ్ఞానం పుట్టి వర్వ ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యచరితం చేసింది.

గణితశాస్త్ర విజ్ఞానానికి ప్రారంభరూపితానుభవో ఏ జాతికంటే ఎక్కువగా అర్థజాతి దోహదం చేయగలగనానికి ఈ విమర్శయే హేతువు రహాయనిక శాస్త్రంలో, వివిధ రహాయన ద్రవ్య వర్ణ్యకనిం తోపి నైర్వ్యంలో, స్వరప్రస్తావ నైర్వ్యంతోపి సంగీతంలో, రమలాకావ చరితరాం నిర్మాణంలో వారి విజ్ఞానం వరమావరి నందుకున్నది. ఆధునిక బదాపీయ వాగరకత ఈ అర్థజాతి విజ్ఞానానికి ఎంతో బుడవని ఉన్నది.

మనోహరమైన కలలతో వనిపిల్లం మనస్సులను వదివ్వంచేసే శాస్త్రాన్ని, ప్రపంచంలోని వాగరక దేశాన్నింటిలోనూ వాదదారికబు దిన్నప్పుడు బళ్ళలో వదువుతుని చూడలేనిరమూ ల్లప్తిసండుకువే చక్కని కరలనూ అర్థజాతి ఈ విమర్శనా నైర్వ్యంచేతనే న్నష్టించగలిగింది.

కవిరా భావుకత

అర్థజాతి మనస్తత్వంలో మనోక విశిష్టతలు - దాని రహిత భావుకత. అది వారి విమర్శనా నైర్వ్యార్థి ముఖ్యత బోధుగుతాలవనరింది ఉన్నది. ఆ జాతి మతం, దాని తత్త్వచింతన, దాని చరిత్ర, దాని వీరి నియమావా, దాని రాజీమావా అన్నీ ఈ కవిరా భావుకత అనే పుష్ప కయ్యతో విజేరింపబడ్డాయి. పాదక నామవేడుంగం సంస్కృతం వాటి నన్నింటిని ఇతరభావ లన్నిటికంటే సర్వవమర్థంగా చెప్పుగడిగింది. గణిత శాస్త్ర కవోరవర్ణాలు కూడా ఆ భాషా మహత్వంచేత మధురకవిరా రూపాలు దాల్చాయి.

విమర్శనాక క్తీ, దాన్ని మెంపొందించిన గుంబీర వర్ణవర్ణన సమర్థ మైన కవిరాభావుకత ఇది లేంతే మొందవజాతి వ్యవస్థాపానిషాద్దానికి ముఖ్యమైన లంతరీక రారవాయి. ఈ రెండూ కలిపే జాతిమనోలానికి కీలక

మర్యాదమూయి. ఇంద్రియము కలితమైన మహాత్మక రహస్యమును అవగాహన చేసుకునేదియు కాలిని ముందుకు నడిపించింది ఈ రెండింటికీ సమ్మేళనమే. కలివాటికలివమైన ఇనుమును కోసేవైనా వత్తులాకారంలో చుట్టరాని ఏదైన ఉత్కృష్టకంపాదమే ఈ రెండు కలిసి వారి సర్వవిజ్ఞానానికి మూలహేతువు అయ్యాయి.

ఇదే వారి కలిత్యాన్ని సువర్ణమయం చేశాయి. అదనవారి పని తనంలో, అకృత్యాన్ని కల్పించే హేతువిద్యాదారి రాశిచక్రంలో, చిత్రకగా వర్ణ సామకస్యంలో, స్వాన్నిక దివ్యలోకాలకు రెండింటికీ కల్పనంలో శుద్ధియేదారో పేరొంది చంపవలసిన జాతి గావించిన కృషియావత్తు కనిపిస్తుంది.

కోదా రాస్త్రాశ్రేణాదు, విశ్వజీవిత సామాన్య విషయాలు గూడా ఇంద్రియచక్ర జ్ఞానం ద్వారా అతీంద్రియ సమాధ్యాన్ని స్పృశింపజేస్తూ, కనిపించే సత్యం కంటే కనిపించని సత్యంమొక్క సాందర్యాన్ని అందించే కలితా రాష్ట్రకలో సమాధ్యాదనం చేయబడ్డాయి.

అత్యంత ౭ శతవడలోనే ఈ జాతికి ఈ విశిష్టతయం ఉన్నట్లుగా దీన్ని అది ఉపయోగించుకున్నట్లుగా మనకు విద్యనాణ అనిపిస్తాయి. వేద వేదాంగాల్లో మనకు విచిత్రమే ఆర్యజాతి మత పాంథిక విషయాల్లో ఎంతో కొంతమంది ఇలాగమిస్తూ ఉన్నా చూపాంతరాలు పొంది మనిషికి ప్రాప్తమైనట్లుగా వివరమవుతుంది.

క్రమంబ్ధ దివ్యరేచితా రావనా, విత్త్యుత కర్మ కలాపనూ, విరిన్న మృత్యుక్రయించేత అత్యసమరమైన ఆమెవంశిక వర్ణాదాగా వికృతమైన సంఘ స్వరూపనూ, మానవ జీవిత క్షేమానికి అవసరమైన ఎన్నెన్నో విషయాలు, మరెన్నెన్నో జీవిత రోగాలు వేదశాంఖ్యాది ఆర్య జాతిలోనే రావడమయ్యాయి.

అభ్యాసీక తా బన్మనూరు

ప్రపంచంలో ఏ దేశానికి ప్రవహించకముందు విజ్ఞాన ప్రోతస్థితి లో ప్రాచీన చారిత్రకంలోనే ఉద్భవించింది. నమ్మద్రావణ ఎన్నడూ రకగతి లేక సమంతో హిర్వభోక రహస్యాలను లేపించడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉన్నట్లు మహాత్ములగ శివారో అకాశంలో దొడ్డుబహిమే గాకర హిమవత్సర్యరలేదో ఈ చారిత్రామి రాహ్య స్వరూపం ఇదే అభ్యాసీక విజ్ఞాన ప్రోతస్థితి అన్య భూమి అని నిరూపిస్తోంది. తనుపులు తర్చిన బ్రహ్మచేత్రులు నంపించినవి ఈ సరిత్ర చారిత్ర భూమిలోనే:

మానవ ప్రకృతి తత్త్వ విజ్ఞానానికి, అంతర్గతద్రహస్య లేదనానికి జ్ఞాన ఇక్కడనే నిమిషమేసింది.

'ఈ మానవమి తత్త్వమేటి: దాహ్య జగత్తు ఎంత ఉన్నదో అంతా ఉన్నట్లున్న అంతర జగత్తు చూడమి:' అన్న విధికిపు ఇక్కడనే ప్రారంభమైంది. అమరమైన అర్మి ఉన్నదనీ, సర్వజగత్సర్వచేక్షకుడైన తగవంతు మన్నాదనీ, ఆ తగవంతును రో-పెదవం-అంతటా ఉన్నాదనీ న్నమితు: పిత్రాంబరమింది ఈ గర్వమిదనే. మరంరోమా, తత్త్వగ్రాతం రోమా పరమోన్నత లెక్కలను ఈ దేశమే అందుకున్నది. అభ్యాసీక విజ్ఞానమూ, తత్త్వచింతనా ఇక్కడనుండే నమ్మద్ర తరంగాల్లా లేవి ప్రపంచాన్ని ముంచే త్రిదేశము.

దివ్యర్మ సాధన

నింతమహా త్తమన దీ దేశం:

దేశీయత్వనా విదేశీయత్వనా - నాని లేవన లక్షణం అదమారమ పాపవృత్తికి దిగడాని ఉండకపోలే - ఈ గర్వమీద ఉన్నంతమేనూ ఇక్కడ పుట్టి మూలావిద్యలే మహాసాయులై యున్న జీవులకు దివ్యత్వాన్ని సిద్ధింప

లియ్యించి కళాబాగా ప్రయత్నిస్తూన్న పరమ పవిత్ర మూర్తులైన
లిహృద్గుణ దివ్య రావణ తన చుట్టూ క్రమ్ముకుంటున్నట్లు దానించి
రీతుకాదు. ఇక్కడే గాఢిలోనే ఆర్వాత్మిక సంస్కందసం పరమ్యధంగా
ఉన్నది.

నైరక జీవితానికి, తత్త్వ చింతనకు, ఆర్వాత్మికత్వానికి ఈ
దేశమే పవిత్రమైనది. తన్ను తాను మిగుల్చుకోవడానికి మానవుడు చేసే
వివిధాదు కృష్టి రోహదం కల్పించేది ఈ దేశమే. పరమ మూర్తరసను
బలోపించే అజ్ఞానావరణాన్ని తొలగించేది జనన మరణ రహితమైన
నిత్యమైన పరిపూరితమయమైన ఆత్మవ్యభావంగా ఆవిష్కృతమయే
ఆర్వాత్మిక జీవన మానవుని కిచ్చగలిగింది ఈ దేశమే. విహితరీతిగా
పరాశాస్త్ర సందేహించిన జీవితంలో సుఖానికి రెడ్డిండ్రి దుఃఖం ఉన్నదనీ,
మోహమే పర్యవర్తనమూ మూలమనీ మానవుని మొట్టమొదట గ్రహించి
చింది ఈ గుర్తమీదనే. నది యోవనమూ, భోగ పరమ్యధి. మహోన్నత
ప్రకృతి, అనంత ప్రభుత్వమూ అన్నీ ఉండి ఇదంతా మిద్య అని మోహ
కృంశలాంతు మానవుని మొట్టమొదట తెంచేయగలిగినది ఈ పవిత్ర
దేశదేశంలోనే.

వివేదమూ, బాధ, సత్తువాచివ్యులు, విశ్వరూప - బాధిద్రవ్యమూ,
సుఖమూ - దుఃఖమూ, పశ్చాత్తాప - పిరుషా, బ్రహ్మ - రాహు మొదలైన
ద్యురద్యాలు పరస్పర విరుద్ధ లక్షణాలతో నిత్యమూ సంఘర్షిస్తున్న మానవ
జీవిత మహాసాగరంతో పర్యవంగపరిత్యాగ విచారనవస్తున్న, కదలానే
బలంతో విమిత్తంలేని పరమ ప్రణాంతిని మానవుని కమలించింది ఈ
దేశంలోనే :

జనన మరణాదు, జీవిత తృప్తి, జీవితాన్ని నింజెట్టుకునే ప్రయ
త్నంలో, అనివార్యంగా ఎదురయ్యే దుఃఖ రాహుకృతమూ మొదలైన మానవ
జీవిత ప్రభావ పరమ్యధమ మొట్టమొదట గ్రహించి వాటి కన్నింటికీ

శ్రీకాలాదాప్యమైన పరిష్కారాన్ని మానవుడు పొందించింది ఈ దేశంలోనే! అవలు జీవితమే ఐదవమని, అది పర్యవృత్తం చామిద్రమని, రస నీడనే కాదు చూచి చెదిరి ఎగ్గడిలే అనిపేయవలె చూచుచూ జగత్తునూ అందరినీ రస జీవితాన్ని నిజమనుకుని మానవుడు కావవలెనున్నదని మొట్టమొదట తెలుసుకొనిగింది ఈ దేశంలోనే!

యీకార్యమూ, అనుష్ఠానమోగ్యమూ అయిన మరం ఈ ఒక్క దేశంలోనే ఉన్నది. ఇతర దేశాల్లో ఐహామరలుని తోడి సోదరులకు దక్కకుండావేస్తూ జీవిత రోగాలను తామే అనుభవించడానికి వెళ్లి ఆవేశంతో జనులెల్లా ముందుకు దూకుతున్నారో అట్లాగే జీవిత లక్ష్యమైన పరమార్థాన్ని పొందించడానికి అనంతమైన కైర్య సాహసాలతో ఐహిక రోగాలను విడిచి ప్రేమా వ్యవహారా వేలగాది ఈ ఒక్క దేశంలోనే ముందుకు దూకాడు.

ఇక్కడనే, ఈ ఒక్కదేశంలోనే, మానవహృదయం అతి విశాలమై అనంత విస్తృతినంది తోడి మానవజాతిమేళాక కనులెక్కింది పరుస్తూ తీవ్ర కోటి, దేశనాదేశన పర్వజగత్తూ విపీలికాది ద్రహ్యవ్యంతం ఉర్వ నీడ దేదం లేకుండా అంతా తనలోనే ఉన్నట్లు కావడం చెయ్యగలిగింది. విశ్వాన్నంతటినీ అత్యుపయోగం కావించి ఆ అత్యుపయోగమే తనన్ను ఏవేలాన్ని గూడా మానవుడిక్కడనే పొందాడు.

సాధు పొందువు

మన మాతృభూమికి ప్రపంచం ఎంత ఐదుదాటి ఉన్నదో చెప్పడానికి వీలేదు. ఒక్కొక్క దేశాన్ని విడివిడిగా తీసుకొని ఏమేదోలాని ఎంతెంత ఐదుదాటి ఉన్నదో అంతవా దేనినా ఈ సాధు పొందువులే ప్రపంచం అధికంగా ఐదుదాటి ఉంటుంది. ఈ సాధు పొందు విశేషణం చూడడం

కర్తవ్యమైంది కావచ్చు కాని దయామయుడైన ఈశ్వరుని అనుగ్రహానికి ఎల్లప్పుడూ పాత్రుడైన సాధు హిందువు విషయంలో ఆ డూషణలనే చరమశత్రుల దాగి ఉన్నది.

ప్రాచీనాధునిక కాలాల్లో లలనంశమైన మహాశాతులనుండి గొప్ప గొప్ప రాచులు ఉద్భవించాయి. ఒకజాతినుండి మరొకజాతికి వారి వని మరుమూ ప్రాచీనాధునికకాలాల్లో జరిగింది. ఒక్కొక్కజాతి వికసితమై మహాత్తర శక్తిమంశమైన వర్మవీరాంతు ప్రాచీనాధునికకాలాల్లో ఇతర జాతులలో వెతజిల్లవలసి జరిగింది. కాని ఒక్క విషయం గమనించండి. ఎప్పుడేజాతి మరొకజాతి కేమిచ్చిన వేరీలాంకాలతో వీరమైన యుద్ధంలో విమిత్తంలేకుండా ఇవ్వడం జరగలేదు. ప్రతి దావాన్నీ రక్తంలో నానబెట్టి మరీ ఇచ్చారు. అన్ని రాచులూ కోల్లకొంది మానవుల రక్తప్రవాహంలో ఈదుకుంటూనే వెళ్ళవలసి వచ్చాయి. అన్నింటివెంటా వికలాంగుల అక్రందనలూ, అనాథకుసుమల హాహాకారాలూ, విగత శర్మకల విలాపాలూ అనుననందక తప్పలేదు. ప్రవాసంగా ఇతరజాతులు దోచిందిన పద్ధతి ఇదీ !

దీనికొక్క ప్రాంతపశాత్తి అపవాదం. గ్రీకు పుట్టకముందు, రోముపేరే వినందకముందు, అధునిక ఐరోపీయ నాగరకలా పితామహులు వటప్రాయులై జంతువీతితో మపిఘామకువి అకపుట్లో వివసించే లోజుల్లోనే ఈ దేశంలో నైకత్యం వెల్లివిరిసింది. ఇంకా ముందుగానే, చరిత్రకందని కాలంలో, సంప్రదాయం తొంగిచూతూనికి పాపాపీఠలేని యుగయుగాల వెనుక, అప్పటినుండి ఇప్పటివరకూ, భావాలవెంట భావాలు ఈ జాతినుండి ఇతర జాతులకు అందుతూనే ఉన్నాయి. ప్రతిరావమూ అకర్పారంలో బయటలేని కాలినే ప్రింపించింది. ప్రపంచ జాతులన్నింటికీ మన జాతి ఒక్కటే పనులంతో జయించే జాతిదాతేను. అదే మన అర్చన : అదే మన యోగ్యత !

అమర భావతం

అనంతాక గ్రీకు పైన్యాలు ప్రపంచ విజయానికి బయలుదేరి సర్వము చూచి కంపించిన రోజులున్నాయి. ఇంత భయహేతువయిన గ్రీకు సామ్రాజ్యమూ ఛోదిలోకి మారలేకుండా తురిచిపెట్టుకుపోయింది. ఒక్కటి ప్రపంచంలో చెప్పుకోదగిన ప్రతిదోలా రోమనుల గృధ్రపరాకం రెనరెపలాసింది. వారి అధికార ప్రవాహం ఎక్కడెక్కడి మానవుల కలలమీదా కాంతవించింది. రోము పేరు విశిష్టతే చూచి గజగజ లాగింది. అయితే ఏం? ఆ చక్రవర్తులు వివసించిన దోడ్లు ఇప్పుడు తుప్ప ధూరి కిదిలాలుచుపోయాయి. వీలెట్లు పారించినదోల సారీళ్ళు గూళ్ళు కడుతున్నాయి.

ఈ జాతులలో తుప్పమైన దొడ్లుల్లాన్ని అమరిపించిన ఇతర జాతులూ వచ్చాయి, పోయాయి. ఇటాలియామీద వలయావరచి నిర్ణత్యంపోవట్టి అంతలోనే నశించాయి. బ్రెటిని ఆర్మకొలంలో దురదీ కాకమూ దొడ్లన్యమూ తప్ప మరొక లక్ష్యమే వాటికి లేకపోయింది. అజాతు రీతిభంగా మానవజాతి ముందుకు కళంకాలు మాత్రమే రాగలిగాయి.

కాని మన జాతి ఇప్పటికీ తీరిస్తూనే ఉన్నది. ఈ జాతి నిర్మాత మనుషు, ఈలోకాని ఈ దేగాదికి వస్తే ఆమన అశ్వర్యపరమసిన అవసర ముండదు. దీన్ని అన్య దేశంగా అమన భావించడు. నేంగొరిది సంవత్సరాలు ఆలోచించి అవసరంలో పెట్టిన అప్పటి దర్మాతే ఇప్పటికి ఆశురసంపదమవుతున్నాయి. తరతరాల అనుభవం పరివర్తమైన ఆచారాలు గాఢమనస్సెట్లు ఇప్పటికీ ఉన్నాయి. రోజులు గతవగా గతవగా దురదృష్టంబో చిచ్చులులిస్తూ అవన్నీ ఈ జాతికి వ్యధత్యంబో దృఢతరమైన విశ్వాసం ఏర్పడడానికి నహకవించాయి. ప్రపంచ దేశాలతో వాకున్న అనుభవాన్ని పురస్కరించుకుని వే చెప్పుకున్న ఈ మూమీద విశ్వాసం ఉంచండి.

ఈ జాతి ఇప్పటికీ సురక్షితంగా ఉంచడానికి ఈ స్వచ్ఛందాధికారమే సేతువు. ఈ జాతి కాంచనమైన హృదయస్థానం ఈ దివ్యమే.

ఎన్ని విధక దండయాత్రలు జరిగినా చెక్కుచెదరక అప్పటి వారకపే ఇప్పటికీ ఉన్నది తగ్గది ఉత్సాహంతో, అజయ్యమైన చైతన్యంతో సుస్థిరమైన కుం పర్వతంవలె రోజు రోజుకూ దృఢపడుతూ ఈ జాతి ఎప్పటికీ ఉంటుంది. అద్యంతరహితమై అమరమైన ఆత్మవస్తువువలె ఈ జాతి జీవితమూ నిత్యమైనదే. మన మీ వదిల్ర మాతృభూమి కప్పు నిర్మలము :

అప్పుడూ — ఇప్పుడూ

భారతీయ పౌంఢిక ధర్మాలు శాతాబ్దిలట్టి మాట్టులు పౌంఢిమానే వచ్చాయి. లకంకంలో అవి క్రమక్రమంగా ఎంతో శాలానికి నెమ్మది నెమ్మదిగా అవిచ్ఛేదం కావలసిన మహత్తర ప్రణాళికకు చెరిసినవి. ప్రాచీన భారత మహాత్ములు, ప్రపంచం తమ వివేకాన్ని మెచ్చుకోడానికి ఎన్నో కలావులు ఏర్పాటుక దూరర్యుక్తు, ఆ ప్రణాళిక నమలుపరిచారు. కానీ, దురదృష్టవశాత్తూ వారి కంఠరివారే ఆ మహద్భుత వధకం పరించేవరకూ విశ్వాసంతో అనుసరించడానికి ఆకర్షురై పోయారు. భారత వారి దిగజారిపోవడానికి ఒక్కటే ఒక్కరైన ప్రవాస భారతం ఈ ఆకర్షణే. ప్రాచీనం ధర్మాలు, అలాగూ చెక్కుచెందునట్లై కాక వాటి పరిణాం నవి పాదించేవరకూ అనుసరించక వివర్ణించినందువల్లనే భారత వారి దిగజారింది

నేటి భారతదేశ స్వరూపం

పొంగి పొరలి వరవల్ల తొట్టుకూ ప్రవహించే మునికాల గంధీర దీన ప్రపంచమూ; ఆ వదీరివాం వెలుగు నందవనాన్ని పరిహసించే ఫల పుష్ప సంభవితమునైన ఉద్యానవనమూ. వాటి మధ్య అకాలాన్ని దుందిస్తూ మహత్తర కిన్ని హింద్యంతో తళతళలాడే చంద్రకాంత శిలానిర్మిత సౌరరాజమూ. వాటికి నమీవంలాంటి, ముందూ వెనకూ అన్ని చైపులా, అందమూనే గోరంతో, కూలిపోయే కప్పులతో. బయటపడ్డ అస్థినంజరాల్లా

(1)

కనిపించే పెనుకృణ్ణి దారిద్ర్యదేవత తాంశవించే పూరిగిడిమె గుంపుల
చివిన గుడ్డలతో తరతరాల దారిద్ర్యాన్ని విరాళమాచించే ముడతలు
వడ్డ ముఖాలతో అబ్బా అబ్బా తిరుగుతే పెద్దనా పిన్ననా కుప్పించిన
శరీరాలతో చావడమే దైవాన్ని పెరిగిక్కి గుంటలువత్త కళ్ళతో
ఎక్కడ పడితే అక్కడ కనిపించే లవునా, ఎడ్లూ గేదెనూ దున్న
పోతునూ వర్షే వర్షత్రా ప్రత్యక్షమయ్యే చెల్లెల చెవారనూ - ఇది నేటి
భారతదేశ స్వరూపం

దివ్యసౌకం ప్రక్కనే రితకపోయిన గుడిపెనూ పవిత్ర దేవా
లయాల ప్రక్కనే కళ్ళలాల దుప్పనూ చీలిచీనాంబరాలు దరించే ఆగర్భ
శ్రీమంతునితో పడితే కౌంస చూరచారి అయిన నవ్వాపి సంకల్పమృద్ధితో
మృష్టాన్నం దుడిచి తెగించిన వ్యక్తులవంక నీర్వాహితులై కాంతి
విహీన వేళాలతో దిగాలుపడి చూడే దరిద్రునూ - ఇది నేటి మన
మాతృదేశం

విదేశీయుల దృష్టిలో మనదేశం

పెద్దపెట్టిన జననమాహాళము తుడిచిపెసే ప్లేగు కంటార తయారకర
విహారమూ శాశి సంకల్పబుని నిర్దీపం చేపిచేస్తున్న చురేరినూ అంబా
టయిపోయిన అకలి బ్రతుకునూ మృత్యుశవం దీకర తాంశవంచేసే
కరువుకాలకూ అకలిచీన వైకల్యం కోర్కెలు దైర్యోత్సాహాలు
నీలించి జీవచ్ఛాలయన చతుష్కళానికాలు నడిపించే శృణవమామనూ
పీటనిపింటిమ్యా గంభీర మౌనంతో పల్కననన్నులై మైశ్రైక రక్ష్యంతో
లత్యానుసంధావంచేసే యోగి - ఇకపీడు యూరిపం కంపి కనిపించే
భారతదేశ స్వరూపం ఇది

ఆహారమార్త మానవత్వం కలిగి వ్యదీకియనూ విదేశీయునూ
స్వమరకష్టనూ విమరకష్టనూ పీల్చి పెప్పిచెయ్యగా ఎవ్వెన్నో దారలు

వరుకూ, గొడ్లవలి క్రమిస్తూ. వ్యతిర్థి ఏ కొంతమూలేవి తానినై,
గతాన్ని గూర్చిన గర్వమూ తవివ్యక్తుకు వంబిందించిన ఆకా రించూ
హస్త్యమై. ఏదోఒకవిధంగా బ్రతుకు హావనకమే కోరుకుంటూ, తోడివారి
వచ్చడనం తున్నహామయ్యే వరమ వీవన్నదావం వ్రెదిలిపోయి, క్రొద్దా
విగ్వాసాలు వశించినంతవల్ల వైరాళ్యమే క్రమ్యగా. వల్లకాడిలో గుంబ
వక్కుల్లా వంబనా వ్రోహమూ తుళంత్రానా స్వయ రక్షణోపాయాలుగా
జవలంబిస్తూ, కమరుగచ్చిన స్వార్థవరత్వంతో బలవంతుల పాదహా! నాక
దానికై నా సిద్ధవడి, అందుచేతనే తమవంటి దుర్బులులను మురింత హత
మాడుస్తూ, దుర్బులులనూ విరుత్సాహాలనూ ముత్రమే తోడే అనర్థకరమైన
మూఠ విగ్వాసాలతో, మోసాతిమోసమైన వైతిరవరవం చెంది, తల్లి కంపు
కొరుకూ ఉన్న కళేవరంమీద కులకులలాడుకూ సందరించే పురుగులవంటి
మువ్వలుకోట్ల అనానీకం దారించేకంపై తిరుగడుతూ ఉండి. బద్ధికారం
చెలాయించిన అంగ్లేమాదికానికి ఈ తాతి స్వరూపం ఇట్లా తోవకం
వహణమే :

ధారతీయాల దృష్టిలో పాశ్చాత్యులు

కాత్రగా సంపాదించిన కట్టకతో ఉన్నట్లునై, యుక్త యుక్త
విదగ్ధుల జ్ఞానంరేక, హెహగ్రస్తునై వరమ మూరమైన ఆటవిక మృగాల
వరి సంబంధమూ, అహత విహారాల్లో పొడిసెద్య పాపిత్వాం వ్రస్తావనే
లేక కాపరాసునై తప్పకరాగునూ, పాంచతాతిక జగత్తే వ్యవమవి కమ్మ
దానిమిదే అచారవశిన తుచ్చ నాగవకవ వవలంబిస్తూ, తమ పొద్ది పింపు
కోవనమే లక్ష్యమై దానికై దోర్లవ్యంతో మోసంతో కుళంశ్రాలతో ఇతర
దేశాల నాక్రమించి ఇతరుల వంపదలను కొల్లగొట్టినూ, జన్మాంశరాదనాన్ని
యన్న వికేకమే తేక దేహత్వనాడునై ఇంద్రియాలను తృప్తిపరచనమూ
పాశ్చాత్య సుఖమతూతీ ముత్రమే జీవితమవి వ్యవహరించే రాక్షసులు
పాశ్చాత్యులు. ధారతీయాల దృష్టికి వారిలా కవిపిస్తారు.

మూలదృష్టి పరితాలివి

ఉభయ పక్షములలోని ఈ అభిప్రాయాలు పరితాలివి కావు. జాతీయ శత్రుత్వముతో కలిపి కత్తిరిక పై పై విషయమును మాత్రమే గమనించి అవిచారితరంగా వివరమునికె వచ్చివందువల్లనే ఇటువంటి అభిప్రాయాలు తోస్తాయి. విరోధీయులు తాతకదేశానికి వచ్చి పెద్ద పెద్ద వర్ణశాస్త్రో పరిపుత్రంగా ఉన్న మహా సేనాల్లోంచి మన దేశ పరిస్థితులకు తమ దేశం వాటితో పోల్చి చూచుకుంటారు. వాళ్ళకు తటస్థమనే తాతకదేశము లందరూ ఏదో ఒక విధంగా వాళ్ళ వాక్రయించును. ప్రతికేంద్రాన్ని అనుకూల నిజానికి ఈ దేశంలో ఉన్నంత దారిద్ర్యమును అయితే మరెవ్వరూ ఉండవుగాని విశ్లేషించునంతా దుమ్ము చూచి అనంతంలో అర్థంలేదు. ఒకప్పుడున్న దాన్నంతయు కోలుపోయి దాస్యంచేస్తూ దారిద్ర్యంతో వాదనలు తున్న జాతిలో ఏమాత్రమైనా మంచి ఉన్నదేమో అనిపించే కత్తి చిర్రోపి యొక మనస్సులకు లేకపోయింది.

మనల్ని గూర్చి వాళ్ళు అలా భావిస్తే వాళ్ళకు గూర్చి మనం విరోధీయులు మందీరెక్కా విరక్షులకే ఏదివచ్చితే అది తింటారనీ వాళ్ళకు వరికులకే తెలియదనీ వర్ణాశ్రమ విభేదాలు పోషించదనీ ప్రేమ పును మహా కంగాభంగంగా నిగ్గు విడిచి తప్పకరాగి యిదేప్పున పంచరిస్తారనీ భావిస్తూ ఇటువంటి జాతిలో మంచి ఉండడానికి ఏమి అవకాశం ఉంటుందని కంటిపూము.

ఈ దృక్పథాలు రెండూ కేవలం మూల దృష్టి పరితాలి మాత్రమే పై పొరలు తీసివేసి లోనికి చూచి గ్రహించిన సత్యాలు కావు. విదేశీయులు మనపంతులలో మికిలెమై తిరగరానికి మన మంగిర పించం. వాళ్ళను మనం ప్లేయ్య రంహిం వాళ్ళు మనల్ని భావించి అనన్యాయములూ నీచులవి వ్యవహరిస్తారు. ఉభయములూ ఒకరినొకరు

అర్థంచేసుకుని పరస్పరవత్సాలు గ్రహించకపోయినా ఈ అర్థిప్రామాణ్యం గూడా ఏదోవంటే వత్సం ఉండక తప్పదు.

దేవింది ఉన్న క్రితకాలీ
ఒక సం దేశానికి నిలయం

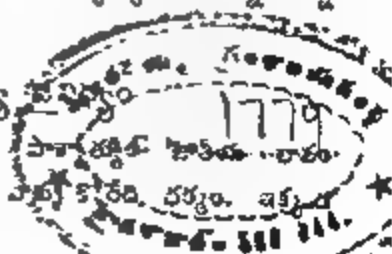
ప్రతివ్యక్తిలోనూ ఏదో ఒక దానం ఉంటుంది. పైకి కనిపించే మానవుడు లోనున్న దావాన్ని అవిష్కరించే రాజవంటి లహరివ్యధి మాత్రమే. ఇలాగే ప్రతి జాతికి దానికే చెందిన జాతీయదానం ఉంటుంది. ఆ జాతీయ దానాలు ప్రపంచ దేశమంతానూ ఉద్బిష్టమైవని. వాటి అవసరం ఉన్నంతవరకూ అవి తమ్ముకాము విలచెట్టుకుంటూనే ఉంటాయి. ప్రపంచ దేశమని ఒక దానం అవసరం తీరిపోయినదాకా వర్చిసమృద్ధి ఆ దావాని అపారమైన వ్యక్తిగాని జాతిగాని చెంటనే నశించిపోతుంది. వెప్పదాని కష్టాలలో, హెర దారిద్ర్య దుఃఖాలలో, అయిదవాడూ కానివారూ ఎక్కి తోర్కె నెత్తి నడుస్తూ ఉన్నా మనజాతి ఇప్పుటికి బ్రతికి ఉన్నదంటే ఈ జాతీయదానం ప్రపంచదేశమని ఇంకా అవసరమై ఉండడం ఒక్కటే హేతువు.

దాతకాతి ఇప్పుటికి దీనిస్తూ ఉండడం విశ్వసనీయ భారతానికి తనవంటు కాను ఇప్పవలసి ఉన్నందువల్లనే అది అర్థం చేసుకోవాలి.

దీనికొపాటు మరొక్క విషయంగూడా గ్రహించాలి. ఏ మంచి లక్షదానినా ఒకానొక జాతిలోనే ఉంటాయని మనమెన్నడూ దానించ కూడదు. వ్యక్తులలో వలెనే జాతులలోనూ ఒక్కొక్కరిలో కొన్ని కొన్ని విశిష్ట లక్షణాలు ఉండవచ్చు.

ధర్మమూ, మోక్షమూ

మన జాతీయ దానం మోక్షం. ధర్మం. మనం కోరేది ముక్తి అయితే మరొకరేది ధర్మం. ఇక్కడ

ధర్మ శబ్దం మీమాంసార్థంలో ప్రయోక్త మవుతోంది. ధర్మమంటే ఏమిటి? ఈ దేశంలోగాని పరదేశంలోగాని సుఖాన్ని అపేక్షించేవారు ఆచరించ వలసింది ధర్మం. ధర్మమెప్పుడూ క్రియాపర్యవసాయి అవుతుంది. అది చూడవును సుఖార్థమై దివ్యకాణ కృషిచేసేటట్లు లేస్తుంది.

మరి ముక్తి అంటే ఏమిటి? ఈ లోకమూ, పరలోకమూ అనిత్యలే అయిఉండువల్ల అందరి సుఖమూ అనిత్యమే అనీ, సుఖపేక్ష కృంజనంలేదనీ, ఇహలోకమంత అయిత్సంత అయితే పరలోకమంత సువర్ణ కృంజన చూత్రమే అవుతుందనీ, అందుచేత సుఖపేక్షతో జీవితాన్ని పెద్దుకోవడమే ఉండవలసి దోరిస్తుంది. ఇంద్రియారవాదా లంటే వర్ణ సుఖమూ ప్రకృతినియమాలు లొంగవచేగండ్ల కాళ్ళూరితలే అవతాయి గాని కాళ్ళకాణ కావు, అందుచేత చూడవును వాటికి తామకుకాక భవదంత విముక్తికై ప్రయత్నించి ముక్తుమ కావాలి. ఈ మోక్షమార్గం ప్రపంచ మంతటా ఒక్క చారకదేశంలోనే ఉన్నది.

ఈ దేశంలో కూడా ఒకప్పుడు ముక్తి లక్ష్యంలో ధర్మలక్ష్యమూ ఆచరించబడింది. దీన్నే కర్ణ పార్థ యుద్ధిలాది రత్నారథమటా; ఈ వ్యాసాది మోక్షకాంక్షిలూ ఒకే కాలంలో సహజీవనం చేశారు. బౌద్ధమత ప్రాచుర్య వంతో ఈ దేశంలో ధర్మం ఉపేక్షితమై మోక్షమే ప్రాముఖ్యం వహించింది.

హిందూ ధర్మ శాస్త్రాలూ, బౌద్ధులూ

‘జీవితానికి మోక్షమే లక్ష్యం. ఎవడెవడు ఏ స్థితిలో ఉన్నా సరే రింటి మోక్షాన్ని ప్రియించండి’ అని బౌద్ధులు ప్రకటించారు. ‘అది నివారణ సాధ్యమవుతుంది’ అని వా ప్రశ్న. ‘వీవు గృహస్థువు. ఆటా వంటి అందని అరణ్యాలలో వీవు ప్రవక్తి పెట్టకోగూడదు వ్యధర్మ నిష్ఠుడవై జీవితాన్ని గడుపు’ అని దోరిస్తాయి హిందూ ధర్మశాస్త్రాలు.

ఇదే సరియైన చూచి ఇందులోనే వివేకం ఉన్నది ఒక్క అనుగు
చూకలేని ఉంటేవాడు ఒక్క అంగలో నడుద్రాన్ని లంఘించి లంకకు
చేరకాదు ఏమైనా అర్థం ఉన్నదా? నీ కుమారున్ని నీవు పోషించుకో
లేవు కాబట్టి కొకరిద్దరినైనా ఒక్క పూని అరియ్య పువ్వులేవు ఇదిగు
రితో పాటుకన్యంతో లెకుకుతూ నడుస్తే కేసునికై ఏ కొంతమూ
చెయ్యలేవు - ఈ పీరితో ఉన్న నీవు ముక్తిని కాంక్షిస్తావా? దర్శం
కంటే మోక్షమే శ్రేష్ఠం అందులో సందేహం లేదు అయినా ప్రపంచంలో
దర్శనే కరణ్యం అందులో పరిపూర్ణత సందాకే మోక్షం అంటారు
హిందూ దర్శనాస్త్రీలు బౌద్ధ బిక్కదే తిరుమకపతి వ్యాసస్వామి
వారికి అయ్యాడు అహింస మహాత్మను దర్శం అవకాలానికి ప్రతి
కారం చెయ్యగూడదు ఇవన్నీ కొన్ని సందృశ్యాని అంగీకరిస్తూనే
దర్శనాస్త్రీలు ఇలా హిందూదేవులైనా

నీవు గృహస్థుని విన్నాశ్రయించుకుని ఎందరో ఉన్నాడు నీ
కవళారం చేసేవాని నీవు ప్రతికారం చెయ్యకపోతే విన్నాశ్రయించినవాళ్లా
నీస్తావు దానిట్టి నీవు పాతకుడనే అవుతావు

గురుం నా నా వృద్ధౌ నా బ్రాహ్మణం నా బహుశ్రవమ్
అకలాంబన చాయస్తం హన్యా దేవా వివాదయన్

(మను-అ 350)

నిన్ను చంపడానికి వచ్చినవాడు గురువైనా చనిపోయినా వృద్ధు
వైనా బ్రాహ్మణులైనా విధిచారంగా చంపవలసివదే ఇందులో ఏ పాపమూ
లేదు అందుకే చతుర్వృత్తి ఇది విజయం నీవేమైనా చివ్వురింకగూడదు

స్వస్థిర్మాచరణాన్ని మించింది లేదు

ఈ జగత్తు పీకపోట్లము నీ పీరాన్ని ప్రకటించి పెరిపితులనుబట్టి
సామ దాన లేద కంఠములనే చతుర్విధోపామాలతో ఏదీ అవసరమయ్యే

దాన్ని ఉపయోగించి స్వావీర్యం చేసుకుని జగత్తు పశుభవించు అప్పుడే
 నీవు బాధితుడ వవుతావు అలా చెయ్యవో నీకంటె బాధ్యుడు మరొక
 దుండకు అవసరమను భరిస్తూ తమ్ములూ కాపులూ తింటూ ఎవరేం
 చేసినా పనియ్యూ చూడంటే ఈ జీవిత మిక్కడ వరకప్రాయం కావడమే
 కాదు శత్రువుల వచ్చేసే ఇలాంటిదే అవుతుంది చువ రహస్యప్రాణులు మన కి
 హానిని బోధిస్తున్నాయి

నీ ధర్మాన్ని నీవు అనుష్ఠించు ఇంతకంటె పరమార్థమే నరకం
 లేదు నాలోకి హైందవ్యం కందరకూ ఇదే నా సంసార స్వరహ్యాన్ని అను
 ష్ఠిస్తూ ఎవరికీ సద్వి అనుకారమూ చెయ్యకు ఇతరులకు చేరనైనంత మేలు
 చెయ్యి కాని ఎవరైనా బాధ్యులైతే నీ కులకారణంపై గృహస్థుడైన నీవు
 నవించి ఉండడం పాపమన్న సంగతి మరిచిపోకు దెబ్బకు దెబ్బతో
 ఎప్పుడోపుకు దుర్బాధ్యులను అనుచివెయ్యాలి గృహస్థు కష్టపడి ఉత్సా
 హంతో ద్రవ్య మార్పించాలి ఇంకో శవకూ తనవాళ్ళకూ సుఖాన్ని
 నడుకూర్చుకోవాలి వీరైతేను మందిరములు చేస్తూ ఉండాలి ఈ మూడం
 చెయ్యలేకపోతే నీవు మనిషి వెళ్లాలి అవుతావు గార్లప్ర్యాప్తి అనునదిందలేని
 వాటిని మోక్షస్థం పొందిస్తావు

భిన్న స్వభావాలు భిన్న మార్గాలు

ఇంతకూ ఏమార్గం మంచిదని ప్రశ్నిస్తే ఒక్కొక్కరి కొక్కొక్క
 మార్గం మంచిదని తేలుతుంది మోక్షకామికి ఒకమార్గం మంచిదయితే
 ధర్మార్థికి మరొకమార్గం మంచిదవుతుంది ఈ మహాత్మర వత్సాన్ని శ్రీకృష్ణ
 భగవానుడు గీతలో ప్రకటించి దాన్ని మరొకరం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిం
 చాడు హైందవ మతానికి చెందిన వర్తా కను వ్యవస్థా స్వరహ్యమస్థాన
 సిద్ధాంతమూ ఈ వత్సాన్ని అనుసరించే స్థాపించబడ్డాయి

అదేమో నవ్వటాశానా మైత్రః కరుణ ఏవ చ
విద్యమో వికహంకారః వసుమతి మఖః క్షమః

గీత - 12 అ - 10

శత్రువులు లేనివాడు, అందరితోనూ మైత్రీ కలిగి కరుణామయుడై ఉండేవాడు, అహంకార మునుకారములు లేనివాడు, మతిని వచ్చినా దుఃఖం వచ్చినా స్వావ్యయం చెడనివాడూ, శుభాశీరి—

ఇవీ ఇటువంటి ఇతర లక్షణాలూ మోక్షార్థి సుద్దేశించినవి

శ్రేయం మాన్యగమఃపార్థ నైత తత్త్వయ్యుచవద్యతే
జీత్రం హృదయ దౌర్బర్యం శృంగోర్విత్తిస్త పరంకవః

గీత - 2 అ - 3

ఓయో పార్థా! నమననకుడవు కాదు. నీకీ లక్షణం ఏ మాత్రమూ లేకదు. జీత్రమైన హృదయ దౌర్బర్యాన్ని విడిచి పరంకపుడనై లేచి వింపిడు :

తస్యా త్వ ముత్తిస్త యోగో లభ్య
తీర్థా నరూన్ దుంక్ష్య రాజ్యం సమృద్ధమ్
మమైవైతే విహతాః షూర్యజేన
విసిత్త మాత్రం భవ సమృహించిన్

గీత - 11 అ - 33

అయినేత ఇక లేచి వింపిడు, యోగస్సు సంపాదించు. శత్రువులను యిది సమృద్ధమైన రాజ్యాన్ని ఆనుభవించు. మైత్రీ బ్రతికి ఉన్నట్లు విపిస్తున్నా నీ శత్రువులు వాచేత షూర్యజే విహతులై ఉన్నాడు. ఓ సమృహించి : నీవు విసిత్తమాత్రుడవు కమ్ము :

దర్శార్థి అయిన పాహ్లాడ్ని ఉద్దేశించి భగవంతుడుచెప్పిన మాటలివి.

(4)

సాత్త్విక ప్రశాంతి -- తామసిక చదత్యమూ

చప్పుడు చెప్పు పిచ్చు నిద్రియముకన్నె ఉన్నంత సూత్రాన నీలో నత్తపే అదికంగా ఉన్నదో తమప్పే అనికనూ వైకి కవిపించేవాన్ని దిట్ట ఎలా తెలుసుకోవకం వర్తకమునా ఉనికిపోయి ముదిరాని కలితమైన నమస్తి లోకి సాత్త్విక ప్రశాంతియే రవించినా లేక తదవ్యవాయి నీ కర్తే రేడుకాలిట్టి ఏ పని చెయ్యక లోలోని గుళిపోయా శ్రమక వర్తనాకమం పొందించే అవసరమే తామసిక స్థితిలో ఉన్నామూ కాక ప్రకృతి పరమావధి కావారి నీ మవస్సును నీ ముగి విజయో పికే తెలుస్తుంది

సాత్త్విక ప్రశాంతి సర్వకర్త నిలయం

నీ జవాబుకో నిమిత్త చేయిలో చెప్పు ఏ జాతిలో మునుగు దిట్ట తెలుస్తుంది నత్తపే అదికమనవస్సును విస్తరంగా వస్తుద్రంకం మనస్సుకు కాంతుకై నిద్రియము దపుకాదు ఆ గాంధీ అనేక మహా కర్తల కేంద్రీకరణంచేత సిద్ధించింది అది పరమాద్భుత దైతవ్య నిలయం పరిగుర్త నత్తపే ప్రవాసమైన మహాత్ముడు మనవర కరవరదావ్యవయవ ముందు సవిదేయ్యనందిన అవవరమే ఉండదు సంకల్పసూత్రంచేతనే అతని పనులన్నీ అతనికి పష్టగ్రంగా వెళుచేతాయి

నత్త ప్రవాసమైన ఆ మహాత్ముడు ప్రాప్తమైన వర్త జగద్భూతాదు తన్ను పూజించమని కోరుతూ ఆయన ఇంచించి తిరుగ వలసిన అవవర మేమిందుంది? ఆ మహాత్ముడు ముదిరిపడ జగన్మాతయే స్వయంగా ఈ మహాత్ముడు వానిగ్గ ఇతన్నందరూ పూజించింది అది మువర్తాకూలం ప్రాప్తంది ప్రపంచమంతా ఆ వ్రాతను గుర్తించి ఆ తల్లి మాదిలు వివి ఆ మహాత్ముడు పనియ విదేయతతో పాత్రాంత మవుతుంది

అతనే గీతలో చెప్పిన

అద్యేష్టా నర్వ భూతానాం మైత్రా కరుణా ఏవత
విర్యమో దిరహంకారః నమదు త మత శమే
ఇత్యాది ఉత్తమ లక్షణాలు కలవాడు

తానుగీత బడర్వం మృత్యు చిహ్నము

వారం పది లోజిల్లా పుస్తకాలనున్నందువల్ల ఓపిక బోధకుగా లేనట్లున్న నన్నది గొంతుతో చూచి చూచి నమలుడూ ముక్కుగో మాట్లాడునూ ఉంటాడు కాంచన అకంఠరేకం అబ్బినాకారులు చివరిన పాతగుర్వలకూ అప్రవాళ్యకూ లేకం లేదు తీర్చిన గొట్టినా వాళ్ళు అలాగే పది ఉంటాడు ఇదన్నీ అకహదమతమో లక్షణాలు రాబోయే మృత్యువునే ఈ లక్షణాలు సూచిస్తున్నాయి లోపం ఉన్నదంతా క్షుణ్ణా క్షణంమీ గది పత్తము ఏమాత్రమూ వాడు అటుచండివాళ్ళను చూచి మోసపోగూడదు ఆ స్థితి మనం దిగజాకగూడదు

అప్పుడు నాళ్ళ స్థాయిలోకి ఎవరూ ఉండవద్దే గీతలో భగవంతుడు అంతగా వివరించి చెప్పాడు అదిగదా అవలు ఏషయం భగవంతుని ముఖం నుండి మొట్టమొదట్లో వెలువడిన మాట లేమిదో వినండి—

క్షైన్యం మాస్య గమః పార్థ నై శత్రవ్యాయోవదర్యతే—

(పార్థా నపుంసకుడవు కాకు నీ కిది యంతమాత్రమూ తగదు)
తర్వాత చేసిన ఉపదేశ మేమిటి :

ఉహ్యై త్వ ముత్తమై యకో చటవ్య

(అందుచేత లేచి నిలుచు యొకప్పు నంపారించు)

కడచిన వేయినవత్సరాల్లాగా దేశం యావత్తు భగవన్నామంతో
దోడచి నింపుచూ ప్రార్థనలు చేస్తూనే ఉన్నది. కాని ఆయన వీరిని
పట్టించుకోవడమే లేదు. ఇంపు వాయన కేం పట్టించి? మూర్ఖ ప్రలాపాలను
చూసవుడే పట్టించుకోరుగదా? భగవంతు డెంచుకు పట్టించుకుంటాడు?
ఇప్పుడు చునకున్న మార్గమల్లా ఆ భగవంతుని గీతోవదోకాన్ని కరపా
వహించడమే.

క్రైస్తవ మార్గమూ పార్థ: —

కష్టార్థ ముత్తిష్ట యోగోదయ —

మహా వైకరీత్యం

ఎంత వైకరీత్యమో చూడండి. ఐరోపీయులకు రేపుతైన క్రీస్తు
'ఎవరినీ క్రతువులుగా దాచించకు. నిన్ను కపిస్తున్నా వాళ్ళ వాగ్దేవతలను.
ఎవరైనా దిన్ను కురిచెందమీర కొద్దే ఎదంచెంప కూడా వాళ్ళకందింది.
అన్నివసలూ చూసేసి పరలోకమూత్రమ పిడ్డంగా ఉండు. విశ్వవ్రజయం
నమీచందోనే ఉన్నది' అని వాళ్ళకు బోధించాడు. గీతోవదేస్త శ్రీకృష్ణ
భగవానుడు 'దైత్యోత్సాహంతో విరవకుండా స్వధర్మాన్ని అనుష్ఠించి
క్రతువులను విధించి ప్రసంసాన్ని అనుభవించు' అంటూ మనకు బోధిం
చాడు. కాని ఐసిగిందేమిటి? అక్కడ క్రీస్తు, ఇక్కడ కృష్ణుడూ లేనిన
బోధలు పూర్తిగా తర్కతంత్రై సోమాయ.

క్రీస్తు ఉపదేశాలను ఐరోపీయు రెప్పడూ పట్టించుకోలేదు. ఎల్ల
ప్పుడూ ఉత్సాహంతో ముక్తిమించే అలవాటు కలిగి అత్యధుర దతో
గుణంతో ఏవైనా ప్రపంచంలోని పమవైకాగలనూ స్వాధీనం చేసుకుని
మనస్తృప్తిగా అనుభవిస్తున్నారు.

మరి మనమో? మూలమూలే కట్టేమీ ఒక మూలమూర్తుని చాపె
వృథు వస్తుండా అని ఎదురుచూస్తూ రాతింజుగకు

మనీ దళగత బామలి తరళం

తద్యక్షిణత మరళయ భవం

(తమరాలతో నీవీవరే జీవితం మిక్కిలి చందలమైవది) అని పాదుసుంటున్నాడు. దీనికో మన నెత్తుడు చల్లదగిపోయి వివక్షితుడైన మృత్యువరయ మావహిస్తోంది. మృత్యువు నాల్గవినే యమము కూడా మనమాం విజ మనుకుని మన్ని అనుగ్రహించడానికి మృత్యువరివారకోటిమైన సకల రోగాలకోసూ దేవాన్ని ఆక్రమించుకుని ఉన్నాడు.

గీకోవరేకాన్ని అనుప్తిస్తున్న దెవరూ మనం కాదు. ఐరోపీయులు! క్రీస్తు చెప్పిన ప్రకారం నకుమకుంటున్నదెవరూ ఐరోపీయులుకాదు. శ్రీకృష్ణ జగవాసుని సంతతి అయిన మనం! ఆమగురున్న ఈ వై పరీ ర్యాన్ని బాగా అర్థం చేసుకోవాలి.

బొడ్డమే అనర్థానికి హేయపు

బొడ్డానికి నేడ మకానికి లెక్కలు ఒక్కటే అయినా బొడ్డం పూర్తిగా అనర్థాన్ని అవలంబించింది. బొడ్డ మార్గమే సరియైన దయితే మన జాతి ఇలా కదిలం కావడానికి కారణమేమిటి? కాల వివ ర్యయం చేతనే ఈ స్థితి వచ్చిందంటే మిపోతు. కార్య కారణ విమర్శాన్ని ఆరిక్రమించి కాలం మాత్రం పనిచేయ్యగలదా!

క్రీస్తు ప్రభావానికి ఐరోపా లొంగలేదు

రక్కార కామ మోక్షలు నాలుగూ పునుషాభ్యానిచెప్పి వాటిని పొరించే మార్గాలను వేదమతముక్కటే బోధిస్తోంది. ఆ మతంలో ఉన్న మనల్ని బద్ధుడు పాశువేకాడు. గ్రీకు జాతిని, రోమను జాతిని, క్రీస్తు నర్వనాశనం చేశాడు. కొంతకాలం గడిచాక అదృష్టవశాత్తు ఐరోపీయులు క్రీస్తు బోధం ప్రభావానికి గ్రీకు రోమను జాతులవలె లొంగిపోయి నిర్వ

య్యలు కాక ప్రోబస్టెంటులై (రోమను లనువరించిన క్రైస్తవం నుండి విడిపోయి కేవల కలర్నిలో మాత్రమే క్రైస్తవవాన్ని స్థాపించుకున్నవారు) లేమనునది పునరుత్థితికు లక్ష్యము.

కాకతదేశంలో కుమారిలరట్ట బౌద్ధ ప్రభావాన్ని విలపవిప్లవ కేవల కర్మనే అవలంబించి నైతిక కర్మ మార్గాన్ని బుద్ధి ప్రచారంలోకి తెచ్చాడు. దర్బార్ల రాను వెనెడెలు వార్లంటికి సామరస్యాన్ని చూపుతూ ఆది కంఠమీనా రామానుజులూ నవాతన నైతిక దర్శాన్ని పునఃప్రతిష్ఠించారు. ఈ విధంగా మన జాతి బౌద్ధంవల్ల మర్మనాశనం కాక పునరుద్ధరణవాన్ని పొందింది అయినా ఈ కాలంలో కోట్లకొంది జీవులున్నారూ అందరూ మేలుకొనడానికి ఏంకోశాలం సత్తవచ్చు అందుకే ఈ ఆలయం ఇన్ని కోట్ల జీవులను ఒక్కరోజులో మేలుకొనవలం సాధ్యంకాదుగదా.

మతమే భారత జాతి లక్ష్య

ప్రతి జాతికి చేరవలసిన గమ్యం ఉన్నది ఇవ్వవలసిన సందేశం ఉన్నది విర్వర్తించవలసిన భగవదాదేశం ఉన్నది అందుచేత ఆరంభం నుండి మన జాతిని భగవంతుడెందుకు వృద్ధిచేస్తాడు తెలుసుకోవాలి చేరవలసిన గమ్యమేమిటో గ్రహించాలి వివిధ జాతుల పురోగమంలో మన స్థానమేమిటో తెలియాలి వర్త ప్రపంచ పాశురస్థానికే మనం విర్యహీనం వలసిన పాత్ర ఏమిటో తెలుసుకుని మరీ ప్రవర్తించాలి

మనం హిందువులం

మనం హిందువులం హిందూత్వాన్ని వేనెట్టి దురర్థంలోనూ వాడడంలేదు అనలు దానికి దురర్థం ఉన్నదన్నమాటే వేసంగీకరించదు పూర్వ మీమాంసకు పిండునది కవళం వివరించే జనమన్న ఆర్థమే ఉండేది ఈ పూజ మనమంటే అసహ్యపడే ఆశులు వీనికెమైనా దురర్థం కల్పించి బుద్ధి ఉంచవచ్చు బాని వస్తే పేదలో అమ్మేదేమిలేదు ఈ హిందూత్వం దొన్నత్యానికి అన్యాయానికి నంకెకమే అవుతుందో లేక ఎందుకూ ఓనికరాని నిగ్గునవలసిన అధిపతిమత్వాన్నే మూదిస్తుందో మన ప్రవర్తన మీద ఆధారపడిఉంటుంది ప్రస్తుతానికి పేద ఏ చెర్లనైనా మూదిస్తుంటే దాన్ని మనం లక్ష్యం చెయ్యక ప్రపంచంలో ఏ భాషలోనూ ఇంతకంటే ఉత్తమ వదం పుట్టిలేదని మన ప్రవర్తనచేత మనం బులాపు చేర్చాము

వా ఘోరమగు గూర్చి వేమ పిగువకూడ దమ్మర్చి వా జీవిత విధాంతంలో ప్రభావమైంది. వాకంటే గర్వస్థి మరెక్కడా పుట్టి ఉండదు. అయినా వా గర్వం నమ్మగూరించి వావేకాడు. వా ఘోరమగు పురస్కరించుకునే వేమ గర్విస్తాను. గతాన్నిగూర్చి చదివినవారీ చరిత్రలో వెనుకటి వీరులు ఉన్నవారీ వా గర్వం అరికాదికమైంది. ఈ గర్వమే వాకు సుస్థిర విశ్వాసం కల్గింది. పాపమూర్తి అయింది. అదమస్థితిలోనుండి వచ్చి ఉద్ధరించి మన ఘోరమగు మహత్తర ప్రకాశము అదరంలో పెట్టి ఉంచుకు ప్రోత్సహించింది.

ప్రాచీనార్యశాఖ సంకాపనైత మికున్నా భగవత్కృపవే ఆ గర్వం కలుగుగాక : ఘోరమగు యెందలి విశ్వాసం రక్తసుఖమై జీవితంలో పెన వేసుకుపోయి మిమ్మల్ని పక్కప్రపంచ మోక్షప్రదాతలను చేయును గాక !

ప్రతి జాతికి చేరకలసిన గమ్యం ఉన్నది

మనిషి మనిషికి వ్యక్తిత్వం ఉన్నదీ జాతి జాతికి వ్యక్తిత్వం ఉంటుంది. మనిషిని బోధించి మనిషి ఉండడు. ఏవ్యక్తి వా వ్యక్తిలో ఏదో ప్రత్యేకత ఉంటునే ఉంటుంది. అలాగే జాతులూ విరివ్వి రక్షణలో విస్తరించి ఉంటునే ఉంటాయి. మానవులెలా వేరువేరు ప్రయోజనాలకై పుట్టి రాములనుకున్న కర్మనులధి వేరువేరు విరుద్ధమార్గాల్లో నడుస్తున్నారో జాతులూ అలాగే ఉద్భవిస్తున్నాయి, నడుస్తున్నాయి. ప్రతి జాతికి చేరవలసిన గమ్యం ఉన్నది, ఇవ్వవలసిన మార్గం ఉన్నది, విరక్తమైనవలసిన భగవదాదేశం ఉన్నది.

అందుచేత అరంభంనుండి మనజాతిని భగవంతు డెంచుకు పృష్టిం చాలో తెలుసుకోవాలి, చేరవలసిన గమ్యమేమిటో గ్రహించాలి, వివిధ జాతుల పురోగమంలో మన స్థానమేమిటో తెలియాలి, వ్యక్తప్రపంచ

సామరస్యానికి మనం నిర్వహించనావసర పాత్ర ఏమిటో తెలుసుకుని మన ప్రజ రిద్దాల్సి.

மாதி யாத்ந

మనదేశంలో మన చిన్నప్పుడు కొన్ని వర్షాలకు తలంమీద మునుబంటామనీ, అవి చక్కగా ఉన్నంతకాలం వాటికి రాపు ఉండదనీ కథల్లో చెప్పా విని ఉంటాము. కొన్ని కథల్లో రాక్షసులు తమ ప్రాచారము నీ వక్షి రోహోచ్చై, రాన్ని ఎక్కడోదావి రాము తిరుగుటా ఉంటాననీ, అవ్వి కేమంగా ఉన్నంతకాలం వాళ్ళను ముక్కలు ముక్కలుగా నరికినా దావదనీ విని ఉంటాము. అదేవిధంగా జాతుల విషయంలో గూతా వాటికి ప్రాచుర్యాల మైన, వికృత వ్యక్తిత్వాలను నిలబూచిన మర్కస్థానాలు ఎక్కడో ఉంటాయి. అవి చెక్కుచెదరనంతకాలం ఆ జాతులకు హాని ఉండదు.

అంతేకాదు, చక్కెరకాచి ఏ ముఖ్య ప్రయోజనంకోసం అవిర్య
పించిందో దాని జోలికి పోకుండా ఉన్నంతకాలం ఎన్ని నిద్రాభ్యాసనలు
నడిపిస్తుంది. కాచి జాతి, ముదిడికి ముందున్న ప్రధాన ప్రయోజనానికి ఏ
కొంచెం సోది జరిగినా ఎంతమాత్రమూ సహించదు. పకిగదా అక్కడ్ను
న్నేన క కికో ఎదుర్కొని చిరుచురుంది.

ఆంధ్రీయ హాస్య జాతుల శీల వైవిధ్యం

ఉపాసారులు నేటికీ పక్షపక్ష విధికరణములు గల ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచి, హిందూ జాతుల తత్త్వాలు, రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం ఫ్రెంచి జాతీయతను వెన్నెముక నందితి. ఆ జాతివాళ్ళు చక్కచాలా దృఢత్వాలు ధరించగలరు. భారత సమస్యలునేమీ కష్టమును, కిమ్మనకుండా చెల్లిస్తారు. అందరూ సైన్యంలో చేరానివి ఆదేశించు, మామూలుజాతులకంటే వేరుకాదు. కాని రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం కోరిక ఎవరైనా పెళ్ళాడో జాతి యావత్తు ఒక్క-

(3)

వ్యక్తిగా లేని నింజాది ఎదురు తిరుగుతుంది. 'మామంటి మా అచితకాలాన్ని ఎవ్వరూ తొలగించలేదు. విజ్ఞానముగానీ, అజ్ఞానముగానీ, భవిష్యత్తుగానీ, దరి ద్రుడు గానీ: పెద్దదిని పుట్టినీ చివ్వింటి పుట్టినీ మరేదో పరిపాలనలోనూ, మా నంపాన్ని మేము వ్యతంత్రంగా నిర్వహించుకోవడంలోనూ మా లంచ రీతి సమాన భాగస్వామ్యం ఉన్నది.' తెలియజాతి స్వభావంలో కీలకమైన సీతాంధ మిదీ; అతారి స్వాతంత్ర్యంలో ఎవరైనా తోడ్కొని కల్పించుతుంటే వాడు హతమౌతావచ్చుచుంటే.

ఇంగ్లీషు జాతి స్వభావంలో ఇచ్చి పుచ్చుకునే లక్షణమూ, వర్తనలని వ్యాపార వర్గ ప్రాధాన్యం చూపుతాయి. చాక్లెట్ కెంతసేపూ తమకు లావరించి వని వస్తూ స్వప్రయోజనానికి లంగం కంగకపోవడమే ముఖ్యం. ఇంగ్లీషు వాడు రాజరికాన్ని పూజిస్తాడు, భూస్వామిలను కొలుస్తాడు. కాని దమ్మిడి ఇమ్మంటే లెక్క. అడగంటే ఇవ్వడు. రాజాజ్ఞాదు జాగానే ఉన్నది. రాజాజ్ఞ కరపాపహించడానికి, రాజును గౌరవించడానికి అతని కేటా అత్యంతరం లేదు. రాజులనా దప్పిసిగిడే మాత్రం ఇంగ్లీషువాడు వెంటనే 'నీ కేందు కవనరమండో చెప్పు. నీ కిస్తే నాకు వచ్చే లాభ మేమిదో చెప్పు. తర్వాత దాన్ని అచ్చుపెట్టడంలో నా మూటకు పాలుపుండాది. ఇలా అంటే నే నిస్తాను' అంటాడు నియోహూటంగా. ఒకప్పుడు రాజా దిలవండాన దవం లాదిదానికి ప్రయత్నిస్తే అంగ్లజాతి ఎదురు తిరిగి రాజాను దంపిపేసింది.

హిందూ జాతి కీలం

'పాండిత రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాలు మంచికే, కావలసివచ్చే. కాని వాటికంటే ముఖ్యమైంది ఆత్మ స్వాతంత్ర్యం - అదే ముక్తి' అంటుంది హిందూ జాతి. మన జాతి ఆవిర్భవించిందే ఇందుకు. వైదికుడు, బ్రాహ్మణుడు, బౌద్ధుడు, అద్వైతి, ద్వైతి, విశిష్టాద్వైతి.

శైవుడు, వైష్ణవుడు, శాక్తేయుడు — అందరూ ఏక మనస్కులై ముక్తినే కోరతారు. ఆ ఒక్క విషయం తప్పనిది మనస్సమైవ యెయ్యి. హిందువు తమ్మ కొరవ్వట్టా మోపం పహిసాడు. కొని అతని జీవిత లక్ష్మ్యమైన ముక్తిని కొరచి, దానికై అతడు వేదే ప్రయత్నానికి విచారం తర్పించావో నీ మరణాన్ని నీవు అహ్వనించు కున్నావే! ముక్తి చూర్గావి కర్తు తగలకుండా ఉండి విలుపు దోపిడీ చేయ్యి. తమ్ము, తిట్లు, ఎంత నీరసైన పేరుకోనయినా పిలువాలి వచ్చితిని అతడు సహించగలడు. దేహాధిపతి నిరాశానికి పక్షాధిపతుడైనావని కృతజ్ఞతకూడా ప్రకటిస్తాడు. ఇక హిందూ జాతి స్వభావం :

ఈ దేశంమీనికి పశువు పంకియలు ఎందరో దండెత్తి వచ్చారు, దోచారు. ఒక్కరూ పీడమైన రాజ్యం స్థాపించలేకపోయారు. కొరతం వాళ్ళందరూ హిందూమతాన్ని అంగద్రోక్కడానికి ప్రయత్నించడమే. తర్వాత వచ్చిన మొగలాయీలు మతంతోనికి పోలేరు. విజాపి మొగల్ సామ్రాజ్యానికి మూల వైంభయంగా నిలిచింది హిందువులే :

ఈ పర్యాయంన బద్ధి వేరిన పొలాంకమేమిటంటే మన శక్తి, మన సామర్థ్యం, మన జాతి ప్రాణం మన మతంలో ఉన్నాయి. మన జాతి ప్రాణశక్తి సుతైకవిద్య మును ఉండడం మంచిదా చెప్పరా. కప్పా ఒప్పా, ప్రయోజనకరమో హానికరమో, అన్న విచారణ ఇప్పుడనవసరం. మంచికో చెక్కో మన తత్త్వ మలా ఉన్నది. ఈ తత్త్వమే జాతికి పుష్కలత వచ్చింది, ఎప్పుడో ఉంటుంది ఇది చూడేదాడు. అందుచేత మన మతంలో నాకున్న విశ్వాసం నీకున్నా లేకపోయినా నీవు దాన్ని అంటపట్టుకునే ఉండాలి. కొరచి విసిరివెచ్చితే జాతి ముక్కలు ముక్కలై పోతుంది. మరమే ఈ జాతికి ప్రాణంకాదెట్టి దాన్ని శక్తిమంతం చెయ్యాలి.

పోతునాథ దేవాలయ తర్కిత

కర్తవ్యాన్ని ఉపదేశిస్తుంది.

యమగయగాం దాటి కట్టుకుని నీ జాతి ఇప్పటికీ పశీవమై ఉండడానికి హేతువు మనమే ప్రధానంగా పూర్వము బ్రతికాదు, దానికోసం నమస్తమూ త్యాగంచేశాడు. ఎంతో దైర్యంతో, ఎన్నో కష్టాలుపడి ప్రాకారములా అర్పించి మతాన్ని నిలబెట్టుకున్నాడు. విమతస్థుల దౌడ్డ్యానికి లభించిన అమల వరసమరగా దేవాలయాలు కూలిపోతే దాని పోటు తగ్గగానే ఎక్కడివక్కడ మళ్ళి వెళుతాయి.

దక్షిణ భారత ప్రాచీన దేవాలయాలూ, గుణరావుగోవి పోతునాథ దేవాలయమూ అనేక పుస్తకాలంటే ఎక్కువగా ఈ జాతి కర్తవ్యాన్ని మన కర్తవ్యాన్ని ఉపదేశిస్తాయి. ఆ దేవాలయాలు ఎన్నిసార్లు పాతమై ఎన్నిసార్లు పునర్జన్మ లెత్తియో గమనించండి. కిరిమై పునరుద్ధరణాన్ని పొందినప్పుడల్లా మొట్టమొదటి దార్శనికోనే నిలబడుతూ వచ్చాయి. అవి ఈ జాతి మనస్తత్వం; జాతియే జీవ స్రవంతి అలా ప్రవహిస్తోంది. దాన్ని అనుసరిస్తే బౌద్ధిస్థాన్ని పొందుతాము విడిచిపెట్టకే వివాదమే గతి. జాతియే జీవస్రవంతిని గమనించక ఒక్క అమగు ఇవతలి వేరయి నిరీక్షమై నామరూపాలు లేకుండా జాతి నశించిపోతుంది.

ఇలా అస్సంపన్నుల ఇతర విషయాల్లోను అవసరంలేదని నా ఉద్దేశం కాదు. రాజీయంగానూ, పాంపకంగానూ అలివర్తి పొందవలసిందే; రాంతకంటే ముఖ్యంగా మన మతంలో మనకు దార్శనికంగాలి ఈ జాతి అత్యంతమై ఉన్నది కాబట్టి మత విప్లవ ప్రధానమూ తర్కిక వ్యూహమూ అప్పుచూట మనివిపోగూడదు.

యంగయంగాల జీవవంశో

అవిష్కృతమైన శీల మిది

ఈ జాతి అత్త మతమే అన్నది నిశ్చయం ఆ మతాన్ని ఎవ్వరూ నశనం చెయ్యలేకపోయాడు కాబట్టి ఎన్నో కష్టానన్యూ అపరాధాలూ అధిక్రమించి ఈ హింసజాతి ఇప్పటికీ వశవంగా ఉండటమే గానీ మన జాతి అత్త మతన్ను మతమైవంచువల్ల ప్రయోజన పోయింది ఇకర జాతులవలె సాంఘిక స్వారంభ్యమో రాజకీయ స్వారంభ్యమో అక్కర్లే ఎందుకంటే పెట్టకోగూడదు అని భారతీయ వంటిరుదే అడిగాడు అలా అడగడం చాలా తేలికే కాని అది జాగా అలోచించి చేసిన ప్రశ్న కాదు

మరియు అన్యాయక స్వారంభ్యమూ దీక్షయూ దేవుడూ ముక్తి మొదలైనవన్నీ అయితాల్సిన అని వాదంకోసం అంగీకరించినా ఎత్తయి మేలా ఉంటుందో గమనించండి ఒక అన్నీ దాని క్రమమైన ఉపాధు లనుబట్టి నినికమాహింసో కనిపించివచ్చు ఒకే మహాశక్తి ప్రెండిజాతిలో రాజకీయ స్వారంభ్యంను అంగీకారంలో వర్తక ప్రవిక్షామూ హింసూ జాతిలో ముక్తి కాలక్షామూ అవిష్కృతమవుతోంది

ఈ శక్తి ప్రధానంవేకనే కొన్ని కారణాలు ఉజ్జ్వలంగా ఉండింది ఇంగ్లీషు ప్రెండిజాతులు తమ తమ జాతీయ శీలాను నిర్మించుకున్నాయి కొన్నివేల కారణాలు బ్రతికిన హింసజాతిలో అదే శక్తివల్ల ఇప్పటి జాతీయ శీలం అవిష్కృతమైంది

ఒకటి ఎందు కారణాల వలన హింసవల్ల మన కంటిపక్క విజాతీయ వంశాలాన్ని విడిచిపెట్టడం తేలికా లేక యంగయంగా జీవవం వల్ల అవిష్కృతమైన జాతీయశీలాన్ని విడిచిపెట్టడం తేలికా ఏది తేలికో మీరే చెప్పండి మన జాతీయ శీలాన్ని విడిచిపెట్టాంన్నా బుద్ధి మనకు

వసుకతోనికిగాని ఇతరుల కిలాంకి దుచ్చుది కలగడంలేదే. ఇంగ్లీషువాళ్ళు తమ అలవాట్లన్నీ మానుకుని రక్షాసాతంకోహానిన యుద్ధాలు విన్నవించి మరమే జీవితరీత్యం చేసుకుని ఎందుకు ప్రశాంతంగా కూర్చోదు?

ఉన్న పంగళిది కొంతలో ఉన్న ఉచ్చపాపం నుండి మూసదీ కొన్ని పేల మైక్కు ప్రవహించి వచ్చింది అది మళ్ళీ వెనక్కి వెక్కిరించి వెళ్ళగలదా? ఒకే అరాంబి ప్రయత్నమే అనిగితే దిక్కుదిక్కులా చెదని ఎంతోపొవడమే తలపిస్తుంది ఏమైనా వసినా సాగదో గది. అన్నట్లు అందమైన మైదానాల్లో మఠంగా ప్రవహించో లేక ఇరుకు కొండలపక్క కష్టమనుచునో త్వరగానో ఆలస్యంగానో వదిలు సమ ద్రాన్ని చేసుకోవలసిందే.

ఇన్నివేల సంవత్సరాల మన జాతీయ జీవనమూ అపహర్షాన్నే అనుసరించి ఉంటే మనం చెయ్యగలిగించేమిలేదు. ఇప్పుడు మనం మార్చాలని ప్రయత్నిస్తే మాత్రం మనకు చిన్నామే గది అవుతుంది.

మన జాతీయ జీవనంలో ఇమిడిఉన్న అగ్ని

ఈనాటి మన జాతీయ పరిస్థితి లభి మన జాతీయ లక్ష్యం పొరపాడైందని తానించడం వల్ల తెలిపకమ్మనా అజ్ఞానమూ అని నే నంటున్నందుకు క్షమించండి మెట్టమెదల ఇతర దేశాలకు వెళ్లి చాళ్ళ అధికారంనూ పరిస్థితులనూ ఇతరుల కళ్ళకోకాక మీ కళ్ళతో మీరు చూచి మీరేమైనా అలోచించే మనస్సుంటే వాటినిగూర్చి చక్కగా విచారించండి తర్వాత మన తర్కశాస్త్రాంశూ ప్రాచీన సాహిత్యాన్నీ వదిలి ఆసేయ లేదారని భారతమంతా వర్కటింది వివిధ ప్రాంతాల్లో ప్రజలు ఎలా బ్రతుకుతున్నారో వాళ్ళ అలవాట్లమీదో పూర్తిగా తిరిగిన కళ్ళకో చివ రెండు పరిశీలించండి అప్పుడు మీకే తెలుస్తుంది వక్కమేమిదో ఈ జాతి ఇప్పటికీ విస్తృతమైన ప్రాజన్యందవంతో ఎప్పటివలెనే పటివంగా ఉన్నది.

పై పై చూపుండు విధీవంగా ఉన్నట్లు భావనా విపులగమ్యి-
విష్కలా ఈ జాతిలో ప్రాణాగ్ని ద్వారా విరహితంగా లోలోపల బాటతూ-
ఉన్నది. ఈ జాతికి మతమే ప్రాణం, మతమే భావ, మతమే ఆదర్శం
రాజకీయాలు, సంఘ వ్యవస్థ, గ్రామ పరిపాలన, లోక నిర్వహణ, విష
నివారణం మొదలైనవన్నీ అలాడిగా ఎలా జరుగుతున్నాయో తెప్పుచూ
అలానే చరణద్వారానే జరుగుతున్నాయి. ఆ మతాన్ని కప్పిస్తే ఈ జాతికి
సువ్యవస్థ చెయ్యలేదు. ఏ అనురాగమూ, ఆశ్రయమూ కేవలం వ్యధామే
అవుతాయి.

జాతి మూలసూత్రం

ప్రతి జాతి స్కృతిక ప్రత్యేక మార్గంలో పనిచేస్తూ ఉంటుంది.
కొన్ని రాజకీయాల ద్వారా, కొన్ని సంఘ సంస్కారాల ద్వారా, మరికొన్ని
ఇతర పద్ధతుల ద్వారానూ పనిచేస్తాయి. మన జాతి విషయంలో ఏం
జరిగినా మతం ద్వారానే జరుగింది. ఇంగ్లీషువాళ్లు మతాన్నిగూడా రాజకీయాల
ద్వారానే అర్థం చేసుకుంటారు. అమెరికావాళ్లు ఐహిక సంఘసంస్కారం
ద్వారానే సమస్తమూ గ్రహిస్తారు. కానీ హిందూ మతం ద్వారా వచ్చినప్పుడే
రాజకీయాలనైనా గ్రహించగలడు. దేన్నైనా అతడు మతంద్వారానే
గ్రహిస్తాడు, ఈ జాతి మూలసూత్రం మతమూ, కట్కివవన్నీ దాని
రూపాంతరాలు కాబట్టి :

రాజకీయ స్వాధీకృతి మహాజాతికి మూలసూత్రం కావచ్చు.
అయితే అజాతిలో మతమూ మొదలైన ఇతర విషయాన్నీ ఆ మూ-
లసూత్రానికి రంగిపోవలసిందే. వైరాగ్యంకోటి ఆధ్యాత్మికత్వమే మూ-
లసూత్రమై ఈ జగత్తు అంతా విద్య అనీ, మున్నాళ్ళ మర్మమూ సూత్రమే
అనీ చెప్పే మన జాతి జీవిత ఉన్నది. కాత్రం, విజ్ఞానం, భోగాలూ,

అదికాలానా, పేను ప్రతిష్ఠనా, ఏని వంపదనా అన్నీ ఆ మూల మోతావికి లొంగిపోవంపివనే:

మనం వేర్బుకునే పాశ్చాత్య శాస్త్రవిజ్ఞానమూ, సాదించే ఏని సంపదనా, వంపాదించే పేనుప్రతిష్ఠనా అన్నీ ప్రతి హ్రాందపునహా నహాణంగా ఏర్పించే అప్యాత్మికత్వానికి లొంగి ఉన్నవ్యుతే సాంద్రాజాతి కీలం సురక్షిత మవుతుంది.

ఆధ్యాత్మికత్వమే సర్వాధారం కావాలి

పాశ్చాత్యుల తొలిత చాగరకనను సాహించి అప్యాత్మికత్వాన్ని విడిచిపెట్టితే మూడు తరార్లో మన జాతి చూస్తూ ఉండగా విషష్టమైపోతుంది అప్యాత్మికత్వం పోవడమంటే జాతి పెన్నెముక వికగడమన్నమాట. ఈ జాతి అనే మహాసౌధం ఏ భువాదిమీద నిర్మించబడిందో దాన్నే పెకలించడమన్న మాట. భరితం కర్వనాకనం కాక మరేమవుతుంది:

అందుచేత మొట్టమొదట మనం చేయవలసిన కర్తవ్యం ఏమిటంటే మనకు మన హృద్య లిచ్చిన అమూల్యవంపక అయిన ఆప్యాత్మికత్వాన్ని దృఢంగా అంటిపట్టుకుని ఉండాలి. మహారాజులు గూడా రాజాలనూ, కొండ గుహల్లో చాక్కుని ఉండి రాజపాత్రలను రోచుకునే చోర కథామయలనూ కాక ఆరవుల్లో ఆశ్రమాల్లో వివసించే అర్హునిగలవలసిన మహద్గురువు తమ తమ వంశాలను మూలపురుషులుగా చెప్పుకునే రేకాన్ని గూర్చి మీరు ఏన్నారా ఇదే ఆరేళం: ఇతరరేకాల్లో మతాచార్యులు తమతమ వంశాలను మూలపురుషులుగా రాజాలను చెప్పుకుంటూ ఉంటే ఈ రేళంలో మహారాజులు సర్వసంగవేత్తాగులైన మహద్గురువులు మూలపురుషులుగా చెప్పుకుంటారు

అందుచేత నీకు అధ్యాత్మికత్వంతో వ్యక్తులను చూచి రేకపోయినా
తాతీయ జీవనం సురక్షితంగా ఉండేటట్లుకు ఆ అధ్యాత్మికత్వాన్ని
దృఢంగా అందివ్వటమే ఉండాలి. దాన్ని సర్వాచారం చేసుకుని వీరైతే
జరతజాతులనుం పన్నెన్నో వేషకోషము. ఏమి వేషమున్నా జీవిత
రక్షయైన అధ్యాత్మికత్వం దృష్టికి అవగాహన కావాలి. అలా చెయ్య
గలిగినవాడు ఈ భారతజాతికి మహోజ్వల భవిష్యత్తు ఉంటుంది. పూర్వం
కంటే మహోజ్వలంగా భారతజాతి ప్రకాశించి తీరుతుంది.

పునరుజ్జీవన కార్యక్రమం : దాని పునాదీ, లక్ష్యమూ.

ఓ భారతా

ఈదిలకచలుకుంతో ఈపిచ్చయైన అమళరణంతో ఈపరాచీనరథో
ఇవే సాధనాలుగా నాగరకలా తిరాప్పి కొన్నత్యాన్ని పొందుకానది
తవిస్తున్నదా నీవు ?

ఓయి భారతా

మరిదిపోకు — నీ కాలిలో ఉత్తమ వ్రత్యానికి నీకా పానిత్రీ కమ
యందులు అదర్శ మహిమములు

మరిదిపోకు — నీ బాదించే భగవంతుడు కరోరదీక్షలకులలో దీని
కరుణ వర్తనంగడిత్యాగి అడిగంకడుతు ఉపావర్ణుడు

మరిదిపోకు — నీ వివాహం నీ విశ్వరూపం నీ జీవితం పదుస్త్రమూ
ఇంద్రియ ముఖమూతికి వ్యక్తిగత పాత్యానికి కాదు

మరిదిపోకు — నీవు ఇట్టింది జగన్నాథు పాదపీఠంపద్ద అర్హార్పణ
దేనుకోనానికి

మరిదిపోకు — నీ పాంపిక శ్వావస్థ మృత్యుమగ్రహాకిర్ణమైన అనంత
విశ్వ మంత్యత్యానికి పాశ్చాత్యులింబం

మరిచిపోను — మీవతులము, అల్లలు, పేదలు, నిరక్షరకుటుంబములు, మూలము, మాదిగలు వచ్చుచు నీ పోదరులే :

దీర్ఘా శేషరా !

పైర్వం తెచ్చుకో, దైర్వం వహించు. భారతవాని పై నందుకు గర్వించు. పగవ్యంగా గొంతెత్తి ప్రకటించు 'నేను భారతవానిని. భారత నాను లందరూ నా పోదరులు.'

వృష్టంగా చెప్పు 'భారతవాని అల్లలైనా, పేదలైనా, చిక్కులేని వాడైనా, బ్రాహ్మణులైనా, అన్యవృత్తులైనా లందరూ నా పోదరులే' అని.

అను అంది, కట్టి గుడ్డ లేచి దరిద్రులపై న రీపుకూడా వంకోరించక గర్వంగా ప్రకటించవోయి ప్రకటించు "భారతవాను లెల్లరూ నా పోదరులు. భారతీయులు నా ప్రాణం. భారతీయులు విశ్వసింపజే దేవతలే నా దైవం. భారతీయులనును నా శైశవ్యం, నా యౌవన సుందరతాద్యం, నా పవిత్ర స్వర్గం, వార్తవ్యం నా వాతనాని."

పోదరా !

భారత స్ఫూర్తిక వ్యర్థంకంటే పవిత్రమైనదని ప్రకటించు. భారతవాని 30 శ్రేణులన్నీ అదే నా శ్రేణువని చెప్పు.

'హి లిగవాన్ గౌరీవతిః ఓ విశ్వజననీః దమామయూః మిమ నామ పౌరుషాన్ని ప్రసాదించంః ఓ కత్తి స్వరూపిణీః నా దోషవ్యాన్ని లాం గించు. క్షైద్యాన్ని విరూపిణి వచ్చు పుషిమణ్ణి చెయ్యి' రాత్రింబగళ్ళు విర్యరామంగా ఈ ప్రార్థన చెయ్యి.

పడమటినుంచి వచ్చిందంటా నుంచివట !

ఈ కళాద్రి ప్రాంతంలో మన దేశానికి పాశ్చాత్యులు విజేతలుగా వచ్చి అరికార దౌర్జన్యంతో మన పిల్లలకు మన పూర్వు మహర్షులు అనాగ

దశమైవ అభినివృత్తిః పిచ్చి పిచ్చి కలంకవేదాంతాః తేనోదివ దాశ్మనీ
మన మతం మన పురాణాని జీవునా రేవునా అనే మన విశ్వాసం
వదలు పురుషార్థ సిద్ధితే మన జాతి చేరే పర్యవ్రాయము అన్న
ఎందుకూ పనికిరాని వివర్ధక కాంక్షేవమనీ అర్థంలేని వైరాగ్యంతో తప్పును
లక్ష్యంతో మన జాతి పేరకారి సంవత్సరాల నిద్రాబయ్యెనా చేసిందనీ
కర్తృ పత్తి కెరిపిస్తూ బోలెందివన్నులు కళాకాండలో దడుపుకునే భారతీయ
యోధకులకు మన జాతి జన్మాళ్ళ మనుగడ పర్యవ్రేనల్లేనా ప్రాచీన
గ్రంథాలనూ పేరాంతాలనూ తగలబెట్టి మరన్ని బోలెందే పాదుపులనూ
నన్యాసులనూ తరిమివేసి దేవాయూని కూల్రోసి ప్రాచ్య దృక్పథం
పూర్తిగా విడిచిపెట్టి పాశ్చాత్య దృక్పథంతో పునర్జీవనం ప్రారంభించ
వలసిందేనా గత్యంతరంలేదా అన్న అందోన నీ ప్రశ్ననే కలిగించి
కర్తృ మొన దూసి తుపాకి గురిపెట్టి తన మరన్ని ప్రదారం చేసిన
పాశ్చాత్య విశేష మన ప్రాచీనం కర్తవ్యంబన్న ఎందుకూ పనికిరానివనీ
తేవం మూఠ నిశ్వాసాలని తెప్పిన మూ విజయ గద

పాశ్చాత్య దృక్పథంతో ప్రారంభించబడిన కొత్త పాఠశాలలో
కడుపునాని పెద్దనాళ్ళున మన పిల్లలందరూ చిన్నప్పటినుండి భాషాలో
మునిగేలావే మన అనువందివాళ్ళకు ఇలాంటి సందేహాలు తోరాయెంటే
ఆకృత్య మేముంటే సందేహాలు కలిగివచ్చును మూఠ విశ్వాసాలను రొల
గించుకుని నత్యమేమిటని పరిశోధించవలసింది అమని చెయ్యలేదు సరిగదా
పాశ్చాత్యులు చెప్పినదే నత్య మన్న మూఠతో మనిషోమూడు చాక్సు
చెప్పేను కొంప్టి మన్నామలు బోవాలి వేదాలు తగలబెట్టాలి అన్న విద్వ
యానికి వచ్చును

దుర్బలు లందరూ బలవంతుల వైపుకే మొక్కుతారు

పాశ్చాత్య దేశాల్లోకూడా బలహీనజాతులవాళ్ళు ఇంగ్లండులో
పుట్టిన వాళ్ళయితే తమతమ జాతుల పేర్లు గ్రీకులవో పోర్చుగీసులవో

చివ్వుకోక ఇంగ్లీషువాళ్ళమనే చెప్పుకోవడం వేమ గమనించాడు. దుర్వల
లందఱా బలవంతుల వైపునే మొగ్గుతాడు. గొప్పవాళ్ళ తేజస్సు ఎలాగైనా
తమమీద వసితే వాడు, తామూ ఆ తేజస్సుతో ప్రకాశించవచ్చుగా అని
వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం. వహాణ తేజస్సుతోకాక గొప్పవారినుండి అదివు రిచ్చు
నన్నదాంకానైనా వెలగకపోతే ఆ డువ్వులని కోరిక.

మేలుకొంటున్న భారతవారి

ప్రస్తుతం రాకకదేలాన్ని పొలిస్తున్న ప్రభుత్వంలో కీర్తనా ఉన్నాయి
కొన్ని గొప్ప మేల్కూ ఉన్నాయి. అన్నింటి కంటే గొప్ప మేలేమిటంటే
పాటరిపుత్ర సామ్రాజ్యం ఏర్పిస్తున్న సమయం ఆ మూలనుండి ఈ
మూలవరకూ మూలదూరకమూ ద్రుతిమ ప్రభుత్వం వంటి కర్తవ్యంమైన
నామకత్వంలో ఎన్నడూ ఉండలేదు.

ఈ వైశ్య ప్రభుత్వంలో వాళ్ళ వహాణ లక్షణమైన విశ్వరామకృటిని
పురస్కరించుటనే ప్రపంచంలో వ్యాపారానికి ఐతిహాసపు ముద్రను
పెరిచించుచున్నట్లే వాటికోసాటు తిప్పదేగిం తావాయ, అదర్థాయ
సహజంగానే వచ్చి రాకక జాతికి ఉంబుల్లిపోతున్నాయి. వీటిల్లో కొన్ని
జాతి కేంద్ర ఉపయోగకరమైనవి, కొన్ని సాధికరమైనవి. తక్కినవి ఈ
దేశానికి ఏమి మందో విధ్వంసించలేవి విధేయం అట్లానాన్ని ప్రకటించేవి.

ఇవి ఇలా ఉండగా ఇప్పటికి జరిగిన మేలు కీళ్ళ వహాణం
మధ్యనుండే తివిష్యద్యారతామ్యరయ మూలవహా గోచరమవుతున్నాయి
ప్రాచీనమైన తమ జాతిమూలదూరకమూ కొత్తగా ప్రవేశించిన ఉత్తరజాతుల
అదర్థాలకూ ఉన్న వైవిధ్యం వల్ల మరీర్థ గాత విద్రుతుండి నెమ్మది
నెమ్మదిగా జాతి మేలుకుందోంది.

ఆధునిక భారతంలో ఇప్పుడు కనిపిస్తున్న స్వతంత్రమైన ఆలోచ
నకు కొంతవరకు ఈ మేలుకనే కారణం. ఒకవంక పాశ్చాత్య విజ్ఞాన

కావున కోటి మార్కప్రకాశంకో కన్దు మినుమిట్లు గొల్పునూ వ్రక్కరి కత్తుం
నువమొగించి పొందిన వ్రక్కన వరికాలవ్వారా విక్రయపామ్మి మారగం
దొండి. మరొకవంక వను జాతి మహోన్నతవై లోమ్మి అనులించిన
లోజల్లో విజ్ఞానమూర్తులన ప్రాచీను లేర్పరచిన శ్రేయస్కరాలించిన బరిన్ద
సంప్రదాయాలు, లహారాలం బ్రచికిన అనుభవంకో ఈ దేశానికి చెందిన
మహాపులు వ్యవస్థ వెయ్యేగా విక్రయప్రేమకో న్నందిస్తూ జాతి వరసరావికి
వట్టి పేరిగొంది సంవత్సరాణగా ఆరళలలో ఉంటున్న సంప్రదాయాలు,
అవదిలేని చరాక్రమాన్ని అతిమానన మేధాసంపత్తిని అత్యుత్తమమైన
అవ్యాధ్యకర్మాన్ని వ్యక్తంచేస్తూ దేవతలకు గూడా అనుయాయకమయ్యే
మహాత్తర సంప్రదాయాలు — వీకు ఉత్తరంపైన తవివ్యర్తు ఉందని
జాతినీ ఉత్తరవరుస్తూ ఉన్నాయి.

ఒకవంక శేవరి దొరికవాదం సంవత్సరమృద్ధిని, మహాత్తర కత్తి
కమాహరాన్ని, ఇంద్రియ ముఖవాయులకనూ చూచి పాశ్చాత్య సాహిత్యం
ద్వారా సంక్షోభనరుప్తోంది. మరొకవంక విజ్ఞానం లాభం వికలభ్యసం
అర్పించి ఎంత చెరిగేగుతున్నా యుగయుగాలుగా కాను వమ్మిన ప్రాచీన
దేవతల అక్రందనాలు హృదయాన్ని పెరిగేస్తూ నన్నగానైనా విప్లవం
గానే వినిపిస్తున్నాయి.

పాశ్చాత్యులు వదిలూపిన వింత వింత లోగాలు, మైదుకపించే
మర్కాలు, విలువైన లోలనం, అత్యుత్తమైన దుస్తులు, పెద్ద పెద్ద హాథాలు;
కొత్తరకం యాన పాకర్కాలు, వయోత్త ఆచారాలు, ఎన్నడూ ఎరగని
సూతన శీషాలు, వాటికో అలంకరించుకుని పిగ్గులేని స్వాతంత్ర్యంకో
లిరుగుడుతూ మినుమిట్లు గొలిపే చదువుకున్న యువకులు - ఇవన్నీ ఎదు
రుగా కనిపించి జాతినీ కొత్తకోరికలు పుట్టిస్తున్నాయి.

లంకలో దృశ్యం మారి గంధీర ముద్రతో అదేపోత మరో
దృశ్యం గోరవమవుతుంది. హిందూస్తీత్వ మహాత్తర లక్ష్యమైన పరివ్రా

భయము, దానికి ప్రతికరైవ వీరి పాపిత్రియ, చతుర్విధ భయపార్థ విధికి దాని అవలంబితే వీరి వినుమాన, ఉపమాన, ప్రశాన, వాన ప్రస్థమా, కిరీట సంస్కారం మంచి జరగా కల్పించుకునే పాపిత్రియ, సర్వసంగమిత్యాగ చిహ్నమైన కాషాయవస్త్రాన్ని ధరించే వస్త్రానునా, సహారీ, ఆత్మావరోకవమా- ఇవన్నీ స్ఫురిత వర్చి జాగి నిలిచేస్తున్నాయి. ఒకప్రక్క కేవలం స్వార్థపరత్వంమీద ఆధారపడిన పాపిత్రియ పంచార స్వార్థంత్రియ ముకర్తవ్యులై వెంకవప్రక్క ఆర్యసంఘ ప్రవాస లక్షణమైన సంపూర్ణ స్వార్థత్వాగం 'వీరూ సన్ను వరలివస్త్రాన' అని ప్రకటిస్తోంది. సకన్యక విరుద్ధాలయిన ఈ ఆదర్శాల మధ్య తారత దాని దోలాందోల ముందుందంటే ఆత్మర్య మేమున్నది.

పాపిత్రియ జాతులకు వ్యక్తి స్వార్థంత్రియ లక్ష్యం, ద్రవ్యార్థవ విద్యుదీ భావ, రాజకీయాలే పాదనం. తారతజాతికి తవలంద విమోచనం లక్ష్యం. వేదమే దాని భావ, సర్వసంగ పరిత్యాగమే పాదనం.

ఇంత పైవిద్యం ఉంకవంచేతనే అద్భుత తారతం 'ఇహ్నిహ్ని నా మనస్సు సోకర్తించిన అనిర్వరమైన అపార్థిత కేమంకోసం ఇహలోక జీవితమంతా వాకనం చేసుకుంటున్నాను.' అని ఒకప్పుడు భావిస్తుంది. అంత లోనే గల్గివేసుకుని 'ఇహ సంపాదే మృణితవ దోషః కథ మిహ మూనవ తవ సంకోషః - అవిర్యమూ మర్త్యమూ అయిన ఈ లోకంలో నీడు సంకోష మేలా లభిస్తుందోయి మావహి' అన్న వేదాంతదోధను చెప్పులాగ్ని వింటుంది.

'మనమే గవక పాపిత్రియ లక్ష్యంమా, భావంమా అంగీకరించి వాళ్ళ భావ మనియోగించుకుని, వాళ్ళ వేషం వాళ్ళ తిండి, వాళ్ళ వర్తకునా అవలంబిస్తే వాళ్ళవలే మమం కూడా లభించుకున్నా, కర్తవ్యంకుంకమా అవురాను' అని ఒకప్రక్క మూతవ తారతం ప్రకటిస్తోంది. మహాకప్రర్త ప్రాదీన తారతం 'మూఢులారా! అనుకరణవల్ల ఇతరుల భావాలు మీని

ఎప్పుడూ కాపు. మీ వ్యయంకృషిలో మీరు పొందించిన మీ దుస్తులుండి. వరితోలు కప్పుకున్నంతమాత్రాన గదిర పులి అవుతుందా? అని హెచ్చరిస్తోంది.

'పాశ్చాత్యుల మార్గమే తరిమివచ్చి, కాకపోతే వాళ్ళంత గొప్ప వాళ్ళు ఎలా అయ్యారు?' అని సూతన చాతకం ప్రశ్నిస్తూ ఉంటే ప్రాచీన చాతకం 'తెలుగులో' మాయమయ్యే మెరుపు, ఎక్కడలేని కాంతి కలిగి ఉంటుంది. అది జ్యోతిషం అంటారు దాని నంగరి మరిచిపోగొడదు. అటువంటి మెరుపు నీ కళ్ళకు మోహిస్తోంది, తాగ్రత' అని హెచ్చరిస్తోంది.

నేర్చుకోవాలిగాని అనుకరించకూడదు

అయితే మనం పాశ్చాత్యులనుండి నేర్చుకోవలసిన దేమి లేదా? మన మంతకంటే దానివకదానికి చెప్పువలసిన దేమి లేదా? మనం పరిపూర్ణులమా? మన సంఘంలో ఏ రోషమా లేదా? మనం నేర్చుకోవలసినది చాలా ఉన్నాయి. దర్శనవదా అభ్యుదయానికి కృషిచేస్తూ ఉండవలసినదే. కృషిలోనే మనవశీవితం మనదా ప్ర ముఖమిది.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస 'నేను బ్రిటిష్ ఉత్పంతకాలం నేర్చుకుంటానో ఉంటాను.' అని ఎప్పుడూ అంటూ ఉండేవాడు. మనవైదుకాని సంఘంగాని నేర్చుకోవలసింది లేదని అనుకుంటే మృత్యు ముఖంలో ఉన్నట్లే! నిజంగానే పాశ్చాత్యులనుండి మనం నేర్చుకోవలసినది ఎన్నో ఉన్నాయి. ఆ నేర్చుకోవడంలో ప్రమాదానా ఉన్నాయి కాబట్టి ఎంతో హెచ్చరికతో నేర్చుకోవాలి.

శ్రీ రామకృష్ణుని దగ్గరకు ఒక మిడిమిడి జ్ఞానంగరి యువకుడువచ్చి హిందూ ధర్మకాస్త్రింను ఎప్పుడూ చూసిస్తూ ఉండేవాడు. ఒకరోజున అతను అకస్మాత్తుగా దగవర్గీతమ ప్రవరిసిస్తూ మార్చాడు. వెంటనే

శ్రీ రామకృష్ణులన్నరుగదా 'ఏవడో పాశ్చాత్య మంటికుడు భగవద్గీతను మెచ్చుకుని ఉండాలి. అందుకే మవవానిలా మాట్లాడతాడు

హా భారతా! నీ నీ ప్రమాదంలో పడి పోతున్నావు. పాశ్చాత్యును కరణ మోహం నిన్ను బంధించి పేర్చేసింది. మంచిచెడ్డల వివక్షతానికి తర్కమూ, అభోచనా. అంతస్పాషీ, కాస్త్రాచారము హేతువులుకాక కేవలం పాశ్చాత్యులారబిస్తూ ఉంకవనే హేతువయిపోతోంది. తెల్లవాల్లి బొనన్నని మంచిని, కొరన్నని చెడ్డని. అయ్యో! ఇంతకంటే అవివేకం ఇంతమొంటింది:

వాళ్ళ కమృతమైంది మనకు విషం కావచ్చు

మనం మన స్వరావానికి అనుగుణంగా అద్యురయం పొందాలి. పాశ్చాత్యులు మన సంహతికి అంటగట్టిన వర్తకుల వనుషసించడం నిష్ప్రయోజన మవుతుంది. అది పాఠ్యమూ కాదు. ఒక జాతి మరొక జాతిగా వెయ్యి పుతాలు చేసినా చూరరానికి వీలులేవట్లు శృష్టించిన భగవంతునకు నమోదాకాలు.

ఇంత జాతుల విరావాంను నేను చూడించడంలేదు. అవి వాళ్ళకు మంచిని కావచ్చు, మనకు కావు. వాళ్ళ కమృతమైంది మనకు విషం కావచ్చు. ముందు మనం నేర్చుకోవలసింది. ఈ ఘోర వాళ్ళ అనుసరిస్తున్న మార్గాని కంకరూ పెనుక, వాళ్ళ వ్యవస్థలు, వాళ్ళ సంప్రదాయాలు, వాళ్ళ కాస్త్రాచార వాళ్ళున్నాయి. యుగయుగాలు నమ్మిన కర్మ సిద్ధాంతమూ, స్థిరపడిన సంప్రదాయమూ ఉన్న మనం వీటి కనుగుణమైన మార్గంలోనే నడవాలి. అందుకోసే మతవగలుగుతాం.

రెండురకాల నాగరకతలు

సంఘ జీవన వివ్యాధానికి ప్రపంచంలో రెండు వర్తకుల ఉపలంబించబడాయి. ఒకదోట మతం ప్రవాదిగా సంఘజీవనం విస్మించబడితే, మరొక

చోట సాంఘికావహరము పూర్తిగా విస్మయకరమైనది. మొదటివానికి ఆధ్యాత్మికత్వం ఆదారం. రెండవవానికి భౌతికత్వమే మూలం. దీనికి ప్రమాదాభీతమైన వదమార్తమే హేతువు. దానికి ప్రత్యక్షమైన వాస్తవమే హేతువు. ఈ సంఘం అల్పమైన భౌతిక ఇగత్యను దాటి పూరి ఆ వసూలార్థపు దృష్టితో ఈ లోకాన్ని వాదని దైత్యంతో ఇక్కడి జీవితాన్ని ప్రారంభిస్తుంది. ఆ సంఘం ఈలోకంలో కృత్రిమత ఇక్కడ ప్రేరేపకవానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

అందుచేత దేని కర్తరి దానిదే. భారతజాతి మరైకవిత్వం, అంటే అంతర్మూలమైనది. పాశ్చాత్యజాతులు భౌతికశాస్త్రవిస్తారాలు, అంటే విహితమైనవి. పాశ్చాత్యజాతులకు సాంఘికాభ్యుదయం దానిదే ఆధ్యాత్మిక పరిణామ కాదని. ప్రాచ్యజాతులకు ఆధ్యాత్మికత్వంతోనే సాంఘికాభ్యుదయం కాదని. అందుకనే మన దేశంలో ఆధునిక సంస్కర్తలందరూ మతాన్ని అణగద్రొక్కి ఏమో పంపాగారు చెయ్యాలనుకున్నాడు. వాళ్ళ ప్రయత్నాలు ఏమీ ఫలించలేదు. ఎందుచేత? వాళ్ళవారు మన మతాన్నిగూర్చి చదివినవాళ్ళా కాదు అన్ని మతాలకూ తల్లిఅయిన లేకమతాన్ని అర్థంచేసుకునేందుకు తగిన క్షయ పొందినవాళ్ళా కాదు.

హిందూసంఘాన్ని సాంఘికీకరించుట మతాన్ని వాదనం చెయ్యవలసిన అవసరం లేదని వా విశ్వాసం. ఈ లోకాన మన సంఘం ఇలా ఉంచడానికి హేతువు మతం కాదు, ఆ మతాన్ని వదిలి వివిధాంగియకొక పోవడమే :

కొన్ని మామూలు లక్షణములు - కాని

భారతదేశం ఎన్నడూ దిశోపా కాలేదు

భారతదేశానికి తలపెట్టించిన కొత్త మిస్థితులు సంఘ పునర్వ్యవస్థాపకులు లేరని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. కడచిన ఏటే అలాగే సంవత్సర

రాల్లో నంపు సంస్కరణ నమాజానా సంస్కర్తనా వివరీతంగా పెరిగి
దారతదారి కుతకుత లాతుతోంది కాని ఎవరి ప్రయత్నానా ఫలింవలెను
ఉన్న రహస్యం వాళ్ళ కెవరికి తెలియలేదు నా జ్ఞానదూ వేద్యుకోవలసిన
పాఠం నేర్చుకోలేదు ఏదో తెజ్జులన్న తొండకలో వంపులలో ఉన్న
అనర్థం కప్పింది దారణం మతముని దాని మీద వర్ష దోషానా ఆరో
పించారు వెనకటి కేవల కరలో చెప్పినట్లు స్పృహకుని మెక మీద
వారిక దోషను కత్తిరో దంపదాని యల్పించిన మనిషవలె దోషా
స్పృహకుడూ కడదూ చచ్చేటంత పెద్ద పెద్దలె వేదాని కాని అదృష్ట
నాదూ ఇక్కడ సూత్రం వాళ్ళెదుర్కొన్నది దుర్భేద్యమలైన నుం
దవ్వకాల్తె రిండు మోరి వాళ్ళ వివాకం పొందారు

తప్పదు చూర్ణ అవలంబించి నైవర్యం పొందినా విస్వార్థవతులై
రీమాద్భుతమానికి నీటికా లప్పించిన ఆ మహామథావులు అందరూ
అరిగిందనీయులు సంస్కరణదీక్షతో వాళ్ళ సాధించిన మహోద్యమాలు
రీవాహితాంవంపై ఎవ్వారులో విడిచిపెట్టి తాది మేల్కొల్పాయి
కాని వాళ్ళ సంస్కారాలు నిర్వాచాత్మకం కాక వివాకవాన్ని కోరినదే అయి
నందువల్ల ముక్త్యమై వివాకవాన్నే పొందాయి

వాళ్ళ వెలిసందించి ఆ అమరవాన్ని మన మువహించుచునందాము
ఈ స్పృహలో పెరుగుదలకు అంకరమైన కత్తిమీ హేతువు పై మాడ్చు
ంట్టి రోపి మాడ్చుం కానిచ్చావాలే అవుతాయి అంకరమైన వరివాచుం
లేకుండా పైపై మాడ్చులు చేస్తే అవి అతకకదే అవుతుందివాని పెరగకది
కాని విత్తు భూమిలోపటి లభించిన మనవక ప్రయత్నం వచ్చిందిచి ముఖ్య
గించునువి రివ స్వలావాప్తమవరించే తెచ్చిగా ప్రిగ్గితుంది ఈ సంగతి
మన సంఘ సంస్కర్తలకు తెలియలేదు మేం చూడకది మనస్సు దీనిది
(అటువంటి దన్నుడూ జరగదు - పాపం కల్పించుకొన్నా) మరొక కాత్త

కాని ఈ దేశాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటేకన్న ప్రాచ్యులుకాని, అప్రాచ్యులు కాని ఎవ రెంత ప్రయత్నించినా భారతదేశం చిరంపా కాలేదు.

ఇకర జాతులనుంచి మనం వేరుకోవలసినది ఎన్నో ఉన్నాయని నే సంగీకరిస్తాను. కాని మన ఆధునిక సంస్కరణోద్యమాలన్నీ లభోదన ఏమాత్రమూలేని అనుకరణలు మాత్రమే అని చెప్పడానికి నిదానిస్తున్నాను. ఇటువంటి అనుకరణ భారతదేశానికి ఎంతమాత్రమూ పనికిరాదు. ఇందుకనే ఒక్క సంస్కరణోద్యమమూ వలెంచలేదు. దానితరంగా అవిచ్ఛిన్నతమైన మన జాతీయ కీలాన్ని మనం వింగిల్చుకోవాలి.

మూలని కేంద్రం చుట్టూ మూరే రూపాలు

మొట్టమొదట మనం ప్రతి విషయంలోనూ ఏదీ ప్రధానిమో, ఏదీ ఆ ప్రధానమో నిరక్షణితో గ్రహించాలి. ప్రధానమైనది కొవ్వకాదు, అప్రధానమైనది కాకూడకూడదు.

కులాలు మారుతున్నాయి. కర్మాలు మారుతున్నాయి. అందుచేత అవి మూరే రూపాలు. కాని వాటికి పాతమైన పిల్లలంతం మారడంలేదు. అది మూలని కేంద్రం. మన మనాన్ని మనం వేరాలు తదివి తెలుసుకోవాలి. వేరాలుకన్న మిగిలిన గ్రంథాలన్నీ మారవలసినవే.

వేదం నిత్యమైంది కాదన్న అని అన్నికాలానూ ఒకటిగానే ఉంటుంది. కాని స్మృతులు మారుతాయి కాలం గెడివిసగొట్టి ఒక స్మృతి కర్వార మరొక స్మృతి వస్తూ ఉంటుంది. మహర్షు లాచిక్కనిది కాదాన్ని నిట్టి ఉత్తమమార్గాల్లో పంపాచ్చి వేసిస్తూ విడిచిపెడతా రెలిపి నూతన స్మృతులను ప్రపాదిస్తూ ఉంటాను. ఈ పని జరగకపోతే మంచుం బ్రతకదు.

పూర్వ మీదేశంలో ఎన్నో మహత్తర కార్యాలు జరిగాయి ఇంకా గొప్పపనులు జరగడానికి కాలమా. అవకాశమా అనంతంగా ఉన్నాయి. మనం విశ్వరంగా ఉండడానికి వీలులేదని మీ కందరహా తెలుసు. జాతి నైశ్చర్యం పహించిందంటే మరచించిందన్న మాటే! ముంబికో వెనక్కో మనం కలిసి రిదారి. ప్రాచీనకాలంలో మన పూర్వులు గొప్ప పనులే చేశారు. అయినా మనం పురోగమించి మరొక సంపూర్ణ తీరికాన్ని పొంది వాళ్లు పొందిన వాటికంటే గొప్ప ఫలితాలకు పారించారని, యుగయుగాలు ప్రదితిన జాతికి చెందిన మనం వెనకకుగువేసి ఎందుకు నిర్విద్యుల మవుతాము : అని అరగమ, అరగకూడదు. వెనకకుగు వెయ్యకమంటే జాతీయ వివాదాన్ని కోరి చెచ్చుకోవకపో. అందుచేత మనం పురోగమనమే చేద్దాము మహత్తర కార్యాలు పాచిల్దామి. ఇదే నే విద్యవలసిన వందేశం :

కాలవరీక్ష కాగిన భారతీయ సాంఘిక వ్యవస్థ

మన కులాలు, కట్టుబాట్లు మరొకటి పంపించించినట్లు పైకి కనిపిస్తున్నా విజానితీ మనమకం వాటి కరికమైంది. ఈ వియహాలన్నీ మన్ని ఒక జాతిగా సంకీర్ణవానితీ అవసరమై వచ్చాయి. ఆ అవసరం తీరిపోవకం తోట అవన్నీ వాంఛించే చోతాయి.

నేను పెరిగిపోస్తే కాలవరీక్ష కాగిన భారతీయ సాంఘికవ్యవస్థలోని తత్త్వం నాకు అధికారికంగా అర్థమవుతూ వచ్చింది. ఒకప్పుడు నేను గూడా ఇవన్నీ ఎందుకూ చెప్పిరానివని, వీటివల్ల ప్రమాదవం లేదని అనుకున్నాను. కాని పెరిగి పెద్దయిన తర్వాత చాలా అరొచిస్తే యుగ యుగాం అనుభవం ఫలితంగా అవసరమై ఏర్పడిన సహజ వియహాల్లో ఏ ఒక్కదాన్నీ కారకానికి ధైర్యం చావకంటేదు.

విన్నగాక మొన్నపుట్టి దేపో ఎల్లంకో చచ్చిపోమే కింపువచ్చి నా ప్రదాత వంశమా మాచ్చుకొమ్మచి నాకు తోరలేస్తోంది. ఆ కింపు సంహమ

పాటింది దాని దీహలవ్రతారం నా నరీవరాల వన్నింటిని మార్చివేసుకుంటే నాకంటే మునుకు మరొక రుండను.

ఇతరదేశాలనుండి మనకు వచ్చే వంహలన్నీ ఇందుమించు ఇటువంటివే. ఆ అల్పప్రజ్ఞులకు మనం 'మండు మీ దేశాల్లో' సుస్థిరమైన సంహలను స్థాపించుకొంటే, తర్వాత మీ నరహను గూర్చి అరొచిస్తాము. రెండురోజులపాటు మీ రొక్క భవంమీద నిలబడలేదు. అదీకాదని ఇదీ, ఇదికాదని అదీ చూర్చివేస్తూనే ఉంటాడు. మీలోదీ వాళ్ళందరూ ఏవ్వరూ కలసిస్తూనే ఉంటారు. ఈ క్షణంలోపుట్టి మునుక్షణంలో నశించే పురుగుల్లా పుట్టి పోతూ ఉంటాను. మీ బ్రతుకులు నీటిబుడగలకంటే కనారవ్వం ఇటువంటి జాతులవాళ్ళు సంహరిస్తూ రెండుకు; ముంపు మీరు చూ మాదిరిగా సుస్థిరమైన సంహాన్ని స్థాపించండి. శతాబ్దాలు నిలబడే నిమ మాయా కట్టుబాట్లూ ఏర్పరచండి. ఆ తర్వాత మీరో నల్లప్రకించడానికి ఏమైనా అవకాశం ఉంటుంది. అంతవరకూ ఏమీ తెలియని శకువులే మీరు' అని చెప్పవలసి ఉంటుంది.

మన మానవాభ్యుదయ ప్రణాళికా, దాని లక్ష్యమూ

నేను శతాధిక వంశ సంహానిని బోధించేవాణ్ని కాను. ఇప్పటి అనర్థాంశు విద్యులించడానికి యత్నించను. మన ఘోషాలు నశ్రమంగా ఏర్పరచిన మానవాభ్యుదయ ప్రణాళికను తుదముట్టా నిర్వహించవలసి మాత్రమే నేను కోరుతున్నాను. ఏకమైన అత్యవస్తువే దిన్న రూపాల్లో కనిపిస్తోందని, మానవుడు పాశ దృగవర్వ్యరూపుడనీ బోధించే వైదిక రివ్యెన్ని అండుకోవడానికి అధికాధికంగా కృషిచేయ్యండి.

మన కిప్పటి కట్టుబాట్ల వేర్పరచిన ప్రాచీనులు కూడా పల్లార నరిక్ర మించాయా కాని వాళ్ళు ఆధునిక వంశ్య క్షలవంటివాళ్ళు కాదు. పల్లారిక మణ మంటే దీక్షో ఉన్న దిన్నవర్ణాలవాళ్ళు ఒకచోట కూర్చుని మధ్య

మంసాలు పేదరించడమనీ, మూర్ఖునా ఉత్కృష్టునా అయి యుతేర్చుగా వివాహాలు చేసుకోవడమనీ - ఆ విధంగా దేశాన్ని ఉత్కృష్టనియిం చెయ్యకదే అర్జునయమనీ నా శిష్యుడూ భావించలేదు. ఈనాటి సంస్కృతరచన చారిత్రాత్మకతయం వివచా వివాహాలమీదనే ఆధారపడి ఉందని అనుకోలేదు. కలువంటి వాటివల్ల భాగువత్త కారిని వే దించవలసూ చూడలేదు, ఏవలేదు.

బ్రాహ్మణత్వమే హిందూత్వాలి ఆదర్శం

మన పూర్వులకు బ్రాహ్మణులే ఆదర్శ మవవుడు ఈ బ్రాహ్మణ లక్ష్యం మన గ్రంథాల లన్నిటిలోనూ కనిపిస్తుంది. ఐరోపాలో కార్తినలు ప్రభువు తన అధికారాన్ని నిరూపించుకోవడానికి ఎంతో కష్టపడి పేద కొలపి పోగులు అప్పుపెట్టి పాత రివాజులన్నీ వెలికించి తాను పూర్వ మెప్పుకో పి కొంత గుహల్లోనో దాక్కొని కలహించుచు దోడుకుని తిన్న వలానా మహానుభావుని వంశానికి చెందినవాణ్ణిని తేల్చుకునేవరకూ తృప్తి పడదు. వాళ్ళ వంశాలకు గొప్పతనాన్ని చెప్పే మూల పురుషుల ప్రవర్తన అలాంటిది.

భారతదేశంలో అధికాత్మ నిరూపకమైనది ఇతరదేశాలకు పూర్తిగా ఉన్నమైనది. ఇక్కడ ఏకధృతంగా భావించాలాన్ని పొందినిగ చక్రవర్తులు కూడా కండమూల వలాలు తింటూ దిగులబుర్ర అవధుల్లో నివసించే వేదాధ్యయన పనులైన మహాద్వలకు మూల పురుషులుగా చెప్పుకుంటారు. ఈ దేశంలో ఐది గోత్రలాలు భావకమే అధికాత్మ నిరూపకమైన లక్షణం.

అందుచేత ఉత్తమ వంశమంటే మనలక్ష్యం ఇతరుల లక్ష్యం కంటే ఎంతో ఉన్నమైంది. వర్తనంగ పరిత్యాగించి ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతిలో నిసృష్టమైన బ్రాహ్మణుడే మన ఆదర్శం. బ్రాహ్మణులు మని ఆదర్శ

మంట నా తాత్పర్య మేమిటో గ్రహించండి. ప్రాపంచిక దృష్టి ఏ కొంచెము లేక వత్సమైన పరమార్థ విజ్ఞానం వంశూర్థంగా ఉన్న బ్రాహ్మణత్వమే మన అదర్శమని నా ఉద్దేశం. అది హిందూజాతి అదర్శం.

బ్రాహ్మణుడు పర్య నియమాలకూ అంతుకనీ, ఏ చట్టమూ అకన్నీ దిగ్రహించడనీ, రాజం అధికారానికి అతడు లొంగకనీ, అతని కరిదానికి ఏ హానీ కలుగడనీ చెప్పుకోవడం మీకు వివరేదా! అది మున్నూటికి విజం! బ్రాహ్మణుని గూర్చిన ఈ పర్లవకు స్వార్థవత్తునూ, మూఢులూ చేసిన వ్యాఖ్యానాన్ని అట్టి దీన్ని అర్థం చేసుకోకండి. రాత్రికంగా నడిపైన దృష్టికో అర్థం చేసుకుంటే బ్రాహ్మణత్వ మంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది.

ప్రభుత్వమే లక్ష్యం లేదు.

స్వార్థ పరత్వం సమూహంగా పెకరించివేసే విశ్వప్రేమ మయ్యై, విజ్ఞానం లభించడానికి, లభించిన విజ్ఞానం వెదకడానికి అందివాడే బ్రాహ్మణుడైతే, దేశమంతా అట్టి బ్రాహ్మణులతో, వైశివాచ్యార్థిక పదాధిపత్యం పాలన మూర్తులయిన శ్రీ పునరులతో నిండి ఉన్నప్పుడు అట్టి దేశం నియమాంకూ, చట్టాలకూ అధికం కావడంలో అగ్రార్థ మేమున్నామి! అట్టి దేశాన్ని పాలించడానికి బోలెడునూ, పైస్యాలూ ఎందుకు? అట్టి ఉత్తమంను పాలించవలసిన అవసర మేముంటుంది! బాగ్లోక ప్రభుత్వంలో ఉండవలసిన అవసర మేమిటి? తమ్ము శామ అమిసులో పెద్దాకుని వర్తకాలైన మహాత్ములు వాళ్ళు! భగవంతుని ప్రతినిధులు! మన కాదర్శమైన బ్రాహ్మణులు! పర్యయంలో లోనే వర్ల మున్నారనీ, అది బ్రాహ్మణ వర్లమనీ మన గ్రంథాల్లో ఉన్నది.

సర్వయుగంలో వర్ణాలు లేవు - అందరూ బ్రాహ్మణులే!

ప్రపంచంలో మొదట్లో అందరూ బ్రాహ్మణులే ఎవీ, తరువాత రసనాకే ధమ్మచ్ఛరివల్ల వివిధ వర్ణాలుగా మనవులు విభక్తమైనారనీ మహాభారతం మనకు తెలియజేస్తోంది.

న విశేషోస్తి వర్ణవాం సర్వం బ్రాహ్మ్య మిదం జగత్

బ్రహ్మదా హృత్స సృష్టంహీ కర్మతి ర్వర్ణతాం గతమ్ ||

(మహా. భా. ౯౦౪)

చక్రభ్రమణం పూర్తి అయి మళ్ళీ మొదటికి వచ్చేసరికి అందరూ ఆరంభంలోని బ్రాహ్మణత్వాన్ని పొందుతారు, ఇప్పుడా దక్షిణం వదిల్ర వున్నోంది. మీ రీ సత్యాన్ని గమనించండి.

అందుకేత వర్ణవిరేధ వచుర్ముఖ మన మనరందించవలసిన పరిష్కారమార్గం ఇప్పటికీ ఉన్నత స్థానంలో ఉన్నవాళ్ళను శ్రీందికి దిగలాగడమూ కాదు; సహనోజనం చెంట పెత్తెత్తి వరుగులెత్తడమూ కాదు, అదిక లోగాలకై హద్దుల సరిక్రమిస్తూ వియమాల మర్లంపించడమూ కాదు. మనలో ప్రతి ఒక్కడూ వేదవిధులను సక్రమంగా పాటిస్తూ అవ్యార్థిబాధ్యుడయి పొంది అదర్శమైన బ్రాహ్మణత్వాన్ని అందుకున్నవాడే ఆ సమస్య పరిష్కార ముఫతుంది.

ప్రతి ఒక్కడూ అదర్శ బ్రాహ్మణుడు కావాలి

ఈ దేశంలో ఉన్న ఆర్యులమూ, అనార్యులమూ, బుద్ధులమూ, బ్రాహ్మణులమూ, నీవ కులజాలమూ, ఇహిచ్ఛతులమూ అందరినీ బద్ధులను చేసే ప్రాచీనం కావనం ఒకటి ఉన్నది అంశవత్ అగమం. ప్రతి వాడూ ప్రగతిపథంలో షెడోగమించవలెమని ఆశ్చరించేదీ ఆ కావనం. ఉచ్చ నీవ లేదంతో విమిత్తంలేకుండా ప్రథవాడూ ప్రయత్నించి అదర్శ

(1)

ద్రాహ్మణ్యముకావారి. ఈ వేదాంత లక్ష్యం ఈ దేశంలోవివాదకే కాదు, వర్త ప్రపంచ మానవులకూ వర్తిస్తుంది.

మానవ సమాజాన్నంతదీని వెమ్మడి వెమ్మడిగా క్రమ క్రమంగా అత్యుత్తమ స్థాయికి తీసుకునిపోయి భైర్య, గాంధీర్య, పాపిర్యాలలో ప్రక్కరిని జయించి పూజాపదురై శపష్టమరిమగ్నులయే అధ్యార్మిక మానవులమనగా బ్రాహ్మణ్య లక్ష్యం కలిగినదే మన వర్త వ్యవస్థ. ఆ లక్ష్యంలో భగవంతు డువ్వాడు.

విజ్ఞాతీయ సంస్కర్తలు

హిందూజాతిని పునఃకట్టవనం పొందించే దృష్టితో మన మతాన్ని సంస్కరించి అంతా తలక్రిందులు చెయ్యాలనే సంస్కర్తలు కొందరు మనలోనే బయలుదేరారు. వాళ్ళల్లో కొందరు ఆలోచనాపరులు బాగా చాలామంది తాపేంద్రుల్లాంటివారే తెలియకుండా ఇతరులను గుడ్డిగా అనుసరించే మూర్ఖులు. ఈ రకం సంస్కర్తలు మన మతంలోకి విజ్ఞాతీయ బాదాలను పంపిస్తుంటారని ఎంతో తపాతపాలాడుతున్నాడు. వాళ్ళకు విగ్రహారాధన ఒక వెనంగ కొలికింది. దాంతో విగ్రహారాధనను అనుమతిస్తోంది కొందరి హిందూమతం మతమేదాదని ముఖ్యులలో నిశ్చయిస్తున్నాడు. అవరీ విగ్రహారాధన తత్త్వమేమిటి? ఇది మంచిదా చెడ్డదా అన్న ఆలోచన చేసిన పాపాన వాళ్ళు పోలేరు. విజ్ఞాతీయుల మాటలకు విట్టబని హిందూమతాన్ని కొడచి గొంతెత్తి చెప్పడానికి సాహసిస్తున్నాడు.

విగ్రహారాధన తప్పవనం వర్ణపాహువ్యమై పోయింది. ఎందుకు తప్పని ప్రశ్న అయితా వెయ్యకుండా అందరూ దాన్ని అంగీకరిస్తున్నాడు. నేనూ ఒకప్పుడు అలాగే అనుకున్నాను. దానికి తీవ్రమైన ప్రాయశ్చిత్తమూ అన్నట్లు విగ్రహారాధనగానే నను న్నమా సారించిన మహామథాపని దరణ

నన్నిదిలో నా పాకం నేను వేయకొనని వచ్చింది. శ్రీ రామకృష్ణ పరమ హంసం నుద్దేశించి ఈ మాట లంటున్నాను.

విగ్రహం వారాధించడంవల్ల శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసలే ఉద్భవించే అట్లుంటే మనసుం కోడుకోనాలి. సంస్కర్తల పితౄణాశాస్త్రాన్ని, విగ్రహాంసా నమాదానం చెప్పండి. విగ్రహారాధనలో శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస లావిర్భవించేఅప్పుడు మరో వెయ్యి విగ్రహాలు సృజించి మరింత జేగంగా భజిగలుర్తాము. ఏమాళ్లలోనైనా అటువంటి మహాత్ములు రూపొందడమే మనకు కావాలింది.

అయినా విగ్రహారాధన రూపింపబడుచూనే ఉన్నది. కారణం ఏవ్వరికీ తెలియదు. కొన్నివందల సంవత్సరాల నెనక ఒకానొక యూదు జాతియును దాన్ని కొదనకం కలపించింది. అంటే ఆతగాడు తనకు దేవుడైన విగ్రహాంతస్య తక్కినవన్నీ కొదన్నాడు. దేవునిని ఏ సుందర రూపం కల్పించినా, ఏ సంకేతం పెట్టినా అది చాలా తప్పునీ, మహాపాపమనీ దోషించా నా పెద్దమనిషి. కాని ఆ దేవునకే ఇతరుల తక్కులున్న దేవతారాలు అటూఇటూ హుద్దున్న ఒక పెద్దై ఉంటే, పైన ఒక పేయం ఎగువకున్నట్లు రూపకల్పనచేస్తే అది సన్నితాల్లో సవిశ్రమట! దేవుడు పావురంగా, గోవుగా వస్తే అసవిశ్రమూ, మూఠవిశ్వాసమూ - నీ నీ పనికాదు. ఇలా నడచుకొంది లోకం.

ఉత్తమ సంస్కర్తలు పూర్వ మనేకు లున్నారు

భారతదేశం సంస్కర్తల కడువుతో ఎన్నడూ వాడవడలేదు. చరిత్ర లందికే తెలుస్తుంది. రామానుజు లెవడూ కంకడు లెవడూ గురు వానక ఎవడూ వైతన్య లెవడూ కబీరు, దామా లెవడూ ఒకరి తరువాత ఒకరుగా దేశమంతా వెయ్యేగూడో చింపే తేజోమంకలాల్లా వచ్చి జాతి మత్తేజపరచిన ఈ మహా బోధకు లందరూ ఎవడూ

సీతకులజాల దుష్ప్రితి తొంగింపాని రామామజాలు పరితపించ లేదా? అన్యత్కలమ గూడా తన సంఘంలో చేయకొనాలని యావక్షిపితమూ అయిన ప్రయత్నించ లేదా? మహామృదీయులను గూడా తన సంఘంలో కలుపుకొనాలని యత్నించ లేదా? హింసపించు మహామృదీయలనూ సంప్రదించి మాతన వారావరణం వృష్టింధాని దానో ప్రయత్నించలేదా? ఆ మహానుభావు రందరూ తొలిది ఉద్ధరించాలని ప్రయత్నించారు. వాళ్ళ కృషి ఇచ్చటికి పొగుమానే ఉన్నది. వాళ్ళకూ ఇప్పటి వాళ్ళకూ ఉన్న భేదం ఇది. లభ్యమైన సంస్కర్తలవలె వాళ్ళు మూర్ఖప్రభాపాలు చెయ్యలేదు. వాళ్ళు ఎవరైనా అశిక్ష్యునిదారే గాని పిళ్ళవలె కావడాల్సి పెట్టలేదు.

అవంతమైన సానుభూతి, ఓర్పు ఉన్న సంస్కర్తలు

ప్రపంచాన్ని సంస్కరించడానికి యత్నించిన మహానుభావు లందరూ తాము రోగాన్ని పరిహారం చెయ్యడానికి తప్ప వివాకం చెయ్యడానికి రాలేదని స్పష్టంగా ప్రకటించారు. ఈ విషయం మనం ముందు జ్ఞప్తి పుంచుకోవాలి. దీన్ని పరిగా అర్థంచేసుకోక ఆ మహానుభావుల ఓర్పును, ఉన్న ప్రకృతిసాయంతో ఆనుచుకొనిన బాహుళ్యం దుర్వాభ్యాసం చేస్తూ వచ్చింది రోకం. ఇప్పటికి అక్కడక్కడ ఈ ప్రవక్తలూ, అగ్రుణ్ణులూ తాము నమ్మిన పథ్యాన్ని ప్రకటించడానికి అంకారనే విరుద్ధాలు వినిపిస్తూనే ఉంటాయి కాని అది ఎంతమాత్రమూ యథార్థం కాదు.

పర్యటన సంతతి వీర కన్నబిడ్డలుగా బానించే ఆ మహర్షుల హృదయాలలోని అవంత ప్రేమ కత్తి పట్టి అనేకమంది కర్థంకాదు. వారు దైవతయ్యలైన పితృమూర్తులు కాబట్టి అందరి యెకలా సానుభూతి, ఓర్పు కలిగి అవంతమైనవల్లమ పహువాపి, పిగహాన్ని స్రవరించేవారు. మానవ సమాజం వెయ్యది వెయ్యదిగా క్రమక్రమంగా

ఎలా పెనాలో నాళ్ళకు తెలుసును కాండ్తి ప్రజలను విందించుచు, భయపెట్టకము ఎన్నడూ చెయ్యక తమకు కోరిన అభ్యుదయ పాదాలను ఎదే వరే ఓచికతో ఉపయోగిస్తూ పెట్టుపై పెట్టికీ టెన్షన్లను పొందడానికీ వహించడేవాడు.

మన ఉపనిషద్గ్రంథాలు అటువంటివాడు. పూర్వం రేవుట్టుగూర్చి సంపూర్ణమున్న అర్థిపాఠాలు ఇప్పు డావిష్కృతమైన బాత్రిక సిద్ధాంతాలతో ఎలా నమస్వయంచనో నాళ్ళకు తెలుసు. నాస్తికుల ప్రవచనాల్లో ఎంతో సత్యం ఉన్నదని వాళ్ళు ఎరుగుచును. అయినా నాళ్ళకు మాత్రం తెలిసి పూరంచంక కట్టబాడకము, విలాపకమైన బయలుదో కొత్త సంఘాన్ని నిర్మించబాడకము వ్యర్థప్రయత్నాలన్న చంగతి కూడా తెలుసు.

మనం బోట్లు చూపుస్తామేగాని కొత్తగా నిర్మించము. పదార్థశూద యంలో మాపు చెయ్యగంటేగాని ఏ కొత్తదాన్ని సృష్టించలేము. దీక్షం నెమ్మదినెమ్మదిగా పెరిగి చెల్లవుతుంది. మన శక్తిహిమయాలను నశ్యాని కలిముఖంగా నడిపి ఉన్నసత్యం పరిపూర్ణంగా ఆవిష్కృత మయ్యేటట్లు చెయ్యలేగాని కొత్తసత్యాన్ని కల్పించడానికి యత్నించగూడదు.

తత్వజ్ఞులైన ప్రాచీన మహర్షులు ఈ కారణంచేతనే పూర్వమున్న టెన్షనేవలె భావనను నిరసించక అంతలోచి యాధర్మ్యాన్ని గ్రహించడానికి కృషిచేశారు. జాచి పరితపే వేదాంతతత్వం, పూర్వపు లేవల భావనలతో సుంతి, ఏకీకృత సిద్ధాంతంయి. విశ్వప్రభు భావనయి అంతకంటే ఉత్తమమై అత్యున్నతమైన తైచర్యభావమను పొందగలిగాడు. నానాత్వం తోడే ఏకత్వంలో వారి కేకత్వమే గోచరించింది.

సంస్కరణ మంటే కూలద్రోయ్యడం కాదు
చక్కలరచడం

విగ్రహారాధనను దూషిస్తూ రావికి వ్యతిరేకంగా ప్రచారంచేసే సంస్కర్తలకు నే నొకమాట చెప్తాను. 'సోరకులావా. బాహ్యసహాయంకో విమర్శన లేకుండా విచారాదులైన ఈశ్వరుణ్ణి పూజించే యోగ్యత మీ కున్నట్లుంటే మీ కలాగే చెయ్యండి. అంతేకాని మీఅంత యోగ్యతలేని సామాన్యులైన చేతరానివాళ్ళను ఎందుకు నిందిస్తారు'

ఒక పెద్ద అందమైన మహాసౌరం — ప్రాచీనుల మహోర్జ్వల వైరవానికి దిబ్బమైనది - ఉపేక్షచేతనో, ఉపయోగించకపోవడం చేతనో ఈపూట నిధిలావస్థలో కనిపిస్తోంది. ఎక్కడదూచినా దుమ్ము, దూళి కుప్పలు కుప్పలుగా పడిఉన్నది. కొన్నికొన్ని భాగాలు శాంతపూరితంగా లేక కూలిపోతున్నాయి గూడాను. ఆ సొవాన్ని మన పేం చెయ్యాలి? దుమ్ము దూళి తుడిచి శిథిలభాగాలు దాగులేని యధాస్థితి చేరాలా లేక బాగున్నదాన్ని గూడా నవగొట్టి ఎన్నోళ్ళ నిలుపుమో తెలియని మిడిమిడిజ్ఞానంకోడి మాత్రమే ప్రదానం చేసుననింది కొత్తపొడం కట్టాలా? ఏం చెయ్యాలి? ఉన్నదాన్ని మనం సంస్కరించుకోవాలి. అంటే తుడిచి పుడ్రంచేసి అవవక మైన మరమ్మతులుచేసి మళ్ళీ ఉపయోగపడేట్లు చేసుకోవాలేగాని ఉన్నదంతా కూలద్రోయ్యకూడదు. సంస్కరణ కొర్యక్షమం చక్కలరచడంకో ఆగిపోవాలి.

సంస్కరణమే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న ఏ సంస్కరణ సంఘమూ ప్రతేకమే. ప్రతేకతానికి నడేవమైన ఏర్పాంశాలుంటాయి. ఒక సంస్కరణం పొందించిన తర్వాత తెరిగే నడేవ ఏర్పాంశం ప్రాముఖ్యం వహించాలి. పొర నిర్మూలం పూర్తిఅయ్యాక పరంజామా, మూవకట్టా తీసి చెయ్యాలి.

మునగడమో తరించడమో కలిసేచేద్దాము;
హిందూమతాన్ని విడవడ మెందుకు!

ఈ దేశంలో ఉన్నదన్న సంస్కృతలు ఉన్నదన్న దాగుచేసుకునే విజ్ఞత లేక కొత్తదానిని నిర్మించాని చాచిస్తున్నాడు. కొంతవరకు వాళ్ళ ముందినే లేకాదు. రక్షణాధారం వారికి లభించును గాక. కాని మీరు హిందువులు గదా! హిందూ సంఘంనుండి విడిపోవాలని ఎందుకు కోరుకుంటున్నాడు? మీ కున్నవారిన్నింటిలోనూ ఉత్తమమూ ఉత్తరమూ అయిన హైందవత్వాన్ని కాదంటూ హిందువని చెప్పుకోవడానికి గూడా సిగ్గుపడతా రెందుకు?

పోదర దేశములారా! అమర్త్యం విడదారా!

వరహిత్తమ నాగవళిరను వహించి అమూల్యములైన విద్య భావ విచారాలతో ప్రపంచాన్ని తవ్వ మెనపస్తూ మన జాతీయ మహానాన విశ్వజీవన సాగరంలో యుగయుగాలుగా ప్రమాణం చేస్తోంది. ఈ మన జాతీయనౌక జీవన సమద్రంలో ముప్రమాణం చేస్తూ కొన్ని వందల కోట్లాలపాటు కోటానుకోట్ల జీవుల నిర్మించుకుని వర్షము,భారూ అరిగిమైన అప్పురితీరాలి! మరక్షితంగా వేల్చింది. ఈ రోజున ఆ నౌక అంతుతో నిక్కి ఉన్న మీ కోషం మూలంగానే చిచ్చుచిన్న చెల్లాలు పడి పాదయింటి! ఆ నౌకపై ప్రమాణం చేస్తున్న మీ చిచ్చుకు చెయ్యవలసింది దేమిటి? మీరో మీరు జోట్లామమంటూ నౌకను నిండిస్తూ అటూ ఇటూ విరుగిస్తులారా! అందరూ ఏకమై చెల్లాలు పూచీ దాగుచేసుకోవడానికి సర్వ ప్రయత్నాలూ చెయ్యరూ! రండి, రండి: మనరక్తాలు దారవోసి చాన్ని దాగుచేసుకుందామి. మన ప్రయత్నాలు విఫలమవుతాయా; రాజనాథానో కాక అక్రొత్తలారో అందరమూ కలిసి మునిగి చిచ్చిపోదామి.

దోషాలు దీర్ఘకాల దుగ్గుతల వంటివి

మన వంశంలో దోషాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అలాగే ఇతర వంశాల్లోనూ ఉన్నాయి, ఇక్కడ ఒక్కొక్కప్పుడు విధవల కన్నీళ్ళతో భూమి తరుస్తూ ఉంటుంది; అక్కడ పశ్చిమ దేశాల్లో అవివాహితుల నిట్టూర్పు గాడులతో వాతావరణం వేరెక్కుదూ ఉంటుంది. ఇక్కడ దాదీర్యం ప్రాచారమ కాకపోవ్వోంది; అక్కడ దోగదాహార్యం జాతీయ జీవితాన్ని వివచయించేస్తోంది. ఇక్కడ తిహానకి తిండిలేరని మనుష్యులార్యహార్య చేసుకుంటారు; అక్కడ సమృద్ధిగా ఉందికాంధ్రే మన స్పృష్ట లేక అత్యహార్య చేసుకుంటారు.

దోషం సర్వేపర్యత్రా ఉన్నది. అది దీర్ఘకాల దుగ్గుత. ఒకరకంగా కీర్తనారం వంటిది. కాలికి, చికిత్స చేస్తే వేరీకీ, అపిషక్కు చేస్తే ఎడంవక్కు కూ, ఎక్కువో ఒకచోట వస్తూనే ఉంటుంది. ఒకచోటనుంచి మరొకచోటకు తరచుడం జరుగుతుంది, అంతే! అంతకునుంచి ప్రయోజనం ఉండదు. పూర్తిగా పోదు. అందుచేత దోషనిర్మూలన ప్రయత్నం సరిఅయిన మార్గం కాదు. మంచివెళ్లడా లేండా ఎప్పుడూ కలిపేఉంటాయనీ, అని వెలుగు దీక్షలవలె వికరిద్దూడానికీ నీలులేనివనీ మనవేదాంతం మనకు బోధిస్తోంది. ఒకటి కానాలంటే రెండోదాన్నికూడా మనం తరించకతప్పదు. సమద్రంలో ఒకచోట ఎత్తైన తరంగంలేస్తే మరొకచోట గుంట ఏర్పడక తప్పదు. అసలు జీవితమే దోషభూమివ్వం. జీవహింస జరుగుతుంటా దీనికి ఏమీ కోరదానికి నీలులేదు. ఎవరికో ఒకరికీ లేకుండా చేస్తేనేగాని అష్టంముద్ద నోటికొచ్చు. ఇది ప్రకృతి నియమం - స్పృష్ట తత్వం. ఈ సత్యాన్నే వేదాంతం బోధిస్తోంది.

కాంధ్రే మనం చెయ్యగలిగినంతలా ఈ దోషనిర్మూలన ప్రయత్నం అధికంగా వ్యక్తాగ్రయమవీ ఎవరికొచ్చు తంటాయవితే వలించవలసిందే గాని ఇతరులపట్ల అయ్యేదికాదనీ గ్రహించడమే. మన మెన్ని ప్రగల్భాలు

వరిగినా వాస్తవంగా రోషవిహ్వలమం పాఠ్యంకాదు. విద్య ద్వారా యుక్త యుక్త వివక్షబుద్ధివం కలిగినతాతి అర్పదోషయుక్తమైన ప్రవర్తన కలిగి ఉంటుంది. అందుచేత దోషాలకు ప్రతిక్రియగా మెట్టమెరచి మనం సంఘాన్ని విద్యావంతం చేయాలి. అవని చేయాలంటే ప్రణామం కావాలి. కౌండరపాటూ అనేకమూ తొంగిపోవాలి.

ఆచార్యతో తెచ్చిన సంస్కరణలు

స్వీయలక్ష్యాన్ని భగ్నంచేస్తాయి!

ఆచార్యతో సంస్కరణలు ఎక్కడఅనినా వాటింబ్యలే భగ్నమైనట్లు ప్రపంచ దర్శిత మనకు విహుసించింది. అమెరికాలో దానిగతదాన్ని విద్యారీతదానికి అనిన యుద్ధంకంటే చూసిన హక్కులనూ, స్వాతంత్ర్యాన్ని స్థాపించడానికి చెందేగిన తీవ్ర పాండిత్యవైషమం మహాభీతి ఉండదుకదా! దాని సంగతి మీ కండరనూ తెలుసు కాని దాని వరికం ఏమైంది? దానివ తనాన్ని విద్యారీతచే కాననం రాకమొందవలెనంటే వచ్చినకర్మాక అక్కడి దానినలు ఈ రోజున గూడా చూపించల దుర్మర పరిస్థితులలో ఉన్నాయి.

విద్యారీత కాననం రాకమొందు పాప మా స్నేహితు ఎవని అన్న గానో ఉంటే తక్కిన అస్థులవలెనే వివాళం పొందకుండా రక్షించడవచ్చు. ఇప్పుడు బాధు ఎవరి అన్న కాదు. అందుచేత వాళ్ళ ప్రాణాలకు విలువ లేదు. ఎరో నందెట్టి భజనంగా వాళ్ళు కొల్పిచేస్తున్నారు. చెల్లకు రంక్రిందులుగా ప్రేలాకగట్టి నిలుపునా మంటలుచెల్లి కొల్పి రోళ్ళు వారినినా, కుపాకుంకో కొల్పి చంపినా వాళ్ళు చాత్యదేవినవాళ్ళుక క్షింలే కాననమే లేదు. ఎందుచేతనంటే వాళ్ళ దానినలు. మరుమృత కాదు నిగిగా అంతువులు కూడా కాదు. తీవ్రాచార్యో అకస్మాత్తుగా కాననలు లేని దోషాన్ని విద్యారీతాదుని ప్రయత్నిస్తే వచ్చిన ఫలిత ఏది.

మూర్తిమదైవభావము బుద్ధుడు వదే వదే తీవ్రంగా అంటించి వంచివల్లనే భారతదేశంలో విగ్రహభాదవ ప్రవేశించింది. మేల్లో దేవరా మూర్తి భావన కనిపించదు, భగవంతుణ్ణి వ్యష్టికర్తగానూ పేషిహితుణ్ణి గానూ అర్చించే అవకాశం బుద్ధుని బోధనవల్ల పోషించబడింది. గొప్ప గొప్ప గురువుల విగ్రహాలను పూజించడం మొదలుపెట్టారు. చివరకు బుద్ధుడే విగ్రహమై కోట్లకొలది జనులచే పూజింపబడ్డారు. సంస్కరణకి జరిగే దీని ప్రయత్నాలు జటవంటి వివరీత వరిలామంటే పొందుతూ ఉంటాయి.

మంచి వసుం కలుగ నరే అనేకంకో కూడిన ఉద్యమాలు వనికరావని చరిత్ర చూపిస్తున్న సాక్ష్య మిది.

సంస్కరణలు వాంఛించే జను లేరీ!

మన మాలొనించవలసిన శుభ్య విషయం మరొకటి ఉన్నది. భారతదేశంలో సామాన్య అనాదికి తప్పదు కాదు అవిష్కరించుకునే అవకాశం ఎన్నడూ లభించలేదు; కడపిన తెలుసు మూడు శతాబ్దాలుగా జ్వలించుకుంటున్న త్వరితగమనంలో స్వీకరణశక్తినిముఖంగా ప్రమాదం చేస్తున్నాయి. భారతదేశంలో మొదటినుండి రాజులే నర్మదా నిర్ణయమై ఉండేవాడు సామ్రాజ్య దేశాల్లో ప్రజలు తమకు తాముగానే అన్నివరులూ చేస్తారు.

భారతప్రజలకు అత్యధికావధి గొరవడి ఉన్నప్పుడు తమ మీదే తాము ఆధారపడే ధైర్యం ఎలా వస్తుంది? దేహానాదికి మూలమైన అత్యయంతరీ విశ్వాసం ప్రజాసామాన్యంలోకి కొంతెంతైనా ప్రవేశించ లేదు.

అందుచేత వంశ సంస్కార వమయ్య యావత్తూ సంస్కారాన్ని వాంఛించే జను లేక్క. రుష్కారన్న ప్రక్కలోకి వర్తనపిస్తుంది. ముందు

జనసామాన్యార్థి వంష్కారార్థి వాచించే వాక్యముగా చెయ్యది. తం
ఉంటే గదా తంజాప్పి కవచాళం :

దేశం తమోమగున్నమై ఉన్నది

ప్రపంచ వ్యవహారం చేసిన అనుభవం మీద ఇతర దేశాం ప్రజాంగో
పోర్చిచూస్తే ఈ దేశంలోని ప్రజలు తమోమగున్నమై ఉన్నారని స్పష్ట
మవుతోంది. పై కది సాత్త్విక మన్న ప్రాంతి కల్పించవచ్చునుగాని
అంతర్వ్యంలో అది రామూ రిప్పుల వంటి జవత్వమే. ఎంత తరిచి చూచినా
మరొకటి రాదు. అటువంటి ప్రజలు ప్రపంచంలో ఏమి సాధించగలరు :

ఇంత సోమరితనంతో, ఇంద్రియ ములై, అనులై పడిఉండే
ప్రజలు ఎన్నాళ్ళు బ్రదరగలరు? మొదట చక్రమ దేశాల్లో పర్యటించి వచ్చి
తర్వాత పీఠములే నా మాటలు కాదనండి. ఆ దేశాల ప్రజల్లో కష్టపడి పని
చెయ్యకంలో ఎంత శ్రద్ధా, ఎంత ఉత్సాహము కనిపిస్తుందో అక్కర్లం
వేస్తుంది వాళ్ళల్లో రజోగుణం సమృద్ధిగా ఉన్నది. ఈ దేశంలోచూస్తే
గుండెల్లో నెక్కుడు గర్జకర్ణులహోయ వలాల్లో ప్రవహించడం చూచినేసినట్లు,
వకనాళంతో కరిరాలు ముద్దై పోయినట్లు ఎక్కడివాళ్ళక్కడ పది
ఉంటున్నాడు.

రజఃస్పృహ పెంచుతుంది తమస్సు పగలచాలి.

ఈనాడు భారత జాతిలో రాజవం దొర్తిగా ఉన్నమై పోయింది.
సామ్రాజ్యంలో సత్త్వం దొర్తిగా లేదు. అందుచేత చక్రమజాతుల జీవితం
పరిపూర్ణం కావనం భారతదేశంమంచి సాత్త్వికలావాదు ప్రవహించడం
మీర ఆధారపడి ఉంటుంది అలాగే మమం రజోగుణాన్ని పెంపొందించు
కుంది తమస్సు పడచివేస్తేనేగాని ఈ జీవితంజో వేమము ఉండదు.
ప్రపంచంలో ఏ మంచిని సాధించలేము. రజస్సు పెరగనివాడు అధ్యాత్మి

బాధకాంక్ష అందుకునే ప్రయత్నంలో కూడా ఎప్పుడూ అవరోధాలను ఎదుర్కొనక తప్పదు.

సర్వసంగపరిత్యాగంకంటె శాంతిప్రదాత మరొకటి లేదు. శాశ్వత శ్రేయస్సుతో బోలెడనే ప్రాపంచిక శ్రేయస్సు ఎందుకూ పనికిరాదు. ఈ విషయాల్లో సురేహందేవు. సత్త్వగుణంకంటె శక్తివిద్యే దేమీ లేదు. లబ్ధి జ్ఞానంలో బోలెడనే ఐకర విజ్ఞానాన్ని అజ్ఞానంలో వహనమే విజయకాని ఆ సత్త్వగుణాన్ని పొందించగలిగిన అర్హుడవంతు రీత్రపదంలో ఎంతమంది ఉన్నారు. ఈ భారతదేశంలో ఎంతమందినా! అహంకార మమకార విరహీతులై సర్వసంగపరిత్యాగం చెయ్యగలిగిన వీరు లెంతమంది ఉన్నారు!

లోలికసుఖం నష్టించి పుష్కలమిష్టాల్లో మిథ్యలుగా కనిపించలేనే జ్ఞాన దృష్టిగల మహానుభావు లెంతమంది ఉన్నారు! సప్తిదానందమమమై న దివ్యకేలాన్ని తాపన చెయ్యడంలో తప కలిగినాన్నే తాను ముదిబోయే విశాంభూదయు చెక్కిన ఉన్నాడు! భారతదేశంలోని అసంఖ్యాక ప్రజా నీకంలో అటునంటివాళ్లు ఒకరో ఇద్దరో ఉంటారు. ఆ ఒక రిద్దరి ముక్తి కోసమూ తక్కిన కోట్లాది వారసులు వ్రీ ధైర్యమందలూ ప్రస్తుత పరిస్థితులలో అణగారే పోవలసిందేనా!

అలా జరగనిస్తే వచ్చే మంచి ఏమిటి?

సర్వసంగపరిత్యాగంలోని మహాత్మ్యాన్ని సవివాహి మనం బోధించ లేము. వాడు శుభ్రుకావాలే అలావాది. వాడి తీరికం యీవల్లా ఇంద్రియాల్లోనే ఉంటుంది. ఇంద్రియ మహానుభవమే వాడి తీరిక సర్వస్వం. ప్రతి సంఘం లోనూ ఆ పరివాళివందేనాను ఎందరో ఉంటారు. వాళ్ళకు కొంత అనుభవమూ, మహామహాతి అవతరం. అది విజయైన ముఖమో కాదో వాళ్ళే అనుభవించి తెలుసుకోవాలి. పరిత్యాగబుద్ధి ప్రమృక్రమంగా వాళ్ళకే వస్తుంది. మన ప్రాచీన గ్రంథాల్లో లభించనివాళ్ళకోసం ఎన్నోవిషయాలు చెప్పాడు.

తరువాత తమవలన దురదృష్టవశాత్తూ పన్నాపికి నంపానికి ఒకే రకం విచిత్రములు వినిపించడం ఆచారంలోకి వచ్చింది. అదే పెద్ద పొరపాటయి పోయింది. ఆ పొరపాటే జరిగి ఉండకపోతే ఈ దేశంలో ఇంత దారిద్ర్యానికి ఇంత దుఃఖానికి అవకాశమే ఉండేదికాదు.

అధఃపరనానికి తమూ మాత్రమే హేతువు

సర్వగుణావలంబితమైన శ్రాంతిలో దేశం నెమ్మది నెమ్మదిగా తమస్వముద్రంలో అజ్ఞానాంతరభావంలో నిమగ్నమైపోవడం కనిపించడం లేదా కాయక మానసిక వ్యాపారం కన్పించికి అర్హులైన ఆయుర్తమయిన బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొందాంన్న అంతుచి వాంఛతో పరమ మూఢులు తమ అజ్ఞానాన్ని కప్పివేద్దామని చూచి చాలా సోమరితనంతో పుట్టివెరిగి ఏ పని చెయ్యలేని తమ అమోగ్యతను సర్వసంగపరిత్యాగం మునుగులో చాచివేట్టే దౌర్బాగ్యులున్నచోట మరొకరికి చెందిన దీక్షల పేరుతో శ్రోత్యాన్ని కప్పి పుచ్చే రాక్షసులున్నచోట, తన అవమర్మతను ఏ కొంతమూ గుర్తించక ప్రతివాడూ ఇతరులను నిందించేచోట, స్వబుద్ధి ముపయోగించక చింత పలుకులు పంకకడమే విజ్ఞానమైనచోట, ప్రాచీనులపేరు చెప్పుచుని బ్రతకడమే గొప్పతనమైనచోట దేశమంతా తమస్సులో దూకుడు పోయిందని చెప్పడానికి వేరే విధరూపం కావలసిన అవసరమే మున్నది.

అంతటికే ఖర్చు సర్వం అంటే పరిపక్వమైన సువర్చ్యుత్వక మన కన్నోడి అనుభవ మానవ ఉన్నది. కేవలం పరిపూర్ణమైన పరమహంస స్థితిని పొందే యోగ్యత ప్రస్తుతానికి లేకపోయినా ఎప్పుడో వస్తుందని ఆశించేవారల్లా రజస్సును పెంపొందించుకోవడం ఎంతైనా ప్రయోజనకారి. రజస్సు సరిక్రమించకుండా తమస్సుకోసుంటే పరాసరి ఖర్చు సార్త్విక స్థితిని ఎవరైనా అందుకోగలరా? లోగళ్ళున్న విచారితం కావచ్చును

శరవంతునితో యోగాన్ని ఎలా ఆశించగలం? మహామహానీ లాంఛ బోలెసి
నైలాగ్నం పిద్దించుచు నవ్యవంగపరిత్యాగులు ఎలా అపరాధము

అపరైవ జాతి గుడి పెల్లో నివసిస్తోంది

గత శతాబ్దమునీ కునదేకంలో ఇరుగుతున్న సంస్కరణలన్నీ
పైపై మునులు మాత్రమే. శ్రీమద్ వంశరూపాన్ని రెండు తరగతుల
వారినే కృష్ణిస్తోంది. వికాస వివాదా నమయ్య తారతమ్య స్త్రీలలో నూటికి
రెట్టైదుంటి రేనేలేదు. వాళ్ళకు మారుమనసు అంటే ఉన్నాయి.
తక్కువ స్థితిలో వదిలివేసి అధిక అనాదీకం వ్యయంతో విద్యావంతు
లైన పై రెండు తరగతుల అభ్యుదయమును దాగుచెయ్యడానికే సంస్కర
ణోద్యమాల్ని ప్రయత్నించాయి. సంస్కర్త రెండుపేర్లు తమ ఇళ్లు
రాము వసుద్రం చేసుకోవడానికే నర్వ ప్రయత్నము చేశారన్నమాట.
జాతిని సంస్కరించడం ఇది కాదు. జాతి విర్వీర్యమై వకి ఉండడానికి
సాక్షునై వ మూలాన్ని వట్టుకుని సంస్కారం ఆక్కడ చెయ్యాలి. వేరుప
వుతుగువట్టి రెట్టు వట్టి విడుగుతోంది. ఆ వట్టి రెన్నాళ్ళు విడుస్తున్నా రెట్టు
పువ్వుకీపితం కాదు. పురుగువట్టి వేరు తీసివెయ్యాలి ఎరువుచేసి నీళ్లు
పెట్టాలి. అప్పుడు రెట్టు నవనవలాడుతూ పెరుగుతుంది. అది పరియైన
సంస్కార మని నా ఉద్దేశం. అట్టిమగునుంది వేదోపాదమై రాకకలాది
వ్రతాశించి.

విగ్రహాలు ఉన్నా లేకపోయినా ఒకపేకాబట్టి మన మలాన్ని అందు
కోసం విందించవలసిన అవసరం లేదు. ఉన్న రోషమంతా ఇక్కడ
ఉన్నది:— ప్రవాసమైన జాతి గుడిపెల్లో నివసిస్తోంది. వాళ్ళకు రాము
నుమస్కరించునే తెలియదు. వ్యక్తిత్వంకోలుపోయి వరుప్రాములై ఉన్న
వాళ్ళందరినీ విద్యావంతులను చెయ్యాలి.

పోయిన వ్యక్తిత్వాన్ని పునరుద్ధరించాలి

పాశ్చాత్యప్రజల మనస్సులను కదిలించి మంచిలోనూ అందించాలి. వాళ్ళ కళ్ళు తెరిచి చూస్తూ ప్రపంచంలో ఏం జరుగుతోందో చూపించాలి. అప్పుడు వాళ్ళంకలవాళ్ళే తమ ముక్తికై కృషి చేస్తారు. ప్రతి జాతి, ప్రతి పురుషుడూ, ప్రతి స్త్రీ ఎవరి ముక్తికీ వాళ్ళే కృషిలేయాలి. మనం చెయ్యవలసింది సర్వాచార అందించడమే. అదే వాళ్ళ కవచమైన సహాయం. తర్వాత పరిశం దానంకలలే వస్తుంది. రహాయన పదార్థాలను సమ్మేళనం చేయడమే మనవంతు. పురికేరణం ప్రకృతి వియోగాన్ని మన రిందే జరుగుతుంది. అజ్ఞానాంధకారంలో పడిపోవాళ్ళకు మంచి ఓహలందించడమే మన విధి. తిక్కిన పనిని ఆ ఓహలే చేస్తారు. వాళ్ళే తమ్ముకామ ఉద్ధరించుకుంటాడు. ఈనాడు వారతదేశంలో జరగవలసిన పని ఇది.

ఓ ముందు ఈ అదర్శాన్ని పెట్టడం. 'మతానికి హనిలేకుండా జనసామాన్యాన్ని ఉద్ధరించడమే కర్తవ్యం.'

జనసామాన్యాన్ని విద్యావంతం చెయ్యడమే
పరిష్కారమార్గం!

సంఘంలో ఉన్నతస్థితిలో ఉన్నవాళ్ళకే పరిమితిగాక పాశ్చాత్యజనానికి గూడా విద్యాసంస్కృతులు అందడం అవలసించిన నాటినుంచే పాశ్చాత్యదేశం అరుచి నాగరకతకూ ఉత్తమ దేశమై దేశదేశాల ప్రాచీన నాగరకతకూ పైవిద్యం విప్లవమవుతూ వచ్చింది. జాతి అభివృద్ధిలో విద్యావ్యాప్తి ఎక్కువమనడం దాని అభివృద్ధి ఎక్కువమనడం ఉంటుంది.

దేశదేశం అభివృద్ధికి చందరానికి ప్రాధికారం జాలితో ఉన్నతస్థానంలో ఉన్న కొద్దిమందికే విద్యావకాశాలు ఉంటే తిక్కినవాళ్ళు అజ్ఞానాంధకారంలో పడిపోవడం కాంక్షితుళ్ళే మనం అడ్డుకడసాన్ని పోవాలంటే జనసామాన్యాన్ని విద్యావంతం చెయ్యడం ద్వారానే పోవాలి.

విద్య ద్వారానే ఆత్మవిశ్వాసం కలుగుతుంది

మహమ్మదీయులు మహదేశానికి ఎంతమంది నైవికులను తెచ్చారు? ఇంగ్లీషువారు ఎంతమంది వచ్చారు? వెలకు ఆరు రూపాయల జీతానికి కప్పకండినీ, రోజులుపుమా వదిలరానికి విద్యవల్లే మహమ్మదు లగ్గరి కొరిగి రాకడేశంలో కప్ప మరొకడోల ఎక్కడైనా లభ్యమవుతారా? ఏమనడం సంకల్పించి మహమ్మదీయ పరిపాలనలో ఆరుకోట్లమంది మహమ్మదీయులు రావడమూ, వందలకు క్రైస్తవ పాలనలో ఒక్కరి లక్షలమంది క్రైస్తవులు రావడమూ ఎంతవేరే అనిపింది?

దేశంలో మూలకమైన వ్యక్తిత్వం నాశనమవుతుంటే మంచి ఎందుకేక పోయింది? ఐరోపియన్ల పోటీ చెయ్యలేక మంచి పనితీరు కలిగిన కర్మకులు లండన్లో ఎందుకు పోయారు? కొన్ని కలాల్లం ద్వారామైన పునాది ఉన్న ఇంగ్లీషు కార్మికుని కదిలించేసి ఆత్మకు కార్మికుడు ఏ కత్తిలేక కృతకమవుతుంది కాగలిగారు?

విద్య, విద్య విద్య — ఓది లేకపోవడమూ, ఉండడమూ — ఇదే అన్నింటికీ కారణం. ఐరోపాలోని వివిధ వర్గాల్లో సంపత్తి అక్కర అసామాన్యం కూడా ఎంత విద్యావంతుడై ఉన్నదో, ఏమనడం సుఖాలు అనుభవిస్తున్నదో కళ్ళలా చూచి మహదేశంలో ప్రజల దీనస్థితి స్పృశిస్తూ వచ్చి కట్టిపెట్టడమే ముఖ్యం. ఈ భేదానికి కారణ మేమిటి? విద్యా విహీనతే అది కాదు బోధన పరమావధి. విద్యవల్లేనే ఎక్కడైనా ఆత్మ విశ్వాసం కలుగుతుంది.

మాకు వందల ముప్పయికోట్ల భేదకంలోనూ మమ్మకమున్నా, పరదేశీయుల ఆగమనం వల్ల కొత్తగా జాతిగా కెక్కిన భేదక లండన్లోనూ మమ్మకమున్నా నీలో నీకు విశ్వాసం లేకపోతే నీకు ముక్తిలేదు. ఆత్మవిశ్వాసం పెంపొందించుకుని నీకాళ్ళమీద నీవు నిలచి కత్తి మంతుడవు కా? ఇప్పుడు మనకు కావలసింది ఇదే:

దేవలోచిత ప్రజలందరికి అత్య విశ్వాసమూ క్రియూ హరకృతమూ రావాలి ఈ అవసరం వారు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది ఈ ప్రయత్నంమంది తప్పించుకోవడానికి నీలుతేడు దీపంతులు కొంచెం ముందుచూపు పొదిస్తే లాభోయి మూడు యుగాల దృక్పాన్ని చూడగలరు శ్రీ రామకృష్ణ లవకరింపతంకో ప్రాగ్జికాకాకం ప్రాతస్మార్క తేజస్సుకో వెలుగుతోంది త్వరలోనే అది మ్యాహ్నా సూర్యులవ తేజస్వి దేవమంతటిదీ దేవీద్య మానం చెప్పుగలరు

—॥॥॥—

పునరుజ్జీవన కార్యక్రమ రంగంలో దిగేవారికి

కొన్ని సూచనలు

ధారకలేకం అధ్యక్షమాన్ని పొందేది కంఠబలంతో కాదు అత్యంత బలంతో వివేకసూత్రమైన కర్తవ్యతాకంఠో కాదు కాంతి ప్రేమల దిహ్మమైన వన్యజ్ఞుల కాషాయ పతాకంకో

ఆకలిదప్పంనూ కిరోష్టానూ లెక్కచెయ్యని అధ్యాన్ని ప్రసాదించే బీదోని దివ్యత్వాన్ని మేల్కొలుపు అన్ని పాకర్యానూ ఉన్న జక్కల్లో నడుస్తూ కోనూ అనుభవిస్తూ ఏ కొంతమో ప్రాచీనుక మత నియమాలను పాటిస్తే యితర దేశాలకు సుబోతుండేమోరని ధారకదేశానికి ఎంతమాత్రమూ దూరమే ఈ దేశానికి వలమైన తాత్త్వికదీక్ష ఉన్నది అది సహజంగానే దేవాన్ని కనిపెట్టేస్తుంది దాన్ని విడిచిపెట్టక తప్పదు

దేశాన్ని ఉద్ధరించకలిస్తే నిజంగా గొప్పవాడిగా త్యాగానికి సిద్ధంకపోతే ఏ మహాకార్యమూ సాధ్యంకాదు

నీ ముఖాలు నీ భోగాలు నీ పేరుప్రతిష్ఠలు నీ భవనం నీ అధికారం - అదు నీ ప్రాణాలు అన్నీ ఒక్క కోటాకు కోల్ల ప్రజలు ఉపసం మహా పాగదాన్ని తరించడానికై అత్యున్నత చేసే బీదోప సోపానాలకోటూ గొలుసులు వంతెన విక్కిందు తొలకోసం వరింపించే త్యాగబుద్ధుల సంధివనీ ఒక చోటికి చేర్చు ఏ వంపుంపేరు మనం ఎది

చేస్తున్నామని లోచించును. ఎవరిది ఏ రంగమ్మ. నంగతి దూకు. లకువచ్చు. పిరి, ఎరువు—లన్ని రంగులూ కలిపి ప్రేమకు చిహ్నమైన ఓల్లల శ్వేతవర్ణంగా మార్చివేయ్యి. మనవంతు కృష్ణచెయ్యడమే. పరిణామ నాదంకంటే వస్తాడు.

నేను భవిష్యత్తు సూచించకంటేదు. నా కా దృష్టి లేదు. నా కళ్ళమించి ఈ జీవితంతో తుల్యంగా ఒకే ఒక దృశ్యం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అనాదిమైన మన దేశమాత మళ్ళి నిద్రలేంది. నింహ నననమై ఎప్పటికంటే ఉల్లలంగా ప్రకాశిస్తోంది. కాంతినందేకంబోమా. సుఖాంతంబోమా ప్రదంబాని కామెను ప్రకటించండి.

నిజమైన సంస్కృత నియమలక్షణాలు

మొదటిది: హృదయపూర్వకమైన ఆవేదన

ఏమి నిజమైన సంస్కృతమి కాదంటే నీడు మూడు ముఖ్యమైన లక్షణాలు ఉంటాయి. వాటిలో మొదటిది ఆవేదన.

మొదటిది ఏమి హృదయపూర్వకంగా ఆవేదన కలిగి. తెలివితేటల్లోనూ, కష్టంలోనూ విడుదలై ఒకటి రెండుమనిషి చేసి. అక్కడికో అగిపోతుంది. అలా కాక హృదయంవ్యాధి తీవ్రతావేదన కలుగుతుంది. అందుచేత హృదయమే ముఖ్యం. హృదయంకోసే భగవంతుణ్ణి చూడగలం. బుద్ధిపోగారు. బుద్ధి మన చూల్గొచ్చి పరిశుభ్రంవేసే అప్రధాన సహాయకారి, రక్షకభూమి. పొంపిక కార్యకలాపాలు జరగడానికి రక్షక భూమి ఉండటంవంటివే అవసరంలేదు. అక్రమాలు జరిగితే నివారించడానికి, అరగకుండా చెయ్యడానికి వాడు ఉపయోగిస్తాడు. బుద్ధి అంటే: పైగా బుద్ధి నిజానికి గ్రూడ్డిది. దానంత బది కదలలేదు. దానికి కాట్లా చేయాలేమి. మిథ్యార్పిత్తి మొదలైన కత్తులకంటే ఎవ్వరెట్లు పేగంకో

కదిలే ఆవేదనే అపలు ను చిస్తుంది. నీ కా ఆవేదన ఉన్నదా? అది నన్ను.

బుద్ధి అవక్కాతమే — అది లేకపోతే మోరమైన దోషాచూ, పెద్ద పెద్ద పొరపాట్లూ జరిగిపోతాయి. బుద్ధి ఏదీని అరికట్టుతుంది. అంతే. అంతకుమించి దానిమీద మనమేమీ ఆక పెట్టుకోగూడదు. అది అచేతనమూ, అప్రదాన సహాయకారీ. నిజంగా సహాయం చేసేది ప్రేమతోడి ఆవేదనే.

దుర్భేద్య ప్రతిబంధకాలను గూడా
ప్రేమ విఘటితం చేస్తుంది.

ఎటువంటి దుర్భేద్యమైన ప్రతిబంధకాలనైనా ప్రేమ విఘటితం చేస్తుంది. నవ్వటాడ్రహస్యాంకు ప్రేమమే ప్రవేశద్వారం. కాదోయే సంస్కృతలాఠా. దేశభక్తులాఠా. మీ రోవేదన చెందుతున్నారా? భగవంతునకూ మహాత్ములకూ వాదమయిన కోట్లకొంది ప్రజలు వదలు మూర్ఖులకు చచ్చిపోతు లయిపోయాడే అవి మీ రోవేదన కరిగిందా? ఈ రోజున ఇన్ని కోట్లమంది తరతరాల దార్శిన్యంకో, శిష్యాధరో మందుం మాడుతున్నారే అవి మీ రోవేదన వదుతున్నారా? ఈ దేశాన్ని నల్లని మబ్బులా అట్లావం ఆవరించిందని మీరేమైనా భావ వదుతున్నారా? మీకు ఏకాంతి లేకుండా చేస్తోందా అది! పైద్రవట్టనివ్వకంలేదు గదా! రీచారి కీప్రమై నెత్తుకుపో ఏకమై భరించరాని తనవతో మీ గుండెలు కొట్టుకుంటున్నాయా మిమ్మల్ని ఇంచుమించు ఉమ్మత్తుల్ని చేసిందా? దేశ దోషాగ్గం తప్ప పేదప్రతివ్వల్ని, అలుపివ్వల్ని, భోగలాగ్గలను ఎవరకు కరీరాలను కూడా మంచిపోయేటంత కీచమైందా మీ ఆవేదన?

ముఖ్యావసరం గాథ సానుభూతి

ఇకపై కోర్కె జనానీకం అజ్ఞానంలో దారిద్ర్యంలో నిమగ్నమై పోయిందని భావవేషా దైవమన్నాడు: ఆమీ! ఈ జనం భాను మనుష్యుల మన మరచిపోయాకే, అందుచేతవేగగా దావ్యం వర్షించి కడచిన కొద్ది సంవత్సరాలుగా కొంతమంది బుద్ధిమంతులు ఈ దుస్థితిని గుర్తించారు గాని దురదృష్టవశాత్తూ వాళ్ళందరూ దోపిష్టించలేని మతం వెత్తివెట్టి ప్రపంచంలో అత్యుత్కృష్టమైన మన మతాన్ని ద్వంసం చేయడమే జాతి మట్టతీరే మార్గంగా భావించారు. నేను తెలుసుకొన్నాను విషంబి-భగవదనుగ్రహించేత నా కవల భవావ్యం తెలిసింది. దోషం మన మతానికి కాదు.

మతం మనకు తోరిస్తున్న దేమిటి? దీలో ఉన్న అక్కయే బహిష్కారాన్ని పొంది దిన్న వ్యక్తులుగా భావిస్తాందనీ, అందరూ అక్క వ్యవహారాలే అని గదా చెప్పుకున్నాకీ ఏర్పాదకం అక్కడ ఉన్నది. అధ్యానం కరువైపోయింది. అవసరమైన పానుభూతి, హృదయమూ లేకపోయాయి. భగవంతుడు బుద్ధుడుగా అవతరించి పాశ్చింసూ, దీసుంసూ, పేదంసూ, అనాదంసూ, పానుభూతితో ఎలా చూడాలి, వాళ్ళకై ఎలా అవేదన సహాలో జోడించాడు గాని అయిన్ని మీరు వినిపించుకోలేదు.

హింసామతం పరిమానం గౌరవం మహోక్తం మని దీర గంధీర దోరటిలో జోడించే మతం ప్రపంచంలో లేదు. అలాగే ప్రపంచంలో ఏ మతానికి చెందిన మనుషులలోనూ వేరు హిందవ మనుషులలో బహిగు ముస్లింలు అయ్యి అణచబడడంలేదు. పాఠశాలక, వ్యావహారిక సిద్ధాంతాల దాసంలో క్రైస్తవ ప్రదర్శన మార్గాలు కనిపెట్టే వంతులూ, ద్రోహులూ కొందరు లేరే ఈ అవధిని తెచ్చిపెట్టారేగాని మన మతంలో ఏ రోషమూ లేదని భగవదనుగ్రహించే వాకు తెలియవచ్చింది.

వైద్యుని హృదయంలో పేవచెయ్యాలి

వైరాగ్య మక్కడలేదు. భగవంతుడు గీతలో చెప్పిన మాటలు జ్ఞానక మండకోపి.

"కర్మజ్యే చాదికారస్తే మా ఫలేషు కదా వన" —

కృషి చెయ్యాలి కే మనకు హక్కున్నది. ఫలంతో మనకు బదులివ్వలేదు. మనుషులు కట్టి ముందుకు చూశారీ. భగవంతుడు న నీ పని చెయ్యమని ఆదేశించాడు. కీపికంలో నే నెన్నో కష్టాలనూ హింసలనూ పడవంటి వచ్చింది. నా లభ్యించువులు అన్నావి! లేక పనిపోవడం చూడాలి. అయినా నాళ్ల ఎక్కిరింతలనూ అవిశ్వాసానికి పాత్రుణ్ణియ్యాను. నన్ను తిట్లుతూ ద్వేషించేవాళ్ళ యెడల యావ ప సానుభూతివల్లనే నే నెన్నో దాదలు పడవంటి వచ్చింది. అవును. ఈ జగత్తు దుఃఖమయ మయిన పాకళం. అయినా మహాత్ములూ, ప్రవక్తలూ ఈ పాకళంలోనే సానుభూతి, ఓద్రు, ప్రపంచసుంతా కళ్ళముందు దూర్ణమైపోతున్నా చరించని భావదార్శనమూ మొదలైన వస్తుదాం నిర్మించినో అభ్యసించారు.

ఎంత దాదపడవంటి వచ్చినా నన్ను దాదపెట్టినవాళ్ళంటే నాకు జారి తప్ప నులే లివడూ లేదు. విజానికి వాళ్ళు వోషులుకాకు. నెంచం దృష్టి గొప్పవాళ్ళా. ఎన్నడునూ కావచ్చు; అయినా వాళ్ళు కనువిలే; భూవర్ష మందూళ్ళా తమమట్టు తెలియమాయగజాలు చాటి అవతరికి చాడడం వాళ్ళకళ్ళకు సాద్యంకాదు. తివరం, త్రాగడం సంపాదించడం, పిల్లర్ని కవడం, ఒకరిని తర్వాత ఒకటిగా . దివదర్శ గ్రహిణిగా పానిపోయూ ఉంటుంది. లంతకంటే తెలియని అల్పజీవులు - వాళ్ళే చేస్తావు పాదం ! వాళ్ళ నిద్ర తెన్నునూ భంగం జరగలేదు. అలాగే పానిపోతోంది.

అనేక కళాధానగా పాగిన కొద్దవ్వంవల్ల పెచ్చుపెరిగిన దారిద్ర్య వీటియూ, అవమానితులూ, దుఃఖితులూ చేసే ఆక్రందనలతో భారతీయ

వాతవరణమంతా గడ్గోలుగా ఉన్నా దీవివల్ల వాళ్ళిమీ చరించలేదు. మావనికంగా, నైతికంగా, చివరకు దైహికంగా కూడా రాక్షసమైన క్రూర్యం పెరిగిన కాలాలు గవీరి భగవంతుని ప్రతికమైన మానవుడు బువుమోసే అంతుపంపిపోయా, జగవ్యాధి ప్రదివిరి నిల్లర్ని భరించే దాని అయి పోయిగా జీవితమే ఒక కావంగా పరిణమించినా వాళ్ళిమీ తెలియనేలేదు.

ఈ వర్సిన ముద్రకు - పివిరమైన లకవరదానికీ అవకాశం లేని దానికి - దాని కేమంకోవమే మనం యత్నిస్తున్నామని తెలియక దుక్కిన పరార్థంవలె ఏమైనా చెయ్యబోయేవారి దివికి దూరదానికి నిర్భంగా ఉండే దానికి - ప్రాణం దొయ్యిగలరా నీవు : గొంతులో మును పోస్తూఉండే కాళ్ళతో తన్ని, గోళ్ళతో గోకి, చక్కబోగారకే పెగళవపు దుల్లవానికి ఓపికతో దికితప్పలేనే ఉదారహృదయమైన నైఋతిస్థానం స్వీకరించగలవా నీవు :

జపానులో అకనిల్లలు చూడయభూర్వకంగా ప్రేమిస్తే తమ లబ్ధి దొమ్మలు పడేననువురామని నమ్ముతారని అందుకనే జపానువారికీ తన లబ్ధిదొమ్మ నెప్పుడూ పగులగొట్టబోదు. ఓ అద్భుతవంతులారా! అకము దేతన మమ్మే అవకాశం ఉన్నప్పుడు తమమ్మలో పడిఉన్న జాతి ఎంచుకు నైతన్యవంతంబాదు: నైతన్య మువీగి, నైతవంపోయి, వివక్షణ పూర్తిగా నశించి, పిరిపిరుస్తే, త్రస్తునై, అమామూగ్రస్తునై పరస్పరం కలిపించే ఈ దేశ ప్రజలను ఎవరైనా నమ్మాత్మవా ప్రేమించగలిగితే దారతదేశంగానూ మేల్కొంటుందని నేమా నమ్ముతాను. వందలకొలది ఉదారహృదయమైన ప్రజలూ, పురుషులూ పర్వ దోగనాంబులూ వివర్జించి, అజ్ఞానమయమైన నైరాక్య గర్భంలో అట్టిమగుడు కూరిపోతున్న కోట్లాదిది దేశీయుల కేమాన్ని కాంక్షించి, హృదయపూర్వకంగా పర్వకమైనా వివిమోగించి కృషి చెయ్యగలిగితే దారతదేశం మేల్కొంటుంది.

రెండవది:— పరిష్కారమార్గం తెలియాలి

ఏ కటుమంటి పానుటాతి మంహారంగా ఉన్నదా? ఉంటే అది మొదటి మెట్టు మాత్రమే. తర్వాత వీవు పరిష్కారమార్గ మేమిదో అలోచించాలి. పాత లావారిన్నీ మూకవిక్వాపాలే కావచ్చు గాని వాటిల్లోనే స్వర్ణతీర్థమైన సత్యం సంపాదించే అంతుంది. పేరుకున్న పట్టి మగానమూ కలిగి అసత్య వంశాలన్నీ వెలికి తీసే అపాయ మేమిదో వీవు తెలుసుకున్నావా?

మూడవది:— నీ అక్ష్యం పరిశుద్ధమూ,
సంకల్పం దృఢమూ కావాలి

నీ కత్తి పానుట్టాంతు అటునుటోక కలుగ్లతో వృథా చెయ్యక తీవ్రంగా అలోచించి పరిష్కార మార్గ మేమైనా కనిపెట్టావా? వట్టి దిశనిండకం కాక ఏ కొంతమో శూయం చేసేది. కష్టస్థితిలో ఉంది మానంకో ఓటార్చు కలిగించేది. ఈ పడవ నహరిరోనుండి వాళ్ళను ఉద్ధరించేది ఏ అపాయమైనా నీకు తోచిందా?

అయితే అది రెండవమెట్టు మాత్రమే. ఇంకొక మెట్టుగూడా వీవు ఎక్కవంటి అంటుంది. అప్పుడుగాని వీవు పూర్తి సంస్కర్తవు కావు.

నీ అక్ష్య మేమిటి? దీనివల్ల నీ కేటో విశ్వశ్యం వస్తుందనీ, పేరు ప్రతిష్ఠా, అధికారమూ వస్తాయనీ అంతలాంతవాల్లో నైనా లాంటకం లేదుగా? లేకపోతే సరే, నీ అక్ష్యం ముఖర్థ మన్నమాట.

అయినా ఇంకటితో పనిపోతు. మహాపర్యవాయంతి అవరోధం వత్తిక్రమించడానికి తగిన దృఢవిక్రయ మున్నదా నీకు? ప్రపంచమంతా నీ తెరుచు తిరిగివా వరే వీవు వక్రమ మనుకున్నది పాపాపింది పర్యవాయం? నీ మోక్షం బిడ్డలే నీకు వ్యతిరేకు లయినా, నీ ద్రవ్య మంతా

పోయినా నీ పేరు వశించినా నీ ఆప్తిపాస్తులు అదృశ్యమునా
నీ సంకల్పం విడిచిపెట్టకుండా ఉండగలవా? అనువంటి పరిస్థితుల్లోనూ
మొదట్లో ఉన్న ఉత్సాహంతోనే నీ కృషి పొగిస్తూ అజ్ఞేవి కలిముఖంగా
వట్టదలస్తో వడవగలవా? తర్జుహరి మహారాజా లెప్పివల్లు

విస్తస్తు నీతి వివదా యది వా స్తువస్తు
లక్ష్మీః సమాచితకు గర్భకు వా యదేష్టమ్
అర్చ్యేత వా మరణమస్తు యుగావృతే వా
వ్యామూత్యః ప్రవివంధి చదం స రీరాః

(తర్జుహరి - సిరికళం)

నీతి ద్రోహ విచారులైన నిషణ్ణుల విండించునీ మెచ్చనీ
వ్యాంకిం తెండిన సంవదర్ విలువనీ గౌరవంగా పొగనీ
మూతం లిప్పుక పొందనీ నియంపై కానీ యుగాంతంబనన్
నీతిగ్లాభ్యువంబు తప్పరుగదా విశ్వంబు దీరోత్తముర్

(లక్ష్మీలకవి అనువాదము)

అటువంటి స్థైర్యం మీకున్నదా?

ఈమూడు విషయాల్లోనూ మీరు పటిష్ఠావృత్తితో మీరో ప్రతిఘట్టకూ
మహార్తవకార్యాల పొడించగలవ మీదే వ్యక్తికంబు వ్రాయవక్కరలేదు
ఉపన్యాసాలు చెప్పినప్పుడేమీ మీమధురే వివ్వవర్చున్నారో ప్రకాశిస్తాయి
మీరు మామమూల గుహల్లో భూచున్న మీ లావాలు దేశకాలాల వ్యక్తి
మించి దీర్ఘగంధారవా వ్యాపిస్తాయి నీ మనీషిమమస్సుకోవట్టి చానిదేశ చు
చేయిస్తాయి తీవ్రభావవ అర్జవము లక్ష్మీబుద్ధి - నీవితున్న శక్తి అంత
మహా తరమైనది

(1)

లక్ష్మ్యంగోపం ప్రాకార్యుణ చేస్తామని ప్రతిజ్ఞ చెయ్యండి

లక్ష్మ్యంగోపం హస్త ఆయోధ్య పని కా దిది. పోవలసినదాని ప్రాచీనాది తీసి కంఠాలతో బూడిచివేసి. కాని పార్థసారథి పాతకం వహించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. భగవద్వాచావ్యవహారే మూలకవిషయంకాని సంపూర్ణ విశ్వాసంతో భారతదేశంలో ఎన్నాళ్ళనుంచో పోగులైన కళ్యణానికి నిష్ఠు ముట్టించండి. అంతా తగలబడి పోతుంది.

పార్థసారథి దేవాలయానికి వెళ్ళి ఆయన వమయంలో ఆయనకు ప్రియతమమైన ఈ మహాకావ్యానికి ప్రాచీనాదైన ఆర్పిస్తామని ప్రతిజ్ఞ చెయ్యండి. వీడూ అబ్బూ అయిన గోడలలోని గొడ్డకావతులకు స్నేహితుడూ; అప్పుడక్కడైన గుహులక్కడూ ఆరింగనం చేసుకోవడానికి ఏమాత్రమూ సంకోచించని ఉదామిడూ; మహారాజుల ఆహ్వానాన్ని కాదని ఒకానొక పేళ్ళ అభిప్రాయాన్ని అంగీకరించి అధ్యాపకాలతో ఆమె నడుగ్రహించిన వశిష్టపాదముడూ; దరిద్రులనూ, వీధితులనూ, అబ్బులనూ ప్రేమించి వారికి వదేనదే అవకరించే దయామయుడూ అయిన పార్థసారథి సాన్నిధ్యంలో మీ జీవితాలను దీనము సేవై అంకితం చెయ్యండి. కోణలోకాకూ దిగజాలపోతున్న మున్నెకోట్ల భారతవారికాన్ని ఉద్ధరింపడానికి మీ జీవితాల నిష్ఠిస్తూ దీక్షవహించండి.

విశ్వాసం

రండి. పోవడంకాదా కండి. ముఖా ముఖి చూడండి : చెయ్యవలసిన పని చాలా గొప్పది. మన ముఖప్రాయోగం, అయినా మనం వర్తమానైన భగవంతుని దైక్షం. భగవదనుగ్రహంతో కృతకృత్యుల ముఖతామ. ఏ కృషిలో పండుకొంది పాతకాలిపోవచ్చు. ముఖాన్ని పండుకొంది

గొవసాగించడానికి పిద్దమవుతాను. నేను లక్ష్మం చేరకుండానే వదిపోవచ్చు. నా స్థానాన్ని మరొక రాక్రమించి వురంగముస్తాను. రోగము, దాని విక్ర్యామిచ గ్రహించాడు. విక్యానంకో కృషి చెయ్యండి. దశవంతులని, గొప్పవాళ్ళని పేరువద్దవాళ్ళ వహించుకోవం ఎదురు చూడవచ్చు. హృదయ హఠ్యులై కేవలం బుద్ధిబలం ప్రతి కదిచీ విమర్శిస్తూ స్మృతికంలో చాపీవాళ్ళ ద్రావంమా లక్ష్మం చెయ్యవచ్చు. తీవ్ర విక్యానము, గాఢ సాకుదూత - ఇవే కావంపినవి. విక్యారం, విక్యానం, మనలో మనకు విక్యానం, భగవంతునిలో విక్యానం - విజయాని కిదే కంకం.

వచికేతసుని శ్రద్ధ

మన హృదయాల్లో ప్రవేశించాలి

అత్యవిక్యానం లేనివారే రాస్తారును. అత్యంత సుందరమైన కళోపనిషత్తు వదివిన వాళ్ళకు ఈ విషయం స్మృతికి వస్తుంది. రాజ యజ్ఞంలేని ఎందుకూ వదిలిరాని అక్షలమా గుట్టలమా దానం చేస్తూ ఉంటారు. అప్పు రా రాజునూతుకు వదికేతసుని హృదయంలో శ్రద్ధ ప్రవేశించిందని : ఈ శ్రద్ధ అనే చూచిన అనువదించకూడదు. అత్యద్భుతమైన ఆ సూక్ష్మి అలాగే అర్థం చేసుకోవాలి. అంతిలోనే రహస్యమంతా ఇబ్బది ఉన్నది. శ్రద్ధాహాత్యక్త పేమిలో గమనిద్దాము. అది ప్రవేశించ గానే వదికేతసు దశునిన్నాడని—

నిహరానా పేమి వ్రణమో నిహరానా పేమి మర్మము;

కిం పిద్యమన్య కర్తవ్యం యన్యయాద్య కరిష్యతి ||

(కఠ. 1.1.5)

(నేను చాలామంది కంటె ఉత్తముణ్ణి. నాకంటె ఉత్తములు కొద్దిమందే ఉంటారు. ఏ పరిస్థితిలోనూ అర్థముణ్ణికాను. నేను చెయ్యగలిగినదీ ఉన్నది).

ఈ దైర్ఘ్యం పెరిగిపెరిగి ఆ రాజకుమారుడు తన్ను వేరిస్తున్న నమస్కరు ముగిసిపోయిపోయి విశ్రాంతి చేసుకున్నాడు. ఆ కమస్క ముగియ రహస్యం. (వనిపోతోమేనాటిని రావమెందుకు చేస్తున్నావు? అయితే వన్నెపరి కిస్తావు? అంటూ తండ్రిని విచారించాడు. నిన్ను ముగియకే ఉన్నాను పొమ్మన్నాడు తండ్రి) నవీకరమైన సరాసరి ముగియ గృహనికే వెళ్ళాడు. మూడురోజు లాంటిది విరాహానిమై యజమానికై ఎదురు చూచి చివరి కాయననుండే అసలు రహస్యం గ్రహించాడు.

ఈ క్రద్ధ మనకు కలగాలి ఈ నాడు వక్రమ తారులు సాదించిన తొలిక విజయం కన్నులదిరి ఈ క్రద్ధ కారణం. క్రద్ధ ఉండగా కేవలం దేహాలాన్ని విశ్రాంతి, చాళుంక సాధిస్తే ఆత్మజలాన్ని విశ్రాంతి మన మెంత పొందినగలం?

నేను కోరేది ఈ క్రద్ధమే. మన మందరమూ ఆత్మనిర్వాణం పెంపొందించుకోవాలి. నిర్వాణాన్ని తెచ్చుకోవకమీ మన ముందున్న మహాకార్యం దేనియెందులూ దీనినకే లేక ప్రతివాన్ని ఎక్కిరిస్తూ దురకన చేసే జబ్బుకది జాతిలో పెరిగి పోకోంది. ముండా జబ్బు వదిలించు కోవాలి. కత్తిమంతురై క్రద్ధ వహించండి విజయం కలగక తప్పదు.

సంగత్యాగం

కార్యదీక్ష వహించు. దుర్మరమైన మహాకత్తి నిన్నువహించడం నీకే తెలుస్తుంది. ఇతరులకై చేపే కృషి ఎంత అర్పమైనా అందరమైన కత్తిని ప్రబోదిస్తుంది. పరశ్రేయో రావవ ఏ కొంతం చేసినా నీ హృదయం కత్తివంతమై సంతానం వదిల మహాకత్తిమంద గలవు.

మూలమైంది సంగత్యాగం. వక్రమంగ మత్త్యాగం లేకపోతే ఎవరూ తమ హృదయాన్ని ఇతరులకై వారపోయ్యలేదు. సంగత్యాగి

అనునవారు అందరినీ పదుంగా మంచి వారివేవత్త అశార్వర్యం చేస్తారు.

శ్రీమహా అర్చన

వైరాగ్యం వహించండి. మన పుణ్యం మహారాజులు చెయ్యడానికి ప్రపంచాన్ని పరిత్యజించాడు. ఈ రోజుల్లో కొందరు స్వయం ముక్తికి ప్రపంచాన్ని పరిత్యజిస్తున్నారు. అన్నిటితోపాటు ముక్తివిగూడా త్యాగం చేసి ఇతరులకు పరాయణం చెయ్యాలి.

కొన్నిసార్లు మనసువస్తుల్లో ఇతర దేవతల పంథానీ లోనించి మన జాతిని దేవతగా ప్రతిష్ఠిస్తాము. ఇప్పుడు దేవత ప్రబుద్ధమై ఉన్నది. ఏ రైపు చూచినా, ఎక్కడ చూచినా, ఆ దేవత కాళ్ళి, ఆ దేవత చేతులే, ఆ దేవత చెయ్యే, ఆ దేవత అవయవాలే. అంతలా ఆ దేవత అవనించి ఉన్నది తక్కిన దేవతలందరూ నిద్రపోతున్నారు. ప్రబుద్ధమై సమక్షంలో ఉన్న ఈ విరాటరాజున్ని అర్చించలేక ఎక్కడో ఉన్న దేవతలపై నిండుకు పోవాలి - తీసుకొనిపో దేవతార్యవలోనే పర్య దేవతలు అర్చింపబడతారు.

ఇతరులతోనూ సర్వమూ పరిత్యజించే వారికే ముక్తి లభిస్తుంది. నా ముక్తి, నా ముక్తి అంటూ మూలకూర్చుచు పుడవపడేవారికి సర్వ మూలకూర్చు, తవిష్యుత్తు రెండూ లేకుండా పోతాయి.

అవసరమైంది చిత్తశుద్ధి - స్వచ్ఛమైన హృదయం. అది ఏలా లభిస్తుంది? మమకూర్చు ఉన్న దీక్షణ పరమాహుత్వి, తగవంతుని నిరాద స్వరూపాన్ని అర్చించడ మొక్కటే మార్గం. మమకూర్చు, మమకూర్చు, పరకూర్చు దేవతలే మన దేశీయులే ముందు మనం అర్చించవలసిన దేవతలు :

త్యాగబుద్ధి, సేవాదీనా

ఉన్న మునుష్యులు కావాలి

మన జాతిపూర్వకము నంగత్యాగము, సేవా, మనలో అని గాఢమున ప్రేమింపు దానంతటదే కలుగుతుంది. ఈ దేశంలో లక్షాధికార్యాధిపతుల చూడం చెప్పుకొనికీ పట్టలేదు. అందులోనే మోక్షమున్నది.

లక్ష్మీసారథి దృష్ట్యా ఇమవకంఠతో, ఉక్కు-వలంతో, వజ్రకఠినమైన మనోవికృత్యంతో కృపచేసే వ్యక్తులు కావాలి. బ్రతికివీర్యము, బ్రహ్మతేజము రెండూ విజృంభించాలి. వివాహమున్న పేరుతో పెద్దల మోక్షం వల్ల లక్షలకొంది విహరమై పోతున్నారని అలాగని వక్తలలో మన యువకు లిప్పించికి వచ్చుట. వాళ్ళకు రావలసినవన్నీ ఉన్నాయి. టయిల్ గవంతుడూ నా మొర లొంకించు.

కొద్దిమంది ఇవకలికి వచ్చి భగవంతునిగొర్రే బ్రతికి ప్రపంచ కేసానినై ముతాన్ని కడిగివదిలి. గార్లవ్వం స్వీకరించి కేవల ప్రాంతజనకు లవుతూ మేము 'జనమం' మని పలింపకండి. (జనకమహారాజా ప్రజాకేసానినై రాజ్యం చేస్తూ గార్లవ్వంలో ఉన్నా మనసేకంగా వర్ణనంగ పరిత్యాగియే) 'లక్ష్మం తెలుస్తోంది కాని దేశం చేకరావకంలేదు' అని నిశాచి అంగీకరించండి. అంతేకాని త్యాగం చెప్పుడం చేకరావచ్చును త్యాగులనున్నట్లు నటిస్తూ రెండుకు పరిత్యాగం చేస్తారా, లేని నిజంకండి. అజ్ఞానంకొడి పోలాటంలో వందమంది మరీపోయినా పరాజిన్ని పక్షనివ్వక పట్టుకుని ముందుకు పోగండి, ఎంతమంది మరీపోయినా భగవంతు ముందనే నిన్నాడు. నవేనాడు తర్వాతవాడి కంఠిస్తూ ఉంటే పరాకం ఎన్నడూ వడదు:

పవిత్ర హృదయాలతో వైభవంపొంది, అవంతల భగవద్విశ్వాస కవనాలపై, దీవణపహుతాలతో సముత్తేజితై లక్ష లక్షమంది యువతి యువకులు ఆసేతు కీతాచలం వర్ణచిహ్న ముక్తి మార్చాన్ని.

అన్యోన్య మయ వివాదాన్ని పాపిశాన్యదయ వద్దకుంచు నిర్వనమా
సత్వాన్ని ఒక్కొక్కరికి బోధించి మేల్కొల్పాలి

భగవత్ప్రేమకులుగా కార్యరంగాన్ని ప్రవేశించండి.

ఓరిగి తిరిగి మనదేశం మూర్ఖతమవుతూనే ఉన్నది భగవంతు
దవతరించి ఉద్ధరిస్తూనే ఉన్నాడు

పోయినవాళ్ళు ఓరే లాదు గతం గతమే మళ్ళీ కనిపించదు
పడిపోయిన వేరటం మళ్ళీ లేవదు మనవుతు లాను విడిచిన కర్రలాన్ని
మళ్ళీ భరించదు అందుచేత పోయిన గలాన్ని భూతందశం మాని జీవిస్తున్న
పర్తమానాన్ని భూతందశుని మిమ్మల్ని అహ్వనిస్తున్నాము అది పోయిన
వాడిని గూర్చి విచారస్తూ కూర్చోరు అప్పుడు చెయ్యవలసినది చేద్దాం
దమ్మని పిలుస్తున్నాము ఉపయోగంలో లేకుండువల్ల చెట్టా చేమా పెరిగి
మరుగుపడిపోయిన పాతదాసులకు కనుశ్శుననే వ్యర్థప్రయత్నం మాని
కొత్తగా పేసిన నిలాలపైన కహదాసులండా బోధం కమ్మని అహ్వనిస్తు
న్నాము దీమంతు లర్థం చేసుకుని మా అహ్వానాన్ని అంగీకరిస్తావ

ప్రపంచావిద్యుతిలోనే వర్తదిబ్బుహలాల్లోనూ తాతియ వందే
లాన్ని ప్రతిధ్వనించేసిన లాతకాతి మహత్తర కత్తిని సంపూర్ణం మీ
మనస్సులకు వట్టిండుకోండి వ్యచుతిమస్తాన బోసంచేత నిస్తేతర్మస్తై
వీరవస్తై స్తద్విస్తై పడితిన్ని ఈ తాతివి షేనన్తైరశ్యచంకం చెయ్యడానికి
పవతంబులైన జనుల్లో అవశ్యంగా ఉండే అహమా ద్వేషాంమా,
దుర్విప్రాహలమా విపహీవతలమా మారంగా త్రోసివేసి ముందుకు
వచ్చి మహాయం చెయ్యండి

భగవంతుని ప్రేమకులమని హృదయభార్యకం విశ్వసిస్తూ ఆయన
లాగాన్ని నిర్వహించడానికి తోడ్పడే దాతలులుగా కార్యరంగానికి
ప్రవేశించండి.

పునరుజ్జీవన మహాకార్యం - 1

పూర్వ రంగం

మన జాతిని సృష్టించి, సంరక్షిస్తూ, విలక్షణమున్న భగవంతుడు, మన పూర్వులు నమ్మిన దైవం; ఆయన 'వేద విష్ణుడో, శివుడో, క్షత్రియో, గణపతియో, గుణసహితుడో, నిర్గుణుడో, సాక్షాదుడో, విరాటాదుడో, ఎవరైనా, ఎట్టివాడైనా మనపూర్వులు స్వప్నంగా అంకర్తృత్వతో చూచి తెలుసుకుని 'ఏకం సత నిత్యం నిమిషం వదన్తి' 'ఉన్న దొక్కటే. దానినే మహర్షులు వేద వేద నామములతో పిలుస్తారు' అని ఎవరిని ప్రకటించి ఉన్నారో ఆ భగవంతుడు తన అనంతమైన ప్రేమతో మన హృదయాల్లో ప్రవేశించును గాక. మనలను అశివార్థ పరంపరలో ముంచెత్తును గాక. మనం సకలస్వరం ఆర్థం చేసుకునేటట్లు చేయును గాక. మన మందరము నిలమైన ప్రేమగో, సత్య వరాహార్థో నమిష్టి కేమనీర్త కృపి చేసేటట్లు చేయును గాక. భావక జాతీయ ఆధ్యాత్మిక ఘనచక్రవర్తి మహాకార్యంలో విమర్శించిన మనమందు వ్యక్తిగత కీర్తి ప్రతిష్ఠలూ, వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలూ లేక మాత్రపు వాంఛ అయిన పౌరసూనకుండును గాక.

దేశాంతరాల్లో ఏం జరుగుతోందో తెలుసుకోవాలి

అది ప్రాచీనకాలంలో మనదేశం ఆధ్యాత్మిక భావాల్లో మహాత్తరమైన దౌష్ట్యాన్ని పొందింది. ఈ రోజువ ఆ ప్రాచీన చరిత్ర

వొక్కమాట మన వ్యక్తివలనోకి తెచ్చుకుంటాము. అయితే పాత గొప్పకనాన్ని తలపోయడంతో ఆ ప్రమాదం ఉన్నది. మన ప్రాచీనులంత గొప్పవాళ్ళు కూడా అని మనం గర్వితులం కావడమూ, ఆ గొప్పతనాన్ని తాచించడంతోనే తృప్తిపడి మౌన విషమాలయ శ్రద్ధతెయ్యక పోవడమూ తలస్థించవచ్చు. ఆ ప్రమాదంలో చతురంగా మనం తాగరకపడాలి.

కారణదేవాన్ని నే నెంతో ప్రేమిస్తున్నాను. వా దేశం క్రి ఇరవై దేశం క్రి తెంతమాత్రమూ తీసిపోదు. ప్రాచీనులంతే నా దేశం గొరవ మున్నది. అయితే ఇతర జాతులనుండి మనం నేర్చుకోవలసింది ఎంతో ఉన్నదని నే ననుకోక తప్పకంటే. ప్ర.వ్యక్తి మన కేదో ఒకటి నేర్చుకుంటే తొట్టి అందరి చరణాన్ని తిరిగి చూడగలగానీ మనం నిర్లక్ష్యాది. అదే సమయంలో ప్రపంచానికి మనం తోడించవలసింది కూడా ఎంతో ఉన్న దన్న సంగతి మనకి గొరవ.

కారణదేవానికి అవతరణన్న ప్రపంచాన్ని విల్లక్ష్యం తెయ్యకం మన కేమానితే ముందిరాదు. తెలివిబుద్ధిగా ఇదివరకలా చేశాము. ఫలితంగా వేయి సంవత్సరాల పాతకంత్రియాన్ని అనుభవించాము. మన్ని మనం ఇతర జాతులతో పోల్చి చూడకంటే. మన దుష్టాన్ని దేశాల్లో పంపి మనం కోరినో గమనించలేదు. అంతచేతనే మన గొర్లనే మనం ఉండి దిగజారి పోయాము. ఫలిత మనుభవించాము తొట్టి మళ్ళీ ఆ పాతపాట అరగనిచ్చు కూడదు.

కారణములు దేశపు పరిపాటులు వాటి పోగొరవ, సమైక్య మనం విడిగాదు మొదలైన అప్రప్రమానా అర్థంలేవి. వాటిని పూర్తిగా మార్చుకోవాలి. చైతన్యం ఇవడడాల్లో సంపదించు. క్రి వ్యక్తులూ, దేవానికి ప్రేమిస్తు కలుగుతుంది. కరుణ కలకల్లో అలాగే ఉన్న

అయితే ఇప్పుడి పీఠిలో ఉంటేవాళ్ళం కాదు. పాలించడంచిన ప్రతిజాతికి పారాధ్రావణం కావలసిన దుర్గతి వర్ణించాడు.

అతివ్రతల స్త్రీ విప్లవ పాంచాలి

జీవనానికి మొదటి లక్షణం ఏమనగా... అతివ్రతల స్త్రీ విప్లవం దీరాలి. విప్లవించడం చూసినప్పుడు మృత్యువాసన్న మయించవచ్చుట : వేసు అమెరికా లోపాలకు వెళ్ళాను, వెళ్ళక తప్పలేదు. శాశి ప్రాణక్షతి మళ్ళీ పేర్కొన్నదవకాని అదే మొదటి రిక్తాంకం అర్థి వెళ్ళాను. శాశిలో ప్రబుద్ధులై విప్లవం వస్తున్న ప్రాణక్షతి నన్ను విరేళించు పంపింది. ఇలా వేలమందిని పంపిస్తుంది. నా మాటలు శ్వాసకం పెట్టుకోండి. మనజాతి ప్రతిపక్షం అయితే ఈ పని జరిగిపోతుంది. ఈ విప్లవ మూలంగానే మానవజాతి విజ్ఞాన దాండానికి మనవంతు మనం సమర్థించడమూ, ప్రపంచాధ్యక్షతయేలో మనసాత్ర మనం నిర్వహించడమూ జరుగుతుంది.

ఇదేమీ కొత్తవిషయం కాదు. భార్యమూ జరిగింది, ఇప్పుడూ జరుగుతోంది. హిందూ లేకపోయినా ఈ దేశాన్ని అతివ్రతల వెళ్ళలే దనుకోవడం వల్ల పొరపాటు. అలా పిచ్చి భావిస్తుంటే మన ప్రాచీన గ్రంథాలకు పిచ్చి వదనలేదన్నమాట చరిత్రను చదివా అర్థం చేసుకో లేదన్నమాట.

ఇతరులకు ప్రాణమిస్తేనే మునుకు ప్రాణ ముంటుంది

అతివ్రతలనివ ప్రతి జాతి ఇతరుల కిస్తూ ఉంటుంది. ప్రాణమిస్తేనే ప్రాణ ముంటుంది. జీవించుంటే మరల ప్రియం చేయవచ్చు కాని ప్రతిఫల మివ్వక తప్పదు. అట్లా లేనిదంగా అమాయకత్వంలో ఇచ్చి వేరే సంవత్సరా యా మనజాతి నడివైపు ఉన్నదన్న యెత్తానై ఇతరులకు మన మిస్తున్నా

మనదానికి విదర్భవం. అయితే దాహ్య ప్రపంచానికి దారితీసేటం ఇచ్చింది విజ్ఞానమూ, మనమూ, వీధాంతమూ, ఆధ్యాత్మికత్వమూ ।

అందుచేత మనం బైటికి వెళ్ళిందారి. ఆధ్యాత్మికత్వాన్ని ఇచ్చి ఇతరులు జన్మగరిగివది తీసుకోవాలి. అత్యంతమైన చెందిన అమృత విషమూలు ఇచ్చి లొరిక అగత్తును చెందిన మహత్తర విషమూలు గ్రహిస్తాము. మనం విద్యాపుంసేకాము, గురువులమూ అపుతాము. సమానత లేకుండా స్నేహం ఉండదు. ఒక చక్కటి ఎల్లప్పుడూ బోధించే దము రెండవవవం ఏమైనా చేసేదే అయితే రెంటికి సమానత ఉండదు. అంగ్లేయులంహూ అమెరికనులంహూ సమానత పొందాలంటే వాళ్ళను మనం బోధించడమూ, వాళ్ళనుంచి నేర్చుకోవడమూ రెండూ జరగారి. ఎన్ని శతాబ్దాలు గడచినా తరగని విజ్ఞానం, ప్రపంచానికి మనం బోధించ వలసింది, మన దగ్గర ఎంతో ఉన్నది.

పశ్చిమదేశాల నుండి నేర్చుకోవలసిన టెన్నో ఉన్నాయి

మన మధ్యరాయం పొందాలంటే పశ్చిమదేశాలనుండి మనం నేర్చుకో వలసిన టెన్నో ఉన్నాయని వివరించడాడవు. వాళ్ళ బోధక శాస్త్రాంతమూ, క్రియాశీలతాన్ని మనం నేర్చుకోవాలి.

మనకు సమర్థంగా ఉన్న ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రపంచానికి బోధించారి.

వాళ్ళనుంచి మనం నేర్చుకునేవి కొంతెం లొరిక విజ్ఞానం, దూడ గట్టుకుని పనిలేపే శక్తి, ప్రకృతి శక్తులను వివిధరీతులను నైపుణ్యమూ. అత్యల్ప సాధనంతో అతి విస్తృత ఫలితాలను పొందినే క్రియాశీలమూ ఇలాంటివే మరికొన్ని కావచ్చు.

అనుకరణం నాగరకత కాదు.

అనుకరణం నాగరకత కాదు. ఈ వంగతి కూడా మనం నురిచి పోగూడదు. దానివేషం వేసుకున్నంత మాత్రాన వేషం దాని పోలానా? పరిశోధన కష్టకోపమైనది, గాఢత గాఢిదే గాని పులి అవుతుందా? వేషలాసుకరణం, ప్లేర్మంలేని అనుకరణం - అభ్యుదయాన్ని ఎన్నడూ కలిగించదు. అ చిహ్నం కనిపిస్తే మాత్రం దడబడినం చెందుతున్నా దన్నూపాదే అనుకరణం చెవల రేస్తామా తన్ను తా నవహించుకునేవాడు. అంటే ఆత్మవిశ్వాసం పూర్తిగా కోల్పోయినవాడు. నాడు చినాళం పొందక తప్పదు.

హైందవుడు కావడం గర్వహేతువు

తన పూర్వులనుగురించి విశ్వాసవశం మొదలుపెట్టినవాడు చినాళం పొంది ఉపకాదు. హైందవజాతిలో కనిపించనైనా నా జాతిని గూర్చి, నా పూర్వులను గూర్చి వేషం గర్విస్తున్నాడు. వత్తు వేసు పొందువని చెప్పుకోవడానికి. హైందవజాతికి చెందిన మీ కందరకూ అవతరించుకుదనని చెప్పుకోవడానికి వారెంతో గర్వం! ప్రపంచ మెప్పుడూ ఎరగని మహాద్వారం పంపిరికి చెందిన మీ వేళమ నా లేళమని చెప్పుకోవడానికి నే వెంటో గర్విస్తున్నాడు.

దేన్ని స్వీకరించిరా నీ వ్యక్తిత్వంలో మార్పివెయ్య

అందరికీ ఆత్మవిశ్వాసం పెంపొందించుకుని పూర్వులనుగూర్చి గర్వించు; ఏనెప్పుడెలా పిల్లవయస్సిన అనవసరంలేదు. ఇతరుల నెందులోనూ అనుకరించవద్దు. ఇతరుల చెప్పేదేకల్లో ఉండవలసి వచ్చి నప్పుడు పొస్తారంత్రం పిచ్చుంది. అర్హాత్మక పాఠవలోనైనా వదులు చెప్పినట్లే చేస్తాకంటే వ్యతంత్రాలోచన బుద్ధిమై పోతుంది. స్వీయకృషి

చేత విన్ను నీవు అవిష్కరింతుకోవారిగాని అమకరించి ప్రయోగవంశేయ.
ఇతరులనుండి మనం నేర్చుకోవారి. అమకరణకూ నేర్చుకోవరావలసి ఎంతో
దేదం ఉన్నది.

దీనిన్ని చూచుచోన్నట్టి గారి వమ్మగ్గిగా లలింబేలంబులు దుర్జా
నని గుర్తిచేసి, కావలసిన నీళ్ళు పోస్తాము. ఆ దీనిం మొంతి పైకి
మరవ్వక మరుతుంది. గారీ చూడు, నీటూ, వెలుతుటూ - వీటి సులభమో
గించుకునే రవా అకంత వ్యవహారం అయిన దాన్ని గారి అంటూమా,
టూమి అంటూమా, వీడు అంటూమా, వెలుతురంటూమా వాటిల్లో ఏదీకాదు.
అన్నింటినీ ఉపయోగించుకుని తన వ్యక్తిత్వంలో వాటిని మర
వ్వడంగా పెట్టించి దీని మనం చెయ్యవలసిందే అదే.

మంచి విషయాలు ఎక్కడినుంచైనా నేర్చుకో

ఇతరులనుండి మనం విజ్ఞంగా నేర్చుకోవలసినవి ఎన్నో ఉన్నాయి.
నేను నేర్చుకోవలసినది ఏమీ లేదు అనుకున్నాను మరణించినవాడో
నమానం. మన వీ విషయంలో ఎంత విప్లవంగా చెప్పాడో చూడండి.

అవసర సమయమున ప్రయత్నము చేయవలసి
అన్యాయములను వ్యతిరేకించుట ముఖ్యముగా

(మమ. 11-238)

తప్పుచేసినది మందైనా గొప్ప విద్యను ప్రయత్నించి నేర్చుకోవారి.
గొప్ప భద్రాన్ని అంతర్జాతీయ మందైనా నీకరించారి. తీ రత్నాన్ని
దుర్మార్గులలో మందైనా నీకరించవచ్చు.

అందుచేత ఇతరులనుండి వాళ్ళ దగ్గర ఉన్న మంచి విషయాలన్నీ
నేర్చుకో, వాటిని నీతో ఇంచుకుని నీ ప్రకృతి సమయించి అభివృద్ధి
పొందు. అంతేగాని ఇతరులుగా మారిపోదు. వ్యామోహంతో క్రోధం

దీవికం మంచి బహిష్కర్తుకవైచోకు. భారతీయం లందరూ ఇతర జాతుల వేషాలు వేసి వాళ్ళవలె మారిపోతే దేశం దాగువనకుందని ఎన్నడూ అనుకోకు.

జీవన్ముక్తనవలించి నిన్నిరోధంగా ప్రవహించనీ!

జీవితం కెందు సంవత్సరాలు అలవాటయిన అల్పాపాన్ని విడిచి పెట్టక మొదల కష్టమే దీని తెలుసు. మనరక్తం ఎన్నివేల సంవత్సరాల వయస్సు కలిగినదో, మన జాతీయ జీవన్ముక్తనవలించి అలాసోక విశిష్ట మార్గంలో ఎన్నివేల సంవత్సరాలుగా ప్రవహిస్తూ ఉన్నదో ఆ భగవంతునికే తెలియాలి. అటువంటి వస్తువు నమూనాన్ని నమోదించిన ఈ మహానది వెనక్కి మళ్ళి తన అన్యధానైవ హిమాయత్సరాలు చేయకోగలదా? ఎన్నటికీ పాద్యం కాదు. కాగా మళ్ళించాలని మనం ప్రయత్నించడం దాన్నే విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది.

అనుచిత జాతీయ జీవన్ముక్తనవలించి సహజ మార్గంలో ప్రవహించ నివ్వాలి. దారి వదిలాయించిన అనవోదాలు తొలగించు; పేరుకున్న ఇనుక పేటలు తీసివెయ్యి; అనవకమైనదోట్ల మెరమ్మలు చేపి గిట్ల దృఢంగా ఉండేటట్లు చూసు; దాంతో అది జేగం వుంటామని తన సహజ మార్గాన ప్రవహిస్తుంది. జాతి పవ్య చైతన్యంతో అభ్యుదయిస్తూ పోయితుంది.

మనమీది కెన్నో విజాతీయ భావాలు దండెత్తి వచ్చాయి. అవి మన మనాన్ని చోలవల తొలగివేస్తున్నాయి. ఈ రోజున మన మింత పాన స్థితితో ఎందు ముంటున్నామో మనలో మాటికి తొంద్రై ముంది పేరుకు భారతీయం లయినా తత్త్వంలో విజాతీయం లిందు కలుపుకోయాదు? ఇతర జాతులతోపాటుగా మన ముఖ్యదయం పోదారంటే ఈ విజాతీయ భావ దాన్యం తొలగి పోవాలి.

ఎచరినీ నిందించవద్దు - మన కర్మనే
మనం నిందించుకుందాం

మీకు కష్టంకోరినా కొన్ని కఠిన పఠ్యాద చెప్పవలసి ఉన్నది. ఎవరో ఇంగ్లీషువారు మన దేశీయ జ్ఞానాన్ని అవమానించినా, దంపన వ్యతిరేకం వినరా హతాభాదాలు చెందేగుతూ ఉండడం చూస్తూ ఉంటాను. వాటిని చదివి, కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని అంచనివలెనే నేనూ నాకపకలాను. కాని మునుషులలోనే ఈ దుస్థితి దాదాపు లేవరన్న ప్రశ్న నన్ను వేదిస్తుంది. నేదాంకినా ఈ ప్రశ్నకు నాకు నేనే సమాధానం చెప్పకోవాలి. హైందవుడు నరకానికి అంతర్ముఖుడు. వర్మ విషయాంశూ తనలోనే నడువ్వబడుతుంది అవ్యవహారానే అర్థంచేసుకోవాలని యోస్తాను. అందు కని వన్ను నేనే పదే పదే ప్రశ్నించుకుంటాను. ఈ దుస్థితి దాదాపు లేవదు; ప్రతిసారి సమాధానం ఇంగ్లీషువాళ్ళు కాదు. వాళ్ళు దెంకచూడతూ దాదాపు లేదు; మన దుస్థితి, మన అభివరణానికి అన్నింటికీ మనమే దాదాపులే అనే వస్తుంది.

మనకు మనం చదివే సేమకోసానికి ప్రపంచంలో ఏ కత్తి మనకు పాని చెయ్యలేదని నేదాంకుంకా మనకు తెలుసు. దేశ జనాధారో విదవ వంతు మహమ్మదీయులమ్యాదు. క్రైస్తవుల అప్పుడే ఇరవై లక్షలు దాటాదు.

దీనికి కొరకు చెవదు; అవలు ప్రశ్న ఏమిటంటే స్వమహాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోతున్న వాళ్ళకు మన సేమిచేకాదు; మనవాళ్ళు మహమ్మదీయులూ, క్రైస్తవులూ ఏండుకు కావలసి వచ్చింది;

అన్యమతాధారు వెళ్ళివచ్చాడు గూర్చి ఇప్పుడు ఊహిస్తున్నాం గాని వెళ్ళకముందు వాళ్ళకేం చేకాదు? మనలో ప్రతి ఒక్కరూ ఈ ప్రశ్న సేమకోవాలి. మన మతాన్ని గూర్చి మన మేం తెలుసుకున్నాం;

మన కందివ విజ్ఞానకోశాని ఎంతదూరం తీసుకువెళ్ళాము? ఎంతమంది కందివాము? ఆవతరమైవచ్చును మన మీ మాయం ఆయ్యేది. చెయ్యకపోవడం మన దోషం, మన కర్మ. దాని వలన అనుభవించి వలసిందే! ఎవరినీ విందించవద్దు, మన కర్మనే మనం విందించు కుందాము.

వ్యాధి కుప్పలమైన శరీరాన్నే వీడిస్తుంది

భౌతికవాదమో, మహాత్మురీయమో, క్రైస్తవమో - ఏదైనా గాని మనలో ఇంత వ్యాపించడానికి మన మనకాక ఎవ్వరూ పోతున్నా. మానవ శరీరం వ్యసనాలూ, నిర్లక్ష్యం, నిర్లక్ష్యం, యదేచ్ఛానివారం మొదలయిన వాటిచేత దుర్బలమయితేనేకప్పు ఏ రోగక్రిమిలూ దాన్ని తాదించవు. దృఢమయిన శరీరం కంటాని ఎక్కువమయిన రోగక్రిమిల వారావక ఇంకో మంచి కూడా నిర్వయంగా పోగలను.

శరీరం రోగక్రిమిల దాహానికి రెండు పరిస్థితులుంటాయి. ఒకటి నుంచి రోగక్రిమి, రోమంతి శరీరమిదిటి ఒకదానికంటే బలవంతమేగాని రోగంకాదు. సత్తువనూ సహిష్ణుతనూ కోల్పోయి, రోగక్రిమిలు ప్రవేశించి రోగ వివాసం చేసుకుని పెరిగి వ్యాపించడానికి అవకాశం ఇస్తేనేగాని ప్రపంచంలో ఏ రోగక్రిమిలూ శరీరానికి వ్యాధిని కలిగించలేవు. నిజానికి ప్రతివ్యక్తి శరీరంలోనూ కోల్లకొలది క్రిమిలు ప్రవేశిస్తూనే ఉన్నాయి. జీవకర్త సమృద్ధిగా ఉన్నప్పుడు వాటివలనూ క్షయించుకోవడంలేదు. అది తగ్గి శరీరం దుర్బలమైపోతే రోగక్రిమిలు స్వాధీనం చేసుకుని వ్యాధులను కలిగిస్తూన్నాయి. జాతీయ జీవితం విషయంలోనూ ఇలాగే జరుగుతుంది.

రాజకీయ రంగంలోగాని, పాఠశాలరంగంలోగాని, విద్యాలయాల విషయంలోగాని తాళి శరీరం దుర్బలమైపోతే వర్తవికరోగక్రిమిలూ ప్రవేశించి వ్యాధులను కలిగిస్తాయి. ఎవరికి ఏకీకృత చెయ్యడానికి మూల

హేతువుం పన్నెనుంచి కలువితమైవ రక్షాన్ని పరిశుద్ధం చెయ్యారి రక్షం
పరిశుద్ధమై కరితం ద్యుతవది మనిని శక్తిమంతుడైతే నియమించి
వచ్చే విషక్రిమల వెన్నింటివైనా ఎదుర్కొని వినియోగం

పోతమలానా మవరో ఉవ్వాయిచెప్పి విజాతీయులు మన
హైందవతాతని నిందించే రోషాని కన్నించికి మనమే వారణ మని మనకు
తెలుసు పిగ్గుచేసిన ఈ విషయాన్ని మన మంగీకరించారి రోదీ
తారతీయంనే ఎన్నో అపరాధాలు మోసి ఎన్నోవికారం హింసిందింది
మనమేగదా

అసహ్యించుకోదగిన అనందరూప పరిస్థితులు

మన మెంత అసహ్యించుకోదగిన అనందరూపపరిస్థితులలో పడి
పోయాము ఒక పాకీవాడు పాకీవాడుగా వస్తే స్త్రీగురుదూనినట్లు అందరూ
దూరంగా పోతారు కాని వాతే ఏ పాకిరీ దగ్గరనో కానినీనీకు నెత్తిన
దర్శించునని వేషంపూర్తిపేసి వస్తే ఎంతసాంప్రదాయకహింసకునైనా తుర్రీ
అచ్చి మర్యాదవేసి కరదాంపం చెయ్యకుండా ఉయకానికీ సాహసించగలదా
ఇలా చెయ్యని మనామర్యాదాన్నీ వేదించవలూ చూడలేదు ఇంతకంటే
నై నరీత్యం చూడేముంది

కరచిన నిరాశులందం వంశవృక్షాల్లో మన మెంత దిగజారి
పోయామో అలోచించండి మన పెద్దలు వంశంబొంది మంచిదీకు
ఎవండేర్తో పుచ్చుకోవాలా తుడిచేర్తో పుచ్చుకోవాలా చెయ్యి ఎన్నిచూలు
కమిక్కిలారి మూడుపాల్లా నాలుగుపాల్లా ఇలాంటి మనవిషయాలను
గూర్చి ఏవ్రంగా చర్చిస్తూ కొండేమం చేశాడు

మూససిక జౌర్యుల్లం

గంధ కుచీప్రక్క మ్రోగిందాలా ఎవంప్రక్క మ్రోగిందాలా
గంధపు టొట్టె ఎక్కడ పెట్టాకోవాలి తంమీదనా మరోచోదనా ఇలాంటి

అర్చవిషమూలమగుర్చి దివ్యాత్రాణ హోరాహోరీ చర్చించే మమమ్య
లను ఏమన్నా వచ్చులేదు ఇటువంటి చిల్లర విషమూలకు ప్రాముఖ్యమిచ్చే
వాళ్ళు మానసికంగా దుర్బలులయిపోయారన్నమాట. ఈ దౌర్బల్యం చేతనే
రాగ్యదీపక మన్ని అవస్థించుకొని తన్ని తరిమివేసింది పాశ్చాత్యులు
ప్రపంచ విశేషాలై చూచున్నారు.

వ్యక్తిత్వము, జీవశక్తి, చైతన్యము - అన్నిపోయాయి

అర్చవిషమూలకు అధిక ప్రాముఖ్యమిచ్చి అనే జీవవ్యరణ సమస్య
లుగా చర్చిస్తూ వాటినిగూర్చి పెద్దపెద్ద గ్రంథాలు కూడా వ్రాస్తూ జీవితాని
వ్యయించేసిన వాళ్ళనుండి ఎవరైనా ఏహుకిందగలరు?

ఒక బంగారమింక వంశాయకు కాకితే విశ్వవ్రతయీం ఎన్నాళ్ళలో
వస్తుంది? పొన్న పాఠశాలకొని మృత్యుకో చూర్ణవము త్యాగభావములు
చెయ్యకపోతే వరకాని! పెళ్ళిది మునాదుగు తరమం ఏకదిలా ఇరువది
వారుగు తరముంబాళ్ళూ కదలిక పెంచునేం వంశవృక్షాల్లోమా మనవాళ్ళు
ఇటువంటి క్లిష్టనమస్కంకు కాఫీయి సరిష్కారమార్గాలు అన్వేషిస్తూ
కొంతకంటేకాదు. దేశంలో వానిగోవంతు జరులు ఆకలితో మలమల చూచి
పోతున్నా వరే

ఎనిమిదేళ్ళ పిల్లని ముద్దెమ్మేళ్ళవాటి కిచ్చి పెళ్ళిచేసి తల్లిదండ్రులు
కృతకృత్యులమైనామని పంపిస్తావు ఎవరైనా కిన్ని వ్యతిరేకించి
మోల్లచీతే మా మానాన్ని తలక్రిందులు చేస్తున్నారని గోంపెత్తారు
విజయలలు కొడుకావే మహారైలు తల్లరాయి పోవూనికి ఆంగీరిస్తూ ఈ
పొలానికి కాస్తాకావాలు చూపిస్తామనే వాళ్ళకు తప్ప మరేమీమిటో అర్థం
రావడంలేదు. ఈ దోషం యావత్తూ మహమ్మదీయుల కంటకర్షణ
కృనేకులు చాళ్ళనా విందించువవలసింది :

మన మతం క్రైస్తవ మునుకుపోయి పాకళాంబో వర్కవనిందే ప్రచారం వచ్చిపోయింది ఈ వూరి మనలో చాలామంది వేదాంతాబాధాను, పొరాడకునా కాదు, కాలాంతరమునా కాదు. మనం కేవలం 'నన్ను ముట్టుకోకు' పిడ్డారంబాళ్ళం. మన మతం ప్రస్తుతం పాకళాంబో ఉన్నది. నందిసాత్రే దేవుడు, 'నన్ను ముట్టుకోకు, నేను పరిశుద్ధుణ్ణి' అన్నదే మతం. మరొక కళాంబు ఇలాగే గతిస్తే దేకం పిచ్చివాళ్ళ నియం కాక తప్పదు.

జీవితంలో ప్రచార సమస్యను గ్రహించలేకపోవడం మనస్సు నిశ్శక్తిక పుష్కరున్నదనడానికి సృష్టమైన చెహ్నం. మౌలికమైన వ్యక్తిత్వం పోయి, నైత్యం నశించి, సాంకేతికత మనస్సు లోదన చెయ్యలేక పద్ద గాకిరానే తిరిగి తిరిగి వందలమూ ఉంటుంది.

ప్రాచీన మాధ్యమము, నవ్య రామోహము
రెంటిసి తొలగించుకుని ముందుకు పోవాలి

ఇప్పుడు మనకొంది రెండువైపులా రెండు ఏకాంత పీఠిస్తున్నాయి. రెండూ బలమైనవే : వాటి నల్లు తప్పించుకుని ముందుకు పోగలిగేనే మన కద్యదయం :

ఒక వంక మర్చి అజ్ఞానంవల్ల పాతుకుపోయిన పాతవర్తతులు కదలనివ్వకంలేదు. దేహికవంక నవ్యరామోహంకో తెచ్చిపెట్టుకున్న బొత్తవాడం మన వ్యక్తిత్వాన్ని దంచి విచ్ఛిన్నంను చేస్తోంది. ఈ రెంటిని తొలగించుకుని ముందుకు పోవాలి.

అటు దూడయి. ఆ పెద్దమనిషి సాక్షాత్క విజ్ఞాన మధువును గొంతుదాకా క్రాగి అంతా తవతే తెలుసునని విజ్ఞప్తిగోచరమవుతు. ప్రాచీన మహాత్మం నాడువ ఎక్కినీస్తాడు. పాండవకాళికి రెండివవన్నీ ఎందుకూ

పనికిరానివిని ఆయన ఉద్దేశ్యం. ఆయన దృష్టిలో మన వేదాంతం చిన్న పిల్లల అర్థంలేని గోరి, మన మతం బుద్ధిహీనుల మూఢవిశ్వాసం.

ఇటు చూడండి. ఈయన చతుష్టయమైనాదీ! అయినా ఈయన కింకో ఉక్కువట్టింది. ఆయన దక్షిణ భ్రువమయితే ఈయన ఉత్తరద్రువం, ఈయన దృష్టిలో నవకు చెందిన నమస్తమూ సత్యమే. దేన్నీ వివరణాదనగానికి పీల్చేను. ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ ఏదోో హేతువులు చెప్పి నవ్యులందరినీ ప్రయత్నిస్తాను. అవిచేతులైన గ్రామీణులు నమ్మే మూఢ విశ్వాసాలకు గూఢా వేదంకో నమానమైన ప్రామాణ్య మిచ్చి వాటిని పాటించడం వల్లనే జాతి ఉపస్థం దంబాను.

పీల్చడం ప్రభాసంలోనూ మనం పడగూకదు.

మౌలికమైన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయి ఉపవ్యక్తి నడిచి, మతం పేరిట చెలామణి అయ్యే అల్పార్థ విషయాలకో కఠినీకమైన మనస్సు మరచిపోయినాను గురించి ఆలోచించలేదు. విదగడతేక మోహితమైన మనస్సు ఆలోచించలేదు. అటుగాని ఇటుగాని యోచిపోకుండా నడుచుకుంది దారి చేసుకుని ముందుకు పోవారి.

రహస్య వర్తనమూ, మూఢ విశ్వాసాలూ
బలహీనతా చిహ్నాలు

రహస్య వర్తనమూ, మూఢ విశ్వాసాలూ ఎల్లిప్పుడూ బలహీనతనే సూచిస్తాయి. ఇవి పెరిగిపోతే మృత్యు వానస్సు మైందన్న మూఢా! అందుచేత జాగరూకులమే వాటిని పరిహరించాలి. కత్తమంతులనైన నీ లోక, మీద నీవు నిలదడు. నీ మీద నీకు వమ్మక ముంతు రహస్యవర్తన మెందుకు? పరమాధ్యుతమైన మహత్తర విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ప్రకృతిని గురించి మమకున్న పరిజ్ఞానాన్ని ఇట్టి వాటిని ప్రకృతి తిరిగమైన విషయాలంటే అవసరమైనాగాని వాటిలో ఏ ఒక్కటి రహస్యం కాదు.

ఈ టూమిల్ ఎవ్వరూ మరచిపోయిన సత్యాలు రహస్యంగా బోధించబడలేదు. అవి కేవలం హిమవత్సర్యక కిలాల్లో వివరించే రహస్య సంఘాతకే చెందిన అస్త్ర కాదు.

మూఢవిశ్వాసాల కలుపు లేని

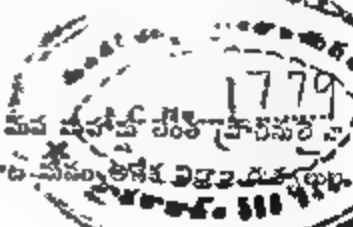
స్వచ్ఛమైన మతాన్ని అనుసరించండి

ఇటువంటి రహస్య సంఘాలు ఎక్కడా లేవు. ఉన్నాయన్న మూఢ విశ్వాసంతో తిరిగి చెప్పవద్దు. మూఢ విశ్వాసంతో దిగజాబిపోవడం కంటే మీరు నా పైకురైవా మీకు మీ జాతికి శ్రేయస్సు కలుగుతుంది, ఎందుచేతనంటే నా పైకురు తప్పకుండా ఇంకవంతు వస్తుతాడు. తనమీదే తాను ఆనాఢ పడతాడు కాబట్టి. తక్కువయి కేమాత్రమూ నిరంక అనన్యకరమైన వరమ మూఢ విశ్వాసాలను సమర్థించుకుంటూ శక్తిమంతురై ఉండికూడా కష్టపడకుండా జీవితాలను వ్యయం చేసే వ్యక్తులు అంతదం నిజంగా మానవ జాతికి నిగ్గులేకు. రైక్యంకో నిజము. ప్రతి దాన్ని ఏదో ఒక విధంగా సమర్థించాలని ప్రయత్నించకు.

ఉన్న యదార్థమిది. మన తెన్నో మూఢ విశ్వాసా అన్నాయి. కిరీరం మీద పోతూ, కుమర్తూ, కంతుచా లేచినట్లు లేదాయి. ఇవి మన మతానికి, జాతియ జీవనానికి, ఆధ్యాత్మికత్వానికి భంగకరాలు కావు. అయినా వీటిని పోగొట్టుకోవారి. మన మతానికి చెందిన మూఢ సిద్ధాంతాలు ఎంత సురక్షితంగా ఉన్నా ఇవి పోతే మరీంత ప్రమాదమైనా. కాలక్రమే తగిన దిక్కులు చేసి వీటిని పోగొట్టాలి, మూఢ సిద్ధాంతాలనే అంటిపటుకుని ఉంచాలి.

దైహిక దౌర్బల్యం

ఉపనిషత్తు లెంత గొప్పవైనా, మన మనోహర లోక ప్రాసంగికత వలన అంతర జాతులతో పోల్చి చూస్తే ఈ వాద మేము తిరిగి విశ్లేషించుకోవాలి.

మనీ ఒప్పుకుని తిరిగి ప్రభుమంలో దైహికంగానే మనం ఉన్నాము. మన కష్టాల్లో మూడవ వంతుకు దైహిక దౌర్బల్యమే హేతువు. మనం సోమరులం. పివనీ చెయ్యలేము.

మొదట మన యువకులందరూ దృఢశరీరులు కావాలి. తర్వాతనే మరెన్ని గూర్చి ఆలోచించాలి. యువకులారా : ఇంకవంతులు కంటి : ఇదే నా సలహా. గీతావ్రతవంతుకంటే వ్యాయామంలో మీరు భరమార్పానికి వర్చిహీను లవుతారు. ఇవి సాహసవాక్యాలే. అయినా మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను కాబట్టి మీకు చెప్పక తప్పదు.

భుజుల మున్నుప్పును గీత బాగా అర్థమవుతుంది

మీ చెక్కడ కట్టవతున్నారో నా కర్తవ్యమే. నేనూ కొంచెం అనుభవం సంపాదించాను. మీ దుఃఖం తెలిగితే, మీకు మరింత దృఢ శరీరు లంటే గీతను మీరు బాగా అర్థం చేసుకోగలరు. శ్రీకృష్ణుని అద్భుత ప్రతిభ, అనంతవీర్యమూ మీలో మరింత శక్తి గల శక్తి మున్నుప్పును మీ కర్తవ్యమే. దృఢ శరీరున్నై, మీ కాళ్ళమీద మీరు సుస్థిరంగా నిలచి, మేమూ పీచుంపే అని భావించగలిగినవాడు ఉపనిషత్తులు మీకు బాగా తెలుస్తాయి, అక్క మహాత్మ్యమూ అర్థమవుతుంది.

మన మెచ్చింది గురించో చింతనలుకులు వలుకుతూ ఉంటాం గాని ఒక్కటి అవరణలో పెట్టము. నాళ్ళుకా, క్రియాశీలకా మన కంబలాయి బోధనాయి. మాటలు కోరిలు దాటుతాయి గాని కాళ్ళు గడవలు దాటువు. ఏమిటి దీనికి కారణం : దైహిక దౌర్బల్యమే : దాంతో మనమూ దుర్బల మవుతోంది. ఇటువంటి దౌర్బల్యంతో మన మేమీ చెయ్యలేము. దార్శాన్ని సంపాదించాలి.

మనకు కావలసింది రక్తంలో శక్తి. సరెల్లో బలమూ. ఇనుప కంబళా, ఉక్కు వలెనూ - అంతేగాని పీకవంటి భావాలు కావు.

పోదరులతో కలహించడం, విజాతీయులకు మోకరిల్లడం

మనలో మరొక రోపంకూడా ఉన్నది. శత్రువారి దావ్యంవల్ల మన జారి పోతున్నాన్ని కోర్కొని ఇంచుమించు ప్రీత్యాన్ని పొందింది. ఈ దేశంలోనివి మనోక దేశంలోకాని ముగ్గున ప్రీతి అయిదు నిమిషాలపేపు రతులో కాదు కంపించకుండా ఒకరోజు కూర్చోలేదు. ఐరోపీయదేశాంలో ప్రీతి పెద్దపెద్ద సమాజాలు ప్లాపించి ప్రీతి అధికారాలు మొకర్తనవాటిని గూర్చి బ్రహ్మాంకమయిన ప్రకటనలు చేస్తాను. అంతరోనే కంపిస్తాను. ఏవదో పురుషుడువచ్చి వాళ్ళించరిచి అనుపాక్షంలో పెర్తాను. సర్వ ప్రపంచంలోనూ ప్రీతిని పారించడానికి పురుషులుంటానే ఉండాని.

సరిగ్గా మన మరాలివాళ్ళ ముగ్గులు. మనము ప్రీతిమే. ప్రీతిని మార్గదర్శకులాలుగా ఏ ప్రీతియినా పన్నె వెంటనే వాళ్ళమెను విమర్శిస్తారు, దింది చెండాచి కూర్చోపెర్తారు. ఒక పురుషుడువచ్చి అన్యకపుడు చీవాట్లు పెర్తూ కొంచెం కలిగంగా ఉంటే వాళ్ళు దాగానే ఉంటారు. ఇటువంటి వాళ్ళకరణ విచారాచి వాళ్ళు అంవాలుపడిపోతారు.

ఇదేవిధంగా మనంకూడా ప్రవర్తిస్తున్నాము. మనదేశీయు లెకత్తైనా లేది నిలదడి గొప్పవాడు కావడానికి ప్రయత్నిస్తే వాణ్ణి అడచివెయ్యడానికి మనమందరకడూ భాసుకుంటాము. ఏదేశీయుడు వచ్చి తన్నడానికి ప్రయత్నిస్తే మనమేమీ వెయ్యం, దాగానేఉంటుంది. దీవికంవాలుపడిపోతాము. అదేనా, కాదా !

పరస్పరానునాయు - మన మహాదోషం

మనం కలిపిమెలిపి ఉండలేం. ఒకరి వాకరం ప్రేమించుకోము. అందరం ప్లావర్తనమంటే. మనవ్వర ద్వేషానునాయులు లేకుండా ముగ్గుర మొకచోట వ్యవహరించలేము.

తదంతరంగా మనలో అసూయ పేరుకుపోయింది. ఒకరిని చూచి ఒకరం అసూయ పడుతున్నావే అంటాము. ఏదీ ఈ ప్రాముఖ్యత మీదిలో నాకు లేకపోవడం మీదిలో లేవడాలో కూడా ప్రాముఖ్యతతోనూ ప్రాకు లాభం. ఇటువంటి దావ్యంలో పడిపోయాం మనం.

ఈ దుర్లక్షదాన్ని ఎవరిపట్టి, కుక్కల్లా కాల్చాడుకోవడం చూచివేసి, వశ్యమోక్షనాన్ని స్వతః మార్గంలో లాభింపజేసుకోవడం విలసిల్లింది.

దాసుల మూలన పుష్టంగా కనిపించే మచ్చ ఈ అసూయ. దాన్ని ముందు కనుండుకుంటున్నాము. ఎవరిని చూచి అసూయపడవచ్చు. మంచి చేసేవాడి కెవరికైనా పహాయం చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉంటుంది. మూడులోకాల్లోని ఒక్కొక్క వ్యక్తికి ఏదైనా వచ్చావ మందించు.

సంఘటిత కార్యనిర్వహణకు

అసూయ ప్రధాన ప్రతిబంధకం

వ్యక్తి అయినా జాతి అయినా గొప్పతనాన్ని పొందడానికి మూడు ముఖ్య లక్షణాలు అత్యవసరం.

1. మంచికని కన్న మహత్తర కట్టుబాటును దృఢమైన విశ్వాసం.

2. అసూయ, అనుమానం బొత్తిగా లేకపోవడం.

3. మంచి చెయ్యడానికి, మంచిగా ఉండడానికి యత్నించే నిశ్చలతకూ పహాయం చెయ్యడం.

అప్పుడైనా తెలివితేటలా మొదలైన వెన్నో ఉంటే హిందూజాతి ఎందుకీలా సుక్కులు ముక్కులైపోయింది? అసూయ వల్లనే. ఒకరిని చూచి ఒకరు అసూయపడడం, ఇతరుల కీర్తి ప్రతిష్ఠలకు ఈర్ష్య వహించడం ఈ దౌర్భాగ్య హిందూజాతిలో ఉన్నంత మరే జాతిలోనూ

అందడు. వచ్చుచు దేశాల్లో ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఆ జాతుల్లో ఇది రోపోవడమే మొదట కనిపించేది.

మొగ్గుచు కలిసి అయిదు విమిషాలపాటు భారతదేశంలో ఒక్కవని చెప్పులేదు. ప్రతివాడూ అధికారానికి తాపత్రయపడతాడు. దాంతో సంఘటిత సంస్థ ఏర్పిస్తూ ముపుతుంది.

వికమత్యమనా, సంఘటనా - దీనివల్లనే శక్తి కలుగుతుంది

అధర్వచేత సంహితలోని అచ్యుత మంత్రాంతో ఒకటి స్మృతిలో వస్తోంది.

సంగద్భర్త్యం సంవదర్త్యం సం వో మహంసి జానకామ్
దేవా భాగం యతా పూర్వే సంజానామపావతే॥

(అధర్వ - కాండ - 1)

'ఏక మనమ్ములు కంటి. ఒకే భావంతో ఉండండి. పూర్వం దేవతలందరూ ఏకమనమ్ములై సంచువల్లనే మౌనిత్వాగాలు స్వీకరించగలిగాడు. వాళ్ళున్న వికమత్యంచేతనే మమజాంచేత ఆర్పించబడుతున్నాడు.' వికమత్యమే సంఘటితన రహస్యం.

ఇంతెందుకు? ఒక్క ఉదాహరణ చూద్దాము. వాలుగు కోట్ల లంగ్లెయలు ముప్పై కోట్ల ప్రజలను ఎలా పోషించగలిగాడు? మనవత్వ రీత్యా దీనికి సమాధానం ఏమిటి? ఆ వాలుగు కోట్లమంది ఏకమైన మనో విశ్చయం కలిగి ఉన్నాడు. అంటే మహాత్తరమైన శక్తి ఏర్పడిందన్నమాట. ఇటు ముప్పైకోట్ల మంది తలకొక ఊహతో చెల్లాతెరకై ఉన్నాడు. అందుచేత ధనివ్యక్తులో ఉద్వలమైన భారత జాతిని ఏర్పించాలంటే వికమత్యమనా, సంఘటనా, సర్వశక్తి సమీకరణమూ ఉండేనే సాధ్యమవుతుంది.

(14)

అర్థ ప్రాప్తికై ప్రాప్త్యాదౌ ప్రాప్త్యాదౌకాది అర్థప్రదాయ పురస్కరించుచును మనలో మనం కలసిండుకుంటూ ఉంటే భవిష్యద్భారత నిర్మాణానికి అవసరమైన క్రిస్తియన్లు ఇంకా ఇంకా కొరపటి పోషానే ఉంటాయి. భవిష్యత్ భారతం మన ఏకీకరణమే అరాసు ఉన్నది ఏకమనస్కర సర్వత్ర సమీకరణము అన్నిటిని ఒకే లక్ష్యనికి ఉపయోగించడం — ఇదే విజయానికి కీంకం

మరణభూమికలై న చాలీయ నిర్మాణం బరగాలి

ఇకర దేశాల్లోకుండా భారతదేశంలో సమన్యత బహుముఖంగా ముక్తిప్రసాదా ఉన్నాయి. అది మతం భాష ప్రభుత్వం - అన్ని కలిసి దేశమవుతాయి

భారతీయం కందరకూ సమాన భూమికగా ఉన్నది. పవిత్ర సంప్రదాయం అదే మన మతం. అందరికీ సహనమైన ఆ భూమికమీదనే మనం నిర్మాణం చెయ్యాలి. ఇంకా ఇంకా రాజకీయభావాలే అంతర్మితమయ్యాయి. పోరాటం

అందుచేత భవిష్యద్భారతానికి మత విషయక పరిష్కారం అవశ్యంగా ఉంటుంది. అంటే దేశమంతా అదేమీ కీకరణం అందరూ అంగీకరించే మత మొనరి ఉండాలన్నమాట. ఒకే మతమండే నాభ్యర్థం క్రింద ఉన్నా మహమ్మదీయనా బౌద్ధనా అమతమేటమంది మతమనికాదు

దేశకీర్తినిచ్చే సమాన సిద్ధాంతాలను

సమీకరించాలి

అంశ్య నిర్ణయాల్లో ఎంతవై విధ్వంసాన్ని ప్రాముఖ్యం విషయంలో ఎవరిదృష్టి ఎలా ఉన్నా మన మతంలో ఉన్న వివిధభావాలానికి సమాన మైన లంకాని కొన్ని ఉన్నాయని మనకు తెలుసు. ఆ సమానంగా

నరిమితిలోనే మనమతం అయ్యకమైన వైవిధ్యానికి, అవంతమైన స్వాతంత్య్రంతోటి అలోచనతో మన జీవితాలు మనం సమర్థంగా జీవించడానికి ఎంతో అవకాశ మిస్తుంది.

అందుచేత మన మతంలోని ఈ జీవక్రి విధ్యే సమానసిద్ధాంతాల వచ్చింటిని సమీకరించకమే మనకు కావలసింది. భారతీయు లెల్లా ప్రతి వున్న వివక్ష లేకుండా అదాం గోపాలం ఆ పద్ధాంతాలను తెలుసుకుని, దాగా అర్థంచేసుకుని, జీవితంలో అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి. ఇది మొట్టమొదటి షెట్టు. అందుచేత దీనికి పూనుకోవాలి.

మరలాని కున్న ఏకీకరణ శక్తి

అసిమాలో, అంతులోనూ మన భారతదేశంలో. మరలాని కున్న ఏకీకరణ శక్తిదేక జాతిభేదాలు, భాషా భేదాలు, సాంఘిక సమస్యలు, ప్రాంతీయ సమస్యలు అన్నీ కలిసిపోవడం మనం చూస్తూ ఉంటాము భారతీయ మతస్పరుకు మతంకంటె గొప్ప విషయం మరొకటి ఉండదు. భారతీయ జీవితాని కిదే ంనూనాశ్రయం. దీన్ని అనుసరించే మనం విరాటంకంగా కృషి చెయ్యాలి.

భారతజాతి విషయంలో మన ముప్పింటి కంటె గొప్ప అదర్శం కావడమే కాక మనమే సమస్తానికి సాక్ష్యం. మతాన్ని పదస్థం చెయ్యకుండా మరొక మార్గంలో అత్యుత్తమమిది కృషిచేస్తే వైచర్యమే ఏదురవుతుంది. అందుచేత భవిష్యత్పూర్వక విద్యాదానికి తెయ్యవలసిన మొదటి పది నర్వ మనదేశమైన సమాన సిద్ధాంతాలతో మత్త కృషిని సాధించకమే.

చెదరి ఉన్న ఆధ్యాత్మిక శక్తులను సమీకరించాలి

దైవరులో, అదైవరులో, కైవులో, వైష్ణవులో, పాపపరులో ఏ విధాగానీ తెందివ వాస్తవ అందరూ హిందువులే. ఈ విషయం మనసు

మనమే దోరించుకోవారి. మనలో మనకు ఎన్ని విధాలుగా ఉన్నా అందరికీ వ్రాసినట్లుగా అంశాలు కొన్ని ఉన్నాయనీ, మన కేమానికీ, దేవ కేమానికీ అల్ప భేదాలను పుకర్చుకుంటుకుని మనలో మనం కంటిందవం మాని వెళ్ళాలనీ ఇచ్చితిమి గ్రహించాలి.

పైగా ఈ కంటింద విరాహరమైనవి. మన శాస్త్రీలు కంటిందగా అందిస్తున్నాయి. మన పూర్వులు తీవ్రంగా వివేచించారు. వాళ్ళ నెత్తుడు మన కరీదాల్లో ప్రవహిస్తూ ఉండగా వాళ్ళ సంతతివారమని చెప్పుకుంటూ వాళ్ళ ఉపదేశాలను మనం నిర్లక్ష్యం చేసి పరస్పరం కంటిందా ఉంటే వాళ్ళు మనంను హేయంగా చూడరా :

రాకరదేశంలో శాస్త్రపైత్య మంటే చెదరి ఉన్న అవ్యక్తిక కర్తవ్యం నమీకరించడమే అవుతుంది. ఒకే ఒక అవ్యక్తిక లక్ష్యనిశీ క్షుంధించే హృదయం నమైత్యంలోనే రాకరదేశ శాస్త్రుల ఉన్నది.

పునరుజ్జీవన మహాకార్యం-2

ఆచరణ ప్రణాళిక

కరియోగంలో మాత్రపు రావరింపదగిన కర్మ రావ మొక్కటే ఆత్మ విద్యాదానం అన్ని దానాల్లో శ్రేష్ఠమైనది లొక విద్యాదానం లేంకవది ప్రాణదానం అంటే ప్రాణాపామసికిలో ఉన్నవారిని నంరక్షింపడం మూడవది ఆకలి గొన్నవారికి అన్నదానం చెయ్యడం నాల్గవది ఆవి వ్యాసుల వారు బోధిస్తున్నాడు

అన్నదానం మనం సమర్థుగానే చేశాము చేస్తున్నాము ఈ విషయంలో మనకుండా ఉదాకమైన జాతి మరొకటి లేదు శవము ఉనవానికి ఉంటే ఉన్నదాంట్లో జీతమంటు పెట్టడం భారతీయుని కర్మదానం ఈ విషయమైన సత్కార్యం భారతదేశంలోనే పాటించడమగలదు ఇది దారివంత జరుగుతోంది కాబట్టి ఆత్మవిద్యా లోకిగిరితూ దానాల దావరింపదానికి పూనుకుందాము

మన మందరమూ దైత్యవంతులమై గుండె చిర్విరంజో హృదయ పూర్వకంగా ఏకమై కృషిచేసివల్లయితే పాతిక సంవత్సరాల్లో జాతి నావరించిన అజ్ఞానం పూర్తిగా తొలగిపోతుంది తిరిగి భారతజాతి యావత్తు ఆర్యజాతి అవుతుంది

దాన చతుష్టయం

మహాదానక వృత్తికర్త అయిన దానమహర్షికి వసుస్కారము. ఈ కవియంగంలో విహితముయ్యక శ్రేయస్సుకై మానవుల దానరింపదగిన కర్మ ఒక్కటే ఉన్నది. ఇతర యోగంలో ఆచరణ యోగ్యానియైన తపస్సు మొదలైనవి, ఈ యోగంలో ఉదరపు. ఇంకెలో చెయ్యదగినది దాన మొక్కటే :

దాన మంటే ఏమిటి? దానంలో శ్రేష్ఠమైనది అత్యవిద్యాదానము. తరువాత దానికవిద్యా దానము. తరువాత ప్రాణదానము. చివరకు అన్నదానము.

అత్యవిద్యాదానం చేసినవాడు పొందిన జీవన్ముక్తి అన్న వరంవరసుంది ఉద్ధరించినవాడవుతాడు. దానికవిద్యాదానం చేస్తే అత్యవిద్య కలిముఖంగా ప్రయాణం చేయగలిగేందుకు మానవుల కళ్లు తెరిచినా డవుతాడు. ప్రాణదానంతోపాటు తక్కిన దానాన్ని పీచికంటే తక్కువచే. అందుచేత తక్కిన వసులు చెయ్యడంకంటే అత్యవిద్యాదానం పర్యశ్రేష్ఠమని గ్రహించి దానికై శ్రమ చెయ్యాలి.

జీవితంలో మన చేష్టల కన్నీంటికి అధ్యాత్మికకర్మమే ముఖ్యమవుతుంది. అదే అధ్యాత్మిక విషయాల్లో మానవులకు వహించవచ్చు లోకోత్తర శక్తిమంతులుగా గణించబడుతూ ఉంటాడు విజ్ఞాని అత్య విద్యాదానం చేసినాడే మానవజాతికి మహోపకారులు. అధ్యాత్మిక శక్తి సామర్థ్యాలు సాధించిన వ్యక్తి తాను కోరలే ఏ విషయంలోనైనా శక్తిమంతుడుగానే ఉండగలడు. అధ్యాత్మిక శక్తి లేకపోతే దైహిక ప్రయోజనాలు గూడా నమ్మర్చిన పొందలేడు.

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానవ్యాపి

శ్రీకృష్ణ

దావకించైన ఈ రేకంలో శ్రేష్ఠుడనం చెయ్యడానికి అంటే అభ్యాత్మిక విజ్ఞానాన్ని వర్ణిస్తప్పుడ్రా వెదకల్సింది! మనం ఉత్సాహంతో పూనుకుందాము. అంటే ఈ విజ్ఞానవ్యాప్తి తారతమ్యపు సరిహద్దులనే పరిమిలం కాకూడదు. వర్ష ప్రపంచానికి అందిందాని ఇది మన సంప్రదాయం.

చారిత్రకం దాని మన జాతీయ భావాలు పోలేవనీ, విదేశాలకు వెళ్ళిన మొదటి వచ్చామని నేనే ననీ చెప్పేవాళ్ళకు వాళ్ళలాంటి జరిగే తెలియదు. అన్య దేశాలకు నున విజ్ఞానాన్ని అందించడం ఎన్నో కల్యాణాలు జరిగింది ప్రపంచాని కనమరైతనప్పుడల్లా ఈ దేశంలో నిర్మమైన అవ్యాక్తిక విజ్ఞాన ప్రపంతి హింసహింస ప్రపంచాన్ని ముంచెత్తి నేసింది.

ఇంటింటికీ మర్యాద ఉచితంగా అందించాలి

దానవదేవందో సుతం దాదాకాలంబట్టి జవమై మనీ ఉన్నది. మన
కిన్నుమ కౌమసింది దాన్ని పై తవ్వవంతం చెయ్యడమే. ప్రతి వ్యక్తి
తీరినంతానూ ఒకటి ప్రాముఖ్యం వహించడమే నేను కోరేది. రాజా రివ్య

భవవాల్లోకి పేదవాళ్ల గుడిమిలోకి తేడా లేకుండా మూర్ఖుల ప్రవేశించినట్లే ఇచ్చడూ మతం ప్రవేశించాలి.

పరమాన విశ్రాంతికమై జాతి కంఠకూ బిమ్మహక్కిన మఠాన్ని ఇంటింటికి ఉచితంగా అందించాలి. దైవదత్తమైన గారివలె ఈ దేశంలో మతం అందరికీ అందుబాటులోకి రావాలి. ఇప్పుడు మనం తెయ్యచువలసింది ఇటువంటిదిగాని చిన్న చిన్న సంఘాలు పెట్టి టిన్నాబ్రిస్టామంతో కలహించడం కాదు. అందరూ అంగీకరించేవాటినే మనం తోర్చివేయాలి.

సర్వాన్ని ప్రకటించు - మూర్ఖుల తొలగిపోతుంది

ఎన్నో కళాకలాపాలు ఒక గదిలో చీకటి ఉన్నదమౌంటి. ఆ గదిలోకి వెళ్లి 'అంతా చీకటిగా ఉన్నది. కాదుచీకటి. టీ, టీ' అని ఎంత అరిచినా చీకటి పోతుందా? దీనిని తిసుకుంటే చీకటి పోక తప్పదు. అట్లాగైతే మానవత్వం సంస్కరించడం కూడా ఈ పద్ధతిలోనే జరగాలి.

ఒక వ్యక్తిలో అనేక లోపాలు ఉండవచ్చు. అత డెన్నో తప్పులు చేస్తూఉండవచ్చు అతనిలో మరలు మూర్ఖమైన విశ్వాసాలు పాతుకుని ఉండవచ్చు. అయినా అతను మానవుడు. సర్వజ్ఞమైన ఆత్మ అతనిలోనూ ఉన్నది. అందుచేత ఇవన్నీ అతని సహజ ప్రకృతిలో ఉన్న అక్షరాలు కావు. ఉత్తమోదర్శాలు లేకపోవడం చేతనే అత నిలా తయారయ్యాడు. ఈ సమ్యక్తం మనకుంది మానవత్వంలో అవలంబం విశ్వాసం ఉండగలిగితే ఎవరినైనా సంస్కరించవచ్చు.

అతనికి నశ్యాన్ని ప్రకటించు. అంతే నీవు చేయవలసింది. తా నిది వరకు ఉంటున్న పరిస్థితికి ఇప్పుడు నీవు తెలిపిన నశ్యానికి ఉన్న భేదం పోల్చి చూచుకుని అతవంశం అతనే మారిపోతాడు. ఇందులో పందేహం లేదు. నీవు నిజంగానే నశ్యాన్ని తెలిపి ఉంటే అట్లానం అర్చకమై

తీరాలి. వెలుగుపవల్ల చీకటి బోక తప్పదుగదా! వక్రం మంచి నావిష్కరించి తీసుకుంది.

అపార్థికికంగా దేశాన్ని పంపిరింపదగిస్తే ఈ మార్గమే అనువరదయింది. చాలోచూచాచాలో కంపించడమూ కాదు, ప్రతి లావరిస్తున్నది తప్పని నిందించడమూ కాదు. చక్కని అతర్కుం చాళి ముందు ఉంచితే చాళి ఎంత అతుకకతో స్వీకరిస్తారో చూడండి. మానవునిలో ఎల్లప్పుడూ ఉండే దివ్యత్వం ప్రదర్శిస్తూ ముందుకు వచ్చి ఉత్తరమైన మందిని అవకళంగా స్వీకరిస్తుంది.

దాగితిన్న తల్లి చింతామణులను

నెరిగి పందినట్టాలి.

మన గ్రంథాల్లో నమ్మదీగా ఉన్న శాస్త్రీయ దావములు అన్నిటిని పైకి తీసి అందరికీ అందుబాటులోకి తెచ్చాం నా ఉదేశ్యం. అనన్నీ అతర్కులోనూ, ఏకాంత మత సంస్థలోనూ దాచిపెట్టబడ్డట్లుగా ఏ కొందరు వ్యక్తుల స్వాధీనంలోనో ఉండి ప్రజలకు చూరంగా ఉన్నాయి. అవి అలా ఉండడానికి ఆ వ్యక్తులే బాధి. కొన్ని కారణాలుగా మనీషియంపైన సంస్కృత దావమూ హేతువు. వ్యక్తులనుండి దావముకి వాటి నావిష్కరించి నవ్యమన మంతం చెయ్యాలి.

ఈసవి చెయ్యడంలో మనకెక్కువ కష్టాన్ని కలిగించేది అసంస్కృత దావే. ఆ దావ మనకున్న దావంలో మహోత్సవమైనది, దివ్యమైనది. దావదావము లందరూ పంపిరికడంపేకు పైతేనేగాని ఈ కష్టం తొంగదు.

సంస్కృత భాషా ప్రచారం అవసరం

నే నీ దావమ తీవ్రమంతా అభ్యసిస్తూనే ఉన్నా ఎప్పుడోకప్పుడు ప్రతి పుస్తకమూ కొత్తగానే ఉంటూ ఉంటుంది. దివ్యబుద్ధి ఇందులో ఉన్నది (15)

కష్టం మీకు గ్రహించగలను వాటి ఇలా ఉన్నప్పుడు మన జనసామాన్యం యావత్తూ ఈ దామను హైత్రిగా అట్టపించారంటే ఎంత కష్టమవుతుందో ఎప్పటికీ అయిపోత సంస్కృత గ్రంథాలలో ఉన్న అమూల్య వాచిని జన్మించి ప్రాంతీయతానల్లో ప్రజల కంటికి చూపిస్తామి. ప్రజలకు సంస్కృతమా సామన్యమా అంటే నంస్కృత కల్పనలనే బాటికి కత్తి సామన్యాలను ప్రతిష్ఠా కలిగిస్తుంది.

దామనుకూడా చైతన్యమా కలిగి మెదలైన మహానుభావులు జనసామాన్యాన్ని ఉద్ధరించడానికి చేసిన ప్రయత్నాలవల్ల వారివారి తీవ్రత కారణాల్లో అత్యుత్పతమైన పరిణామ కలిగి అయిన వారి ఉపదేశం పరిశం బాటిలో అట్టకాం వింతలేదు వారు గణించిన తర్వాత వంస సంవత్సరాలు జరగకుండానే జనసామాన్యం యిలా మార్చుకొని పచ్చిసింది వీరికి కారణమేమిటో అన్నదింది.

సాధించిన అభివృద్ధి సంస్కృతంవల్ల స్థిరపడుతుంది

అసలు కమాన్యం బక్కడ ఉన్నది వారు సామాన్యజనుల నుద్ధరించ వారు వీరు పైకిరావాలి వారెంత కాంక్షించినా జనసామాన్యం సంస్కృతదానా వ్యాప్తి చాలేమీ కృషిచెయ్యలేదు జనసామాన్యంలేక సంస్కృత దాహిద్యం మునిగిపోయిందంటే అంత గొప్పనైన బుద్ధిమూలా పొరపాటే చెబుతుంది.

అయిన ప్రజల తాపతో ముగ్ధులైన ప్రజలు అయినను అర్థం చేసుకున్నాను ఇది చాలా గొప్పవిషయమే ఈ పని చేసేవారువల్ల దాన వ్యాప్తి తేలికగా జరిగింది ఎక్కువమందికి అందించడానికి పీలయింది వీరితోపాటు సంస్కృతదానా బోధకులూ జరిగి ఉండవలసింది అది జరగలేదువల్ల జ్ఞాని కలిగిన ప్రతిష్ఠ వీరువలేదు సంస్కృతి కలిగలేదు వ్యతిరేకమైతే సంస్కృత తమిళగలదుకాని వట్టి జ్ఞానంకాదు.

జనపాపాన్వయి వాళ్ళరావలో బోధించి భావాలు అందిస్తే వాళ్ళకు విషయ చరిత్రావం కలుగుతుంది. అంతమాత్రంతో పరిపూర్ణం. తరివిన జ్ఞానం వంశస్థులంగా పరిణమించాలి. అది జరిగేవరకూ జనపాపాన్వయం పొందే అరిష్టద్రు వాడుగు కారాపాపాలు నిలబడతాయి. దానికి మన మిచ్చే జ్ఞానానికి మూలమైవంశస్థుల వాడ బోధించబడాలి.

మన జ్ఞానానికి తరగని పెన్నిధి

ఉపనిషత్తులే మనకు ప్రమాణ గ్రంథాలు.

ఎవడు ఏ కర్మానికి చెందిన వారైనా రాకరియు లండనూ తమ తమ విద్యాసాలకు ఉపనిషత్తునే ప్రమాణంగా తావిస్తారు. ఎవరి విద్యాసాలైనా వాటిలో అవారం లలిందకపోతే వాళ్ళు సనాతనులు కారన్నమాటే. అందుచేత హిందూమతంలోని వివిధ శాఖలవారికికూడా వేదాంతులనీ, వైదికులనీ పలువవచ్చు. నేను ఈ దృష్టితోనే వేదాంతము, వేదాంత మతము అన్న మాటలు వాడుకూ ఉంటాయి.

బౌద్ధులు, జైనులు వ్రాసిన శాస్త్రీయ రచనల్లో కూడా శ్రుతి సహాయం ఎన్నడూ తరస్కరించ ఉండలేదు. బ్రాహ్మయిందేక కర్పింపబడిన వని వాళ్ళకుమనే హిందవ శ్రుతులు మనహృదయంవి తక్కిన శ్రుతుల వన్నిటిని బౌద్ధులతో కొండడా, జైనులతో అధిక సంఖ్యాకుల ప్రమాదాలుగా హృద్ధిగా అంగీకరించారు.

జాతికి బలాన్ని చేర్చి ఉపనిషత్తులే

ఉపనిషత్తులలో ప్రతిమంత్రి బలాన్ని పెంచుకోమని ఉద్ఘోషిస్తుంది. ఈ మహావిషయాన్ని ఎన్నడూ విస్మరించకూడదు. వా జీవితంలో నేను గ్రహించిన పరమ పత్యమిదే : ఓమ మహా : బలవంతుడవు రా ! దుర్బలులవు కాదు :

కడనిన చేయి మంత్రురాలుగా మన జాతిని నిర్వర్యం చేయ్యబానికి ఎన్నిన్న కావాలో అన్నీ తరిస్తవచ్చాయి. జాతిమీ జీవితానికి దౌర్బర్యం పొందకమే లక్ష్యమూ అన్నట్లు ప్రవర్తించి వివరకు మన చెత్తిన కాలు పెట్టడానికి సాహసించిన ప్రతివ్యక్తికాల్లా పట్టుకుని ప్రాకులాతే వాని పాములకంటే కవకవ్య ముహ్యము.

అందుచేత, స్నేహితురాలా! మీలో ఒకరైనై, మీలోస్థాటుగానే బ్రతికి మరణించే నేను మీ అందరికీ ఈ హెచ్చరిక చేస్తున్నాను. మనకు కావలసినది ఇంకం, ఇంకం, ముహూర్తకీ ఇంకం! జాతికి ఇలాన్నిచ్చేవి ఉపవిషత్తులే! అవి ఇలానికి తరగని పెద్దిదిలు సర్వ ప్రపంచాన్ని చైతన్యవంతం చెయ్యగల ఇంకం వాటిల్లో ఉన్నది. వాటివ్వారా ప్రపంచం సజీవమై శక్తి రెక్కొని ఉర్బాహారో ప్రవర్తించగలదు.

జాతిమీక వివక్ష లేకుండా సర్వ ప్రపంచానికి చెందిన పీఠలనూ, సతీతులనూ, దుర్బలులనూ అందరినీ అవి 'మీ కాళ్ళ మీద మీరు నిలబడి స్వరంబ్రులు కంటి. మీ దుస్థితికి మీరే కారణం. మిమ్మల్ని మీరే ఉద్ధరించుకోవాలి' అని కంఠాన్ని పూరించి హెచ్చరిక చేస్తున్నాయి.

ఉపవిషత్తులు - ఏకాంతజీవనుల కొక్కరికేకాదు

'ఉపవిషత్తులు సప్తాష్టమికే: అవి రహస్యం' అన్న అభిప్రాయం సరిమైనది కాదు. సప్తాష్టమల స్వావేషంలోనే ఉపవిషత్తులు ఉంచున్నాయి. వావి ఏకాంతజీవనులై అరణ్యాల్లో వివసిస్తున్నాయి. అది కంఠదులు కొంచెం దయదలచి 'గృహస్థులు కూడా ఉపవిషత్తులు తమవవచ్చు. దాని వల్ల మంచే జరుగుతుందిగాని హాని అరగదు' అని అనుగ్రహించారు. అయితే మనకు అవి అరణ్యాల్లో వివసించే ఏకాంతజీవనులకొకటే అన్న అభిప్రాయం వదలలేదు.

వేదాంత ప్రమాణభూతమైన వ్యాఖ్యానం ఒక్కటే ఒకటి ఉన్నది. అది ఆ వేదాంతే మురింపజేసిన భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడే చెప్పిన భగవద్గీత. అందులో వివిధవృత్తులతో జీవిస్తున్న వ్యక్తులందరికీ ఉపదేశం ఉన్నది. ఇక ఈ వేదాంత సత్యాలు అవచ్చులోనూ, గుహ్యలోనూ, దాగి ఉండగూడదు. అవి బైట వేది గుడిలో, మఠంలో, సాధుల్లో, గుడిపెద్దల్లో, పవనంలో, నక్షత్రంలో ఏ వృత్తిలో ఉన్నా, ఎక్కడ ఉన్నా, వారూ ఏదూ అన్న విరహిత లేమింతా అందరికీ అందాలి. అందరూ వేదాంతమార్గాన్ని అనుష్ఠించేవాళ్ళు కావాలి.

ఏ స్థితిలో ఉన్న వ్యక్తినైనా

ఉపనిషత్తు లుద్ధరిస్తాయి

చేపలు నట్టేవాటికి. చెప్పులు కుట్టేవాటికి, వేదాంతం చెప్పితే వాళ్ళ దాన్ని ఎలా అనుష్ఠిస్తారు ?

ఈ ప్రశ్న పుటదంపిన అవసరం లేదు. మార్గం చూపబడేఉన్నది.

చేపలు నట్టేవారు తాను ఆత్మ నుంచి వెలుసుకుంటే ఆ వృత్తిలోనే వాడు మరింత సమర్థుడవుతాడు. విద్యార్థి తెలుసుకుంటే ఉత్తమ విద్యార్థి అవుతాడు. వ్యాయాసి తెలుసుకుంటే ఉత్తమ వ్యాయాసి అవుతాడు. ఇలాగే నమ్మదామా.

ఆత్మసర్వజ్ఞమూ, పరిపూర్ణమూ అని చెప్పి

సిద్ధాంతం పరమానుభూత మైనది

అవంతమై దివ్యమైవ పరమాత్మ తోకలిసియునుండి వెలువడిన కిరణాలను మనము. మనము వ్యర్థుల మెలా అవుతాము? పమత్తమూ మనలోనే ఉన్నది. మనమే సమత్తమూ, మన మేమైనా చెయ్యగలం. మానవు డేమైనా చెయ్యాలి.

అందుచేత, పోదమలారా : జీవకైవిచ్చి ఉత్తేజపరిచే ఈ మహాత్తర పర్యాన్ని మీ బిడ్డలకు వుట్టివచ్చుటే మంచి జోదించండి. వాళ్ళకు అద్వైతము చెప్పవక్కరలేదు. ద్వైతమో మహాకథో ఏదీ ఇష్టమయితే జదిచెప్పండి. కాని అందరికీ వమానమైన ఈ అంశం ఉన్నది గదా : 'అత్య ఉన్నది; అది వర్షజ్ఞము, పరిపూర్ణము. అత్య స్వరూపులమీ మనము.' అన్న ఈ మహాత్తర పర్యాన్ని లేకంలో ఏ విధాగావిక చెందిన వారైనా అంగీకరిస్తూనే ఉన్నారు.

మన భూమిలో హృదయంలో ఈ అత్యవిశ్వాసం దృఢంగాఉండేది. ఈ అత్యవిశ్వాసమే వాగరకతా ప్రస్థానంలో వాళ్ళచేత ముందముగి పేయించి మహోన్నత కిలారి నందుకునేటట్లు చేసింది. మన ప్రజలు ఈ అత్యవిశ్వాసాన్ని కోల్పోయిన వాటిమంచే వతనం చెందాడు. ఇదే మనలో ఉన్న ప్రవానమైన రోపం. అత్యవిశ్వాసం లేకపోవడ మంటే లగనంతునిదో నమ్మకం లేకపోవడమే.

మూవన విశ్వాస మహాత్తర శక్తి

పశ్చిమ దేశాల్లో నేను నేర్చుకున్న రేమిటి : మానవుడు పరితృప్తి, అరాధనం చెందిన మహాపాపి అని శ్రేష్ఠమ మతగ్రంథాలు వదే వదే చెప్తూ ఉండగా ఆ ప్రజలు వాటి నెలా వీక్షించాడు : బరోపా అమెరికాలోని జనుల హృదయంలో అత్యవిశ్వాస మహాత్తర శక్తి స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

అంగ్లేయ బాలుల్ని ఎవరిని కదిలించినా 'నేను ఇంగ్లీషాల్ని : నే నేమైనా చెయ్యగలను' అని దైర్యంగా చెప్తారు. అమెరికన్ బాలుడూ అలాగే అంటాడు. బరోపాలో ఏ జాతికి చెందిన బాలుడైనా అలాగే అంటాడు. మనదేశంలో పిల్లలు అలా చెప్పగలరా ? వాళ్ళు చెప్పలేదు

నరిగదా ఆ విల్లరి తండ్రిలు గూడా చెప్పలేదు. మనం ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కోల్పోయాము.

భగవంతుడు మనలోనే ఉన్నాడనీ, అంతలా అంతర్యామియై ఉన్నాడని చెప్పని మతవంశ భావదేశంలో లేడు. వేదాంత తత్వవేత్తలందరూ ఆత్మ వ్యవస్థించినీ, పరిపూర్ణమనీ, మహత్తకట్టునూ అందులోనే ఉన్నాయనీ అంగీకరిస్తారు. అయితే ఎందుచేతనో మనం ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కోల్పోవడం తలపించింది.

అందుచేత మనయందు మనం విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకునే బడయ్యం మనకిప్పుడే చెంకో నడాయించేస్తుంది. ఆత్మవిశ్వాసం అత్యుత్తర చూడవలసింది అందరికీ బోధించి, రాస్తే ప్రజలందరూ అట్టసించలేనివల్లయితే ఇప్పుడు మనకున్న అనేకానీ, కష్టానీ ముప్పాతిక మూడువందలు ఆద్యక్ష మయిపోయేవి. మానవజాతి చరిత్రలో గొప్పవాళ్ళ జీవితాంశు మరీరిస్తే వాళ్ళవంతు గొప్పవాళ్ళు చేసిన మహత్తరకర్త ఆత్మవిశ్వాసమే అన్నది స్పష్టమవుతుంది. కాదు గొప్పవాళ్ళం కావాలన్న మజ్జానంతో పట్టాడు, గొప్పవాళ్ళయ్యాడు.

మామూలు గుమాస్తా పామ్రాజ్య విర్రాళ అయ్యాడు

మానవుడెంత అధావతపయినా చెందగీ! ఒకానొకప్పుడు వాని జీవితంలో కేవలం నివ్వబడలేనే మరణం కలిగిపడుతుంది. అప్పుడతడు ఆత్మవిశ్వాసం నేర్చుకుంటాడు. అంతవరకూ అగణనా మొదటి నుంచి దాన్ని అట్టసించడం ఎంతో మంచిని ఆత్మవిశ్వాస చూపార్యం తెలిసి అది లభించేందుకు దుర్లభమైన అనుభవాన్ని ఎంచుకు పొందాలి. ఒక మనిషికి మరొక మనిషికి ఉన్నదేదం ఆత్మవిశ్వాసం ఉండునూ, లేకపోవడమూ అన్నదాన్నిరిస్తే కలుగుతోందని వ్యవస్థగా తెలుస్తుంది ఉన్నదికదా.

ఈ మన తారతమ్యానికి ఒకానొక ఇంగ్లీషువాడు మామూలు గుమాస్తాగా వచ్చాడు. తబ్బుదాంతా, ఇతర తారతమ్యానికి ఒకటి లేదుమాటలు అత్యంతా ప్రయత్నాని కుడుస్తుండవచ్చును. పైవర్గం పొందడంతో అతనిలో అనిన విశ్వాసం కలిగింది. మనం గొప్పవాళ్ళ మయ్యేందుకే జన్మించామని గట్టిగా వచ్చాడు. ఆ మనిషి సామ్రాజ్యవిద్యార అయిన కైపు ప్రభువు.

ఆచరణలో ఆదర్శం

అందుచేత నిన్ను నీవు నమ్ముకో. నీకు దొరికి కైపుర్యం కావాలా; దానిపై కృషిచెయ్యి, అది నికు లభిస్తుంది. దీనుంతుడవు కాదనిస్తే ఆ మార్గంలో కృషిచెయ్యి. త్వరలోనే మన దీనుంతుడ వవుతావు. ప్రియతమం పొందగోరి అపారాధ్యంగా కృషిచేస్తే ఇక్కడనే ఈ జీవితం లోనే వర్తక లండనియ్యుతుందై జీవన్ముక్తుడ వవుతావు. నిత్య నిరంతరమూ నంద విద్యాదవదని నీకు లభిస్తుంది:

ఇన్నాల్సూ అద్వైతం అపారాధ్యం వకంలో తప్ప ఇతరత్రా అభ్యసించడకపోవడమే పెద్ద రోపంగా కనిపిస్తోంది. అద్వైతాన్ని నిత్య జీవితంలో అందరూ అనుష్ఠించవలసిన తరుణ మిచ్చును వచ్చింది. అతను ల్లోనూ, హిమాంశూల్లోనూ వివరించే మన్వ్యమలకు మృతమే వరిమిత మైన రహస్యంగా ఇకమీద అది ఉండకూడదు. అది ప్రజల దై నందిన జీవితంలోకి ప్రవేశించాలి. దానిపాల్లో, నీకొంతవాడు గురుల్లో, కేద వాళ్ళ గురిపెరిలో, వర్తక వర్తక వాడూ పీడూ అన్న లేదం లేక అందరి చేత అనుష్ఠించబడాలి

తౌకిక విద్యావ్యాప్తి

శ్రీమదాచార్య అభివృద్ధికి, సమైక్యవాదికి

విస్తృత విద్యా వ్యాప్తియే హేతువు

ప్రాకృతికమైన తన తరచుకా ఇందులోనే ఉన్నది. వాళ్ళవన్నీ జాతులు. మనకు జాతీయ రావణమే లేదు. అంటే నాగరకజా, విద్యా వర్ణమజాతుల్లో అంతరికి లభ్యమవుతాయి. అనసూయ్యారో? గూడా వ్యాపిస్తాయి. భారతదేశంలోనూ, అమెరికాలోనూ సంఘంలో ఉత్తమ స్థితిలో ఉన్నవాళ్ళు సమానంగానే ఉంటారు. కాని తక్కువ స్థితిలో ఉన్న ఉన్నవాళ్ళు విషయంలోనే ఉత్తమదేశంకూ ఎంతో తేడా ఉంటుంది. భారత దేశాన్ని జయించడం ఇంగ్లీషువాళ్ళ కంటే తేలిక ఎందుకంటే వాళ్ళోక జాతిగా ఉన్నారని. మనం కాదు. ఇదే హేతువు.

మనలో ఒక గొప్పవాడు చచ్చిపోతే మళ్ళీ అటువంటివాడు రావడానికి కఠినమైన పట్టుకంటే వాళ్ళ దేశాల్లో పోయినవారి స్థానాన్ని మరొకరు వెంటనే అక్రమించగలరు. మన కి గొప్పవాళ్ళ కను వెంటకు వచ్చింది వాళ్ళ వెంటకు లేదు. గొప్పవాళ్ళు బయలుదేరే విద్యావంశమైన జాతి వాళ్ళు తనంత విస్తృతంగా మనకు లేదు. ముప్పై నలభై లక్షల ఉపసంఖ్య గల అమెరికా జాతుల్లో ఉన్న విద్యావంతులు ముప్పైకోట్ల జనమున్న మన జాతిలో లేదు. ఈ చూపు అంటున్నందుకు వచ్చు దురదృష్టం చెప్పకోకంటే మనజాతి కున్న పెద్ద లోపమిది. దీన్ని వెంటనే తొలగించుకోవాలి.

చాలి. అనసూయ్యం విద్యావంతుడై ఉద్ధరించబడ్డప్పుడే జాతీయ భావని కవరాలం ఉంటుంది.

‘మాతృదేవో భవః పితృదేవో భవః’ అన్న ఉపనిషదుపదేశం మీకు తెలిసి ఉంటుంది. నేను వాటికి మరియెంత కణితులను. రుక్మదేవో భవః. మాతృదేవో భవః. పితృదేవో భవః. అర్జునా, అర్జునా మొదలైన వాళ్ళందరినీ దేవతలుగా భావించండి. వాళ్ళు నేనె రెయ్యడమే అర్జునమే మరలమే మన గ్రహించండి.

ప్రస్తుత విద్యావిధానం - నీరసమూ, నిర్జీవమూ

ప్రస్తుత విద్యావిధానంలో కొన్ని మంచి విషయాలు ఉన్నా ఉన్న మంచి నెంచుకూ పనికిరాకుండా చేసే ముహూర్తం ఒకటి ఉన్నది. మొట్ట మొదట ఇది మనిషిని సంస్కరించి పురుషుడై చేసే విద్యకాదు. పైగా ఉన్న పాఠశాలల్ని పోగొట్టి నిర్వీర్యుడై చేసే విద్య. వ్యతిరేక విద్యగాని, వ్యతిరేకతనే అవారం చేసుకున్న శిక్షణగాని మృత్యువుతో సమానం. యిది వెళ్ళిన ప్రతివాడూ మొదట నేర్చుకునేది వాటి తండ్రి మూర్ఖత్వం, తరువాత వాటి తాత పిచ్చివాడనీ, తరువాత వాటి గురువు అందరూ ద్రోహులనీ, చివరకు వాటి పన్నిత గ్రంథాలన్నీ అబద్ధం వుట్టలనీ. వాటికి విద్యావేళ్ల వచ్చేసరికి తన జాతికి పరాజితుడై, ఎనమంచి తనకు విద్యావం లేక, నీరసం పడ్డ నిర్జీవుడై పోయిపోయి.

మన దేశంలో గొప్పవాళ్ళు ధైర్యవంతులైన వీరజానమే మనకు కలిగించడం లేదు. మన జాతీయ భావానికి అనుకూలమైనవి ఏకీ దోర్లించి వదలడం లేదు. మన దేశం, కొద్దా ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి? మనకు తెలియదు. ఇంగ్లీషువాళ్ళ పూర్వరూప గూర్చిన తదివీళ్ళన్నీ వల్లెపేస్తాము. మనవాళ్ళను గూర్చి దొడ్డిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తాము. దీంతో మనం దౌర్భాగ్యమే నేర్చుకున్నాము. మరొకటి అయినందువల్ల మనం అలసామని మన

మన కెందులోనూ పాత్రకంత్వం లేరని వస్తే సంతోషి వచ్చే పోదు. ఇక మనలో కర్త వలెంద కేం లేవుంది.

అదర్థాల నందించి కీలాన్ని విక్రించేదే విద్య

వచ్చి విదయ మరణానన్ని బాబుల్లోకి కుక్కి స్వాస్థ్యం రెడగొట్టి జీవితాన్ని గందరగోళం చేసింది విద్యకాదు. మనిషిని సంస్కరించి కీం నయింపు చేసి రైతన్యంతో జీవితంలో నిలవగలిగేట్లు చేసే ఉత్తమ భావాలు ఒందింట్టే విద్యకావాలి. నాలుగైదు ఉత్తమ భావాలు ఒందింట్టే కీంపంతురైన నాను ఒక పెద్ద గ్రంథాయం యావత్తూ వర్ణించిన వాకికంఠ ఉత్తమ విద్యావంతుకవికంలో నందేహం లేదు.

అందుచేత మనదేశంలో విద్య యావత్తూ లర్యాత్మిక విద్యగాని, లోకిక విద్యగాని మనదేతుల్లో ఉండాలి. అవరణపాద్య మైవంశవరకు జాతీయపద్ధతులనే అనుసరిస్తూ జాతి మౌన్నత్యాన్ని ప్రదోషించాలి. ఇదే మన ఆదర్శం.

పేదలను విద్యావంతులను

చెయ్యడంలో ఉన్నకష్టం

పేదలను విద్యావంతులను చెయ్యడంలో ఒక పెద్ద కష్టమే ఎదుర్కో వలసి ఉంటుంది.

ఒకటి గ్రామంలోనూ ఉచితంగా విద్యవేస్తే పాఠశాలలు పెద్దానున్నా పేదనాళ్ళ దివలు తమకను పనులలోకి వెళ్తారుగాని పాఠశాలలకు రావు. వాళ్ళను పాఠశాలలకు రప్పించడమూ కష్టమే, అన్ని పాఠశాలలను స్థాపించ వాలికి కావలసిన ధనమూ మనదగ్గర లేదు. వచ్చువ్వకు మరెన్నో రమార్గం లేనట్లే కనిపిస్తోంది. కాని ఒక మార్గం ఉన్నది. అది ఇది.

పరిష్కార మార్గం

సన్న్యాసు లింటింటికీ వెళ్ళి
విద్య బోధించాలి

వాళ్ళు చువడగ్గరకు రాకపోతే చువమే వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళాలి. దీడవాళ్ళు ఎక్కడఉంటే అక్కడకు - పొలాంటూ, కర్మాగారాలూ, ఇతర రోడ్లూ విద్యాబోధకులే వెళ్ళి బోధించాలి.

చువరేకంలో ఉంటున్నవాళ్ళు అర్హార్హుల చెయ్యగల సన్న్యాసులు పేలగొంటి ఉన్నాయో. వాళ్ళు సహజంగానే ఊహరూ తిరుగుతూ ప్రజలకు మరబోధ చేస్తూ ఉంటారు. వాళ్ళల్లో కొందరుచేరి ఒక సంస్థగా ఏర్పడి లోకవిద్యాబోధకులైతే వాళ్ళు ఇంజనీరింగ్ వెళ్ళి దీక్షప్రజలకు బోధ చెయ్యవమే రాక వక్రమమైన కీషణగూడా ఇవ్వగలుగుతారు.

ఈ సన్న్యాసులు గ్రామగ్రామానికి వెళ్ళి ప్రతివ్యక్తికి మతం గోపాలు విద్యను గూడా అందించాలి.

పగలల్లా సమయదేపి పాయంత్రం విశ్రాంతిగా ఏ చెట్టుకిందో గ్రామీణులు సమావేశమై ఘట్ట కాల్పుకుంటూనో కలుపు చెట్టుకుంటూనో కొండపైనుంచేస్తూ ఉంటారనుకోండి, అటువంటి సమయాల్లో లోకవిద్య నేర్పుకున్న ఇవ్వరు సన్న్యాసులువెళ్ళి ఆధునిక పరికరాల్తో బొమ్మనూ, చూపునూ వగైరాలు చూపుతూ అగోకవిషయానూ, విప్లవకారి పరిశ్రమలూ మొద

రైసవి చెప్పితే ఎంతవేలికగా విద్యావ్యాప్తి జరుగుతుంది. ఇదంతా మౌఖికం గానే చెబువచ్చు.

జ్ఞాన పాదవాల్లో కంటి కెంత ప్రాచుర్య మున్నదో చెప్పి తే అంత ఉన్నది. అందుచేత అటువంటి విద్యాబోధవల్ల గ్రామీణుల కనేక విషయాలు తెలుస్తాయి. నైతికంగా అభివృద్ధి పొందడానికి ఆశించడం జరుగుతుంది. మనం చెయ్యవలసింది అంతవరకే.

ప్రజలకు భావాలు అందించాలి తమ చుట్టూ ప్రపంచంలో ఏం జరుగుతూ ఉన్నదో తెలుసుకునే అవకాశం వాళ్ళకు కలిగించాలి. ఇంత చూడ్రం అనిగితే వాళ్ళ అవ్యుదయానికి వాళ్ళే కృషి చేస్తారు.

కసాయన పరిష్కారం కలపడంవరకే మన కర్తవ్యం. స్వల్ప కరణం దానంకంటే భగవద్దీయమైనా స్వీకృతమంది జరుగుతుంది. ప్రజల మనస్సులకు మనం భావాలు అందిస్తే అవి తక్కిన వనితీ చేస్తాయి. ప్రజా సాహస్యాన్ని విద్యానంతం చెయ్యవలసిందే ఇదే.

గొప్ప ధార్మికోత్సాహమే ఈ పని చేయిస్తుంది

త్యాగభూమికపైన ఈ మహావిప్లవీకరు మన నన్నామని రెండుడు ప్రియకలిస్తామని ధార్మికోత్సాహంవల్లనే ఛానుకోవాలి. ప్రతి మూతన ధార్మిక తరంగానికి మూతన కేంద్రం ఒకటి ఉండాలి. ప్రాచీన కర్మం ఈ మూతన కేంద్రంవల్లనే విషమజీవిత ముస్తాగుంది. పిల్లలకాలవల్లా, కల్పాల వల్లా ప్రయోజన ముండదు. ఒకాదొక కీలకంతుకు ఒక మహాత్మర జీవి, ఒక ద్రివమాత సమస్తాన్ని పరివర్తించజేసి కేంద్రమై మార్గరహితులను కావాలి. అతని చుట్టూ తక్కిన కర్మలన్నీ చేరి చిరమమైన సమద్ర తరంగంవలె జారిని మంచె ద్రి అన్ని కలంకాలమా కదిగివేస్తూ పరిపూరం చెయ్యవలసి కాక మూతన చైతన్యంతో పునఃగమింప చేస్తాయి

ఈ కొయ్యను కొయ్యలంటే దాని చారమిట్టే కొయ్యలి. అలాగే హిందూ మతాన్ని హిందూమత బోధణలోనే సంస్కరించాలిగాని నవ్యతా మోహంవల్ల వచ్చిన కొత్త పద్ధతుల ద్వారా పాశ్చాత్యంకాదు.

సంస్కరణకు పూనుకునే వాళ్ళందరూ ప్రస్తుతావసరాన్నిబట్టి ప్రాచ్య పాశ్చాత్య సంస్కృతులు తెంటిని నమస్కరణం చేసుకున్నవాళ్ళు కావాలి.

కానీ కవచరమైన ఆధ్యాత్మిక లౌకిక విద్యలు తెంటిమీదా మన కదివార ముందారి. కంటలుగన్నా, చుట్టారినా, అరోపించినా ఓలే లక్ష్యంకో ప్రవర్తించి దాన్ని సాధించాలి. అంతవరకూ జాతికి హెచ్చించేదు. ఈ మహారాష్ట్ర పాదనకు మనవ్యవస్థరమైన సంఘటన అవసరము.

అన్నిచోట్లా కార్యక్రమరక్త కేంద్రాలు నెలకొనాలి

ఇది దాదా పెద్ద పతకం. జాతి కంతకూ సంబంధించిన దృహక్రమ దాగి. ఇది కార్యదానంలోకి ఎలావస్తుందో ఏమో నాకు తెలియదు. అయినా మనం దీన్ని ప్రారంభించి రిచాలి. ఎలా ప్రారంభించడకంటే ఉదాహరణకు మదరాసును రిచుకోండి. హైందవులకు మతం ముఖ్యం వాటిల్లి ఒక దేవాలయం ఉందారి. అయితే రిస్సూలూకు తెలిసినవాళ్ళు రంహించరా అని మీరు అడగవచ్చు. అందుకనే మనము దాన్ని అన్ని రంగాలకూ అంగీకారమయ్యే దేవాలయంగానే ఏర్పాటు చేస్తాము. అందులో కివేళనాతిక మూర్తులుండవు. అన్నికాటం వాళ్ళకూ ఉత్తమ ప్రతికమైన ఓంకార మొక్కలే ప్రతికగా ఉంటుంది.

ఓంకారాన్ని ప్రతికగా అంగీకరించని కోరిక ఉంటే అది హైందవ మతకాని అవిషించుకోవాలికి పిలేలేదు. హైందవమతానికి ఎవరిల్లి వ్యాఖ్యానం చేసుకున్నా, తమలోకాదు విభిన్నాభిప్రాయాలు ఎన్ని కలిగి ఉన్నా, అందరికీ చేమానమైన దేవాలయం ఒకటి ఉందారి. ఇతర ప్రదేశాల్లో

ఎవరికివచ్చిన మూత్రలమా, ప్రసక్తలమా వాళ్ళు పెట్టుకోవచ్చు. ఇక్కడ మూత్రం ఏదేని లేకుండా అందరూ ఒక ప్రసక్తను వర్షోత్తమమైన ఓంకారాన్ని అంగీకరించాలి.

ఇక్కడ మన సుతకాని లన్నింటికీ సమావృతమైన అంకాలు యువకులకు దోహదపడాలి. అయితే బిష్ణుకోశంవాళ్ళు వాళ్ళవాళ్ళు సిద్ధాంతాలనూ, ఆర్థిప్రాయాలనూ దోహదదానికి వంపూర్తమైన స్వాతంత్ర్యం ఉండాలి. ఇతరులతో కలిపించగూడదన్న వరకుకు మూత్రం అందరూ విధేయులు కావాలి. నీవు చెప్పదలచినదేదో చెప్పు. అది ప్రపంచానికి కొవారి. అంటే గావి నీవు ఇతరులనుగూర్చి ఏమనుకుంటున్నావో వినడానికి ప్రపంచాని ఇతరవర్గాలేదు, అవరాళమూలేదు. అది నీ దగ్గరే ఉంటుకో, ఎన్నడూ వైదొలగదు.

ఉపదేశకలకూ, ఉపాధ్యాయులకూ శిక్షణ

ఈ దేవాలయంలో మన ప్రజలకు సుకౌపదేశమూ, విద్యాదోదనాచెయ్యడానికి ఉద్దిష్టమయిన ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ ఇచ్చే సంస్థ ఒకటి ఏర్పడాలి. మతదోచ, విద్యాదోచ ఒకటే చెయ్యాలి. మన దేశంలో మతదోచ ఇంటింటకీ చెబు చెయ్యకం ఎలాగూ అనుగుభించి రానిట్టి వాంకోపాదే తొడిగ విద్యాదోచ జరగలి. అలా చెయ్యకం లేదనిపించింది. దీనికి పూనుకున్న ఉపాధ్యాయుల వృందాంతర్ల ప్రమత్తమంగా ఇతర ప్రదేశాలలో కూడా ఇటువంటి దేవాలయాలు ఏర్పడలేని దేశమంతటా వ్యాపిస్తాయి. ఇదే నా పక్షం.

అదొక్క ఇంత సేతవని ఎల్లా పొగుతుం దనిపించవచ్చు. కాని దీని అవకాశ సెంతో ఉన్నది. మన దీనికి రవ మెట్లా ముందుదని పూను అవగపచ్చు. దనంతో నిమిత్తమే చేతు. ఒకవని అవగదానికి దనం ముఖ్యంగా కదలిన మంత్రెంచేళ్ళతో నా జీవిత మెలా గడుస్తుందో చూస్తే

నాకే ఆశ్చర్యం చేస్తుంది. ఈ పూట భోజన మిక్కడలేస్తే మరుపూట భోజనం ఎక్కడో ఎలాగో తెలియనే తెలియదు. అయినా అది జరగనే జరిగింది. దశమూ వగైరాదా నా పేవకులుగాని నేను నాటి పేవకుణ్ణి గను. కొంట్లో అవసరమైనప్పుడు వాటంతటనే వస్తాయి, వచ్చి రిటారి, వచ్చి రిటారి — అదేమట :

మనుష్యులు - నిజాయితీ గల మనుష్యులు కావాలి

మనుష్యులెక్కడ ఉన్నాడు? అసలు ప్రశ్న ఇది :

సర్వాత్మనా పూనుకునే మనుష్యులే కావాలి. నాళ్ళి ఉంటే తక్కినవన్నీ వాటంతటనే పిచ్చుపక్షికలు. దైర్యమూ ఉత్సాహమూ కలిగి అత్య విశ్వాసంతో సర్వాత్మనా కృపించేసే మనుష్యులే కావాలి

అమరీక తరంలో యువసుమీద నా కెంకో విశ్వాసం ఉన్నది. నాళ్ళల్లోనుంచి కార్యకూటులు ముందుకు వస్తారని నా ఆశ. ఈ సమస్య వంతటినీ నాకు సింహాంవరె వరివ్వరిస్తాడు. ఈ మహాత్తర భావాని కొక రూపమిచ్చి దానికి ప్రాణం చాకపోతాను. నేను విజయం పొందకపోతే నాకంటే సమర్థుడు సుబాకను వచ్చి పోవీస్తాడు. నే లేచిన కృషికోనే నేను తప్పివ్వకాను.

అత్య సర్వజ్ఞ మనీ, సమీపూర్ణమనీ, సమస్త కర్తునూ అందులోనే ఉన్నాయనీ మీలో ప్రతిఒక్కరూ పూర్తిగా నమ్మండి. మీలో మీరు విశ్వాసం కలిగి ఉండండి. అప్పుడు మీరు భారవదేలో స్పంతటినీ పునరుజ్జీవికం తెయ్యగలరు. ఆ పని నిరగిన తర్వాత మనం ఈ భూమండలంలో ఉన్న అన్ని దేశాలకూ వెళ్తాము. మన భావాలు త్వరలోనే ఆ యా జాతులను విక్రింపే కక్షల్లో ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి. ఈ దేశంలోనే కాక ప్రపంచ మంతటాలోనూ ఉన్న వివిధ మానవజాతుల జీవితాల్లోకి మనం ప్రవేశించాలి. ఆ లక్ష్యం ఏర్పించేటందుకు మనం కృషి

చేయుచు. ఇందుకోవమే వారు యువకులు కావారి. "యువకులు, శక్తి
మంతులు, ఆలోచ్యమంతులు, బుద్ధిమంతులు అయి క్రద్ధ శాస్త్రవ్యమంతో
కృషిచేసే వాళ్ళే భగవంతు డ్దామహాగణ" రవి వేదాలు చెప్పుచున్నాయి.

నీ భవిష్యత్తును నీవు నిర్ణయించుకునే వయసు మిదే. సావన
ప్రాంగణంలో ఉండి శస్త్రశాస్త్రహాణి పొంది పౌరణులున్నప్పుడే నిర్ణయం
జరగారి గాని అన్ని ఉండి వార్షికం వమిపించినప్పు డేమీ చెయ్యలేవు.
నీ వేమైన చెయ్యరీతిస్తే అంతకంత మంచికడు అం లేదు. భగవంతుడు
కదా మూల నిచ్చలే వచుకొంచువారి అభివృద్ధినే ఆయన స్వీకరిస్తాడు.

అందుచేత ఉత్తమాదర్శం పెట్టుకుని మన జీవితాంశు దాని
కర్పిద్దాము. ఇది మన విశ్వయము ఆ భగవంతుడు, వ్యతాతీయుల
నుద్దరించేదందుకు పదే పదే అవతరించే కరుణా వస్తుద్రుడు.

యదా యదా హి భర్తస్య గ్లానిర్భవతి భారత

అభ్యుత్థాన మభిర్భవ్య తదాత్మానం న్మతామ్యహమ్

అవి మనకు వాగ్దానం చేస్తూ అరమహాత్త మిస్తున్న శ్రీకృష్ణవరహాత్మ
మన్ని అభిర్భవించి మన లక్ష్యలు నిర్ధించేటందుకు మార్గదర్శకుడై
మనలను వదిలించును గాక :

ఉత్తిష్టత. కాగ్రత, ప్రావ్యవరాన్నిదోదక :

రిండి : పేర్కొనండి : లక్ష్యం నిర్ధించే వరకూ అగడోకండి :

ద్వితీయ భాగము

ఏర్పిన ఉపన్యాసాలూ,
చర్చలూ, వ్యాసాలూ

హిందూ మతమూ - దాని పరిమితంలూ

ప్రచురణ తారీఖు - ఏప్రిల్ 1898

మతాంతరాలైనవాళ్ళను మళ్ళీ హిందూమతంలోకి చేర్చుకోవడాన్ని గూర్చి విచారించడం స్వామివారి అభిప్రాయం లేదు. తమకు సంబంధించిన మా సంపాదకుల చూడవలసి వస్తుంది. నేనొక రోజున స్వామివారిని సందర్శించడానికి వెళ్ళాను. చూడడం రామకృష్ణ మఠం లోను ఆగింది. నేనీ పనిమీద వస్తున్నానని తెలిపి వాతో మాట్లాడడానికి స్వామివారి మఠంలో నుండి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. చూడడానికి గంగలో నీరు గుర్రాం పైదాగానే కనిపిస్తుంది.

అది సంధ్యాసేక. చూడడానికి వెళ్ళిన సమయమూ, స్థలమూ ఎంతో రమ్యంగా ఉన్నాయి. పైన పక్షికాలు మిమ్మరి లాడుతున్నాయి. చుట్టూ ప్రహస్తున్న గంగారంగిణి ఒక ప్రక్క రామకృష్ణ మఠ భవనమూ దానికి వెనుక ఎత్తైన తాళ్ళూ, కామో వృక్షాలూ.

ప్రసన్న గిరికిరమైన ఈ వాతావరణంలో నేను మెల్లగా వచ్చిన పది మనస్థాయింది.

'స్వామి! మతాంతరాలైనవాళ్ళను మళ్ళీ మతమతంలోకి చేర్చుకోవడాన్ని గూర్చి మీతో మాట్లాడాలని వచ్చాను. వాళ్ళను చేర్చుకోవని వచనా మీ అభిప్రాయం?'

'కష్టం చేర్చుకోవచ్చు-చేర్చుకుని తీవ్రంగా గూడాలి' అన్నాడు స్వామి.

కొంచెంపేష మౌనంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చుని తిరిగి ఇలా అన్నాడు "చేకపోతే మనం క్రమ క్రమంగా సంఖ్యలో పన్నగిరి

పోరాము. మొదట్లో మహమ్మదీయులు మన దేశానికి వచ్చినప్పుడు, అతి ప్రాచీన మహమ్మదీయ చరిత్రకారుడయిన ఫెరిష్తా ఆంధ్రవా ప్రచారం ఆరవై కోట్ల హిందువులు ఉండేవారని, ఇప్పుడు ఇరవై కోట్లున్నామని, అది గాక హిందూ సంఘంలో మంచి దైవిక వెళ్ళిన ప్రజలనివల్ల మన కొక మిషన్ కర్గడమే కాదు, ఒక శత్రు వెక్కువవుతున్నాడు.

పైగా మహమ్మదీయులుగామా క్రైస్తవులుగామా మారిన హిందువుల్లో చాలా భాగం విర్భంధంగా మార్పొనీవల్లో, వాళ్ల సంకతివల్లో అయి ఉంటారు అయివంటివాళ్ళ విషయంలో మనం సానుభూతి చూపాలే గాని కొలివ్వం వహించడం చూర్తిగా అవ్యాయం. అన్నరూ పరమేశ్వరుల విషయం ఏమంటారా? సందేహ మెందుకు? వాళ్ళుమా చేస్తుకోవలసిందే! హిందూ సంఘం పూర్వ మెంతమందినో చేస్తుకున్నది; అది యిప్పటికీ ముగుసూనే ఉన్నది.

ఆదివాసుల తెగలూ, పరిమళ జాతులవాళ్ళూ మహమ్మదీయులకు పూర్వం మన దేశాన్ని అయిందివ విడిన్న జాతులవాళ్ళూ మూలమేకాక పురావాల్లో ప్రత్యేక చరిత్రలు కనిపించే కలాలవాళ్ళుండరూ కూడా ఈ విధంగా మన మతంలో చేరివచ్చేవని అర్థిప్రాయం. ఈ ఉద్దేశం కోసే నేనీ ప్రకటన చేస్తున్నాను.

తమంతరితాము ఇవ్వపూర్వకంగా మన మతంలో చేరడం దిన వాళ్ళకు దీని వియమనిష్ఠల వమవనివి ప్రాయశ్చిత్తాలు విడించి చేస్తుకోవచ్చు. కాని కొట్టిరు వేపాలు ప్రాంతాల్లోవలె విర్భంధంగా మతాంతరైన వాళ్ళుకాని తదితరులుగాని చేరదలిస్తే వాళ్ళకు వివిధమైన ప్రాయశ్చిత్తాల విధించకుడను."

'మరయితే ఇలా చేరేవాళ్ళ వర్త మేమౌతుంది హిమిష' అని నేను సాహసించి అడిగాను.

‘ఏదో ఒక వర్తమంజారి. లేకపోతే హిందూ సంఘంలో వమ్మకీలం కావడం ఎప్పుటికీ తలపెట్టడం. వాళ్ళకు తగిన వర్త మేరకావాలి. అలా మతాంతరం తిరిగివచ్చే వాళ్ళకు మతాంతరాలు కాకముందున్న వర్తాలే ఉంటాయి. కొత్తవాళ్ళు వాళ్ళవాళ్ళ వర్తాల పక్కరకుంటారు. వైష్ణవం ప్రచరితమవుతుంటే విధంగానే జరిగిందన్న వంగతి మీకు జ్ఞాపక ముందను కుంటాను. వివిధ బ్రాహ్మణవాళ్ళు కొత్తవాళ్ళు అందులోనే వారంటా ఒక గొరవనీయమైన ఆచారాలతో హిందూసంఘ ముందుకు వచ్చారు. వైష్ణవానికి బడి గురువులైన దామరుకాల మొదలు, వంగీయ రైరమ్యులవరకు అందరూ ఈ పనే చేశారు.’

‘ఈ కొత్తవాళ్ళు పెళ్ళిళ్ళు ఎలా చేసుకుంటారు?’ అని నేను అడిగాను

‘ఇప్పుడు చేసుకుంటున్నట్లు తమలో కాపీ చేసుకుంటారు’ అన్నాడు స్వామి నిశ్చలంగా.

‘పేర్లనూటకునపై హైందవేతర నామాలు కంచాళ్ళకు కొత్తపేర్లు పెట్టవలసి ఉంటుందనుకుంటాను. వాళ్ళకు స్వస్వ వర్తాధిక నామాలు ఉన్నారా మరే వైనావా?’

‘అవును; పేర్లు తగిలిన పేర్లువలసివస్తే. పేరులో ఎంతైనా ఉన్నది’ అన్నాడు స్వామి సాధారణంగా. అదై దీప్తిగూర్చి వారేమీ అనలేదు.

తరువాత నేను చేసిన ప్రశ్న స్వామివారిని దాని లోలోంచి వెలిపింది.

‘స్వామీగారూ, ఈ కొత్తవాళ్ళకు వాటి విశ్వాసముంతో కూడిన హైందవంలో వాళ్ళకు వచ్చిన వర్తంతో ఉంటే స్వాతంత్ర్యముంటుందా లేక వాళ్ళకు ప్రత్యేకమైన ఏర్పాట్లు చేస్తారా?’

‘ఈ ప్రశ్న గూడా చేస్తున్నారా? మీరు వాళ్ళుకలవాళ్ళే నిర్ణయించుకోవాలి. నిర్ణయించుకునే స్వాతంత్ర్యం లేకపోతే హైందవమత ప్రా

వాళయిన విచారమవుతుంది. క్షేప్య మమసరించిన ఇష్ట దేవతారాచనలోనే మన విశ్వాసం ప్రతిష్ఠితమై ఉన్నది.'

హైందవమత మూల పితౄంతాంశు జ్ఞానంగా ఆర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించిన చాళ్ళల్లో స్వామిజీ కంటే ఎక్కువ కాలం కృషి చేసినవాడు సతీపురై ఉన్నచాళ్ళల్లో మరెవ్వరూ లేడు. అందుచేత ఈ సమాధానం చాలా బదులైనదే అనిపించింది. హైందవ మతానికి విశిష్టమైన ఇష్టదేవతా నిర్ణయ స్వారంత్రిక విద్వాంశం సర్వ ప్రపంచాన్ని ఇముడ్చుకో గలిగినంత విశాలమైంది.

ఆ తర్వాత ప్రపంచం బతక విషయాలపైవురు మళ్ళింది. చివరకు హృదయ భూత్యకమైన వీక్కిలు ఇస్తూ స్వామివారు దీపం పుచ్చుకుని మతం పైవురు వెళ్ళారు. నేను వకవమీద గంగలో ప్రయాణం చేసి కలకత్తా చేరుకున్నాను.

స్వమత రక్షణకై నడుములు కట్టింధి!

'ఏమి ఏండా నీ తల్లి వెకరైతా అపమానిస్తే నువ్వేం చేస్తావు'

'చాకిరికి చూకి తగిన బద్ధి చెప్తాను'

'మాదాగా అన్నావు. తునరేకానికి విలంగా తల్లివంటిదైన నున
మతాన్ని గూర్చి నీ కిటువంటి గొడవపే ఉంటే హిందూ పోకరుడు
త్రైస్తవమగా మార్చుకడం చూచి వహించడం ఎన్నటికీ సాధ్యంకాదు.
అయినా ఈ రేకంలో ఈమని రోజూ అడుగుమానే ఉన్నది. హైందవులు
తమ కేమి పద్ధిపట్టు ఊచుకుంటున్నాడు. ఏమైంది మీ విశ్వాసం? ఏమైంది
మీ దేశభక్తి? త్రైస్తవమత ప్రచారకులు మీ ఎదుటనే హిందూమతాన్ని
రోజూ విండిస్తూనే ఉన్నాడు. అడుగుతున్న ఈ అన్యాయాన్ని చూస్తూ
చార్మికమైన ఉద్యోగంకో నెత్తుకున్నాంకే స్వమత వంకరితులు మీలో
ఎంతమంది ఉన్నారో అర్థం కావడం లేదు.'

చారిత్రీయ స్త్రీలు.

పూర్వమూ, ఇప్పుడూ, ఇరిముందూ

వ్రణధర్మ భారత - డిసెంబరు 1898

సంపాదకుల అదేగా న్ననుమించి చారిత్రీయ స్త్రీల ప్రస్తుత చరిత్ర, వారి దునివ్వనూ అన్న విషయాన్ని గూర్చి వివేకావంశ స్వామివారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకోవాలని ఎంతో ప్రయత్నించి చిట్టచివరకు ఒకానొక బడివారం ఉదయం వరకు నుండరస్తాన హిమవత్సర్వక సాను వ్రదేకంలో ఒకచోట శ్రీవారిని దర్శించగలిగాను.

వన్ను చూచి నేను చదివిన ను తెలుసుకున్నాక స్వామివారు 'అయితే రండి. అలా వాహ్యుతి పోయి వర్తాను' అంటూ బయలుదేరాడు. మే నూ పూట చూచిన దృశ్యం వ్రవంచంలో అత్యంత మనోహరమైనది.

మేము వెళ్ళిన రాని వెలుగు వీక్షంతో, వ్రవంతమైన గ్రామంలో, లటలాడుకునే పిల్లలతో, పడిన బంగారంలా పండిన పొలాంతో రహ్యుతి రమ్యంగా ఉన్నది. ఒకచోట అకాకాన్ని దూసుకుపోయే అత్యున్నత వ్యవహారం, మరొకచోట కొవవత్తు లేక్తో పుచ్చుకుని పొన్న పంట కోసే పల్లె పడుచున్నాయి. పోగా పోగా ఒక అపిల్వక కంటవచ్చింది. ఆ కంటలో దింపిన వత్తు కత్తు మియమిల్లు గొలుపుతూ కుప్పలు కుప్పలు పోసి ఉన్నాయి. వాటిని చూస్తూ ఆ కంటలోనుంచి మళ్ళీ బయలు వ్రదేకంలోకి

చేపకున్నాము. ఆధిమతంగా తెల్లని పేషులతో కూడిన అకానన్నము తున్న హిమవత్సర్యక మండక తిరిగి గోచరిస్తున్నాయి.

ఉండి ఉండి స్వామివారు మానం విడిచి 'ప్రీతి అదర్బం విష విషయంలో అర్థజాతి, పిమిటిక జాతులూ వరవర్స విసుర్చారు. వెమిటిక జాతుల్లో కత్తికి కంగళరమన్న దృష్టిలో ప్రీతి సాహచర్యమే విషయమైంది. ఆహారానికి పక్షిని చంచలం మొదలు ఏ మతకార్యానికి వాళ్ళల్లో ప్రీతి వదిలి రాదు. అక్కల్లో ధర్మపత్ని సహితుడు కాకపోతే మతకార్యం విర్యవర్తింప దానికి నీలుదేరు.'

ఉభయం దృక్పథాలనూ పర్యవేక్షణ చేస్తూ దేవి అంతర్య పేదో ప్రస్ఫుటం చేస్తూ ఎన్నడూ అనుకోని విధంగా స్వామివారు గౌరవ నిష్ఠ యంతో అన్న ఈ మాటలు విని నేను చకితుడై 'మరయితే స్వామీజీ! హిందూమతం అర్థ జాతియ విశ్వాసానికి విషయమైందా?' అని అడిగాడు.

స్వామివారు ప్రశాంతంగా 'ఆధునిక హిందూమతం ముస్లిమాలు మూడు వంతులు దొరబడిన మైనది, అంటే బౌద్ధం తన ప్రభావాన్ని చూపించిన తర్వాత ప్రారంభమైనది. వైదిక కర్మ అయిన గార్హపత్యాన్ని విషయంలో ధర్మపత్ని ఉండి తీరపరిచి ఉన్న దేవతార్చనలో సాంప్రదానికంను ప్రీతి స్ఫూరించకూడదన్న వియమం దేవతార్చన దొరబడిన మనదం చేతనే వర్ధిల్లిందని దమోదరం వరవర్సస్వామివారు చూపుతున్నాడు' అన్నారు.

'అందుచేత మనలో ప్రీతిని పునరుద్ధరించే కంటే శక్కువగా రావించరం బౌద్ధమత ప్రలాపం వల్లనే అని మీ అభిప్రాయ మనమంది.'

'ఆ భావం ఉన్నచోట అంతే అంతస్సాత్రవ మనం పాశ్చాత్యుల్లో వలె ప్రీతి పురుష మహావలాపం మనలో లేదని నాకు చేసే విమర్శం

పంగీకరించి వాళ్ళతో పోల్చుకుని కించపడగూడదు కావ్వి శతాబ్దాలు... మన కీర్తన వరిస్తే ప్రాంతం వల్ల ఇక్కడ ప్రేమకు రక్షణ అవసరమైంది మన అవారాలకు శాస్త్రం ఇది కాని వాళ్ళ తప్పువరసం ఎంతమాత్రమూ కాదు

అయితే స్వామీకి మన ప్రేమ ఇప్పుడున్న పరిస్థితులు మీకు కృపికంకానే ఉన్నాయా?

ఎంతమాత్రమూ కాదు కాని మనం వాళ్ళ పరిస్థితులను దాగు చెయ్యడం పేరుతో వాళ్ళకు చదువు చెప్పడం తప్ప మరేమీ చెయ్య గూడదు ప్రేమ వాళ్ళ వసుధలను వాళ్ళ తమకుంపైన పద్ధతిలో వాళ్ళ పరిష్కరించుకోవాలి వాళ్ళోనం ఇతరు లెవ్వరూ చెయ్యలేదు చెయ్య గూడదు భారతదేశ ప్రేమ ఈ నిషయంలో ప్రపంచంలో ఇతర దేశాల ప్రేమలనే కావలసిన పాదుకలం ఉన్నవాళ్ళే

మరి బౌద్ధం తన దుస్సృతాన్ని ఎలా చూపగలిగిందంటారు:

విద్యనం క్షిరంచదం వల్లనే ఆ దుష్టిత వచ్చింది ప్రతి ఉద్యమమూ ఏదో ఒక నైశ్ఠ్యం ముక్కు నిలంకోనే విజయాన్ని పొందు తుంది పొంగు వల్లారా మొదట్లో గర్వహేతునైన ఆ నైశ్ఠ్యమే నిల పీనతను ముఖ్యహేతు వచ్చుతుంది చూపనోత్తమమైన బద్ధ భగవానుడు మహాత్తర సంఘటనా కలిసి అందుచేతనే ఆయన దోకా స్తుతపరి తనసేవ నడిపించ గలిగాడు కాని అయిన మనం కేవలం సన్న్యాసులకు చెందినవైంది అందువల్ల కన్యాక తన్యాక భాషాయవత్తం కలిపిస్తే చాలా గొరవింది తిలరాన్ని దోర్నాన్ని చూపిసింది పైగా మన్యాచలు గుంపులు గుంపులుగా చేరి పంపుటేవకం గలిపి వద్దతిని ప్రారంభించిన మహాను కావుడు మానా ఆయనే ఆ పంపాల్లో ఎంత వచ్చి మన్యాపిని అయినా ఎవరూ ఒక సన్న్యాసి వరహ లేందే ముఖ్య విధ్యమాల చెయ్యలేక పోవడంవల్ల పునుమల కంది ప్రేమ తక్కువగా చూడబడక తప్పలేదు

బోధ పంఛాంబ్ని ఒకే ఒక విశ్వానంతో ద్భవత్వం సాధించడానికి అన్యటి
కా పద్ధతి అవసరమే అయినా తమవార తమవార దానివల్ల వచ్చిన
పరిహాసాలే కోపవీర్యమైతని

సచ్చాసాన్ని సేవాలు గూఢా అంగీకరిస్తున్నాయి కా

అవునుగాని అక్కడ ప్రీ పురుష కారతహ్మిని ప్రసక్తి లేకు.
జనకమహారాజ అస్థానంలో యాజ్ఞవల్క్యుని విద్యార్థు ఎలా పరీక్షించ
దించిందో మీకు గుర్తున్నదా? అమహారాజ అస్థానంలో ప్రధానపరీక్షాధికారిణి
బ్రహ్మచారిని వాడక్కుచి పరమార్థ సేత్తులయిన ప్రీతు ఆరోజుల్లో బ్రహ్మ
చారితులని పరిరేవాళు మహావాసుక్కుచి రేతిలో మెరుస్తున్న వాడి బాధా
వంశిని నా ప్రశ్నలంటూ ఆమె ఉపక్రమించింది పరీక్షాధికారి ప్రీతూ
పురుషూ అన్న ప్రశ్నే అక్కడ పుట్టిరేమి ఇంతెంతకు పూర్వం మన
దేవంలోని మువ్వప్రమాంలో కురిసకుండర్ల దాంబారికలు విలక్షణ లేనం
దానే విద్యాభ్యాసం చెయ్యకంకంటే ప్రీ పురుష నమానకా విశ్వాసానికి
సంపూర్ణ నిశ్చయన మేంజాలారీ మన సంస్కృతవాటకాలు వదిలి చూడండి.
కరుణల రక వదవండి రెచ్చిననుకండి రాజకుమారి మనకు దోడిందే
దేమైనా ఉందా?

మన ప్రారీస నైథవాంకు అనిష్కరించడంలో మీ పద్ధతి చాలా
విరివెదమైంది స్వామీజీ

అయితే: నేను రేండునైపులా జగత్తును చూచిన వాణ్ణివకంవల్ల
కావచ్చు అని చెప్పండిగా వహారావ మువక్రమిస్తూ సీతవంటి లోకోత్తర
ప్రీని కన్నజారి - ఆమె వర్తి భావనాలోకానికి చెందివదే అయినా - ప్రపం
చంలో మరెవ్వరూ తేనంత గౌరవం ప్రీత యెవరి కలిగిఉన్నరని నాకు
తెలుసు సాక్షాత్కదేశాల్లో ప్రీతి మనవాళ్ళు ఎవ్వడూ ఎవగని చచ్చిందర్థమైత
దుర్వర దాదాంకో ప్రంబోపితున్నాడు. మనకున్న దోషా నా అవసరా నా

చునకున్నాయి. వాళ్ళూ అలాగే ఉన్నాయి. వర్ష ప్రపంచంలోనూ వర్ష జాతునూ సామాన్యంగా ప్రాచీనం తమకున్న ప్రేమనూ, ఆర్థికనూ, ఐదాల్సాన్ని వ్యక్తం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అనూ జాతుల ఆచారాలు వాటి వర్షవ్యక్తంచేసే సూక్ష్మమైన మూలమే. గార్లవ్యక్తిని కేవల స్వేచ్ఛాది వర్షవ్యక్తిలో భారతీయవర్షకులు తక్కిన దేశాలింటి వర్షకుల కంటే ఎన్నోవిధాల ప్రమాణనకర మైనవని చెప్పడానికి వేనంతసూత్రమూ సంకోచించను.' అన్నాడు స్వామివాడు.

'అయితే స్వామీజీ: చున ప్రాంత వసుప్యలే లేవదానా'

'ఉన్నాయి. చాలా ఉన్నాయి. ఏదైనా వసుప్యలే ఉన్నాయి. అయితే అవన్నీ 'విద్య' అనే సారసంకో మూర్తిగా ముక్తికరమయ్యేవే. కాని ఉత్తమ విద్యనుగూర్చి చునకినా సరియైన అభిప్రాయ మేర్పరచేను.'

'దానికి మీ విద్యదశ ఏమిటి?'

'నేను దేన్నీ విద్యదశను' అన్నాడు స్వామి వచ్చేతూ, 'అయినా ఉత్తమవిద్యను చూసవచ్చి వచూ శత్రులను పెంపొందించేదనిగాని, ననుభవంగానూ సమచింతంగానూ సంకల్పించేదెల్లు వ్యక్తులకు శత్రు ఇచ్చే దని గానీ వర్ణించవచ్చు. అటువంటి విద్యలేక తనవారి భారతదేశపు అవసరానికి అనుగుణంగా దీరవచితము: వంచుమిత్ర, రీతావాయి, అహింసాబాయి, మీరాబాయి మొదలైన అదృశ్య భారతసాహిత్యముల సంప్రదాయాలను విధిచేత ఉత్తమ ప్రాంత: భగవద్భారతవిధ సంస్కృతి చేత లభించే సాత్విక శక్తి సామర్థ్యం వల్ల స్వార్థరహితయూ, వ్యర్థ మృదూయూ అవతారు కాబట్టి అటువంటి దీరవచితములకు తల్లులు కాగలిగే వీరమాతలనూ అపవిత్రతగా చునం పిదం చెయ్యవచ్చు.'

'అంటే మీ ఉద్దేశం విద్యలో మరొకటి కొంతస్థానం ఉండాలనేగదా?'

‘విద్యకు మతమే అత్యవసరం దని నా ఉద్దేశం. నా మతం. ఇతరుల మతం అన్న దృష్టితో నే నీ మాటను వాడవలసింది. తక్కిన విషయాలలో మాదిరిగానే ఇందులోనూ న్యాయంతోమైన ఆత్మ అవిచ్ఛిన్నత మయ్యేటట్లు ఉపవాసాయుకు విద్యార్థులకు దోరించాలి. ప్రతి వ్యక్తి కన రోజున రోజున సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వాన్ని సాదించేటట్లు చేయాలి.’

‘అయితే మతర్పప్ర్యా బ్రహ్మచర్యాని యన్మ ప్రాముఖ్యం, మార్గవ్యవస్థా భాగ్యవ్యవస్థా పీఠికం అదికన్న, ఆ సంబంధాలు లేని వాళ్ళకి బ్రహ్మచర్యం రక్షింపవలసిన ప్రాంతం అవుతుందే!’

‘బ్రహ్మచర్యానికి మతమే ప్రాముఖ్యం ప్రాముఖ్యం ఏంకో పురుషుల విషయంలోనూ అంతే. ఈ సంగతి మీరు మరచిపో గూడదు. నైగా మీ ప్రశ్న మీ మనస్సులో కొంత అవ్యవస్థ ఉన్నట్లు సూచిస్తోంది. హిందూమతం ప్రాంతీక పురుషునికైనా అనే ఒక లక్ష్యాన్ని విధేయిస్తోంది. క్షీణ వయస్సు ముగిసే వయస్సులో విద్యమైన పరమార్థాన్ని అందుకోవడమే ఆ లక్ష్యం. దాన్ని సాధించడానికి పాఠశాల అయ్యే వయస్సులో వివాహం, బ్రహ్మచర్యం, మునీ, యోగి, జ్ఞానం, అజ్ఞానం ఏదైనా ఉపాదేశమే. ఇక్కడ హిందూమతానికి బోధానికి ఏంకో వ్యత్యాసం ఉన్నది. బోధం బ్రహ్మచర్యం యొక్క అభివ్యక్తికర్తాన్ని గుర్తించడానికి అనే ఒక మార్గాన్ని ఉపదేశిస్తోంది. మహానాథంలో రామ సాధించిన తత్వప్రాప్తికి గర్వించి ఒక బాకీ, ఒక కొంగూ కోసంకో భయం చేసిన మహర్షి కన మీకు జ్ఞానక ముందా ఆ మహర్షి మొదట్లో ఒక అశ్వాతి వల్ల బోగమైనట్లైన తత్వకు ఉపదేశం చేసే ఇల్లారిని, రివారత ముంద విశ్రయించేసే రహస్యములన్నీ యోగము, బాగ్యధర్మ సాధన విశ్వాసంతో విధింప విధిని విధిసాధనంవల్ల పూర్వమే పరమార్థాన్ని అందుకున్న మహానుభావులని గ్రహిస్తా నా మహర్షి!’

ఇంతమా ఈ దేశ ప్రాంత మీ ఉపరేక మేమిటి ప్యామిటి ?

పురుషుల కేమి చెప్తానో ప్రాంత అదే చెప్తాను భారత దేశాన్ని
భారతీయ విధానాన్ని నిర్వహించండి కత్తిమంతురై ఉత్సాహంగా ఉండండి
దేనికీ మీరు నిర్లక్ష్యపడవలసిన అవసరం లేదు ఇతరులనుండి తీసుకోవలసిన
వింది కొంత ఉన్నా పొందుపులు ప్రభుత్వ ప్రజల కిచ్చవలసింది అనం
దంగా ఉన్నది'

బారతీయ పాశ్చాత్య స్త్రీల తారతమ్యం

(మ్యాదాక్కు ప్రవేశంనుండి)

'మ్యాదాక్కులో ఒకటోట వివేకానంద స్వామి ఉపన్యసిస్తూ ఇలా అన్నాడు:

“మా దేశ స్త్రీలకు మీ తెలివితేటలు దావనం నా కిష్టమే కాని పానిత్యంపోయేబిల్లులులే ఎంతమాత్రమూ అక్కరలేదు. మీ విజ్ఞానానికినేను అభినందిస్తున్నాను. కాని మీకు తెర్కకు పూంకో కప్పిచ్చింది దాన్నే చూచి అని వ్యవహరించడం మాత్రం నా కనహ్యాన్ని కలిగిస్తోంది. కేవలం దీ నైత్యమే సర్వ శ్రేష్ఠం కాదు. నైతికతకూ, అవ్యర్థకర్మకూ మన లక్ష్యాలు కావాలి. వాటికోసమే మనం ప్రయత్నిస్తాము. మా స్త్రీలు మీ అంక దనుషులున్నవాళ్ళు కాదుగాని మీకుంటే నవీత్రలు. స్త్రీల కందరకూ రత్న తప్ప ఇతర పురుషులు దిక్కుపందేవాళ్ళు కావాలి.

పురుషుల కందరకూ దాదా తప్ప ఇతర స్త్రీలు తల్లులవంటేవాళ్ళు కావాలి. నన్ను నేను చూచుకుని పురుషోచితమని మీకు భావించే మీ పాతా సాన్నిధ్యాస్తూ ఉంటే నవ్యాత్మనా నా కవహ్యాదులేస్తోంది. రైంగిక భావాన్ని ఉపేక్షించి సామాన్య మానవతా భూమికన్న పంచరించడం నేర్చుకుంటేనే గాని మీ స్త్రీలు నిజంగా అభివృద్ధి పొందవు. అంతవరకూ వాళ్ళ మీకు కేవలం ఆటవస్తువులు; అంకకు దుంపి ఏమీ కాదు. మీలో చిగాకు రింత వెనకేతం కాపాడానికి ఇదే మోతువు. స్త్రీ కవిమించించారంటే మీ పురు

మలు వంగి వంగి విషయం చూచిస్తాడు, కూర్చునేందుకు మర్చి ఇస్తాడు, మడు పడంలోనే పొందర్యాభివందన కుషక్రమిస్తాడు. 'ఓ! నీ కళ్ళు ఎంత అందంగా ఉన్నాయి' అంటూ పొగుడుతాడు. ఈ పది దెయ్యవాదికి వాళ్ళకు హక్కు ఎక్కడుందంటాడు? అంత చూడం పురుషుడు సాహసించకమా! శ్రీలు దానిని అనుమతించకమా! ఇటువంటివాడైతే మీన పుల్లో నై ర్యమే ప్రణయమంది. ఉపాత్త భావాలు కంగనే కంగపు.

మన రెంకపేనూ శ్రీ పురుష భావమే ప్రణయమై ఉండడం మందిరి భావం. వరకర్త సహాయం అభివృద్ధి పొందగోరే చూపపుల మన్న భావం ఉంది. యువతి యువకు లెక్కక కలిసి సేవారం లభించిన యువకు భావే పరిపండించకమా! ఒక యువతిని భార్యగా స్వీకరించే రోజు రెండువందలమంది యువకులనైనా మోపింది వదలిపెట్టకమా! అబ్బ! ఎంత దుర్బరం! నేను వివాహమాడే వల్లవికి చెందినవాణ్ణి అంటే ఈ వెళ్లి నేపారేమి లేకుండా ప్రేమించడానికి పిల్లను నిర్ణయించుకోగలను.

నేను భారతదేశంలో ఉండగా ఇక్కడి వంగకులను చూడమంది చూస్తూ ఇవన్నీ దాగువ్నాయని వాళ్ళాపిల్లా చెప్తే కాబోలునని నేనూ నమ్మాను. తర్వాత పర్యటనచేసి ప్రత్యక్షంగా చూస్తే ఇదెంతమాత్రమూ మందిరికాదని పూర్తిగా గ్రహించాను. మీ వద్దటి దుష్టమని మీకూ తెలుసు. అయినా మీరు కళ్ళు మూసుకుని మంచిదంటున్నారు. మీ మృత్యు దేశమి కాదుంటే వచ్చిన ఇబ్బందే ఇది. అల్పప్రాచుం, చరిదిత్తం, ఇక్ర్యం, మూర్ఖత ఇవన్నీ మీకు జాపింబాయి. వీటిల్లో ఏ ఒక్క లక్షణమైనా ఎంతో అనర్థాన్ని కలిగిస్తుంది. పాపగూ చేసినప్పుడు చేప్పేదేమిటి, జాగరూకులై ఉండండి!

‘సాయనాచార్యులవారే మాకుముల్లారుగా పునర్జన్మ ఎత్తారు’ - నిజమేనా?

(వి. నం. గ్రంథావళి 4వ నం.)

“వేదాలకు కాదు వేదిన రాహ్యున్ని పునరుత్థవించి దెయ్యకంకోసం సాయనారాధ్యులవారే చూపుచుల్లారుగా పునర్జన్మ ఎత్తారని నా భవిష్యంశి. ఈ అర్చిప్రాయం నా కెంతోకాలంగా ఉన్నది. చూపుచుల్లారును ప్రత్యక్షంగా చూచినప్పుడు నాగా ర్భవవశించి. వేదాలకు పుట్టినిల్లైన ఈ దేశంలోదూరా ద్వారమైన వేదవేదాంత పరిజ్ఞానం కలిగి అంత నిర్వరామంగా కృషిచేసే వంశీకుడు మరొకడు కనిపించడు. వీరిల్నింటిని మించి శ్రీరామకృష్ణులంటే ఆయనకున్న గౌరవం అపారమూ, ఆనందమూ. వీరు భగవదవతారమని ఆయన కమ్ములాడు చెబును నీకు: వారింటి అతిథిగా వెళ్ళినప్పుడు నాకు వారిద్దిన అతిథిమర్యాద ఏమిది చెప్పను: గార్లవ్య జీవితాన్ని గమనింతున్న ఆ వ్యర్థదంపతులను చూస్తే హాస్యాదంకకు లనిపించాడు. వేను బయటదేరి వచ్చేదిప్పుడు ఆ ముసలాడైన కల్ల చాప్పారో నిండి పోయాయి.”

శిష్యుడు :- అయితే స్వామి: సాయనారాధ్యులవారే చూపుచుల్లారని వప్పుడు పరిశ్రమైన దాకదేశంలో పుద్దిక లక్కడెక్కడో ప్లేప్పదేశంలో పండుకున్నా రంటాడు:

స్వామిజీ :- వేను ఆయ్యణ్ణి. వాడు ప్లేయరు - అన్న భావము లేదన్నట్టి అజ్ఞానంబల్లనే కలుగుతాయి. వేరాలకు భావ్యంబెప్పే మహావిజ్ఞాన భిక్షి వర్ణాశ్రమాలతో విమిశ్ర మేముంటుంది. ఆ మహామహిమ కివన్నీ అర్థంలేవివి. మానవజాతి శ్రేయస్సునుకోరి వానికక్కడ ఇష్టమయితే అక్షర జన్మించగలరు. చైత్య విజ్ఞానైక్యవాలు రెంటిలోనూ పరమ ప్రమాదా వ్యండుకున్న దేశంలో పుట్టకపోతే అంతంత పెద్దపెద్ద సంపదలు ప్రదు రించేందుకు సామ్యైక్యమనుచి వచ్చేది; బుద్ధిదాన్ని ప్రదురించడానికి భారతదేశాన్ని పారిస్తున్న తూర్పుఇండియా కంపెనీవాడు తొప్పిదిరిపల దూపాయిలు ఇచ్చారన్నమాట నీవు వివరేవా? అంత ద్రవ్యము దానికి దారలేదు. నెండకాదిచ్చి వందలకొలది వేదవంశీయులు ఈ దేశంలో రి. వనిక్కి నియోగించవలసి వచ్చింది. ఈ కాలంలో ఈ దేశంలో అంత గాఢమైన జిజ్ఞాస ఉండవలసి, విజ్ఞాన వ్యాప్తి అంత కష్టమని అంతంత పెద్ద మేల్తాలు వ్యయం చెయ్యవలసి మరెక్కడైనా దూదామా, విన్నామా? ప్రాతప్రతులు తయారు చెయ్యడానికి ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలు వట్టిందని మాకుముల్లడు పీఠికతో వ్యయంగా పేర్కొన్నాడు. అయ్య చెయ్యడానికి మరో ఇరవై సంవత్సరాలు వట్టింది. ఒకానొక ప్రదు రణకోసం తదేక దీక్షతో జీవితంలో వలె అయిదు సంవత్సరాలు కృషి చెయ్యడం సామాన్య మావత్తవకు సామ్యమయ్యే విషయం కాదు. ఈ దృష్టితో కొంచె సూలోచించు. ఆమున సాయములే అని నే వననం వల్ల ఓహూనం కాదని నీకే తెలుస్తుంది.

ఆర్య - ఐరోపీయ నాగరకతలు

(ప్రాశస్త్యమాత - వి. సం. గ్రంథావళి 6వ సం.)

ఐరోపీయ నాగరకతను ఒక వత్త విశేషంగా భావన చేస్తే అందులో ఉపయోగపడే పదార్థాలు ఇలా ఉంటాయి. సముద్రపు బొడ్డున ఉండే వత్తుకాయలేదేదీ దాని మగ్గం. వివిధ తాగుం పాంశ్యంతో ఏర్పడిన విరివైన యువ ప్రయతాతి దాని ప్రత్తి. తయ్యా, తమ ముతాన్ని క్షిండుకోవడానికి యువం వెయ్యకపే దానికి పడుగు. కత్తి తిప్పగలవాడే మనుషు, వాడే వ్యతంత్రుడు. తిప్పలేనివాడు స్వారంక్ర్యాన్ని కోల్పోయి మరొక మోయని సంకషణలో బ్రతకవలసిందే. ఇక వ్యాపారమే ఈ ప్రస్తావికి పేక. ఈ నాగరకత ప్రధాన పాదవం ఆయుధం. దానికి నయాడుక పాదనం వివిధాహసాలు. దోగపే పరమ తక్కుం. ఈ నాగరకత వ్యరూప వ్యరూపాలు ఇవి.

మన నాగరకత వ్యరూప వ్యరూపాలు ఏలాంటివి? అపృథులు కాంతి కానుకులు. టూపిని దున్ని పంటలు పండించుకుని ప్రతివేవాళ్ళు. తమ తమ కుటుంబాలను ఏ అవంకమూ లేకుండా పోషించుకోగలిగితే చాలు, తృప్తిపెక్కి సుఖంగా కొండేవం చేస్తారు. ఇటువంటి జీవితంలో చాక్కెంతో విగ్రాంతి లభిస్తుంది. అందుచేతనే అశోచవహూ, పంస్కారానికి మహత్తరమైన అవకాశం ఉంటుంది. మన జనకమహావాణ వ్యయంగా చూపుని దున్నిన వాడు. ఆ కాలంలో ఆయన బ్రహ్మచేతంలో శ్రేష్టుడు. మన

జాతిలో మునులు, మునులూ, యోగులూ మొదటినుంచి ఆవిర్భవించినానే ఉన్నారు. ఈ జాతుల మనుకల్పితమని వాళ్ళకు మొదటినుంచి తెలుసు. యోధులు చెయ్యి, దోపిడిలు చెయ్యి, ఏం చేసినా వీకు పొట్టించారు, నీ పన్నేషించే పొట్టం కాంతిలోనే రలిస్తుంది. కాంతి దోగవరిత్యాగం వల్లనే వస్తుంది. తొలకమైన అరిష్టాద్విలో పొట్టానుటాతి లేదు. మనోబుద్ధుల సంస్కారంలోనే ఉన్నది. ఇట్టే విజ్ఞానవేత్తలే మళ్ళీ అరన్యాలలోకి పోయి వ్యవసాయం చేసుకున్నారు.

అదిగో అలా నిర్వృషం చేసిన వ్యూహాల్లో వైదికయజ్ఞ పేడికలు నిర్మించారు. స్వచ్ఛమైన దాదానియాలాళ మంతలా వనిత్ర యజ్ఞదామాలు వ్యాపించాయి. ఆ కాంతి ఘాత వాతావరణంలో వేర మంత్రాలు వున్నా వున్నా ప్రతివ్వనించాయి. సహజ వైకల్యాలు విమర్శించి పాదు క్రూర విలేషం లేకుండా సర్వజనులను పూజామయ్యంతో సంకరించాయి. భర్త విజ్ఞానాల పాదనీతిం వర్త కత్తి మోకరించి కూర్చోవాలి. దాని కర్తవ్యం భర్తాన్ని, సర్వజనకోటిని రక్షించడం మూత్రమే. అపాయంలో ఉన్న దుర్బలలను కలిసుండి కాపాడేవాడే క్షత్రియుడు. అతడే వీరుడు. కత్తిని, నాగరిని పరిపాలించేది కర్మం. అది సమ్యంకూ రక్షకమైనది. ఆ కర్మమే రాజులకు రాజు. సర్వ ప్రపంచమూ విడిచిపెట్టా ఉన్నా అది మూత్రం మేలుకునే ఉంటుంది. దాని రక్షణలో అందరూ స్వతంత్రులై ఉన్నారు.

అయ్యల సిద్ధో దేశంనుండి ఇక్కడికి వచ్చి, అదివాసుల భాములను కాశేసి, ఆ జాతులను విమర్శించి ఈ భారతదేశంలో విధివల్లారని మీ ఐరోపీయ సంకీర్తలు చెప్పేదంతా అర్థంలేని మూర్ఖప్రపంచం రప్ప మరొకటి కాదు. భారతీయ సంకీర్తలు గూడా వాళ్ళకు వల్లసు పోవడం వింతల్లో వింత! ఈ అభూతకల్పనలూ, అర్థధామ మన పిల్లలకు (ఇప్పటికీ) రోధిస్తున్నాడు. ఇది విజంగా మహా రోషం!

నేనేం పెద్ద పరిపవ వాల్చి కాను. వాకేకో పొంగిల్లం ఉంచు చూడదానికి మరలా చెయ్యను. కాని నేను గ్రహించివంతులో ఇటువంటి అర్హిప్రామాణ అభూత కల్పవంధి పాఠం విజ్ఞాన వజ్రలో తీవ్రంగా వ్యతి తేకించాను. ఈ విషయంలో లాభనీయ, విరోధీయ విజ్ఞానతో వీలయినప్పు యల్లా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాను. అవకాశం లభించినప్పుడు ఈ నిద్రాంతానికి అన్ని వివరాల్లోనూ తీవ్రమైన అభ్యంతరాలు చూపించానని ఎంతో అగ్రా ఉన్నది వాహిపాట మన తంతితులందరూ ఈ పని చెయ్యాలని నా ఉద్దేశం. మీరందరూ కమిషనున్నవాళ్ళు మీ ప్రారీస గ్రంథానా, కాస్త్రానా పరిగోరించి కయ్యేసి వ్యయంగా నిర్వహించుకోండి.

అవకాశం లభించినప్పుడల్లా అచిమవాసులను నిర్ముఖించి వాళ్ళ దేశం వాక్రమించి అక్కడ చుట్టూ పరవశకం విరోధీయాల కలవాలు. అందుచేత అప్పుడుమాత్రా అట్లాగేదేసి ఉంచుచు వాళ్ళు అడుగుంటాడు. స్వదేశంలో లభించే వాటిలో తృప్తిపడి అప్పుడూమిది వదలకుండాఉంటే ఎందుకూపనికిరాని వ్యర్థంబి పెక్కును జాతులవాళ్ళు తావిస్తారు. అందుచేత వ్యదేశాలు విడిచి ప్రపంచంమీద వడి కదలలను కొల్లగొట్టి నానా హింసలూ పెట్టి సర్వదాశనందేసి వాళ్ళ వాళ్ళ దేశం వాక్రమించుకుని మేము తాలా గొప్పవాళ్ళనువి విజ్ఞులీగుమా ఉంచకం వాళ్ళ కర్తతి. అందు రని అప్పుడుమాత్రా తమలాగే ప్రవర్తించారని వాళ్ళంటాడు. దీనికి ముఖా వేమిటి? నీ ఊహ తప్ప మరేమైనా ఆరాకముందా? నిదానరమైన నీ ఊహలు నీ కగ్గరే ఉంచనీ.

అప్పుడు దాకదేశానికి మరో దేశంనుంచి వచ్చారని నీ వేదంలో నీ సూక్తంలో ఎక్కడ ఉన్నదీ? ఈ దేశంలోని అచిమవాసులను వాళ్ళ నిర్ముఖించారన్న దురూహా నీ కెట్లా కలిగింది? ఇటువంటి అసంబద్ధ ప్రలాపాలవల్ల నీకువచ్చే లాభమేమిట? నీ ఊహ కారకం రామాదుల

మంటావా అయితే ఏకాన్త వ్రతం అర్థమేకలేదు. అర్థంకాదుగా అమృత కల్పన లేదును చేస్తావు:

రామాయణంలో ఏమన్నది? అమృత దక్షిణ భాగంలోని అవగత ఆదిమహిమను జయించానా? ఏమి తెలిసి? రామచంద్రుడు నాగవశ మైన అర్కజారి మహారాజా. అమృతమైనా, అమృత పోరాడిన దెబ్బతో లంకను పొలిస్తున్న రావణ మహారాజాకో? రామాయణం మళ్ళీ దీని సరిగా అర్థంచేసుకో: రావణుడు నాగవశతో రామచంద్రుని కేంద్రస్థానంగా తీసిపోడు సరిగదా అనేక విచార లపితులే అనిపిస్తాయి. అమోఘా నాగవశ కర కంటే లంకా నాగవశక ఎక్కువగాని తక్కువకాదు. ఇక రాముడు దండకారణ్య బాసులయిన వానరులనూ, మిగిలిన భారతీయులనూ జయించా దన్న మూలం కర్తవ్యమిదే: ఆ వానరాది జాతుల వాళ్ళందరూ రామునకు స్నేహితులూ, సహాయులూ. కాగా రామ వాక్రమించాడని మీరు చెప్పే వారి రాజ్యమూ, గుహాని రాజ్యమూ ఎక్కడక్కడా ఉన్నది:

అర్క నాగవశక వస్త్ర విశేషాని మూలమైన మగ్గం జీవనదులకో కం కం లాడుతూ నమస్కేంద్ర స్థితిగతులతో ఎల్లప్పుడూ నన్ను కృపించు మై ఉండే సునికల మందర భూతాగం! అమృతమృత నాగవశకతోపాటు నగం నగం నాగవశక, అలనిక జీవితమూ కం తిన్న వర్ణులున్నా మైత్రంమీద అమృతంమానికి చెందిన జాతిమే దీని వ్రత్తి. వర్ణాశ్రమాచారాలే దీనిని సమగ్రం. స్వర్ణ సంపూర్ణులను జయించడమే దీనికి పేర.

విరోధియుగాదా మిమ్మల్ని ఒక మూల అవగాని ఉన్నది మీవల్ల అభివృద్ధి పొందిన దేశం అక్కడైనా ఉన్నదా? నిలబడి జాతులు కనిపించినప్పుడల్లా ఎక్కడవారి వక్కడే హతమార్చారు. ఆమూ దేశాలను మీవాక్రమించున్నారు, అవలు వాళ్లు వామరూపాలు లేకుండా పోయాయి. ఆమెరికా, అస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండు, పసిఫిక్ దీవులూ, దక్షిణ ఆఫ్రికా విలన్డింగ్ రిక్తా ఎలాగిన్నది? ఆమూ దేశాల ఆదిమజాతులు ఈ పూల

ఎక్కడఉన్నాయి అన్న విద్యార్థికి మునుపేయాయి. వాళ్లు మనుష్యులు కాదు, అదవి అంతువులన్నట్లు అందరినీ మీరు మోహరి మోహంగా చంపి పారేశారు. అదవి చెయ్యడానికి కత్తలేక మీదూరుకున్న ఒకటి చెండు చోట్లలో చూత్రమే ఇప్పటికీ అదిమనసులు ఎవరైనా బ్రతికి ఉంటే ఉన్నాడు.

కాకడేకం ఎన్నడూ ఈ చవి చెయ్యలేదు. అయ్యలు ఉదారులూ, దయావంతులూ. ఆపార పారావార వర్షకన్నై, విశాంమైన వాళ్ళ హృదయల్లో, అతి సూచన మహా ప్రతిభతో రిజ్జంమైన వాళ్ళ మనస్సుల్లో పైకి గొప్పగా కనిపించినా కత్తలంలో కేవలం పాకవికమైన ఇనువంటి ప్రూదకృత్యాలకు అవేలేకపోయింది. యువార్థం ఇదికాగా పాశ్చాత్యులన్న వాటికి స్వరంకన్నైన లభించన లేకుండా ఉండటే స్వదేయ సూక్ష్మతను అనుకుతానూ, అయ్యలేగనుక అచిరువాసులను నిర్మూలించి వాళ్ళ భూముల నాక్రమించుకున్నట్లయితే ఈ వర్షాక్రమ వ్యవస్థ ఉండడానికి వీలున్నదా!

కామ బ్రతకానికి అందరినీ విద్యూరింపడమే ఐహోపియ తాకుల లక్ష్యం. తమలోపాలుగా నమాన స్థాయికి, వీలయితే సమస్తమే స్థాయికి అందరినీ సమర్థరింపడమే అయ్యజాతి లక్ష్యం. ఐహోపియం నాగరకతా పాదపం కత్తి. అయ్యం సాధనం వర్ణవిభజనం. వివిధ వర్ణాలుగా విరక్త మయ్యే ఈ వర్ణతి వ్యక్తులు పొందించే విజ్ఞాన సంస్కృతులకు పురస్కరించు తనవి క్రమక్రమంగా ఉన్నకోవ్వక ప్రితులను అందితులూ సరమోక్షమే నాగరకతను పొందించడానికి ప్రకట పోషానం; ఐహోపిలో అన్ని రంగాల్లోనూ విలంతులు గెలుస్తావు, దుర్బలులునుగడస్తావు. తారత దేశంలో ప్రతి సాంఘిక నియమమూ విలంతులను పంకశింపడానికి ఉద్దిష్ట మయింది.

తృతీయ భాగము

కొన్ని పరిశీలనలూ.

హెచ్చరికలూ,

పరిశీలనలు

పురాణాల సత్య బోధకత్వం

(సంభాషణ భాగం - హిందూ - ఏప్రిల్ 1897)

ఏదో ఒక చారిత్రక వ్యాన్ని అవారం చేసుకుని, చేసుకోకుండానో ప్రతి పురాణమూ ఒక చురుకైన వ్యాన్ని బోధిస్తుంది.

ప్రతి పురాణానికి ఒక చారిత్రక వ్యక్తి అవారమై ఉంటుంది. మానవజాతికి పరమార్థాన్ని బహుముఖాలుగా బోధించడమే పురాణాల లక్ష్యం. ఒకటి చారిత్రక వ్యక్తి లేకపోయినా అది బోధించే పరమార్థం దృష్ట్యా పురాణాలు మనకు ప్రమాణ గ్రంథాల పుట్టుకాయి. ఉదాహరణకు రామాయణం చూడండి. ఉత్తమ కలానికి దాన్ని ప్రమాణంగా స్వీకరించడానికి రామ చౌకప్పుడు జీవించిన వ్యక్తి కావలసిన అవసరంలేదు. రామాయణ భావాల మన కాదర్శనంగా చూపించే పరమార్థమే దర్శనం. రామకృష్ణాది వ్యక్తుల యాభ్యర్థనతో విసిరబడి లేదు. వారు కర్మిక వ్యక్తులే అనుకున్నా మానవజాతి కాగ్రంథాలు చూపిస్తూ ఉన్న మేలు ఉంటుంది దృష్ట్యా నిడివి పరమ ప్రమాణాలుగా స్వీకరించడమే.

మన జీవితం అది బోధించే వ్యానికి ఏ వ్యక్తిమీదా అవారమి లేదు. దర్మగ్రాస్తాల్లో లేని ఏకాత్మ విషయాన్ని మార్గంగా కృష్ణుని బోధించలేదు. రామాయణమూ ఆ మార్గ అవసరంలేదు. క్రీస్తు లేకపోతే

త్రివేణిమూ మహామృదు లేకపోతే మహామృదురీయమూ బుద్ధుడు లేక
పోతే బౌద్ధమూ ఉండరానికే వీటలేదు హైందవమతం ఆ విధంగా
వ్యక్తుల మీద ఆధారపడింది గాను పురావాల రెప్పే తాత్త్వికసత్యాం
విలువ కల్పించికి అందరి వ్యక్తులు విజమైనవారూ కర్మిరమైనవారూ
అన్న ప్రక్క పట్టినది అవసరమేలేదు

మానవజాతికి జ్ఞానోపదేశం చెయ్యవలె పురాణాల లక్ష్యం వాటిని
ప్రవచించిన మహాత్ములు కొందరు చారిత్రక వ్యక్తుల నేడును తమ అదే
స్థాన్ని అనునంది వాళ్ళపై నుంచి చెక్కం వాడొపింది మానవజాతికి
విధి విశేషాలను తెలియజేసారు రామానుజులలో వర్ణితమైన విధంగా
వదితంలా రావరాసుమను ఉంచవలసిన అవసర మేమున్నది; దేశముల
రావలును ఉన్నా లేకపోయినా ఆ పాత్ర విధూషించే సత్యం మనం తప్పక
నేర్చుకోవలసిందే కావలెనంటే కృష్ణుణ్ణి మనమిప్పుడు మురింప ఆకర్ష
కంగా నర్తించుకోవచ్చు మనఆవర్ణపు దొరాత్మ్యాన్ని అవర్తన ఆధారపడి
ఉంటుంది నర్తనలు మారివా పురాణాల తాత్త్వికోత్కృష్టత అలాగే నిలబడి
ఉంటుంది

వ్యతిరేకోద్యమాలు వేటికి వ్యతిరేకంగా బయలుదేరుతాయో వాటితోనే నశిస్తాయి

(చారిత్రాత్మక కవిత్వము - ఏ సం గ్రంథమునో లేక సం)

దక్షిణ దేశంలో కంకరలూ రామమూలాలూ లభ్యమై కొన్ని కొన్ని సోదించినప్పుడు చారిత్రాత్మక వస్తువులలో చాలామంది వస్తువులూ కత్తివంకపైన పామ్రాల్లోనూ వెలువెలువే వచ్చాయి ఉత్తరదేశాలకు పుట్టి అసహనం వచ్చిన విశేషం పాత్రాంతమై ఉన్న ఆ లోకంలో చారిత్రాత్మక వస్తువులూ దక్షిణదేశమే కలెక్షన్లు ఉన్నది దక్షిణ దేశాన్ని లొంగదీయాలని మహమ్మదీయులు కొన్ని కళాకళలు కంటాలు వస్తాడని వాళ్ళ కళ్ళకు నచ్చిన స్థావరమే లభించలేదు మిక్కిలి కత్తివంకపైన వస్తువు మొగర్ పామ్రాల్లోనూ వెలువెలువే వచ్చాయి పూర్తివెయ్యి బోతున్నప్పుడు రామమూలాలూ ఉత్తరదేశాలూ బోదించిన సుతంకం ప్రామాణ్యం చూపిస్తోంది పట్టమీ దక్షిణదేశమే కొంతదేశమిది పీఠామంట్లో పుట్టి పేరొంది అట్టికదాని వెల్లివిరిసి ఎదురు కొన్నాయి ఆ కలెక్షన్ అల్ప వ్యవధిలోనే అంత మహత్తరమైన మొగర్ మహాపామ్రాల్లోనూ రామమూలాలూ బోయింది

మహమ్మదీయుల మహిమలూ కొంత ఉత్తర దేశాలలోని ఉద్యమాలన్నీ విశేషం మతంలో చేరిపోయింది ఇవహామూలాలూ విలసిల్లింది

దానికే కృషిచేయి. తత్పరితంగా జాతిలో హింసించకంగానూ, అధ్యాత్మికంగానూ సద్భవము వహించుచు భవం ప్రవరించి.

శ్రీశైవ్యక దృక్పథాల్లో ఎన్నెన్ని లేదానన్నా రామావంతుడు, కవీశ్వర, రామా, వైతన్యము, వానక మొదలైన వాళ్ళు స్థాపించిన సంఘాల వారంతరూ మానవ సమానతను అంగీకరించారు. వాళ్ళ శక్తివ్యవహారాన్ని జనసామాన్యంపై ఇస్తాం ప్రధానం సకలంబు చేయ్యకంటేనే వివిధాగమైనందు వల్ల శాస్త్ర భావనా, లక్ష్యము అందించడానికి అవకాశం లేకపోయింది. మహామృదీయం మత మార్గాన్ని నిర్వహించేది జనసామాన్యం స్వయంతోనే ఉండేటట్లు చేయ్యకంటేనే ప్రధాన లక్ష్యంలో కృతకృత్యలే అయినా వారు జీవించడానికి కష్టపడుతూ తన్ను రాము రక్షించుకున్నవాళ్ళు మాత్రమే అయ్యారు.

అయినప్పటికీ శ్రీశైవ్యరేఖలో ౬౪ మూ ప్రవక్త నిర్వాణాత్మక ప్రతిభతో అనిర్వచించాడు. ఏమైనా వివరి గుర్తుచేస గోవిందసింగే ఆ మహానుభావుడు. అయిన అధ్యాత్మిక కృషి పరితంగానే ఏమైనా సుసంతుటివై రాజీయ విజయంను పొందించాడు. ఇది సర్వ జగద్విదికమైన విషయం. శారతదేవ తర్జితతో ఏక్కడ గమనించిన అధ్యాత్మికశాస్త్రాన్ని అనుసరించి పరిమితంగానో, విస్తృతంగానో రేఖలో రాజీయ సమైక్యం ఏర్పరుచూ ఉండకనూ, తన జన్మకు హేతువైన అధ్యాత్మికశాస్త్రాన్ని అది సమర్థిస్తూ ఉండకనూ కనిపిస్తూనే ఉంటుంది.

కాని మహావాస్తునూ ఏమైనా స్థాపించిన పాత్రాల్లోని ఉన్నతకార్యం అధ్యాత్మికశాస్త్రాలు కేవలం ప్రతికూల దావమైనవి.

అందుచేతనే వైద్యులు, రాజాధిపతుల ఆస్థానాల్లో, మొగతుల ఆస్థానాల్లోని దీ
వై రవమే కనిపించదు. ఇక చూడగా, విద్యావగలాం ప్రతిభ ఎలా సాధ్య
మవుతుంది? రీతివైకంగా చూస్తే భారతదేశ చరిత్రలో అది అతి సీని
మైన కాలం. పాశ్చాత్య మౌర్య ప్రకాశానికి, హర్షయ భార్యక సక
సంస్కృతి విద్యేపానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ చూపుతున్న ఉద్యమించిన
ఈ రెండు పాశ్చాత్యుల వ్యవస్థాపకమైన మహామృత్యుంజయ పరి
పాలనను పరగార్థికంకో ఉద్దేశికత క్రి నేరింది కాదు కురిపించాయి.

—॥—

వ్యక్తి, జాతిని ఉద్ధరిస్తే సదాచారాలు అనుసరిస్తాయి

(మూర్తులు, ప్రపంచమునా - వి. వం. గ్రంథావళి, 11వ పం)

సాంఘిక సదాచారాన్ని రోని అవ్యాప్తిక కర్తం దిక్కు చూపలే.
౪ కర్తం చార్వాన్ని సుదస్యంబును వంపు వారి కనుగొనిగా తన్ను
కాను అమృతంబుంది. ప్రతివ్యక్తి తన మోక్షానికి తనే కృషి చెయ్యాలి.
మరొక మార్గంలేదు. అలాగే జాతులున్నా. జాతి విశిష్టమైన మహ
ర్షులు దాని ఉనికికి మూలపాతువులు. అందుచేత వాటిని మరొక జాతి
సద్గతిని దిట్టి మార్చి చెయ్యడం సాధ్యంకాదు. ఇంతకంటే ఉత్తమ
ధర్మాదా, అదాదా వాటంతటి అది అవిచ్ఛేదక ముష్టివరకూ పాక
(21)

చాటిని దగ్గుం చెయ్యడం వివాదానికి దారితీస్తుంది. పెరుగుదల ఎప్పుడూ సహజంగామా, క్రమంగామా జరుగవలసిందే.

ఉన్న భవ్యదాదా తోషాం వెత్తిచూడడం చాలా తేలిక. అన్ని విచారా సంపూర్ణమైనవి ఎక్కడా ఉండవు. వ్యక్తులు ఏ ఆచారాల వసున రింగి బిరుదుమా ఉన్నా చాక్కు తమ రోపాంను దిద్దుకుని పరిపూర్ణులు కావడానికి సహాయవేచానే విజంగా చూడవ జాతికి ఉపకారం చేసేవారు. వ్యక్తులు అద్దరింపబడితే చాక్కునుబట్టి జాతి, దాని ఆచారాచూ తన్నునివరిగా కొన్నత్యాన్ని పొందుతాయి.

చెడ్డ నియమాంనూ, అచారాంనూ మహాత్ములు పేక్షిస్తారు. విశిష్టం లాకపోయినప్పటికీ అంతకంటె బలవత్తరములైన ప్రేమ, సామరూపి, విస్తృతమొదలైనవి వారి స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయి. న్యాయశాస్త్రాంతో నిమిత్తం లేకుండా, ఇది మందిరా అని మందిరా అన్న చర్చలతో అవసరంలేకుండా, తన్ను తాను మహాత్ముగరిగేట్లు కొన్నత్యాన్ని పొందిన జాతి విజంగా ధన్యమైనది. ఉత్తమ పురుషులు నరక భర్తాలకు అతీతు లౌతారు. ఎవరు ఏ పరిస్థితులతో ఉన్నా తోడివాళ్ళందరినీ ఉద్ధరించడానికి సహాయపడతారు.

అందుచేత వ్యక్తులు సమర్థులై, క్షత్తిమంతులై ప్రజలచూ తనగోని దైవత్యాన్ని గుర్తించిపాతే తాతడేగానికీ మోసం చిరుస్తుంది.

దైవంతో యోగం

వ్యక్తిగతంగాని సామూహికం కాదు

(రక్తి యోగోపన్యాసములు : వి. సం. గ్రంథావళి. 4వ సం.)

సామూహికమైన చుకం ఎక్కడా ఉంతనానికి వీలేదు. చుకం చూపించే నిజమైన ప్రభావం కేవలం వ్యక్తిగతమై ఉంటుంది. నా ద్వేయం నాకు ఉన్నది. అదే ఇతరులకూ ద్వేయం. రావలసిన అవసరం లేదని నాకు తెలుసును కాబట్టి నా వ్యేమాన్ని నేను పరిశ్రమగానూ, రహస్యంగానూ అభ్యేషెట్టుకోవాలి. నా ద్వేయం పేషులో ప్రతివారికీ చెప్పాలనుకుని వాళ్ళ సాధనకు విహారం ఎందుకు కల్పించాలి? నే నా చని చేస్తే వాళ్ళ నాలో పోల్లాడుకు వస్తాడు. నేను చెప్పడంతా ఉంటే నా మీదికి రాలేదు. నేను చెప్పడం అనిగితే వ్యతిరేకించడం అనిగిడుతుంది. అందుచేత చెప్పి ప్రయోజనపేషుటి? నీ ద్వేయమైన ఇష్టదేవతను నీవు పరమ రహస్యంగా ఉంచుకోవాలి అది నీకూ లగనంతునకూ తెలియవలసిందే గాని ఇతరుల జవననంబేదు.

చుకంలో ఏదొంత తాగాన్ని విహారంకంగానూ, సామూహికంగానూ పోషించవచ్చు. అంతకంటే ఉన్నతమైన పాఠనాధిగం ఎన్నటికీ విహారంకం కాదు. ఒకతనం వ్యవధిలో అనుకున్నప్పుడల్లా భ్యానమోగం పొందడం నాకు పాఠ్యంకాదు. అటువంటప్పుడు అంశా ఒకపోలు చేసి

ఒకే విధంగా గొణిగివండువల్లా, కళ్ళు మూసుకున్నందువల్లా వచ్చే పరిత
 ఘేమిదీ! అది కేవలం మతాన్ని పరిహసించడం, మోసంగా దూషించడం ।
 ఈ కాలపు చర్చిలలో అరిగే కతంగమంతా దీనివరికమే. ఈ వికసితమైన
 మతవేదను మానవులెలా నవించగలరు? కలిసి నిలచు, మోకరిల్లు
 పుస్తకం తీసుకో - అన్నీ నిర్దేశంగా ఇరగదలసిందే! అయిదు నిమిషాలు
 ద్యానం, అయిదు నిమిషాలు తర్కం, అయిదు నిమిషాలు ప్రార్థన - అంతా
 ముందే ఏర్పాటు లయిపోయింది. ఈ కనరత్నలే మతాన్ని పూర్తిగా
 కరిమివేశాయి.

పిడ్డంతాట. వాదాలు, తత్వాలు మొదలైన వన్నీ మనస్సుపైగా
 చెప్పనివ్వండి దర్శింపు. మతంలో ప్రవాస లాగమైన ఆరాధన విషయంలో
 దర్శింపు బోక్సం ఉంచగూడదు. జీవముక్తిమై చెప్పినట్లు 'ప్రార్థన చేపే
 ఉప్పుడు నీ గదిలోకి వెళ్ళు. తలుపులు వేసేసుకున్న తర్వాత రహస్యంలో
 ఉన్న నీ కండ్రిని ఏకాంతంగా చూచిండు.'

ప్రతిమా ద్వేషులలో ప్రతిమారాధనము

(భక్తియోగోపన్యాసములు - వి. సం. గ్రంథావళి. 4వ. సం)

ఏదో ఒక రూపంలో ప్రతిమలు ప్రవేశపెట్టబడి ఉన్నాయి. అన్ని మతాలవారికీ ఉన్నాయి. ఉత్తమ ముఝన మనుష్య రూపంలో కొందర తారాధిస్తున్నాడు. ప్రతిమారాధన అవసరమైన పక్షంలో జంటు. దననాది దూపాల కంటే మనుష్య రూపాన్నే వేరు స్వీకరిస్తాను.

ఒకవర్గం ఒక రకమైన ప్రతిమ మంచిదంటే రెండవ వర్గం దాన్నే చెడ్డ దనుకుంటోంది. భగవంతుడు పాపురం రూపంలో వస్తే క్రైస్తవులకు దాగానే ఉంటుంది. కొవి హిందువులన్నట్లు ఏ మతస్వరూపంలోనో వస్తే అది తప్పు, మూఢవిశ్వాసమో. ఒక పెద్దమీద ఒక శివార్థం ఉంది. ఇద్దరు దేవతాతలు అటూ ఇటూ కూర్చున్నట్లున్న రూపం యోగుల కొరత్యం. మనుష్య పుష్కరరూపమో. శ్రీ దూతమో, అయితే వాళ్ళు దుర్బరమనిపిస్తుంది. మహమ్మదీయులు ప్రార్థన చేసేటప్పుడు మువమ్మల్లో కాదా? అంటూన్నది. అందులో ఒక వర్గం కింసా తానించి భజనులకి తీరగదం మంచి దనుకుంటాడు. చర్చి రూపాన్ని తానిస్తే అది విగ్రహ తారన - పనికి తాదంబాదు.

విగ్రహారాధనతో పర్చిన ఇబ్బంది ఇది. కొవి ఇదన్నీ ఉన్నర కష్టంబుకోవడానికి తన్ననివరి అయిన దళంబిస్తాను.

హతాత్తుగా సమాధి తట్టిస్థపడడం అపాయకరం

(రాజ యోగము - వి. సం. గ్రంథావళి. 1వ సం)

మనస్సు అచువస్కపై తర్కాశీతమైన ఉన్నత స్థితిని పొందుతుంది. దాన్నే సమాధి అంటారు. ఆ స్థితిలో అది దేశకాలముల కవరమైన కదమార్గ విజ్ఞానాన్ని మానవునకు కలిగిస్తుంది. యోగుల విషయాన్ని విరూపిస్తున్నాడు. అట్టి ఉన్నత మనస్థితి ఒక్కొక్కప్పుడు సాధన మార్గం తెలియనివారికిగూడా హతాత్తుగా లభించవచ్చు. మానవుడు సాధారణ మానవ ప్రకృతి కలిగివుంది ఆ స్థితిలోకి తూలివడతాడు.

అలా తూలివడడం రాజా ప్రమాదకరమని యోగులు చెప్తారు. రాజుమంది ఉన్నట్టులై పోతూఉంటాడు. ఇతర విచార ఎంత గొప్ప లాడైనా సాధన మార్గం తెలియకుండా ఆ స్థితిలోకి తూలివడ్డవాళ్ళకు ఉత్తమ జ్ఞానంతో తీవ్రజ్ఞానమూ వియమంగా వస్తుంది. వాళ్ళ తేలికగా విద్రాంతులౌతారు. గేబ్రియల్ దేవదూత తమన్న గుహలోకి ఒక రోజున వచ్చి హరాక్ అనే దివ్య నాయకుడు కన్ను తిమికుపోయాడని తాను న్వర్లాన్ని చూచానని మహమ్మదు ప్రకటించాడు. ఇటువంటి విద్రాంతుల మూల ఎలాఉన్నా మహమ్మదు కొన్ని మహత్తర సత్యాలు చెప్పాడు.

కొలాన్ దగ్గి ముస్తే అత్యద్భుత సజ్జాంతోసాటు మూర వివ్యాసా లనేకం కనిపిస్తాయి. వారి వెలా సమర్థించడం ఆ మహాను భావుడు దివ్యావేళం పొందాడు. అందులో వందేహంలేదు. కాని ఆ ఆవేళం

అనుకోకుండా తటస్థించిందే కాని పొడిచింది కాదు. అయిన వక్రమూర్త్యావంతో ముగితుడై వ యోగి కాదు. అయ నేంచేకాడో అయినవే తెలియదు. మహమ్మదు ప్రపంచానికి చేసిన హేలు చూడండి. దాంబోపాతీ అయిన మత మూర్ఖులవల్ల రావునందిన కీడు చూడండి. అయిన బోధల వల్ల కొన్ని లక్షలమంది దాసులు దుర్మరణం పొందారు; దుర్మరణం కోర్చుకొనిన తల్లులూ, అనాథలైన పనివాళ్ళూ లెక్కలేదు. దేవాలయ దేవాలయ వ్యవహార మహిమలు. కోట్లకొలది జనులు హతులై పోయారు.

గొప్ప ప్రవక్తలైన మహమ్మదు మొదలయినవాళ్ళ జీవిత చరిత్రలు పరిశీలిస్తే ఇటువంటి ప్రమాదం ఉన్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. అయినా వాళ్ళందరూ దివ్యాదేశం పొందినవాళ్ళే. దాదాపు ప్రకృతంతో సహజిగురులైన ప్రతి ప్రవక్తా అ స్థితిమంది కొన్ని పక్కాగా అవిష్కరించాడు; దాదాపుపాతీ మూల విశ్వాసాలనూ, మత మూర్ఖాన్ని తెచ్చిపెట్టాడు. తాను దోడించిన సర్వంతో దోకానికెంత సహాయం చేశాడో వీటితో అంత హాని చేశాడు. ఎన్నో అసంఖ్యాకం జూదీయ మతం జీవితానికి హాని చేస్తో పోయినా దీని హానివాదం చేసే మమ్మల్ని పరిగటించాలి. కాని ఆ పని గాత్రీయంగా, నెమ్మదిగా, వక్రమూర్త్యావంతో చేసి మూర్ఖాన్ని సర్వార్థనాశం గొందించెయ్యాలి.

హెచ్చరికలు

దూరే! అంగ్లేయులైన భారతీయులు!

(పూర్వ సకమరలు - పి. సం. గ్రంథావళి 6వ సం)

మీరూ ఈ విషయం లాగా అర్థం చేసుకోండి. మీరంటే నాంధ్రేశం బుద్ధుల్లో చేతల్లో పూర్తిగా అంగ్లేయులై పోయిన భారతీయులు. అనన్య గతికులైపోయి 'మేము దిగజారి దిగజారి వరమ మూడ్తులమయ్యాము. మీరే మాకు దిక్కు. మాయంతు కయదలచి మమ్మల్ని ఈ దుస్థితిలో నుండి ఉద్ధరించండి.' అంటూ దివార్కలాలు ఇరోపీయులను దేవుడిందే మీకు ఈ విషయం గ్రహించండి. 'ఓ దేవా! నీకు జోహారు' అని పాటలు పాడుతూ, తీవ్రస్మృతిస్తూ భారత దేశానికి వచ్చాడనీ, కొలం వరివత్తం రావడంతో దేవుని అనుగ్రహం పరిపూర్ణమవుతోందనీ ఊహించుకొని 'పెళ్ళి మీయటాదా ఈ విషయం గ్రహించండి. పెళ్ళి నాయనలాగా జేసనూ లాశేమ- జెహోవా లాశేమ. మీరెంత ప్రాదేయవడినా వాళ్ళు లాశేమ. వాళ్ళిప్పుడు తమ తమ దేశాలు దాగుచేసుకోవడంలానే విడుదలై ఉన్నాడు. చున దేశానికి వచ్చే తీరక వేరు వాళ్ళకు.

ఇక్కడ సున దేశంపో అనాదిగా ఉన్నట్టే అది ఇప్పుడు దివ్యపీఠం అరిప్పింది ఉన్నాడు. జగజ్జనని రక్షకాళి పూర్వంవలన ఆరాధింపబడు తోంది. ప్రేమ మయాను, యదుకుంభాళి శ్రీకృష్ణుడు చేయగానం చేస్తూనే

ఉన్నాడు. ఒకప్పుడే అదిగివుడు వ్యవహారాదులై దమమకాన్ని మోగిస్తూ
 మువచ్చారకమూ వచ్చులించకమేకాక మహాత్రా. బోర్నియో. అస్ట్రేలియా
 లను చుట్టి అమెరికా తీరావరకు వీర విహారం చేశాడు. ఈ కివునే తన
 వ్యవహాన్ని బిరెట్టు, చీవా. జపానులోనే కాక పై తీరమువరకు తిప్పుగాని
 వచ్చాడు. ఇప్పుటికి తన ప్రభావం చూపుచూనే ఉన్నాడు కాకినాడ నేటికి
 వైస్ రజిదుంలో పూజలందుతుంటానే ఉన్నది. అయినే శ్రీ వైష్ణవులు
 పేరీ కవ్వగా చూర్చి తేరను క్రీస్తు తల్లిగా అరాధిస్తున్నాడు.

హిమాలయాలు చూకంటి అక్కడే అదిగివుని వివాహం. శ్రీ లాసం
 ఉన్నది. అ దివ్యులవాన్ని ఎంకటిబుతాతైన రకకం లావణుకు తన
 లంఘంకా ఉవయోగించి కదిలించలేక పోయాడు. ఇప్పుడు శ్రీ వైష్ణవమత
 ప్రచారకులు పూనుకున్నారా అ చనికీ. ఎంక పెట్టే ఈ లాకక దేవంలో
 దమమకాన్ని మోగిస్తూ అదిగివుడు ఎప్పుడూ ఉంటాడు. కాకినాడ జంతు
 లిలంబో అప్పంపంతుమానే ఉంటుంది. శ్రీ కృష్ణుడు వేడుగానం చేస్తూనే
 ఉంటాడు. ముద్దిరమైన హిమాలయాలవలె వాళ్ళా ముద్దిరమే. శ్రీ వైష్ణవులు
 గాని మరెవరుగాని, ఎన్నెన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా వాళ్ళు మూత్రం అటు
 మాత్రమైనా కరంతు.

వీళ్ళని మీరు నహించలేకపోతే మీరే వెళ్ళిపోండి. మీ వదితుంది
 కోసం నాతి యావత్తూ ఓడిక వళించి విడుగువర్త చచ్చిపోవాలా. ఇక్కడి
 నుండి మీరే ఎందుకు వెళ్ళిపోదు. ఇంక ఏకాం ప్రపంచంలో మీరు
 యదేవ్యకా మెన్యుకానికి కావలసిన పొలాలే లేవా. లేకేం ఉన్నావా.
 ఉన్నా మీరు వెళ్ళు. అంక మంచిచనిచేస్తే కత్తి ఎక్కడ ఉన్నది మీరు
 అదిగివుని అన్నం తింటా అకన్న మంకవదేసి అకనికే ద్రోహందేస్తూ
 విలాసిను రషకుచ్చి పోగుతుతూ పొలలు పాడుతాడు.

విలాసినులూ హెచ్చరి 'మేము వీరులూ. మీ మెందుకూ చనికీ
 లాని నొక్కమ. మేము దిగజాలిపోయాము. చూ మన్నరంకా పైకాదికమే.
 (22)

మమ్మర్ని రక్షించండి' అంటూ ప్రావేయవడే రావనీయము మన మీనా చెప్పింది. "అవును. మీరూరి విజయే కావచ్చు. విజయే తప్పిస్తానుని మీ రంటున్నాడు రావణుని మమ్మర్ని వమ్మక పోవడంలో అర్థంలేదు. కాని మీరు చేయి, చేయి అంటూ ఆ పేరుతో చాతివంటివీ కలుపుతారెంతయో ఇదేం మర్యాద బాబూ"

రండి, రండి! మనసుస్వల్పాలు కండి!

(వివేకానంద కథాంశ)

ఒక మీన..... ఎవరయ్యా మీన! అర్థంలేని వాగుడు వాగుతూ జీవికాలు వ్యర్థంచేసే వదరలోడు వెవరయ్యా మీన! రండి. ఒకసారి వచ్చి ఈ ప్రజలను చూడండి. తర్వాత వెళ్ళి ఎగ్గుకో ములాలు కప్పుకుంటున్నాది. పట్ల పోసుకు తాటి ఇరుటికి పట్టే కులం పోతుందట! అందుకని ఉన్న గూడ్లలోనే ఉంటాను. ఒకమూల చుట్టించి కలల మీద మోక్షం కుప్పలు కుప్పలుగా పేయబడినా. తరతరాల పాంపిక దొర్లవ్వంతో మానవత్వం పూర్తిగా పోయింది. ఎంతసేపూ ఉన్న కొత్త కత్తివీ, ఇది బోజ్యమా, అది బోజ్యమా వ్యుక్తమా, అన్యుక్తమా అంటూ వ్యూహవర్చలతో వినియోగిస్తూ కళాదాని కళాదాని గడిపినవారు ఎవరయ్యా మీన! ఇప్పుడు మూత్రం మీన చేస్తున్న దేమిదో!

పుస్తకాలు చేస్తో ఉన్నవని నీని ఏలాప్త కొట్టామా, ఒందిరిల్లని విలయిరి చదువుకో వచ్చి రానివి ఉర్చిస్తూ, మమ్మయి చూపాయిని గునిస్తూ పని పాడింతకయో మహాయాతే యువభారత వరుడు అక్షి

మొదట తామును కొంతమో జీవితగమ్యమయి, నన్నా అన్నమంటూ
తాళ్ళకు దుట్టుతుంది గోలపెట్టే పిల్లలతో ప్రతి విద్యార్థి నకనుక ముపు
తున్నాడు. మిమ్మల్ని, మీ పుస్తకాల్ని, మీ గౌరవంనూ, మీ యూనివర్సిటీ
డిగ్రీలనూ ముందేసిపంతుడు సమద్రంలో నరిమక వీళ్ళు లేవా ?

ఇప్పుటికి నా బుద్ధితెచ్చుకోండి : మనుష్యులుకండి !

—*—

చారిత్రదేశపు అగ్రశ్రేణికి చెందిన మీరు!

అద్యం సంకలితాళమంది మీ వెంక కదను ద్రోక్కినా, ప్రాచీన
చారిత్ర నైతవాంసు గూర్చి దివ్యాత్మాలు మీ వెంకగానం చేసినా, మీ
అరితాత్మాల్ని గూర్చి మీ వెంక గర్విస్తున్నా నిజానికి మీరు ప్రతికి
ఉన్నారనా మీ ఉద్దేశ్యం ? జాతిని సంపత్తులందాటి బుద్ధిబాహులు మీరు,
మీ పూర్వులు జీవచ్ఛవాలని ఎవరిని అధిగ్రహించారో వాళ్ళల్లోనే ఈ పూజ
చారిత్రదేశంలో ఏ కొంచెమైనా జీవ మున్నది. విలంగా జీవచ్ఛవాలైంది
మీరు !

మీ ఇల్లా, మీ పరికరానూ, పురాతన వస్తు ప్రదర్శన కొందరి
సమానాల్లా ఉంటాయి. అవన్నీ జీవం లేవనీ, అంత పాతనీ. మీ అవారా
లనూ, అవనాల్లనూ, మీ జీవన విరాజాలనూ ప్రత్యక్షంగా చూచినవాళ్ళు
కూడా అన్యమైన కథలు వింటున్నట్లు భావిస్తారు. మీకో సన్నిహిత
పరిచయం ఏర్పడిన తర్వాత గూడా ఇంటికి వచ్చి బొమ్మల్ని చూచి వచ్చా
మనుకుంటారు.

ఈ మామూ ప్రవచనంలో మీకంటే చూయ లేదు. భారతదేశపు అగ్రశ్రేణికి చెందిన మీరే ఎవరయ్యారో ఎంతమాపులు : భూతకాల క్రితా మాపాలన్నీ కలగాపులగమై ఏకమైవస్తుంటాడు మీరు. అజీర్తిగో వచ్చే స్వచ్ఛద్భక్త్యాల్లో తప్ప వర్తమానంలో మీ రెవ్వరికి కనిపించదు. మీరు భూస్వచ్ఛమాపాలు. భవిష్యత్తు దృష్ట్యా మీరు లేవట్టే లెక్క. స్వస్మ జగత్తుకు చెందిన మీరు ఇంకా ఇక్కడ ఎంతకన్నా తిరుగుతాడు : గతించిన ప్రాచీన భారతానికి చెందిన ఎంతిపోయిన ఎముకల గూర్పు గదా మీరు : త్వరలో దుమ్ముయిపోయి గాలిలో కలిసిపోతేం :

అవునవును. మీ నేళ్ళ ఎముకలమీద మీ పూర్వులు పెట్టిన రాళ్ళి డంగరాలున్నాయి. కుక్కుకున్న మీ కవేంద్రాల్లో ప్రాచీన నిమి రనేకం దాగి ఉన్నాయి. ఇంతవరకూ మీకు వచ్చిని మరొకరి కివ్వడానికి అవకాశం కలగలేదు. ఇప్పు డీ ద్రిదిమి పరిపాలనలో అందరూ భయపుకునే రోజులు వచ్చాయికాదా? ఇప్పుడై నా మీ వాతసుల కందిందంటి. ఇంకా చూస్తారేం : వీలై నంత కన్నకగా చెయ్యండి. మీ అంతట మీరు భావ్యంలో కలసిపోండి. మీ స్థానంలో నవభారతాన్ని రావివ్వండి.

నాగరి శిష్యుకుని పోలాలు చున్నే నైతుల గుడిసెలలోనుండి, చేపలువట్టే బెత్తరాళ్ళ గూళ్ళల్లోనుండి, చెరువులు తీర్చే మాదిగబా, వీధు లూడ్చే పాకీలూ మొదలైన పామాన్య జనుల నివాసాల్లో నుండి నవ భారతాన్ని రావివ్వండి. పవారికొద్దూ, కమ్మరి కొరిమీ, కుమ్మరి అవచూ అప్పి నవభారతానికి అవ్యవహారే కావివ్వండి. కొండలూ, గుట్టలూ, వాగులూ, పోంకలూ, కోవలూ, అవలూలూ అన్నిటిలోనుండి నవ భారతాన్ని అవిర్భవించనివ్వండి :

ఈ జవహర్మాన్యం కొన్ని వేల వందలకొలలాలుగా దుర్బర పరచినవ కావాలి యిటు వోదూ వామూ లేకుండా ఎన్నో కష్టాల ననుభవించింది, అంచుచేతనే దాని కత్యక్తుతమైన క్షమాకరిం వచ్చింది. తింపులేని

దుఃఖాన్ని అనుభవించుచున్న అకుంతలమైవ జీవకర్త కలిగింది. ఏదీకను విద్యుంహో కమహుని నింపుకుని వాళ్లు ప్రసంగాన్ని ఆవిద్యుయ్య గలను. ఒకటి రెండు ముద్దలే తిన్నా వాళ్ళ కర్మకర్తాహంతు భవించడానికి ఈ ప్రసంగం కాదు. క్రింద వర్ణ ప్రతి రక్తబిందువుతోనుండి తనవంటి రాక్షసుడు మహాక దువ్యపంచే కర్త ఉన్నట్లు దుర్గా పర్యవేక్షిలో వర్ణింప బడిన రక్తక్షీణ రాక్షసులవలె ఈ జన సామాన్యానికి కూడా తరగని జీవ కర్త ఉన్నది. దీనికి కోడు ప్రసంగంలో మరెవ్వరూ కనిపించని వచిత్ర మైన వైరిక జీవనంవల్ల లభించిన పరమాచ్యుతకర్త కూడా వాళ్ళలో ఉన్నది. ఆ కాంక్ష, ఆ శృద్ధి, ఆ ప్రేమా మోహంగా వివిధరూపంగా కృషి చేసే ఆ కర్త, అవతత సమయంలో పంచాక్షరీ దూకే ఆ సామానమూ - ఇంతకన్న తనివెస్తాను నీకు :

ఓ భూతకాల కంఠాల్లాడా! మీ తర్వాత వచ్చే భవిష్యత్కాలక నిర్వాత లయగో మీ కళ్యణంబున్నాడు. మీ దగ్గనున్న విధి విశేషానూ, ఆభరణానూ వాళ్ళ కిచ్చెయ్యండి, త్వరగా ఇవ్వండి. వెంటనే మీకు అదృశ్యమై పోయి ఇక ఎన్నడూ కనిపించకండి. కాని రెవ్వరు మూత్రం తెలుపుటని ఉంచండి. మీ కదృశ్యమైపోయిన మునుషులలో విద్యా వ్యంతరీణ ప్రతివ్యధింపలేస్తూ కోటి ఏనుగుల సాయవంగో వనరాలక ప్రతిహేత్యాహ కంఠస్వావం 'జై జై గుహా' అంటూ మీ వినిపిస్తుంది.

చైతన్యవి 'దివ్య ప్రేమ' కెంత వైషరీత్యం?

(సంబాషణదూ, వాకోవాక్యాలు: వి. సం. గ్రంథావళి ఏమ. సం)

శ్రీ చైతన్యస్వామి లోకోత్తర సర్వసంగపరిత్యాగి. ప్రీతిగాని దైహిక వాంఛలకోగావి ఆయన కేమి పరిపరిచేను. కాని చైతన్యం అనంతరం వారి కిచ్చుట తమ సంఘంలో ప్రీతిని లేపుతుంది వికషణ లేకుండా రుచిపెరిగి తిరిగి ఆయనపేరుమీదుగా అంతా రసాధాన చేశారు. చైతన్యప్రభువు తమ జీవితం ద్వారా బోధించిన ప్రేమాదర్శనం వ్యర్థానికి స్వచ్ఛమైనది. అందులో మోహానికిగాని స్వార్థానికిగాని అవకాశమే లేదు. శ్రీ ప్రభువు దావాని కనీకమైన ఆ ప్రేమ సామాన్య జనం కెన్నటికీ అందదు.

తర్వాత వచ్చిన నైష్ఠిక గురువులు చైతన్య ప్రభువు జీవితంలో ప్రధానమైన దివ్యంగత్వానికి ప్రాముఖ్యమివ్వక వారి ప్రేమాదర్శనానికి ప్రాముఖ్యమిచ్చి దాన్ని ప్రజలకు బోధించడానికి తమ శక్తి యుద్ధంపై వినిమోగించారు. కాని సామాన్యచైతన్య ప్రజలు అత్యున్నతమైన ఆ దివ్య ప్రేమాదర్శనాన్ని గ్రహించి తదనుగుణంగా వదులుకోలేక మామూలు ప్రీతి ప్రభువు ప్రేమగా తానించి మిక్కిలి నైత్యంలో పడిపోయారు.

అంతరి అదర్శాన్ని అజ్ఞాన కందించడంవల్ల ఈ జాతి ఏమయిందో చూడండి. ఆ ప్రేమ ప్రవారంతో ఈ జాతి యావత్తా ప్రీత్యాన్ని పొంది ప్రీతి జాతి అయిపోయింది. ఒరిస్తూ అంతా భీతులై వివాసమయింది.

కడచిన నాలుగు వందల సంవత్సరాలగా రెండూ రాజా వ్రేసు వెంటరి పాటపాన్ని ఇంటి దుండు కోల్పోయింది. ప్రజలకు ఏమిటా గోంపెట్టకం రప్ప ఇంకేమీ చేశాడు. ఇది జానీయంత్రమైపోయింది కూడాను. జాతి దావాలకూ, అలోపసలకూ సూరకమైన వాళ్ళ సారస్వతాన్ని చూడండి. ఈ నాలుగువందల యేళ్ళలో వచ్చిన వంగ పాపాత్యమంతా ఈ ఏమిటా గోలకే అండపట్టాడనిపింది. నిజమైన దీరావేళాన్ని కలిగించే కవిత్వమే వట్టలేదు.

హృదయంలో మోహం అనుభూతం ఉన్న వ్రేమకు కావేలేదు. పూర్తిగా నిస్సంగులైన మహానుభావులు, దీవాలి రీతులైన మహాత్ములకు విశ్రామే ఆ దివ్యవ్రేమ కలికాకం ఉంటుంది. అంత మహోన్నతమైన ఆ వ్రేమదర్శాన్ని సామాన్య జనులకుంపిస్తే. కాదు నీ అనీ భగవంతుడు పురుషుడనీ అతని వ్రేసుకై పరితపించడమే వ్యాపహర్షమనీ బోధిస్తే. వాళ్ళ హృదయంలో గారమై ఉండే బొక బాపమే ప్రతిమై ఎంతసేపూ కమలమ దాద్యంను నృసిస్తూ ఉండడమే కలసిందగా పరితం ఏమిటా తుంకో వేరే చెప్పవక్కరలేదు.

క్రైస్తవ మత ప్రచారకుల నుద్దేశించి:

‘క్రీస్తు పేరుతో హిందూమతాన్ని
నిందించడం మానండి!’

(జురరాను నవ్వావ్ చక్రాచక్ సమాధాతు... ని. వం. గ్రంథాక్ష 4వ. పం.)

నేను ఏ మతాన్ని నా వ్యతిరేక సవనం నిజం కాదు. అలాగే
భారత దేశంలోని క్రైస్తవ మత ప్రచారకులంటే నాకుగిట్ట దన్నమాటా
నిజం కాదు. కాని నాకు అమెరికాలో దాన్ని సంపాదించడానికి
అవలంబించే పద్ధతులలో కొన్నింటిని ఉద్రేకంగా వ్యతిరేకిస్తాను. నాళ్ళ
బహిష్కరణ ఉత్తరాల్లో హిందూమత తన రివల్యూషన్ గంగానదిలో మొదళ్ళకు
ఆహారంగా పాకపేస్తున్నట్లు దొమ్మలు పేస్తూ పిమ్మట దొమ్మల కర్ణం
తల్లికి నల్లదలగా నుట్టవాటికి తెల్లదలగా పెయ్యడం ఎక్కువ పొనుమూరి
కరిగించి ఎక్కువ దాన్ని గుంజడానికి కమూ దాన్ని దాల్చుమై తన
శత్రువులను పీడించేటందుకు ఉపయోగం తన దాక్కనే వితిమిదపెట్ట తన
చేతులలో తానే నివ్వండిస్తాడట! పెద్ద పెద్ద రథాలు ముసుట్టులను
వొక్కేస్తూ నమగిద్దుతాయట! తారతర్యాన్ని గూర్చి అమెరికనులకు తెలిపే
టందుకు నాకు పేయించే దొమ్మ రిలాంటిది! పీలర్నింటికి అర్థ మేమిటి!
మొన్న మన దేశంలోనే నాళ్ళ పిల్లలలోపం ప్రచురించిన ఉత్తర మొదటి
చాదాను. అందులో ఒక పెద్దమనిషి తన కలకత్తా వందళ్ళవ కథ అంటూ

ఒకటి నాకాదు అయినది: కలకత్తా పీఠంలో మమయ్యండు నేలమీద
వజ్రపీఠ వాళ్ళమీదుగా రవాన్ని రోంకం కట్టా చూపాడని ఇలాంటి
పెద్దమనిషే చూపాడని మెంపిన్ లో మతబోధ చేస్తుండగా తెలులూ
విన్నాడు. తాతదేశంలో ప్రతి వదైవాళ్ళోనూ చిన్నపిల్లల తామిలం
వింకిన చెనువు యంటాడు.

ప్రతి క్రైస్తవ శుభకూ హిందువులు తుచ్చునీ, చుక్కాదునీ,
ఈ దూమంకంలో చాళ్ళకంటే హెరమైన దమ్ములు ఉంకకనీ
బోడించనంపించక చుచ్చుదోహం ఈ క్రీస్తు గారి శిష్యులు హిందువులెం
చేలాలో తెలియకు. అదివారపు చాళ్ళలో చాళ్ళ పిల్లలకు తెచ్చే పాతాల్లో
అధికాగం క్రైస్తవులు దాచిచాళ్ళు, ముఖ్యంగా హిందువులను
దేవుండవం పట్టాగో నేర్పరానికే చెనిమోగిస్తాడు. ఎందుకమ్మో ఒకంకా
అంటే ఆ పిల్లలు చిన్నప్పటినుండి క్రైస్తవమత సంస్కరణ నమ్మిస్తూ
చెప్పి రిస్తారని.

సత్యం కోసం కాకపోయినా కమ విస్తం కేమంకోసమే క్రైస్తవ
మత ప్రచారకులు ఈ పని అరగనివ్వడాకదు. అటువంటి కేకలలో
పెరిగిన దిద్దలు వరమప్రభావం ఉన్నతాంటే ఆత్మర్యపేమైనా ఉన్నదా.
నరక బాధంనూ, అక్కడ మండే అగ్ని జ్వాలంనూ, దాని కింధనమైన
గంకరాన్ని అధికారికంగా వర్ణించగలిగినా క్రైస్తవమత బోధకుల
స్థానం ఉన్నబోన్నత మనుషా ఉంటుంది. చూ ప్నేహితుని దాని పిల్ల
ఒకరి ఉమనంటి మతబోధకులెళ్ళ పచ్చి ఉన్నతులైపోయింది.
పాప చూ పిల్ల నిరకాగ్ని వర్ణం మోకాచిమ్మవై భరించలేకపోయింది.
అక్కడే నంగి కలా ఉంది ఇక్కడ మద్రాసులో హిందూమతానికే
వ్యతిరేకంగా చాళ్ళ ప్రచారం చేస్తున్నాడు చూకంకి. కా మంత హెరంగా
ప్రాయానికే పాపానిస్తూనే ఏ హిందువైనా క్రైస్తవమత వ్యతిరేకంగా
(18)

ఒక్కమాట అంటే చాలు ఈ మత దోషములు ఎక్కడలేని కోపతాపాలనూ ప్రకటిస్తాడు.

సోదర దేశీయులారా : వేచి ఆమెరికాలో సంవిత్వరం పైగా ఉండి ఇక్కడి సంఘాన్ని అన్నివైపులా ఎరిగించి చూచాను మన సంఘాన్ని చాళ్ళ సంఘాన్ని పోల్చి చూచాను. నాకు తేలిక సారాంశ మేమిటంటే క్రైస్తవ మత దోషములు ప్రపంచానికి రాదునున్నట్లుగా మనం దమ్యాలమా కాదు, నాకు లేకరూ కాదు హిందువులకు వీరి లేకవీ, శివహక్కులు చేస్తారనీ, చాళ్ళ వివాహ వివాహం పూర్వమైన దనీ దుష్ప్రదారం చెయ్యడం క్రైస్తవ మత దోషములు చూసుకుంటే మంచిది. నాకు హిందువులకు గురించి లేనిపోని కల్పనలు లేని తయారుచేసిన కావన దృశ్యాలను మురిపించే నన్నిచోటలు యథార్థంగా కొన్ని దేశాల్లో జరుగుతూ ఉండవచ్చు. అయితే జీవితంలో నా లక్ష్యం మాత్రం కూర్చి తిట్టబోయ్యడం ఎన్నడూ కాదు. హైందవ సంఘం దోషరహితమని నే ననను, కలార్థం తరలపి ఉరద్యస్తాంకు పొల్పకీసండువల్ల అనంఘంలో పెరిగిన బోహదూ, ఉన్న బోహదూ వాకంటె ఎక్కువ తెలిసిన వాళ్లంతట. విశాఖయి పేరుపొయిలా. మీ తెవనైనా విజమైన పొయిలారో, ఉన్నది నాకనం చెయ్యడానికి కాక, మూడుం చెయ్యడానికి వస్తారా, రంపి, మీకు చెవంగూరా సహాయం చేస్తాను. కాని ఉరద్యస్తవకాస్తూ అనలే పొస్తాంగనకీసన్న తాతి అయివచ్చడూ కావచ్చడూ నిర్వికారమంగా విండిస్తూ గెలిచినవాళ్ళంగనా అది వైతికంగా మీ తాతి గొప్పదని విచూపందరనిస్తే మాత్రం, అవివందే రాకతమ్య పరిష్క విప్లవపాతంగా జరిగితే, వైతికంగా హిందూతాతి ప్రపంచంలో ఏ తాతికంటే మహోన్నతమై నిలుస్తుందివీ నేను మీకు వృష్టంగా చెప్తాను.

దైవాన్ని, దనవిశాచాన్ని ఏకకాలంలో సేవించలేరు

(తెలంగాణ ఉపన్యాసం - వి. సం. గ్రంథావళి 8వ సం.)

భూత విచిత్రం చెయ్యడం నా ఉద్దేశంకాదుగాని మీ కొర విషయం చెప్పాలి. చదివించి, కషణ యిచ్చి, వచ్చుద్ధిగా తీశారెచ్చి ఎందు కయ్యా మీరు జనాన్ని చంపుతున్నారీ మాదేశానికి వచ్చి మమ్మల్ని, మాతాత ముత్రాకర్చి, మా మతాన్ని, మా సత్వస్వాన్ని తిట్ట దుష్కృత్తి పోయ్య వాటికా దేవాలయం ద్రక్క నమస్తా 'ఓ నిగ్రహరాదకులారా! మీరు నరకానికి పోతాడు' అని చెప్తారా చాళ్ళు తాత దేశంలోని మహమ్మ దీయల కలాంటివి చెప్పడానికి పాపాపిండవేం వాళ్ళు కత్తులు దూస్తాడు. హిందు కలాకాదు. పరమ సాదుడు. మనాళ్ళ మాటలువిని 'మాడ్చ లే మంటే మనకేం' అని నవ్వుకుంటూ వెళ్లిపోతాడు. అతని పోకడ అది:

మరి ఇలా తిట్ట విమర్శించేందుకు మమయ్యలను శమారుచేసి పంపించే మీరు నరమ పన్నావంకో నేను ఏ కొంతం విమర్శచేసినా అకస్మాత్తుగా కుంగిండుకుపోతారేం: 'మా జోరి! రావద్దు. నేను అపేక్షితులం. నేను ప్రపంచంలో అందరినీ విమర్శిస్తాం, చిందిస్తాం, వీక్షిస్తా అంటాము. మా జోరి! మాత్రం మీరు రావద్దు. నేను ముట్టుకుంటే మురుచుకుపోతే అత్తి వత్తి మొక్కలం' అంటూ అడుస్తారేం

మీ కిష్టమైంది మీరు చెయ్యవచ్చు. కాని నేను చెప్పేదేమిటంటే మా పద్ధతిలో మేము తప్పిగా ప్రతికరంగా మారకుండా ఒక విషయంలో మేము మెరుగు. మా పిల్లలకు మీరు మీవాళ్ళకిస్తున్న విషాన్ని మేమివ్వం. చచ్చుర్ని విసుక్కించే మీ మత భోధకులు ఈ మాట జ్ఞప్తికిందకోవడం మంచిది. యాదవ్కారతమా లేచి వింటి హిందూ మతా సమద్రం అట్టడుగునున్న చుట్ట అంతా ఉప మీ వక్రమ రేఖం ముఖాన కొట్టిన మీరు చేస్తున్న అవమానానికి అణుమాత్రమైనా ప్రతికారం కాదు. ఇంత మీరు చేస్తున్న దెందుకూ ప్రపంచంలో ఎవరైనా మాత్యాలని ఒక్క మరభోధకుణ్ణి అయినా మేము చంపిందామా? మేము మీకు చెప్పేది ఇంతే. 'మీ మతానికి స్వాగతం. మా మతాన్ని మాకు ఉండనివ్వండి.'

మీది మీదికి మాకి వ్యాపించే మత మని మీ రంటూ ఉంటారు. అవును మీ రలాంటివాళ్ళు! అయినా ఇన్నాళ్ళున్నట్టి మీ రెంతమందిని చేడ్చుకోగలిగాడూ ప్రపంచ జనాదాలో ప్రతి ఆరవవాడూ బోధానికి చెందిన వైనా జాతీయుడు. ఆ జాతి కాక జపాను, బెన్జిల్, రష్యా, సైబీరియా, నిర్గా, సమాము మొదలైన వేర్వేరు ఉన్నాయి. మీకు మింగుడు పడక పోయినా ఈ జాతిలో దర్శి ఈ క్రైస్తవ నీతి ఇవన్నీ చాక్కనుండి వచ్చాయి. సరే దానికేం! అదల్లా ఉంది మీ మతాని కిప్పు దున్న వ్యాప్తి అయినా ఎలా వచ్చింది? ఒక్క వెక్కురుచుక్క వడమందానే అరిగిందా? ఎన్ని జాతులు చెప్పినా ఎంత పొగుడుకున్నా మీ క్రైస్తవం నిరాయుధంగా వ్యాపించింది దక్కడ! ఇంత ప్రపంచంలోనూ ఒక్కదోలు చెప్పండి క్రైస్తవమత చరిత్ర అంతా రెడగలేని ఒకటంటే ఒకటి, లెంకవ దక్కర లేదు. చెప్పండి. మీ జాత మతాతలు క్రైస్తవ తెల్లగమ్యాలో నాకు తెలుసు. చెబించారో. చంపారో? అరిగిందంతే.

మీ బాబులతో మీరు మహామృదీయ మతంకంటె తెయ్యగర్హిం
రేమిటి: 'మే మొక్కొక్కమే గొప్పవాళ్ళం' ఎందుకని: 'ఇతరులను
దంపగంం కనుక' ఇదివరకు అరబ్బునా ఇలాగే అవ్వాడు. మీకంటే
బాబులు మరికాదు. ఇప్పుడేమియ్యూ రా అరబ్బులు: ఆ విచారిలోనే వది
ఉన్నాడు. లోతుకులు విట్టినీగాదు. వాళ్ళు మూత్రం ఇప్పుడెక్కో నున్నాడు,
అందుచేత కాంతికారకులే కంచాలం నిలుస్తాడు. భగవదాకీర్వాదం
వాళ్ళకే లభిస్తుంది. వాళ్ళే ఈ లోకంలో నుభిస్తాడు. రక్కీనది హరిపోక
రవ్వదు. ఇనుక మీద రాస్తేకాంం విలవవు.

స్వార్థమే ప్రాతిపదిక అయి లోగమే లక్ష్యమై స్వర్థమే ప్రధాన
సాధనమై పెరిగినవన్నీ ముంహ్ పెసహ్ నకింది రీతికాయ్ అటవంటిది
నాకనంరాక తప్పదు. పోదదులారా: ఒక్క మాట వివంటి. మీరు బ్రతక
దరిస్తే, మీ జాతి బాటగు బాలాపాటు బ్రతికి ఉంటాయి ఉంటే పెనక్కి
వెళ్ళి క్రీస్తు వాక్రయించండి. మీ దివ్యుడు క్రీస్తువవులు కాదు. కాదు, కాదు,
జాతిగా కాదు, పెళ్లండి, క్రీస్తు రగ్గరకు వెళ్ళండి: కలదాడుకునే చోటలేక
అల్లాడుతున్న అయన దగ్గరకు వెళ్ళండి. "వహింకు వాటి గూళ్ళున్నాయి.
అదీని జంతువులకు వాటి పొడలున్నాయి. కాని మానవసూతుడుగా అవక
రిందిన దేవునికి మూత్రం కలదాడుకునే చోట లేదు." మీ మత మిచ్చుడు
లోగం 'పేసుహ్' పాగుహ్ అంది. ఎంత విచిత్రవరీత్యం.

మీరు బ్రతకదరిస్తే మారిపోండి, పూర్తిగా మారిపోండి. ఇప్పుటి
పద్ధతి మారి ఉంకింపెయిలేవే బ్రతుకులాదు. ఈ రేకంహ్ నేను విన్న
దంరా వట్టి హెనమూ, మునా. మీ మతకూ, మీ మతం చెప్పేదానికి
సంబంధమే లేదు. మీరు జాతిగా బ్రతకదరిస్తే తిరిగి మీ రైవాన్ని
అక్రయించండి. ద్రివాన్ని దన పికాదాన్నీ పికకాంంలో పేయింరలేదు. ఈ
చక్కర్కం, ఈ దబ్బు ఇదంతా క్రీస్తువల్లవే: క్రీస్తు ఈ వ్యవహాన్యూహ

తాన్ని ఎప్పుడూ అంగీకరించడు. దన పితామహుని అరాధించడంవల్ల చచ్చే అపాయనం అంతా వదిలేక, అభ్యాసమా, విజయమా : విజయమే అభ్యాసం దైవంలోనే ఉన్నది. అభ్యాసమైన ఈ అభ్యాసాన్ని దైవాన్ని మించు కలుషకోగలిగితే మంచిదే. అది సాక్ష్యం కావచ్చును దీన్ని విడిచి దైవాన్ని చేరుకోండి. శ్రీమద్దేవతా భావనల్లో ఉంచడం కంటే అభ్యాసమే దరిద్రులై బ్రతకడానికి సిద్ధపడండి.

‘నిజమైన ప్రవక్త మహమ్మదు ఒక్కడే!’ -

ఎంత మత విరుద్ధమైన కంఠశోష?

(కాలిఫోర్నియాలోని పవరేనా పగరంలో ఉచ్చిత ఉపన్యాసం—

వి. సం. గ్రంథావళి - 4వ. సం.)

‘నా ప్రవక్త ఒక్కడే నిజమైన ప్రవక్త’ అంటూ ప్రతివాడూ చెప్పడం మొదలుపెట్టితే వారు చెప్పేది నిజం కాదు. వాటికి మత విషయకంగా అ అ ఐ గూడా తెలియవస్తుచూడ. మతమంటే చూడటా కాదు. పర్యంతాలూ కాదు. వట్టి బుద్ధికో అంగీకరించే విషయమూ కాదు. లోలోపలి హృదయంలో పాపాత్మకత వందడం, దైవత్వాన్ని హించడం, సరమార్గాన్ని అనుభవించడం ఏకాత్మతో అభివ్యక్తమైన ఆత్మయే తానని గుర్తించడం - మత మంటే ఇది; వీవు విజయంగా బంగర్నిక ఇంటి లోకి వెళ్లినావనైతే ఆయన దిగ్దండు చూచి వాళ్ల నెండుగురు గుర్తించ లేవు; వాళ్ళను గుర్తించలేకపోతే వీవాయన ఇంట్లోకి వెళ్ళ లేదన్నమాట.

తల్లి తన దివ్యమైన పాదములలో ఉన్న ఎంత చూపుకొనలలో ఉన్న గుర్తింపుంది గదా !

ప్రపంచంలో ఏకాంతంలో నైనా, ఏదేకంలో నైనా అవ్యాధి గ్రస్తులకున్న సారించిన మహామహాపుస్తక శ్రీ పురుషుల లండనా యుద్ధానికి ఒకే విధంగా ఉంటారని గుర్తుపెట్టాడు : విజయమైన మత మున్ను లోన, అనంతమైన దివ్యానుభవములలోన ఎక్కడెక్కడో వెలుగునూ చూడగలిగే మనోవైకల్యం ఉంటే దీపమంది.

మహామృతీయ రీ విషయంలో చాలా అవధివల్ల మనస్కులు, కేవలం వ్యవహారాలు. 'దేవుని కొరత - మహామృతీ అతని ప్రవక్త' అని చాళ్ళ సిద్ధాంతం. దీనికి దివ్యమైన దంపా చెప్పింది. దాన్ని వెంటనే నాశనం చెయ్యాలి. ఒక్క వరుస వ్యవహారంలో తీర్చి చెప్పి చాళ్ళనందరినీ దంపి చెయ్యవలసిందే ! ఈ భూతా విధానానికి వ్యతిరేకమైన వాటిని విమోచించాలి. ఇవికాక మరొకదాన్ని చెప్పే ఉత్తరాల దర్శించింది కొన్ని చెప్పాలి. ఇటువంటి సిద్ధాంతాలతో పనిపిడి మహామృతీయం నుండి అట్లాంటిక్ మహాసముద్రం వరకు అటువలెందల సంవత్సరాలు ప్రపంచ మంతా వెల్లువ ప్రవహించింది. అదే మహామృతీయ మతం !

స్వార్థానికే కట్టువడిన జాతి!

(లంకనులో అగ్నిన ఒక ఉపన్యాసము: వి. నం. గ్రంథావళి 2వ. నం.)

మానవుడు స్వార్థపరుడైన కొద్దీ అవివేకివడు తొలాడు. జాతి అంతే! స్వార్థానికే కట్టువడిన జాతి మిక్కిలి క్రూరమూ, దుష్టమూ అవుతుంది. అరేబియా ప్రవక్త స్థాపించిన మతంకంటే ఈ రెండు లక్షదాలమా నిలయిపైంది మరొకటి లేదు. ఆ మతమే ఆవంత రక్ష పాఠానికి హేతువైంది, పడులమిన కరమ క్రూరంగా ఉన్నది. తన దోడంలో నమ్మకం లేని మనిషిని చంపివెళ్ళులని కొరాన్లో ఒక పిల్లంకం ఉన్నది. పైగా అలా చంపకం చాకిమీర దయతో నట: అందమైన దేవతకమ్మలూ, నమస్త్ర తోగాలూ నమ్మిద్దగా ఉండే స్వర్గం లేదుకోవడానికి నమ్మకం లేనివాళ్ళను చంపకం నిశ్చయమైన మార్గ మది. ఇటువంటి నమ్మకాల పరికరంగా జరిగిన రక్షపాత మెంకో ఊహించండి!

చతుర్థ భాగము
మానవతా ప్రతిష్ఠాపనం
లేదా
కార్యకర్తల శిక్షణ

మహానవతా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యనర్తం శిక్షణ

దీచుంతురై, రైక్కలంతురై నమరాణలూరదానికి నిర్దనకుతూ,
మృత్యుగహ్వరందోరి చూకేసాహసంగం తిక్కాహసంతురై న యువకులు
కావారి మనకు, లట్టి వాళ్ళు ప్రేమా, ఉపమనా వందలకొంది కావారి.
ఆ లక్ష్య నిర్దితి మీ కత్తి అంతా ఉపయోగించండి. అసంఖ్యాకంగా
యువకుల నొకర్నించి ఉత్తేజపరచి మన పరిశ్రమకల యంత్రంలో పెట్టండి.
వేరు వేరు చోట్ల కేంద్రాలు స్థాపించి కార్య సాధకులను పనుకూర్చండి.

పవిత్ర హృదయాలతో పట్టుదల వహించి, అదండలి తగవద్ది
కాన కవచంబురై, దీపజన సామర్థ్యాతో నమస్తేజురై ఒకండమంది
యువతీ యువకులు అపేక్ష కీడలంది పర్యవేక్షా ముక్తి మార్గాన్ని,
అన్యోన్య నహయ వివాదాన్ని, హింసాకామ్యుడయి పద్ధతులనూ, నరక
నహనత్వాన్ని ఒక్కొక్కరికి బోధించి పేర్కొల్పారీ.

సంఘ విరూపాక్షం

'అమెరికాలో నా జీవిత వయోహాని ఉన్న'దని ఒకప్పుడు స్వామిజీ మా వాయనమ్మతో అన్నాడు. పరదాగా అయిమ్మ కొంచెం ఉచితీకామని 'అమెరికాలో స్వామి' అన్న బావిడ. అయిన చక పకా నవ్వి 'యమి కాదు అల్లీ! మీ దేశంలో ఉన్న సంఘసభాకర్త' అన్నాడు. శ్రీరామ కృష్ణం వారి అనుభూయం రంకా కలిపి దియబడేరి ఒక గ్రామాన్ని చేరుకుని ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చుని కష్టాల్లో ఉన్నవాళ్ళు తమ్ము సంస దించడానికి తమ దగ్గరికి వస్తారని అహంకారంగా ఎలా ఎదురు చూడారో అదంతా నివరించి చెప్పాడు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల్లో సంఘ విరూపాక్షతో ఎంతెంత పొందిందకయితున్నదీ కామ చూచామని అన్నాడు. చారిత్రాత్మక స్వరూపానికి అనుగుణంగా సంఘ విరూపాక్షం ఎలా చెయ్యారో అయిన కింకా నిశ్చయం వాలేదు. స్వదేశీయం భవయోగవచే టల్లు వ్యవహారాలం నుంచి మంచిది స్వీకరించే మార్గ మేనిటా అని ఎంతో ఆలోచించి నుడవపడ్డాడు.

(కాళ్ళుడు కుమారి)

(అమెరికాలో విజేతనందస్వామి - నూతనవిష్కారాలు)

ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకు ఆవశ్యకమైన పూర్వరంగం

ఏదియ రేకాల్లో నందరించివ అమెరికావర్షిల్లీ మహాత్తరమూ, కాళ్యతరమూ అమన ప్రమాణనాలు పొందించాంబే సంఘ విరూపాక్షం అనిగి రిరాలన్న విరూపాక్షికి మన్నాను. కాని చారిత్రంవంటి రేకంలో - మన మిచ్చ

దున్న పరిస్థితిలో అందరికీ అభిప్రాయం చెప్పే సమావేశాకాలం ఉంది అదిక సంఖ్యాకాల అభిప్రాయాన్ని బట్టి విస్తరాలు లాగానే ప్రజాస్వామిక పద్ధతులలో సంఘాన్ని విస్తరించడం శ్రేయస్కరం కాదని నా కనిపిస్తుంది. ఇచ్చడేకాని పరిస్థితులు మనకు పూర్తిగా లభిస్తున్నాయి. మనలో కూడా విద్యావ్యాప్తి అయి ఉంటుందనా త్యాగశీలరై, స్వాధీనికీ వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకు అతరురై సంఘ కేమానికీ కృషిచెయ్యగలిగే రోజుల్లో ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. దీన్ని మనసులో పెట్టుకుని ప్రస్తుతం మన దేశంలో అందరూ విచేయతతో అజ్ఞా విస్తరాలు చెయ్యవలసిన వియంతృపారిక సంఘమే ఏర్పడాలి. కార్మికమీదా అదే పట్టుల అభిప్రాయాన్ని తెలుసుకుని చాళ్ళ అమోఘంకో వ్యవహరించే సంస్థగా పరిణమిస్తుంది.

హిందూ సంఘటనం

హిందువులందరినీ చేర్చి అన్యోన్య సహకారమూ, పరస్పర సహనమూ వేర్వే సంస్థ ఒకటి ఏర్పడితేదారి. దేవమొకాలో చేసిన పని మంచి దని పెద్దపక్షంబూ తమ సంహారాన్ని ప్రకటించడానికి కంకరలలో అయిదు పేరిమంది కమాండేకమూక. అలాగే తక్కిన చోట్లా అయింది. ఇదంతా దాగానే ఉన్నవిగాని ఇలా కమాండేకమయిన అనాన్ని తంకొక అదాన ఇప్పుని అదీగితే ఇస్తానా ఇప్పుడు మన జాతీయ మనస్తత్వం కేవలం పనిచాళ్ళవరే పూర్తిగా పరావీనమై ఉన్నది. అన్నం వోదీ దగ్గరకువస్తే అంతా అరగిస్తారు. కొందరికి మంగడాలిగూడా పనాయనవారి మీ రాళ్ళ మీద మీరు నింపకదేశపోతే గ్రతకదానికి మీరు అనర్హులు.

ఇప్పుడు దారక దేశంలో ముగ్గురు ముమ్మలు పరస్పర సహకారంతో లయను విమిషాలపేరు పరిచెయ్యలేదు. ప్రతివాడూ అధికారం

కోసం ప్రాకటమౌతాడు. త్వరలోనే సంపత్తి విచ్చివస్తున్నదని పోలించి, సేనలూ సహపంతులు మెప్పుకుంటామో తెలియజేసాడు.

ఇటువంటి తారితో - ఎన్ని లేదాచిన్నా అమరప్రేమతో ఎరవ్వకం కట్టవడితే చూడవ సంపాన్ని విస్మయకరం అచ్చితమైన విషయం కూడా ఈ సమయం విస్తృతమై వ్యాపిస్తుంది. విశ్వాద్యురయ మహోత్సాహం రోదూతిన మనో వైకార్యం రాకక లేకం నలుమూలలా క్రమ్మకొవారి. దానయిది విరివిన ఈ తారితో అక్షాసం, విద్యేషం, కులకక్షమా, అనూనూ, మౌఖ్యం మొదలై నవచ్చి ఉన్నప్పటికీ ఈ సంపత్తి తారిత సుప్రసాదం అనునవిషయం సరికర్తం చెయ్యాలి.

శార్యసిద్ధికి మూడు దశలు

ఏ పని కొనసాగి మూడు దశలు గలవారి. అవి అవసర్యం వ్యతిరేక అంగీకారం, భూరదర్శిమైన ప్రతి బుద్ధిమంతుణ్ణి ముందు దురగ్ధం చేసుకుంటాడు. అందుచేత వ్యతిరేకించి క్రతుత్వం వహించి నానా ఇబ్బంది పెడతాడు. దానిని తట్టుకుని సర్వత్ర హృదయంగో భగవంతునిపై సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉంచి నిర్వివాదంగా కృషి చెయ్యగలిగితే అన్ని లభించునా అర్హతమయిపోతాడు.

పలుకుబడి నేనూ, యథార్థ నేనూ

రెండూ ఒకమూటు పాథ్యంకావు

సహజావి కిష్టమైన వ్యతిరేక వస్తువు మహాకార్యాలు సాధించిన వాగ్దేవమూ లేదు. అంతరమైన ప్రేరణ వస్తునంది ఇతరుల కిష్టమైన కారపోయినా కృషి చెయ్యాలి. వీవు లేవేది సత్కార్యమూ, శ్రేయస్కరమూ అయితే సమాఖం దానంతటదే విన్ను అనునవిస్తుంది. వీవు బ్రతికి ఉండగా కారపోవచ్చు. ఏదిపోయిన తర్వాత కొన్ని కార్యాలకునా అనునంది

లేవరుండి. హృదయం, ఆత్మ, శరీరం అన్నీ నిమగ్నం చేసి ఎవరికో చూశాది. ఒక అవస్థానికి, ఒకే ఒకానికి పనులన్నూ క్షాగం చెయ్యడానికి ఏర్పడకపోతే మన కంపనారనే ఎదురవుతుంది. వెలు గెప్పిలో కనిపించదు.

మననా కాలి నడచుకడచందవలదు తను మన దుఃఖానా, నేను శ్రువహా, లాభానా, ప్రయోజనానా అన్నీ కర్మ కర్మ పనులలో పారేసి విద్యం విత్తులై కగళంతుని సాన్నిధ్యానికి రావాలి. మహానుభావు లందరూ చెప్పినట్లే, చేసినట్లే ఇదే !

పంపూర్ణ విభేదము

కనానానానకం తెలిపిచూచి అల్లాపించకూ వెలుస్తూంటే మంచి విధేయత నేర్చుకోవాలి. అత్యున్నత స్వరంకరణవంకం కల్గిన కారులలో విధేయతావకూ అంత వ్యతంగనే ఉన్నది. మనమందరూ పాపానికి ప్రాప్తం దుస్తాము. దీంతో ఏ చని కాదు. మహోన్నతాల్లా పాపా ఆచరించక సాహసమూ, అత్యున్నత శక్తి - అన్నిటిని మించి సంపూర్ణ విధేయత - ఈ మధ్య లక్షణాలే వ్యక్తివిగాని. కాలివిని వున్నవట్టివలకం చేస్తాము. మనలో ఈ లక్షణాలే దొడ్డిగా లేవు.

ఉన్నత ప్రతిపాదన వాడుకత్వం కావాలి. ఏవ్వూ చెప్పినమాట నివదు, మనా కాళ్ళ పాదాలలో వాడుకుని అదేగాను సర్వాధిక పాలించాలి. వాటినికే కేహిష్టంకడనీ మనంలో ముని కొనివలదు మనవకంకో గడవకంవలదు మన గురువులు సర్వాధికార్లు మనమాల అనకుండా నేను కనానానానా. వారికే చెప్పకంకాదు, వా కర్తవ్యం ఏ ఈ సంగతి మీద గ్రహించండి. పనులై ప్రేమయ్యై ఏ ఏకమైన వంకోర... లేకుండా అక్షాపాంశం చెయ్యగల మనోహరే అల్లాపించే మహానుభావులారాము.

ఈ విధేయత గుణాన్ని అంవరచకోంది. కాని మీ విద్వాంసాన్ని త్యజించగూడదు. అదికలకు విధేయత కాకపోతే వంశమే అసంధవం! వ్యక్తి కత్తులు మనంపట్టితం కావచ్చును ఏ మహా కార్యమూ సాధ్యంకాదు.

సహచరులను ముచ్చటంటూ

దోషాలు మృదువుగా చెప్పండి :

ఏవరి ఉత్పాదనైనా చల్లార్చకూడదు. విమర్శ పూర్తిగా చూచి చెప్పండి. అనవరి వాళ్ళు చేస్తున్నది మంచిగా లోచిస్తామను మీకు వీలైన సహాయం చెప్పండి. వాళ్ళు చెబుతారన పోతున్న అనిపిస్తే మృదువుగా వాళ్ళ దోషాలు వాళ్ళకు తెలియజెప్పండి. పరస్పర విమర్శమే సర్వానర్థాలకూ హేతుసమర్థం. సంస్థలు విద్విష్యం కావడానికి అదే మూలకారణం :

పరస్పర ప్రేమ

మీకు పూనిన సమయ విజయవంతం కావడం మీలో మీకున్న పరస్పర ప్రేమ మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. దుష్పక్ష, అమాను, అహంకారమూ ఉన్నంతకాలం పథ మెన్నడూ జరగదు.

కోటి పోరాటం అరిప్రామాణమ మన్నించి వాళ్ళతో ఏకీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండండి. విజయమిది కీలక మిది :

వ్యవహారం వ్యవహారమే

రాజక దేశంలో వస్తున్న ప్రయత్నాలన్నీ ఒకే ఒక దుర్లక్షణం అయిపోతే శ్రుంగి పోతున్నాయి. మన మెప్పుటికీ వ్యవహార విజయాలను అర్చితంగా పాలించలేము. వ్యవహారం వ్యవహారమే అక్కడ స్పృహలా.

మననా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల కీర్తి
 మననా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల కీర్తి
 మననా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల కీర్తి
 మననా ప్రతిష్ఠాపనం లేదా కార్యకర్తల కీర్తి

కార్యకర్తల సంస్థ రహస్యం

కార్యకర్తల సంస్థ రహస్యం
 కార్యకర్తల సంస్థ రహస్యం
 కార్యకర్తల సంస్థ రహస్యం
 కార్యకర్తల సంస్థ రహస్యం

నాయకత్వం

నాయకత్వం

నాయకత్వం
 నాయకత్వం
 నాయకత్వం
 నాయకత్వం

నాయకత్వం కీర్తి పుట్టుకతో రావాలి

నాయకత్వం కీర్తి పుట్టుకతో రావాలి
 నాయకత్వం కీర్తి పుట్టుకతో రావాలి
 నాయకత్వం కీర్తి పుట్టుకతో రావాలి
 నాయకత్వం కీర్తి పుట్టుకతో రావాలి

ప్రదాకలు వెయ్యడంలోనూ కష్టమేమీ లేదు. వివిధ మనవత్వాలు గల మనుష్యులను సహనాంశాలను పురస్కరించుచు అందరినీ కలిపి ఒక శ్రావ్యమైన మనీషింపకంలోనే నాయకుని శక్తి వరీషింపబడుచుంది ఈ శక్తి కావాలని కృషి చేస్తే వచ్చేదికాదు.

సేవా శ్రేణులు నాయకుని నియత లక్షణాలు

నాయక పాత్ర వహించకం చాలా కష్టమైన పని కాదుంటుంది కాదు. సెయ్యి కళాం మనుష్యులకు ఒదిగి ఉండగలగారి. అందరికీ సేవకునై వచ్చాడే వాళ్ళకు విజయైన యజమాని. అసూయకాని స్వార్థంగాని రీతిగానేనా పోక దూరకూడదు. అలా అయితే సుప్రసిద్ధ నాయకుడవు. మొదట పట్టుకో తరువాత స్వార్థరహితత్వంలో నాయకుడ వవుతావు.

అర్థ ప్రాబల్యం కాదు, అర్థత్యాగమే
ధర్మవీరానికి మూలం!

సేవా విధేయతలనూ, అర్థనిగ్రహాన్ని పెంపొందించే ధర్మవీర మేటి కనిపించడం : ఎలా కనిపిస్తుంది : అర్థప్రాబల్యం కాదు, అర్థ త్యాగమే ధర్మవీరానికి మూలం : జీతము హ్యూమనలనూ, జీవితాలను పాలించడానికి భానుసేవలను వ్యాప్తి విస్తరీకరించడంలో ప్రావీణ్యం చెయ్యగలగారి, అర్థత్యాగం చెయ్యగలవాడే ధర్మవీరుడు :

ఒత్తిడి భరించవలసింది నాయకుడే

యాధ్వరంగంలో భాగము మౌనము విజితవం మూలకా అన్న త్రైనా : చూడము. కాని మౌనం లెంత ధైర్యవంతుడైనా వాళ్ళు నాయకులుంటారని, వారకడకంలో పిహిడా కలహం అడుగుతున్నప్పుడు అవివర స్థాయిగు అనే అంగీకార మిచ్చు దొక అంశం.

ఆ కేసులన్నీ గూర్చి ఆయన అనేక కథలు చెప్పేవాడు. ఒక రోజున సంభాషణలో 'సిపాయిలకు వచ్చుదీగా ముపాకు నా, మందుగుండు పొచ్చుదీ' అనారంభంగా అన్నీ అందుబాటులో ఉన్నాయోరా, పైగా అందుబాటు శిక్షణ పొంది ఉన్నారామని వాళ్ళు ఓడిపోవడం ఎలా తప్పింపించింది? అని అడిగాను. "సిపాయిల నాయకులు ముందుండి నలవడం అవుతుంది వాళ్ళు క్షేమం సురక్షిత స్థానాల్లో ఉండి 'చూకండి, పొడవండి, రైల్వేలో పోరాకండి' అంటూ అడుస్తూ తూర్పునాడు. ఆశ్చర్యంలే నాయకులు ముందుండి మృత్యువు చెమర్చుకోవాలే ఆనందములు హృదయ పూర్వకంగా ఎప్పుడూ ముక్తం చెయ్యడం" అని వచారానం చెప్పా రాయన. యుద్ధంలోనే కాదు, ఏ కేసులోనైనా మనుష్య న్యాయం ఉంటే ఉంటుంది నాయకులు తన తం తిరిగి ఇచ్చేవాడు కావాలి. ఒక రంజనం కోసం ఏ తీవ్రరాష్ట్ర వీరు అర్పించగలిగితేనే నీవు నాయకుడవు కావాలి కానీ అవతరమైన కార్యం చెయ్యటంగా నాయకులం రావాలి మన కందరికీ ఉంది భరితం నాశ్చం. ఎప్పుడూ మన చూడ వినవ.

అభిమానము, పక్షపాతము

నాయకునికు కనికారాత్మ

అనర్ధానికి ముఖ్యమంతులు వనపాతమే. ఏ ఒక్కరినైనా మరొకరి కంటే ఎక్కువ ప్రేమించావో తిరిగి కనర్ధానికి దీక్షలు చెల్లినన్నా వన్నీ చూడే.

తన అనుచరులను తరచు పాఠశాల ప్రేమించేవాడు ఎప్పుడూ నాయకులు కొరకు. పొచ్చు తగ్గులతోనే లేకుండా అనంతమైన ప్రేమ చూడగల ఎనికే ప్రపంచమంతా పాదాద్రాంత మవుతుంది.

నే నంటే తమ ప్రేమ అంతా కురిపించేవాళ్ళు వెంటరిపో చూస్తాను అయినా వేసు వాళ్ళలో ఎవరిమీరా పూర్తి ప్రేమ చూపగలరు. చూపిలే

పని నానమై పోతుంది. అయితే కొందరు మృదయ వైఖరిలో లేకపోయినా చాలా ప్రేమను ప్రతివారి కోరిక వాళ్ళుంటారు. మౌనమైన పని నెరవేరడానికి పై పంథ మంది ప్రేమను పొందవలసిందేగాని నేను మాత్రం ఎవరినీ అధికంగా అభిమానించగూడదు. అలా విషయపాతంగా ఉండకపోతే అనూనూ ద్వేషించు అవకాశం కలిగి కలహాలు ప్రారంభమయి నవ్వమూ తగ్గుమై పోతుంది. నాయకుడు అభిమానమూ, పక్షపాతమూ లేకుండానే ఉండాలి.

ప్రజలను చేర్చి ఓర్పుతో,
సామూహికతో ఓర్పు దిద్దాలి

నీ దగ్గరికి వచ్చినా వచ్చి తోటి వాళ్ళను గూర్చి తెలు తెప్పకాని పునుకుంటే ఎన్నడూ వినిపించుకోదు. పూర్తిగా నిరాకరించి పంపించి వెళ్ళి దూరీకి విడదంకూడా నువ్వు పాడం. అందులోనే భవిష్యదశక్తి దీనిలాంటి ఉంటాయి.

అందరి లోపాలనూ సహించడం నేర్చుకో. కోర్కెకొని చోహానిన కలిపిండు. నిష్పాక్షికంగా నీ వందరినీ ప్రేమిస్తుంటే క్రమ క్రమంగా వాళ్ళందరూ ఒకరినొకటి ప్రేమించుకుంటారు. అందరూ సరస్వతం ఒకరి మీద ఒకరు అచారవతి ఉన్నారని గ్రహించగలిగినప్పుడు ఒక్కొక్కరూ అనూనూ విరహించుకుంటారు. వదిలించి కలిపి వచ్చి రిక్తాన్ని నిర్వహించడం నువ్వు జాతీయ తత్వంలో లేవట్టువ్వాలి. అందుచేత ఆ దానాన్ని ఎంతో జాగ్రత్తగా, ఓరికతో అంజురించ వలెను.

శిశువు ఎలా నడవగలవాడో ఉత్తమ నాయకుడు

రాని చూచినప్పుడే కొందరు మంచిపని చెయ్యగలుగుతారు. రాని చూడడం అందరికీ లేకపోదు. ఏమైనా శిశువువలె నడవగలవాడే ఉత్తమ

నాయకుడు. పైకి అందరిమీదా ఆధారపడి ఉన్నట్లు కనిపించినా కనిపిస్తే గృహరాజ్యాన్ని పాలించే ప్రభుత్వం వా బుద్ధికి తోచినంతవరకు నాయకత్వం వీలగుచేతం కావడానికి ఇదే మార్గ మనిపిస్తుంది.

సమస్తమైనా మమ్మల వాంఛ ఏ కొంచెం పొరపాటునా ఉన్నదైనా అనుకుని ప్రతి అందరినీ నాశనం చేస్తుంది.

యథార్థ గురుత్వం

మరే బోధకుడు జ్ఞానాన్ని అందించే పరిగణన

దైవమే యథార్థ గురువు. దోకంలో గురువులు ఆ దైవం ఉపదేశానుమత కంటించే పరిగణన. పరిగణన ఎంత వ్యర్థమయితే ఉపదేశం అంత వ్యర్థంగా అందుతుంది. అందుకేనే తమ్ములను తగవవచ్చున చేసుకున్న మహానుభావులు కార్యకర్తలంతా వాళ్ళకంటే ప్రపంచాని కెక్కువ పేరు చేస్తారు. వంశార్థంగా పరిశ్రమచేత ఒకవ్యక్తి పెద్ద దోరణ పటాంకం అని ఎక్కువ పొలిస్తారు. పారిశ్రామిక మార్గాల్లో నుండే కత్తి అనిపిస్తుంది.

బోధకుని వ్యక్తిత్వం

జంగలందులో ఒక ప్రియమైన 'బోధకుని వ్యక్తిగత చరిత్రను మన మెందుకు చూడాలి? ఆయన చెప్పేలాన్ని పరిగణించి స్వీకరిస్తే దాని గదా?' అని ఎప్పుడు అడిగాడు. అది ఎంత మాత్రమూ చాలదు నాకు

గడకమో, రహయన కాత్తమో. మరి ఏదైనా చోటిక కాత్తమో చెప్పవలసి వచ్చే బోరకును ఎటువంటివాడైనా వరదాలేదు. అయిన ఆయా కాస్తాగిలు నాకు చెప్పగలను. ఈ చోటికాత్త విజ్ఞానానికి కావలసింది మేదాకత్తి. అర్ధాదీవృద్ధి ఏ కొంచెమూ లేకపోయినా మేదానిం నమ్మద్దిగా ఉంటే చాలు. ఆ కాస్తాగిలు చెప్పగలుగుతారు. కాని కలుషితమైన లభ్యలో లభ్యాత్మిక కోటి లేకమూత్రంగా నైనా తోచదుకాబట్టి అట్టివాడు లభ్యాత్మిక విజ్ఞానాన్ని చెప్పగలగడం అసంభవం. ఆ తీపును మనకేం చెప్ప గలదు? అతనికి ఏమీ తెలియదు. అర్ధ్యాత్మిక నత్యం పాపిశ్రవణే!

మతబోధకుని విషయంలో అయిన ఎట్టవడన్నదే ముండు మనం గమనించాలి. అయిన పనికిర మాత్రునే అవుతున్నందువల్ల తర్వాతే అయిన చూడని విలువ సంగతి వస్తుంది. అయినలోనే అర్ధ్యాత్మిక శక్తి లేనప్పుడు మనకిం అందించగలుగుతారు? ఉపాహారము ఉష్ణప్రసారక యంత్రం ఉష్ణకరంగాంతో నిర్భరమై ఉంటే మేది నివ్వగలుగుతుంది. లేక పోతే తప్పలేదుగదా! మతబోధకుని విషయంలో కూడా ఈవిధంగానే అయిన మనస్సు అర్ధ్యాత్మిక శక్తితో నిర్భరమై ఉంటుంది. అప్పుడే క్రమ్యని మనస్సుకు ఆ శక్తి నివ్వగలుగుతారు. మఱిలోని మేదాకత్తిని ఉన్నదింపడం మూత్రమేతాక మన అర్ధ్యాత్మిక శక్తిని ప్రచారం చెయ్యవలసిన అవసరమున్నది. గురువుతో మంచి ఒకానొక శక్తి విజయంగా చెలువది క్రమ్యనిలో చేరి అదీవృద్ధి పొందుతుంది. అందుచేత మత బోధకుడు పనికిమల్లైతే ఉండి దీరాలి.

అర్ధ్యాత్మికమైన ప్రపంచాలు. ఏంకో తార్కికంగా చర్చచెప్పే మరదాత్మకు చర్చలు మన మెన్నో వింటాము ఇంకొక పెళ్లి అన్నిటిని మరిచిపోతాము. ఒక్కొక్కప్పుడు వరకాతి వరకమైన భాషలో ఒకటి కంటే మరలలు వివరం తరువ్వుతుంది. అవి మన తీవ్రతలో ప్రవేశించి మనలో ఏకమైపోయి కాళ్ళకత్తివైన ఫలితాలు పొదిస్తాయి. అదేమ చూడలో

తన అర్హతకు సంబంధించి విశేషించగల వ్యక్తి మూలము కల్గి ఉంటుంది. కాని ఆ అర్హతకు మాత్రమే దృష్టి పెట్టేది కావాలి, దోరమో ఇద్ది పుచ్చుకోవాలి అంటూ ఉన్నాయి. దోరమును ఇస్తాను. ఇచ్చుకు స్వీకరిస్తాను. దోరముని దగ్గర ఇచ్చేందుకు ఉంటే ఇచ్చుకు స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండేనే దోరమే అవుతుంది.

బోధకుని కర్తవ్యం

1. విద్య — మానవునిలో పూర్వమే ఉన్న సమగ్రతను అభివృద్ధి.
2. మతము — మానవునిలో పూర్వమే ఉన్న దైవత్వానికి అభివృద్ధి.

అందుచేత రెంటి విషయంలోనూ దోరముని చెప్పుకోవాలి. అవగాహన తొలగించుటే. బే నెల్లప్పుడూ అంటూ ఉండేవిట్లు 'బద్ధుల పనిచెయ్యి' అంటూ సరిపోతుంది. అంటే మనం చెప్పుకోవాలి దారి వాగుచెయ్యడం తగినందుకే మిగిలినది చెప్తాను.

వ్యతిరేక కారణాలు మానవుణ్ణి బలహీనం చేస్తున్నాయి

వ్యతిరేక కారణాలు మానవుణ్ణి బలహీనం చేస్తున్నాయి. కొంతమంది వ్యతిరేకతలు అనుభవించి చదవమనీ, వ్రాయమనీ ఎప్పుడూ చెప్పిస్తూ 'ఇలా అయితే నీకు బాగుండు దాను. వద్దే వేరవును పోతున్నావు. చదవా' అంటూ తిట్లు ఉంటాయి. ఎవరి కౌశల్యం అలాగే తమకౌశల్యం ఉంటుంది. అలాంటి వాళ్ళను మీరు చూడలేదా? ప్రేమతో పోరాడించి మంచి మార్పులు తెప్పిస్తారేమోనో పట్టించుకోవడం అవసరమే. దోరంలో పట్టించుకోవడం విషయంలో విజయవంతమవుతున్నామని చెప్పిస్తారు.

విషయంలోనూ అదే విజయముంది. ప్రణామ మన్ననలు అందిస్తే వాళ్ళంతట వాళ్ళే పెరిగి తమ కాళ్ళమీద కామ విరాజిత గుడుగులాడు. దాని సాకశ్యకాల్లో, కవిత్వంలో, కళలో అన్నింటాలోనూ ప్రజల ఊహలలో వేతలలో కనిపించే నోషాలు చూపించడం కామ మనం చెయ్యవలసింది. వాటిని క్రమక్రమంగా వాళ్ళ మనోభావ దాగ తెయ్యకూ చూడం చూపించాలి. దోషోద్ధారణం చూపవలసి వ్యాధిమూర్తి గామ పదస్తుంది. మన మెందుకూ పనికిరాని వాళ్ళని భావించిన వ్యక్తుల విషయంలో గూడా శ్రీరామకృష్ణులెంతగానో ప్రోత్సహించి వాళ్ళు తీరికానే మార్చిపేసిన సంగతి మన కందరికీ తెలుసు. అయితే దోషా పక్షం అయినా తెల్లించి ఆ మార్గం వాళ్ళలో లభ్యం !

జీవితం విజయం విజయవంతం కావాలంటే...

మనస్సునూ, హృదయాన్నీ

దీన్నలావర్య పూరితం చెయ్యి !

కందరాం ద్వారా అవిష్కృతమైన కత్తిని కన్న అంటారు. కాని అలాగన లేదే ఏ కన్నా జతగమి. అందులేక మనస్సును ఉన్నత భావంతో, మహాత్మ్యభావంతో వింపు. పాటినే పర్యకాం వ్యావస్థలో నీ సమక్షంలో ఉంచుకో. అప్పుడు వీవు మహా కార్యాల చేస్తావు.

అందరూ అలాకావ్వి చూడగలరు. నేలమీదప్రాకే శుభగుహా మాస్తుంది. కాని ఆ ఆకాశం ఎంత మాయలో ఉన్నది ! అలాగే మన అదర్శం కూడా. చాలా మాయలో ఉన్నదాని విజయ అయినా జరి

కూడదు. ఏదో ఒక దావంకో ఉన్నట్టుదే పోగలిగినవాడే వెలుగును చూస్తాడు. అది కొంచెం ఇది కొంచెం కమ్మ. చివరవాళ్ళు ఎన్నడూ దేన్నీ పొందించలేదు. కొంచెం పేళ్ళు సవాలు కదిలి ఉద్విగ్నమైతే కావచ్చు అంతటితో అంతయిపోతుంది.

ఒక దావాన్ని రీసుకో. అదే నీ జీవితంగా దేసుకో. దాన్నే ఆపించు. దాన్నే కలుపు గను, దానిమీదనే బ్రతుకు. మనస్సు, కంఠదాలు, పదాలు శరీరంతో వ్యత్యాసాలు ఆ దావంతోనే విడిచిపోవాలి. మరొక దావాని: హామికగూడదు. స్వీకరించిన దావాన్ని ఉన్న ననుస్తూ విడిచి పెట్టకూడదు. జీవిత విశేషాలూ కదలే చూడకం. ఆహ్వానికొస్తున్న పాపించిన మహానుభావు లందరూ ఇలాగే తమూ కల్యాణులు. తక్కిన దావు కలుపు చెప్పే మంత్రాలు

విజయం దొందవలెనంటే దృఢమైన సంకల్పమూ, అర్హమైన మైన దీక్ష ఉండాలి. దీక్షింపి అయిన వ్యక్తి 'నేను నమూద్రాన్ని ఆపాకనం పడతాను. నా ఇచ్చుకో వర్తకాలు కూలిపోతాయి.' అని చెప్పగలడు, చెయ్య గలడు. అటువంటి ఉత్సాహంతో అంత దృఢమైన సంకల్పంతో కష్టపడి పనిచేస్తే లక్ష్యం పిడిస్తుంది.

వీరరాజనాయు దాదర్శన కావాలి

వీరరాజనాయుని కింది వీ దాదర్శనం కావాలి. దామనంను వాణ్ణానిస్తే అదిను నమూద్రాన్ని ఎలా అంకించావో గమనించు. జీవితాన్ని, మృత్యువునూ అతడు రెక్కే చెయ్యలేదు. వచ్చేంద్రియాలనూ స్వార్థనం చేసుకుని అచ్యుతమైన ప్రతిభతో వ్యవహరించాడు. నీ జీవితాన్ని నీవు ఎటువంటి వ్యక్తిగత పేరాయనమైన చరమోద్యమంపై నిర్మించుకోవాలి. ఆ పేరు ద్వారానే జీవితంతో తక్కిన ఆదర్శాలన్నీ క్రమంగా ఆవిష్కృతం పెరుతాయి. గురువునకు వర్తకమైనా విధేయత కావడం, బ్రహ్మచర్యాన్ని

దీక్షతో పాఠించడం - ఇదే విజయవానికి కీలకం! మామమంతు యోగవంక
వేదాధర్మ దీక్ష వహిస్తూనే మహాకవంక వర్మ ప్రపంచాన్ని విమోక్షార్థ
రక్షణం చేసే మహా దైర్యపాహులు చూపించారు. శ్రీరామచంద్ర సేవను
రక్షించిరి - విక్రాంతి కంఠకూ వ్యేషమైన బ్రహ్మత్వ శివత్వ నిర్దిరో
పాలు - దేన్నీ రక్క, చెయ్యలేదు. కామాక్షా విర్యహామి అతని కీచర
ప్రకృతి: అంతటి హృదయ భూకంఠమైన తక్కి మనసు కావాలి.

ప్రయత్నించు ! ప్రయత్నిస్తే లభిస్తుంది

ఒక సోమరి పిలిచిన దుడ రచ్చామాయ, ఒక ఇంటి గుమ్మంలో
కూర్చుని ఉన్న మువలామనను చూచి చూసా గ్రామినికి తాని చూడని
అవగాహన, ఆ మువలామన నమోదానం చెప్పలేదు. ఈ సోమరి మళ్ళీ
మళ్ళీ అడిగాడు. అప్పటికి అమవ చూద్దాడేమి. దివలి విడుగుచ్చి
వెళ్ళిపోవాలని కదంబోయా ఉంకగా మువలామన లేచి 'నువ్వడిగిన గ్రామం
ఇటు ఒక మైలులోనే ఉన్నది' అన్నాడు. 'ఏమిమ్మా: అంతాకడినుండి
అన్నిసార్లదీని చెప్పలేదేం?' అన్నాడు సోమరి. 'అప్పుడు నీవు కడిలే
బట్టే కదింపలేదు. వెళ్ళారన్న ఆమెల్లా ఉన్నట్లే లేదు. ఇప్పుడు నీవు
కడిలావు. నీలో ఆమెల్లా కదిపిపోయి. వమోదానం పొందే యోగ్యత
కలిగింది. అందుచేత చెప్పాను' అన్నాడు మువలామన.

ఈ కథ త్వాఒక ముందుకోగలవా: ఆచరణ కుషలమైన దులిగిన
పన్నీ అనుమిస్తాను.

అపవిత్ర కృత్తమిస్తో నాం మే జనా: వయ్యపావనే

నేహం నిత్యానిముత్యానం యోగజేమం వహి వ్యూహమే ||

(గీత - 9-22)

'అపవిత్ర నివృత్తంతో వస్తే వయ్యకుని నా ఉపావనే చేసేవానికి
కావలసినవిన్నీ వేలే ఇస్తాను.'

బ్రహ్మ చూచుట జ్ఞానానికి తెచ్చుకో: 'అదుగు - అదిగి' అవ్యయము తుంది. ప్రయత్నించు, ప్రయత్నిస్తే లభిస్తుంది. తలుపు తట్టు - తట్టే తలుపులు తెరుచుకుంటాయి' ఈ మాటలు డిరిజే అప్పిలి కాపు. ఎత్తు వెత్తు నరచు నక్కం:

నీవు విజంగా కోరితే నీకు లభించనిదేమైనా ఉన్నదా: ఉపదేశ పాఠ్యం కాదు; తీవ్ర వాంఛనే నీ శరీరాన్ని సృష్టించింది. లో నున్న వెలుగే ఆ శరీరానికి శక్తివే కన్నాట పోలింది. ఆ వెలుగు కేకపోతే నీకు కళ్లందేవికావు. శక్తివే శ్రవణేంద్రియాన్ని నిర్మించింది. విషయం ముందున్నది. దాన్ని గ్రహించే విషయవి అంటే ఇంద్రియాన్ని తర్వాత నిర్మించుకున్నావు.

అదుగు ! అదిగితే భక్త్యలుచుతుంది

విజయకాని వాంఛకూ, వాంఛకూ ఉన్న రేదం నీవు గ్రహించాది.

ఒక శిష్యుడు గురువును సమీపించి 'స్వామీ! నాకు తర్వాతదేకం లేదుంటి' అని అడిగాడు. గురు వా యువకుణ్ణి చూచిగూడా ఏమీ మాట్లాడలేదు, దివసస్థ్య నవ్వి డిశుకున్నాడు. ఆ యువకుడు లోజానవ్వి అలాగే అదుగునూ ఉండేవాడు. కానీ ఆ యువకుని? కావంపించేమిటో అతనికంటే గురువులే ఎక్కువ తెలుసు. ఒక లోజాన మంచి ఎంతదేక లయువకుణ్ణి తనకో రమ్మని ఒక నిద్రకి తీసుకువెళ్ళి అందులో మునగ మన్నాడు గురువు. యువకుడు ముచిగాడు. గురు నరచి వెంటనే నదిలో? వెళ్ళి అతన్నలా పీళ్ళల్లోనే ముంచి ఉంచాడు. ఒక క్షణం గిణిగిలాటాక వరలిపెట్టాడు. 'పీళ్ళల్లో ముచిగి ఉన్నప్పుడు నీకేం కాలాపయించింది? అని అడిగాడు గురువు. 'కొంచెం డిరిజే' అని జవాబు చెప్పాడు శిష్యుడు 'అది అనవరమైనంత తీవ్రంగా త త్వం కావాలా' వీరు: అంత తీవ్రం ఉంటే క్షణంలో లభిస్తాను దైవం' అన్నాడు గురువు. ఆ శిష్యుడు ఆ తీవ్ర

వాంఛ, సిద్ధించకపోతే బ్రతకలేమన్న తప-తపా .. అది కలిగేవరకూ నీకు మతమూ లేదు, తత్త్వమూ లేదు. శ్రేయరూపానా, పుస్తకానా, తెలివి లేదనా ఎన్నింటితో ఎంత తంటాలు వట్టా నీకు తత్త్వమదూరి కలగనే కలగదు.

బుద్ధుని వలె వేదవచనం

బుద్ధుడ వపురావు

నీ నితమంబావకు వేదవ పొండులావా : అయితే నీవు సర్వాత్మక త్యాగి (ఏకత్యాగి) మోగ్గుడ వవుతున్నావన్నమాట. ఇతరులై వేదవ నీతో లేకపోతే నీ వెంత వేదమంతుడ వైనా ప్రయోజనం లేదు. ఎందు మోతునని అలాగే ఉంటావు.

మహాప్రవక్తల కత్తి ఎక్కడ ఉన్నదో దరిత్ర చదివి తెలుసు బున్నావా నీవు : ఎక్కడఉన్న వా కత్తి : బుద్ధిదోనా : వాళ్ళల్లో ఎవరైనా నిరత త్యాగిని గూర్చిగాని, తక్కువై కిక్కుంటో ఉపయోగకరాలు చేసి క్లిష్ట విషయాలను గూర్చిగాని ఉద్ధరించలేమైనా వ్రాశారా : ఒక్కటా వ్రాయ లేదు. మహా చెప్పితే తెలుసు మూడు చూటలు చెప్పారు. క్రీస్తువని వేదవ చదు, నీవు క్రీస్తు పథశావు. బుద్ధుని వలె ఆవేదవచనం, నీవు బుద్ధుడ వవురావు. అవల ఉపకరం, నిలం, తేవకత్తి వస్తువునూ వేదవే : అది లేనప్పుడు ఎంత రీకత్తి ఉన్నా దైనాన్ని పడుపించలేవు. బుద్ధి కిదింటే కత్తి లేని అపయోజనంబది. వేదవ ఉన్నప్పుడే అది కదిలి ఏమైనా చని వెయ్యడానికి ఉపయోగిస్తాము. సర్వ ప్రపంచమూ ఇలాగే ఉన్నది. ఈ విషయం నీవు మరిచిపోకూడదు. దీ న్నెల్లప్పుడూ జ్ఞాపకం పెట్టుకోవారి

జాలి వలని తీవ్ర వేదనతోనే

చాల్కికి నోట కవిత్వం వచ్చింది

ఒక రోజున చాల్కికి మహర్షి గంగాస్నానానికి వెళ్తున్నాడు. దారిలో ఆయన క్రొవ రంపతులు అవ్యోన్య ప్రేమతో, పరస్పర ముంఠానానాకో ఒకదానిచెట్లా ఒకరి రితుగురూ కేళి పరవసరై ఉండవలసి చూచాడు. ఆయన కా దృశ్య మెంతో సంతోషాన్ని కలిగించింది. అంతలో ఒక దాట మెక్కడనుంచో చూచుకువచ్చి మగ వడివి చంపింది. అది వదిపోతూ ఉంటే సహారక వియోగాన్ని దరించలేక దాని ప్రేమని అరిమటించుకోని ప్రేమని కనేయం చుట్టూ ఒరుగుతూ కోలాచిలమై ఆశ్రయించింది. ఆ దుఃఖాన్ని చూచి దరించలేకపోయాడు కవి. ఇటులిపో చూడగానే వేడిగాడు కవినించాడు. 'ఒక రోజుగొప్పకా! నీ కీ మాత్రం తొలి ఎంచుకు లేకపోయింది నీ సూరక మాత్రం ప్రేమనుచూచి అయినా ఊహారేక పోయిందే'

మా నిహిత ప్రతిష్ఠాం త్వ మగమః కాళ్ళటః వహః

యత్క్రొవ దుఃఖా దేవ మవధిః కామ మోహకమి

(రామా - ౧౦)

అన్నాడు చాల్కికి. ఆ మాటలు అంటూనే 'ఏమి లేదీ నే నేమంటున్నాను? ఇదివరకెన్నడూ నే నీలా చూడలేదే' అని అభ్యర్థించాడు. అప్పు వెక్కవనుంచో 'జయనవతు. కవిత్వమంటే ఇదే! నీ ముఖంలో నుంచి వెలువడుతోంది. వెళ్ళకేయమ్మకై రామజీవిరాన్ని కావ్యంగా వ్రాయు' అంటూ ఒక గొంతు వినిపించింది. కవిశానిర్భావం ఈ విధంగా జరిగింది. ప్రేమ క్లౌకం అనికని చాల్కికి జాలిగుంటిలోనుండి వెలువడింది. ఆ రోజుకే ఆయన రామ జీవిత కథను రాచూచాడు. 'నేను' అయ్యత్తను కావ్యంగా వ్రాశాడు.

సక్రమ దృక్పథం

నిజరేపే మమంబ్ధీ విష్ణుర్ధ్వే జయగురామ. వీరమూలసంకృతే జయగురామ. భగవంతుడు నీ కోసం, నా కోసం గోరిలోనికి మనం చేసే దాన దర్శనపల్లా: లక్ష్యమైన పెద్దతం, సారథులకు కర్తవ్యతం మొదలైన పనులవల్లా తన్ను ఉద్ధరించమని ప్రారేయభవతం లేదు. నీవు పనిచెయ్యడానికి అవకాశం కలిగిస్తున్నా చెంతే: ఈ ప్రపంచ మనే వ్యామూలకాంతో, అమనకోసం కాక నీ క్షేమం కోసమే, నీ కంక్షలందు పరిశ్రమ కలిగేందుకు అవకాశ మిస్తున్నాడు. నీ మాయం లేకపోయినంత జూర్రావ ఒక వీరులునా దామను. ఉన్నంతవని వాచించడం మహాపదారం.

అయిన కోసం కాక అయిన కింగమంబై పనిచేసే అవకాశం లభించినందువల్ల మనం దయ్యం: మాయమన్న మదాన్నే మనసులో నుంచి తుడిచి పెట్టాలి. నీవు నర్వ అగన్నేత అయిన భగవంతుడును మాయం చేస్తావా: అర్థంచేసిచూడ కేవలం దురహంకారం:

భగవదాదేశం మన కవకాశం లభించింది. ఈ ఉపాత్త దృక్పథంతో భగవద్రావమైన నిర్వాన్ని సేవించడానికి పూనుకోవాలి. అప్పుడు నీవు విశ్వంగత్వం సిద్ధిస్తుంది. ఇది నీ విధి. ఇది సక్రమమైన దృక్పథం. కర్మమొగ సిద్ధాంతకహస్య విధి.

నిర్వాన్తర కేవలమే మమ సుఖాన్ని పొందుతాడు

నిర్వాన్తరే మమమంతమం. జానివతి అవయ్యంబునంబూ, మనీ అకామి తే కనీసం తమకంటె తన్నువ వాడమనంబూ, వాళ్ళా క్షిప్రా పక్షేతి ఏ కాంచెమో లభిస్తుంది నిర్వాన్తరే. దొరికెద విష్ణులవల్ల వాటి విజమైన ముఖమంతమం.

మన మందరమూ దిచ్చగాళ్ళమే! ఏం చేసినా మనకు ప్రతిఫలం రావాలి. లేదా మన మందరమూ వర్తకులం. జీవితంలో వర్తకులం, గుణగదాల్లో వర్తకులం, మతంలోనూ వర్తకులమే. అయ్యుమ్యో! చివరికి ప్రేమలోనూ వర్తకులమే.

వర్తకం చెయ్యడానికి పూనుకుంటే అందులో బిచ్చకం, ఉచ్చు కోవకం, అయ్యకం, కొనకం ఉంటాయి. ఈ క్రయ విక్రమాల కొన్ని నియమాల ప్రకారం అమగుతాయి. చెడ్డకోతాయా, మందరికోతాయా ఉంటా ఉంటాయి. దరబ పెనుగుతాయా, చకిపోతాయా. ఎప్పుకో తెచ్చి తగులు తుందని హెచ్చరికగా ఉండక రమ్మడు. ఇది ఒక విధంగా అద్దంలో చూడుకోవడం వంటిది. అందులో నీ ముఖమే కనిపిస్తుంది. నీవు ముఖం దిగిండు. అక్కడా దిగింపు ఉంటుంది. వచ్చు. అద్దమూ వచ్చుతుంది. క్రయ విక్రమాయా, దానా దానాయా ఇలాగే ఉంటాయి.

ఇందులో చతుర్ముఖ వల్లభవీపోతాను. ఎలాగో మన దుచ్చిన దాని పల్లకాదు, వస్తుండుని ఆకిందినానివల్ల. మన ప్రేమకు ప్రతి ఫలంగా దుఃఖం రావడం ప్రేమించినందువల్ల కాదు, తిరిగి ప్రేమను ఆకిందినందువల్ల. ఆ అక లేకపోతే దుఃఖమే లేదు. కామమే నర్వ దుఃఖారహ మూలం. నీవు కోరింది రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. వచ్చినా రాకపోయినా కోరికలు దుఃఖాన్నే రెస్తాయి.

నాటికి తొంరైమంది పాదువులు భోగ భాగ్యాలన్నీ నివరి నన్నొకసురై నప్పటికీ చిట్ట చివరకు కీర్తి కామంకో ఉద్భవోరాదు. 'మహా మనీషుం తుని దౌర్వర్యం! అహో యశస్వన ఎంతటి 'మోహం' చరవ లేదా మహా కవి వాణ్యున్ని!

'ఎని సునికోనమే జేస్తా' ము చెప్పకం చాలా కేళిక. కాని అంత నిష్కామంగా కర్మావరణ చెయ్యడం చాలా కష్టం. అటువంటి నిష్కామ కర్మమివే ఉంటే ఆ మహాదురాధుణ్ణి చూచి రావడానికి వేంటిద

చేతులూ మోకాళ్ళూ అన్ని బంతులలా వడివి బలమై మైళ్ళయినా నేళ్ళి వస్తూను ఎంతటివాని కయినా ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఉంటుంది. క్రవ్యం కాకపోతే అధిరాళం అధిరాళం కాకపోతే రాజం. అదీ కాకపోతే మరొకటి. ఎలాగో ఎక్కడో ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఉంటే తీసుకుంది.

ఇదిగో ఈ విధంగా ఒక ప్రయోజనం కొరకు ఒని చేసినంత వల్లనే దుఃఖం వస్తుంది. స్వాతంత్ర్య ప్రభుత్వంపై విచారితో పునం విమర్శించి ముప్పుకామో ఆ పనివల్లనే విస్ఫోంగత్యమూ, విరళిత్యమూ సుఖమూ ఉందిస్తాయి.

నిస్వార్థ సేవకుడే ఉత్తమసేవ చేస్తాడు

'ప్రయోజన సుపరిత్యక్త స మంహాసి ప్రవర్తతే' ప్రేరకమైన ప్రయోజనం లేకుండా మూర్ఖులు కూడా ఏ పని చెయ్యరు. ఎప్పుడూ ఏ పని నిష్ప్రయోజనంగా చెప్పులేకని చాలామంది చెప్పారు. అలా చెప్పే వాళ్ళు చుక చూళ్ళు ప్రధానంహా జరిగిన పనులు శఫలమైనవి విస్వార్థ కార్యనిరవహితులూ ఉంటారు.

దశమూ, కీర్తి మొదలైన ప్రయోజనాలు వేరనీ కోరకుండా కర్మాచరణ చేసినానే ఉత్తమంగా చేస్తాడు. అలా చెయ్యగలిగినవాడు అరకు బుద్ధివే అవుతాడు. అతనిలోంచి ప్రపంచాన్ని మార్చేసే శ్రీమాత కీ ఉద్భవిస్తుంది. కర్మమీగ వరహాశమాని అతడే ప్రదితి.

ప్రవర్తంతో బుద్ధి చొక్కడే ఇలా అన్నాడు. "దగవంతుడన్నీ గూర్చి ఎవరినీ లేదు చేస్తావా నా కక్కవలేదు అత్యనుగూర్చి వివిధ పిత్రాంతా నా పర్చించి ప్రయోజన మేమిటో మంది చెబు, మంచిగా ఉండు. ఇదే నీకు ప్రియతమైత్యా విన్నవించి. ఉన్న వరహాల్లాన్ని చేసుకుంది." ఆ చరాచరాపుడు తన జీవిత మూల్రతో ఏ వ్యక్తిగత

ప్రమాణవాల్మీకి అపేక్షించకుండా పంచరించాడు. ఆయన కంటి ఎక్కువ
దని చేపనూ శివుడూ అంతటి భగవంతుని అందుకున్న వ్యక్తి చరిత్రలో
మనదైనా కనిపిస్తారేమో చూపించండి.

శ్రీరథ ప్రమాణం ఏ కొంచెంనూ లేని ఆదర్శ కర్మయోగి
ఆయన. అంతటి మహాత్ముడు మరెవ్వరూ పుట్టలేదని చూసిన బారి
చరిత్ర నిరూపిస్తోంది. ఆయనలో ఉన్న నితర మేధా విశాల హృదయాల
వ్యక్తులన్నీ గమనించి అంతటి అత్యుత్తమ మరెవరినైనా ఆవిష్కృత
మైందేమో పోల్చి చూడండి.

అలాగేలాని మూర్ఖుడు సమద్రంలోని జలాన్ని పక్షం పురిపించ
డానికి తీసుకుంటున్నాడు. తీసుకోవడానికి, ఇవ్వడానికి ఉద్దిష్టమైన యంత్రా
నిని నీవు. ఇవ్వడంకోసం తీసుకో. అందుచేత ఏ ప్రతి పలాన్నీ రోవకు.
కాని నువ్వు ఇచ్చివ్వడానికి నీకు వస్తూ ఉంటుంది. గదిలో గదిని ఎంత
వేగంగా వినియోగిస్తే అంత వేగంగా ఇయ్యే గది రోవరికి వస్తుంది.
తలుపులన్నీ వేసేస్తే రోవ బున్నదే ఉంటుందిగాని ఇయ్యరికి రోవరికి
రాదు! ఆ ఉన్నది కూడా కలుషితమై విషమయ్యే ముఖ్యమిది. నదులు
తమ్ము తాము ఓడుతున్న సమద్రానికి జలాన్ని నికంఠకమా ఇస్తున్నాయి,
వెంట వెంటనే నిండుతున్నాయి. సమద్ర నిర్గుణుని నిర్బోధిస్తే వారిని
మృత్యువు వెంటనే గ్రహిస్తుంది.

నిస్వార్థ సేవకునే విజయాన్ని పొందుతాడు

సూర్యులకూ జీవకోటికీ స్వేచ్ఛగా చేసే సేవవల్లనే విప్లవం
పెట్టింది.

స్వేచ్ఛతోనూ, ప్రేమతోనూ పనిచేసేవాడు సతీశాచల అక్క
చెయ్యడు. ఇది రెండూలేని బానిసకు కొరకాల్సినట్లు తగలచి సేవకుడికి

జీతం ఉంటుంది. జీవితంలో ఎక్కడ చూచినా ఇంతే : ఉదాహరణకు సామాజిక జీవితంలో చూడండి. ఐహంగ వల్లలో వ క్లంకు అప్పు రచ్చకు రచ్చులు, గుమగుమ, కేకలూ ఉంటూ ఉంటాయి. అదేవి లేకుండా వాళ్ళను ఏకాంతంలో ఉంచితే వాళ్ళు చచ్చిపోతారు అని వాళ్ళ కవచం. రామరై సవి చెయ్యడంలో ఉన్న ఇబ్బంది ఇది. అటువంటి పరిస్థితులలో ఏదో ఒక ప్రకటనాన్ని కోరడం వ్యవహరమవుతుంది.

ద్రవిడ వ్యూహాలైన ప్రతి మనవుడూ అన్యరైసెన వట్టకలా, నిజా యిది కలిగి ఉంటుంది. అదే అతిని జీవితం విజయవంతం కావడానికి హేతువులు. అతడు పూర్తిగా విస్వార్థవదుడు కాకపోవచ్చు, కానీ రథధరి ముఖ్యమైనది. అతడే విస్వార్థవదుడైతే బద్ధుని వలె, క్రీస్తు వలె మహావిజయాన్నే పొందేవాడు. విస్వార్థవరత్నంలోని కారతహ్యన్నిదిద్దే విజయంలో కారతమ్యం ఉంటుంది.

అసలైన విజయానికి, విజయైన మరొకటి కేరమిని. ప్రతివలాసేక లేకుండా పూర్తిగా విస్వార్థవదుడై కృషి చేసేవాడి సంగ్రహ విజయాన్ని పొందుతాడు. ఇది పైకి విజయంగా కనిపించవచ్చు. జీవితంలో స్వార్థంలేని మనిషిని అందరూ సోదగించడం. అన్యాయం చెయ్యడం మనం చూడడం లేదా విజయే, అలాగే కనిపిస్తోంది. 'క్రీస్తు విస్వార్థవదుడు, అయినా అయినను నిద్రవలేకపోయా' ఇదీ విజయే, కానీ అయిన విస్వార్థవరత్నమే అయిన మహా విజయానికి మూల మన్న సంగతి కూడా మనకు తెలుసు. యెవరై విజయాన్ని పొంది ఈ పూజకూ ఆ మహామౌనము కోల్పోయి జరుగుతు మనంపై వాళ్ళ జీవితం వాళ్ళదేమైనా ఉన్నాడు.

అహంభావాన్ని పరిత్యజించు

మోగిపై కృషి చేసేటప్పుడు 'నే నిది చేస్తున్నాను, అది చేస్తున్నాను' అన్న వ్యూహమే ఉండదు. పాశ్చాత్యులు దీన్ని అర్థంచేసు

కోరు. 'నే నన్ను వ్యూతి లేకపోలే, అహంబావం యుక్తమైతే మానవునిలా
వని చెప్పుకొందని నాకు అనుకున్నాను కాని ఒకడు ఏకాగ్రతతో నని
చేచేటప్పుడు తన్ను కాను మగిచి పూర్తిగా పనితో విడుదలమయితే
అప్పుడు అరిగే పని ఎంతో ఉత్తమంగా ఉంటుంది. ఈ విషయం అందరి
జీవితంలోనూ అనుభవాలతో వచ్చే ఉంటుంది.

మన చెన్నోరులు - ఆహారం జీర్ణం చేసుకోవడం మొద
లైనవి - మనకు తెలియకుండానే చేస్తాము. తెలిసి మనన్నో చేస్తూ
ఉంటాము. కొన్ని కొన్ని సమయాలలో అహం ప్రత్యయం ఏ కొంచెం లోన
నమూరిలో విడుదలమై చేస్తాము.

అహంబావం దొడ్డిగాలేక చిత్రలేఖనంలో సంపూర్ణంగా విడుదల
మైన చిత్రలేఖనం అత్యుత్తమ చిత్రం అని నిర్ణయిస్తారు. దొడ్డిగావ్వడంలో
దైవంతో ఏకమైన వ్యక్తి కానం లేదని ఏకాగ్రతలో విడుదలమై చేస్తారు.
ఏ వ్యక్తిగత ప్రయోజనాన్ని అత కాంక్షించడు. అట్టి కార్యాచరణం
ప్రపంచానికి మేలే చేస్తుంది, కీ చెప్పడం జరగదు. సర్వకార్యంనూ ఇలాగే
అచరించాలని గీత దోషిస్తోంది.

దుర్భేద్యమైన గోదలు కట్టి అహంబావం మన్నించింది
చేస్తోంది, దానికి లొంగిపోయినందువల్ల ఇది చేస్తున్నాను, అదిచేస్తున్నాను
అనుకుంటూ ఎంతసేపూ ప్రతివని మన ప్రతాపంగానే దావిస్తూ ఉంటాము.
ఈ నీరమైన అహంన్ని విమోచించుకోవాలి. మనలో ఉన్న ఈ ప్రకృతి
శక్తిని చంపివేయాలి. 'నేను బాదు నీవు' అని చెప్పి ప్రకృతిని
దైవమే సర్వంగా భావించి జీవించాలి. అహంకార విమోచనమైన జగత్తును
విమోచిస్తేనే గాని జగదత్పాప్రమాణ్యంలో అడుగు పెట్టలేము.

మనకు కాంతంగా జీవిస్తూ నమస్తాన్నీ ప్రేమిస్తూ వ్యక్తిత్వాన్ని
ఉపసంహరించుకునే మహాత్ములలోనే శక్తి ఉంటుంది. వాళ్ళ కహంకార

మనుకూల బంధువు. భగవత్కార్య విశ్వహితము పొందవలె యును ననుచు నాడు రమ్మలు. అట్టివారే క్రీస్తునా, బుద్ధునా అవుతారు.

మూర్తిలలింగునివలె రమ్మమే నాకు నాకును వేరే వ్యక్తిత్వం లేదు.

భగవంతుడు గుహ్యతిగుహ్యంగా ఉన్నాడు. అయిన వేదిన వని ఈ స్వస్థి వర్షోత్సవమైనది. అందుచేత తన్ను తాను మనుగని వలదునున్నవాడు ఎక్కువగానూ లేస్తాడు. ఉత్తమంగానూ లేస్తాడు. నిస్పృహిని అయిస్తే పనులైనవికూడా నీ రవుతుంది.

అదృష్ట ముర్రం

వేదీగూర్చి అతుకక లేచిపోయి అన్నీ నాటకం అనే వస్తాయి. అదృష్టదేవత కనలాది కవల. తన్ను కోరిన వాళ్ళ నామ లెక్కచెయ్యదు. దనాదుడు దానినాది వెత్తిన అని ముచ్చటగా అడుస్తుంది. కీర్తి అంటే, వద్దన్న వాడికి వచ్చునీగా వస్తుంది. విపరీతదిలావలె ఎందుకు వచ్చిందిరా అనిపించే అంతగా వస్తుంది. దనాదుడు వాటిని లక్ష్యం చెయ్యని ప్రభువు లకు వస్తాయి. దానిన కెన్నడూ వీడి రాదు. ఎవని జీవితం అల్పమునా, తుద్యమునా అయిన ప్రాపంచిక విషయాలమీద ఆధారపడరో, ఎవకు వాటితో విమిత్తం లేకుండా బ్రతుకుతాడో వాడే ప్రభువు. ఒక ఒక అదర్శం కోసం జీవిండు. ఆ అదర్శం ద్వారా శక్తిమంతుడై అదే సమస్తమూ కావాలి. తదవ్యాధికి జీవితంలో తావుగాని వ్యపధిగాని ఉందనే భావము. అప్పుడు నీ కని పిచ్చిని వీరుతుంది.

సాధ్య సాధనాలు కెంటి ఎడలా

ఒకే రకమైన శ్రద్ధ చూపాలి

జీవితంలో వేరు వేరువులన్న మహావిషయాల్లో ఇకాకలి. అర్జునికి ఏ శ్రద్ధ చూపుతామో, దాన్ని పొందే మార్గానికి అదే శ్రద్ధ చూపాలి.

విజయవాడకి మర్య మిదే. పొన్న పొడవలు రెంటి యెడలా ఒకే క్రద్ద కలిగి ఉండాలి.

మన జీవితాల్లో ఉన్న పెద్ద తోప మిదీ. మన ఆదర్శం, మన జీవిత లక్ష్యం మన మనస్సుల్లో ఎంతో గొప్పదిగా వోచి, మనమిట్లు గొలుసుకొని నమ్మకానుబంధి రాన్ని అందుకునే మార్గంలో ఎట్లా నడుస్తున్నామో, ఎక్కడ ఆడుగు వేస్తున్నామో ఏమీ తెలియని పరిస్థితిలో పడేస్తుంది.

అయ్యెన్ని అందుకోలేక నే వయ్యం పొందడం ఎక్కడ తలపించినా సరిమర్యంగా అలొచించి చూస్తే ముడికి తొందలైపోయి పొడనన్ని గూర్చిన క్రద్ద తేడవకపటి సేతువని లేచుకుంది. తగినంత క్రద్ద చూపి పొడనం నమర్దమూ, శక్తిమంతమూ, విస్తృతమూ అయ్యేటట్లు చూచు కోవాలి. పొడనం మంచి దయలే సిద్ధి కాక తప్పదు. కారణమే కార్యాన్ని విస్తీర్ణం దన్నుపూచి మరిచిపోతాము. కార్యం దానంతటాది లాభేదు. కారణాలు సరి అయినవీ, నమగ్రమైనవీ, సమర్థమైనవీ అయినప్పుడే కార్య పేర్కడుతుంది. ఒకసారి అదర్శాన్ని ఏన్నుకుని మార్గాన్ని నిర్ణయించు కుంటే, అదర్శం ఉన్నచోటే ఉంటుందని మనకు విశ్వయంగా తెలుసును లాభి, మార్గం సక్రమమైనప్పుడు అదర్శాన్ని ఇంచుమించు మరిచి పోవచ్చు. కారణం ఉన్నప్పుడు కార్యాన్ని గూర్చిన ఇద్దరిచి ఏమంటుంటే అది వచ్చి తీసుకుంటుంది. కారణాన్ని గూర్చి మనం క్రద్దవహిస్తే కార్యం దాని సంగ తదే చూడుకుంటుంది. అక్కడిది కార్యం. మన మనసుంటే మార్గం కారణం. అందుచేత మార్గాన్ని గూర్చిన క్రద్ద వహించకపటి శ్రేష్టమైన జీవిత మర్యం.

పూజామందిరమే పమ వ్రమూ కాదు

రాని ఒక విషయం తెలుసుకోవాలి. గొప్ప గొప్ప మహిమలు ఇట్టి సైవంబాది కవేక మంటేగా లిచ్చారు. నా కృష్ణుడూ కీర్తి ప్రతిష్ఠా

నాకిందలేదు. కాని నాకు అనుమతములు నాకు దొరికినవి త్రోవవేసి వారిప్పుడు పీరియ్యవ అని పేరుకు ప్రాముఖ్య మున్న కలహిష్టా వచ్చారు. ప్రపంచ చరిత్రలో ఎక్కడదాచినా ఇదే కనిపిస్తుంది. శ్రీరామకృష్ణుని పేరుకు ప్రజల అంగీకరించివా, అంగీకరించకపోయినా నేనేమీ పట్టించుకోను. కాని అయిన దోరణునా, అయిన నందేశాన్ని, అయిన తీవ్రత చికిత్సనూ ప్రపంచ మంతటా వ్యాపించజేయడానికి నా ప్రాణాలు వారబోస్తాను. మనం నిర్మించే సంస్థ విషయంలో భూకా మండిచాన్ని గూర్చే నేను భయపడుతూంటాను. అందులో సహజంగా దోషంలేదు. కాని మనలోనే కొందరు దాన్నే సమస్తమూ అనుకుని వెనుకటి అజ్ఞానంలోనే పడి దానిని పట్టుబట్టి సర్వనాశనం చేస్తారేమో అని ఐంటిటూ ఉంటాను. నాకు ఈ పూర్వజన సమస్య విషయాల కెందుట ప్రాముఖ్యమైతే నాకు తెలుసు. ఆ పీరియ జీవో ఒక పని జావారి. నేరేపని రోదక ఈ గంటలు కొట్టడం మొదలై న దానిలో తమ కత్తిని వూరూ చేస్తూ ఉంటాడు.

మూఘానపు కాబోతు

ఒక రోజును సన్యాసి ఒకా అన్నాడు: 'ఇసుక ఏంకీ తెలియ తీస్తానంటే నమ్ముతాను. మెరుగితోడ్లో చెమ్మపెత్త గాయవకలుంటా దాని దంఠం లాగుతానంటే నమ్ముతాను. కాని మూఘానై చూచిస్తానంటే మాత్రం నమ్మను'.

సూర్యసిద్ధ మూఘాను

భారతదేశంలో ద్రెవరు అనున వైష్ణవులు దొడ్డిగా పరచించి పెన్సన్లు... మరొక ద్రెవక చక్కమైన శైవుల్లో ఉంటాకట్టు తనే తప్పని కం సూర్యసిద్ధ అన్నది. ఆ భద్రుడు కలరాదన విషయంలో మరమ రీపు ఉన్ననంపివల్ల ఇతర దేవతల పేరు వివేచించి పోతుంటేమోమని కంప

దెవులమా వెనుక గలదిగా కట్టమని తిరిగిపోవటం. ఆ గంధం మ్రోవలో ఎవరైనా ఇతర దేవతలపేరు అన్నారనిచూడ అతనికి చెప్పించేది కాదు. అత కంట దీప్తమై కివల క్రితావధానం ఉండే విధి కేవలంకు భేదంలేదని అతనికి భోగించాలని అతని ఇష్ట దైవమే మనం కేవలంగా వగం విస్తృతంగా కలిపించావటం. ఆ వసుదాయలో మంత్రాకర్తృమ హాసం వేస్తున్నాడు. ఆ దాగ విస్తృత ముక్కువై భజనగాతా వెళ్తేంది. వెళ్తే విస్తృత ఆ మగంకం అనుభవించేస్తామనగా అదే జరిగితే ఇంకేమైనా ఉన్నదా? తన కారాధన అంత వ్యక్తమై పోయే అంతకు అది చూచికో లేక ఆ గంధం తగంకుండా ఉండేందుకు ఆ వైపు ముక్కులో చేతి పెట్టావటం అత కంట మూర్ఛాగ్రహించు.

మూఢాదేశం పనికిరాదు

మూఢాదేశం రకరకాలుగా ఉంటుంది. ఈ ఆదేశంవల్ల కొంతమంది మధ్యం మంరికంటే మరకొందమి భుజ్జులు మంచి వంటాదు. జలం చుట్టది కొంకం మంచిదేస్తే క్రూరుం వచ్చేస్తుందని చెప్పించే మూఢులు ఉన్నాడు. ఈ రకరకాల్లో ఎంతో కష్టకలు మళ్ళీ పెళ్ళాడితే అన్ని ఆవధానా పోకామని అనుకునే వాని ఇష్టం తెలియమందో ఉన్నాడు. మూఢాదేశ మందే ఇవే:

నా చిన్నంటంలో నేనుకూడా కాయ పాడమ కిలువంటి ఆదేశం అనుకూలమని అనుకునే నాళ్ళు. పెళ్ళయిన తమనాత అది నర గాదని గ్రహించాడు.

అలాన్ని హాసగీర్తా తిరిగే మనిషి ఒక రున్నా కనుకోండి. అలాన్ని నమ్మకమంటూ ఉండదు. ఏ ప్రీ అతని దగ్గర మరకించాడు. ఇంక చిన్నాధి కయినా అతను మర్యాన్ని దేవించ కనుకోండి. అతని! మధ్య నేనుంటో మంచి కొత్తగా కనిపించు. మధ్యదేవకుల పోషాలు

అందుకే ఆయన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని అన్ని ప్రాంతాలను సందర్శించి, అక్కడి ప్రజల సమస్యలను తెలుసుకుని, వారి సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు ప్రయత్నించాడు. ఆయన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని అన్ని ప్రాంతాలను సందర్శించి, అక్కడి ప్రజల సమస్యలను తెలుసుకుని, వారి సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు ప్రయత్నించాడు.

మనకి తొందరమంది మరణశిక్షలు వచ్చినాయి. గిరివేలు
నానే ఉంటాడు. నేనా చోట జబ్బాలో వాడవునా అంటాడు. కొంత
మనిగించిపోతూనే ఈ మరణశిక్ష కూడా జరుగవచ్చునో తోగడే అని
పైవ్వులు అంటున్నాయి. వీరి తరతాల నేను వాణా మరణాదు. స్వస్తి!
నా జబ్బా వాడవునా.

మూలకేంద్రం పంపానాథు భావగోమయం మనవిద్యుని
నా లభకనం నాది చెప్పోంది ప్రపంచం నెమ్మదిగా పాగురండి.
నాన్ని అదాగే పాగున్నాది. మన మంచు తొందరకూరి: నాని విద్రోహం.
విద్రోహం అందు. నవీ అయిన తిరిగి తిరు. లోకాన్ని పాడుదామో
దూకు. అనేకవదిల విద్యోగమే చెప్పి ఉంటాను.

అనేకవరస పాపములను ముని భవతలి వస్త్ర విలునా ప్రేమలవ
ము, పాపముల నావము నీతి తెలుపును. ప్రేమ, పాపముల
విధా తెలియజేస్తే ఆ కరుణ మందించే ముని శిష్యులను విద్య
దేహించి గుణా విధి పాపములను దూరము.

అలాగే కన్నా కొక లాభ, పాపములేకనే నాకు ఎవరూ అనిపించుకొనే వంతులై వస్తున్నాను అని చెప్పి శ్రీకృష్ణమందిరము చేర్చుకొనియున్నట్లు అపాపము కోసం మంగళార్థ ప్రార్థనలు పూజాపాదవిధానము లాచరించి చుట్టూ వెళ్ళి వస్తు కట్ట చేసి నాని వెంటనే దోత్రైన అగస్త్య క్రమస్థాని అనుమతి, పాపనిర్వాస విధులుగా పంపి ఇచ్చాడు. వక్రంగుడు కాయకౌశల్య గోత్ర కర్తృత్వమున్నట్లు వృద్ధిలో తోటలోని చెరువు మరొకటియు నాల్గో చెరువుతో గోడగట్టితే మంచివని చెప్పుకొనున్నాడు. కమ్మపాద ముగిసినావు అనినది శరణు

గట్టిగా చెప్పి అన్నింటి కంటి రుద్రమైవది ఇమమ కాలిన్దీ దానితోనే
గోరకట్టలన్నాడు. ఆ తర్వాత వ్యాసుడాయలు లేచి దేవాన్ని సంరక్షించ
డానికి శ్రుతువుతో వాదించడమే ఉత్తమ మార్గమనీ, ఇతరుల అన్ని
స్వాసీవం దేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం తప్పు కాలిన్దీ వ్యాసుని
మంగీకరించడమి శ్రుతువుకు న్యాయోత్తరం తెలియజెప్పాలనీ అన్నాడు.
చిట్టచివరకు ముగించువులు లేచి అంతరించి పరిహసించి 'మీఅంతరి
మరులు పోయివట్టన్నాను. అన్నిటికంటే మంచి దేవతలకు తృప్తి
వరదాలి. హోమాలు చెయ్యాలి. దయలివ్వాలి. అప్పుడే మన మనోయు
మవుతాము' అని చెప్పారు. ఈ విధంగా ఆ దేశంలోని ప్రజలందరూ
దేవాన్ని సంరక్షించడానికి పూనుకోక తమ తమ అభిప్రాయ భేదాలతో
మూఢావేశంతో పరస్పరం కంటిపూటాడుచున్నారు. ఈ లోగా శ్రుతువు
దండెత్తినన్ని రాజులనీ సర్వనాశవం చేశాడు. మనుష్యుల విషయమూ
ఇంతే. దాగువరదానికి ఉపక్రమించాలిగాని ఉపాయాన్ని గూర్చి వట్టువంట
వహిస్తే వాగవైవది పోతాడు.

చార్యుల్య మూఢ విశ్వాసాలను విడిచిపెట్టాలి

నే నెప్పుడు చెప్పినా ఈ విషయమి తెప్పవ ప్రాముఖ్యమిస్తూ
ఉంటాను అవ్యాధ్యంగా, మామెకంగా, దైహికంగా దౌర్బల్యాన్ని
కల్పించేది ఏమైనా పరే దాన్ని కాత్తివేళ్ళతోగూడా తాకగూడదు.
మానవునిలో సహజంగాఉన్న సాత్విక శక్తి కానిష్కారమే మును.
ఈ విన్న శరీరంలో అవంతమైన శక్తి చలులు చుట్టును అదేగిఉన్న
రీచిట్టలా ఉన్నది. అది దానంతటదీ విప్రుతుని వ్యాపిస్తోయి. వ్యాపన
మరికమైనాస్తీ ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా ఎన్నో దేహాలు సరిపోక
పోవవంవల్ల విడిచిపెట్టేది ఉత్తమోత్తమ దేహాలు రదిస్తోంది. మానవుడు,
మరిం వాగవైవది, అభ్యుదయం - వీటి చరిత్ర ఇదీ.

భవిష్యత్తు తెలుసుకోవాలన్న ఆశురత. మర్య విద్యా నీతి మొకటై నుచు మరో దౌర్భిర్య చిహ్నాలు. ఆ లక్షణాలు పొజుమఱంది మనస్సులో లఱవకుతున్నట్లు తోచ్చే వెంటనే నైర్దుట్టే పఱవఱంది మఱది ఆహారం వున్నమఱదీఱా విశ్రాంతి తిమికోవఱి.

ఒక జ్యోతిష్కుణ్ణి గూర్చిన పాత కథ ఒకటి ఉన్నది. ఒక రాజా వర్తకు ఒక జ్యోతిష్కుఱు వచ్చి నీ వాతవెఱంలో చచ్చిపోతావని చెప్పాకటఱ; ఆ రాజా దిగులువడి ఆ భయంతోనే చచ్చిపోతే స్థితికి వచ్చాడు. తఱి ఆమఱి మంత్రి మఱి తెలిగఱవఱు. అతఱు రాజాతో జ్యోతిష్కుఱు వట్టి మూఱుఱని చెప్పాడు. రాజా తా మూటఱమీద వచ్చుకఱం కఱగిలేఱు. జ్యోతిష్కుఱు మూఱుఱని రాజాకు వచ్చుకఱం కఱగిందే మార్గం మరొకటి రోదక ఆ మంత్రి రాజాగఱరికి మృత్యువఱయఱం కఱగిందిన జ్యోతిష్కుణ్ణి రాజభవఱానికి పిలిపిందాఱు. 'ఏమఱుద్యఱ, నీవు రాజాగఱరికి జ్యోతిష్కఱం చెప్పావుగదఱ; రెక్కఱంద్ని నఱిగఱనే మేగఱా' అని అడిగఱు. జ్యోతిష్కుఱు తన రెక్కఱో రఱ్ఱంకఱానికి పిన్నేదని అఱబూనే మంత్రిగఱరి తృప్తికోసఱం మట్లీ మట్లీ రెక్కఱు నఱిచాది తప్పేఱు లేదని చెప్పాడు. దాఱతో రాజాగఱరి ముఖం నివర్తమై పోయింది. మంత్రి విఱ్యకఱంగా జ్యోతిష్కుణ్ణి చాది 'మఱి నీ వెన్నఱు వచ్చిపోతావో నీకు తెలుసునఱ' అన్నఱు తఱుమఱికోఱంకఱా జ్యోతిష్కుఱు 'వచ్చేఱంవేళ్ళల్లో' అని నహా వఱసఱం చెప్పాడు. ఆ మూఱి విఱబూనే మంత్రి కత్తి దూపి జ్యోతిష్కుఱి తఱం మొందెఱుఱుపి వేపవేపి 'చూగఱా ఈ అఱంద్రాలోఱుఱు' వెంటనే వచ్చి ఊపకున్నాడు' అవ్వాడు రాజాతో.

కష్టాలఱు ధైర్యంఱో ఎదుకో-

ఒకప్పుడు వేమ తాకోరొ ఉఱకగా ఒక ఎత్తైన గోడకూ, ఒక రోతైన తటాకానికి మధ్య మన్న వఱదుతో వడిది వెత్తున్నఱు. ఆ

ప్రాంతం ఏంకా కోతులు నమ్మదీగా ఉన్నాయి. కానీ కోతులు ఎవరు మూర్ఖంగానూ, అవ్యవస్థిత మూర్ఖంగానూ ప్రవర్తించినా ఉంటాయి నన్ను దానివెంట బోనివ్వగూడదని వాటికి యిప్పుటి పుట్టి నా వెంటబడి అరిచి గోం చేస్తూ కాళ్ళ కత్తం వదలగాయి. అవి మీదికి రాగానే నేను వరుగైతాను. అవి వరుగైతే నేన్ను కరవకం మొదలుపెట్టాయి తప్పించు కోవకం అపొచ్చునుననించింది. అంతలో అవకలకుంటే ఎవరో 'ఎదురు తిరిగి తరిమివెయ్య చూస్తున్నా' అన్నారు. నేను వెనక్కి తిరిగి ఎదుర్కొన్నాను అది ఇంటి దినుకే పొలిపోయాయి ఈ అనుభవం జీవితాని కంతకూ ఉపదేశమైంది. కష్టాన్ని ఎదుర్కోవాలి. ధైర్యంతో ఎదుర్కోవాలి అ కోతుల్లాగానే తీరిం కష్టాలు కూడా వాటిని చూచి మనం పొలి పోవడం చూచినప్పుడు అనే ఇంటి వెనక్కి పోయాయి

రెండు విధాల ధైర్యం

ధైర్యం రెండు విధాలుగా ఉంటుంది. ఎవరికి కేవలముగా లొమ్ము విప్పి వెళ్ళగొంగడం ఒక విధం. మరొక విధం అవ్యాప్తికే విశ్వాసానికి చెందింది. దానిదేకం మీదికి చందెత్తివచ్చిన ఒక చక్రవర్తి అయిన గురువు వంశా పెనువనంబి అకస్మాత్లో మహర్షులను చూడడానికి వెళ్ళాడు. ఎంతో కాలం అన్వేషించాక ఒక చోట ఒక పెద్ద రాకెలకమీద కూర్చుని ఉన్న వృద్ధ తపస్వి నొకణ్ణి చూచాడు. చక్రవర్తి అయినతో కొంతసేపు మోల్లచే అయిన విజ్ఞానానికి ముగ్ధుడయ్యాడు తపశోపాలు తన దేగానికి రావలసిందని ఎంతో వినయంతో అన్వేషించాడు. 'నేను భాను. నాకే అవస్థాంతో తృప్తిగా ఉన్నది' అన్నారు తపస్వి. 'మీకు భవమిష్టాను. మంచి ఉష్ణతమైన పదవి ఇస్తాను. కావలసినంత బుద్ధిర్య మిష్టాను. నేను ప్రపంచానికి ప్రభువును' అన్నారు చక్రవర్తి. 'నా కనేటి అక్కర లేదు. నేను రాను' అన్నారు వృద్ధుడు. 'అయితే విమ్ము చంపివేస్తాను'

అన్నాడు చక్రవర్తి కోపంతో. మృత్యును చిరువత్స వచ్చి గంటికంగా 'ఒకటా చక్రవర్తి! నీ వన్న వాటిలో ఇది చాలా మూర్ఖమైనదటా నువ్వు వచ్చు చంపలేవు. మోహము ఎంచెంపలేవు. అన్నీ మంచెంపలేవు. కత్తి జంచెంపలేవు. చేను జవన మరణ భూమ్యమైన సర్వవ్యాప్తమైన విశ్వమైన అశ్వము' అన్నాడు. అవ్యాజ్యక దైత్య సులా ఉంటుంది చేరే దశం పింహంవర పెద్దపరివర మిదికి చూపించేది.

శ్రీకోదారుడవు కా !

నేనొకప్పుడు దక్షిణ సముద్ర ద్వీపాలలో యుపానులో చిక్కుకొన్న నౌకలను గూర్చి ఒక కథ చదివాను ఆ నౌకల చిత్రాలను వర్ణిత లంకన్ చాత్ర వ్రతకలో ప్రచురించారు ఒక్క లంగ్ల నౌక తప్ప తక్కినవన్నీ శిథిలమై పోయాయి. ఆ దొంగ్యంలో- మునిగిపోతున్న నౌకలలో ఉన్న వ్యక్తులు మంచి నౌకలో ఉండి యుపానునుండి తప్పించుకుని వెళ్తున్న వాళ్ళను సంకోషంతో పొగనంపుతున్నాడు. అటువంటి దైత్యులూ, దొంగలూ ఉంటారు. మన దుస్థితిలో ఇతరులను గురించివెయ్యి గూతము.

విద్వికంగా మహించాలి

ప్రపంచ లాలాన్ని మహించడానికి విజయంగా నీవు సిద్ధుడవులే, కా! ముందుకువచ్చి విజయంతో వెళ్తున్నావో, ముందు ఉబలాంతం నెత్తి కెత్తుకుని తద్వారా గొంతుకమూ, వినుకోవకమూ, కావనాల్సిన పెద్దకమూ పనిచేయాలి. మా చిరువులతో పేము నీ కంటి బాగా ఉన్నా మనిపించేటట్లు నీ దాదంతో మమ్మల్ని బయటెట్టలేదు. విద్వికంగా లాలాన్ని మహించేవాడు ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యించి తన లాలని తానువెళ్ళాడు. విందగాని విమర్శగాని ఎప్పుడూ చెయ్యాలి. దోషంలేదనిపించాలి. ఉన్నదాన్ని గుర్తించి తనంతట తాను ఇష్టపూర్వకంగా చిరువెత్తుకున్నప్పుడు ఒకరి

వనవనిన వనేముని : రక్షకుడే ఉల్లాసంగా తన దానిని తాను వెళ్ళింది, రక్షకుడు కాదు.

కోరమావచ్చు, తప్పించుకోమావచ్చు. దేని మూలంగానూ తరించక పోవడమే స్వాతంత్ర్యం. దానికే వహించకంకాదు, నిర్బంధించి వానిని. ముఖం వస్తుంది - మంచిదే! ఎవరు కాదంటారు : ముఖం వస్తుంది. దాన్ని గూడా అర్జునించు. ఎదురు కళ్ళ జ్ఞాపకం పెట్టుకో. ఒక ఎదురు కొమ్మ మీద ఒక దోపిడీ దాలాపేరు కూర్చుంది. పాప మీ ఎదురును దాద పెట్టు న్నామే అని దానికే తాని 'ఏమంటే ఎదురుగాదా! మీ కొమ్మ మీద ఎంతవేరవేసుంటే' కూర్చుంటున్నాను. మీ కిచ్చింది కలిగిస్తున్నానేమో. నాకే దాదగా ఉంది. వెళ్ళిపోతామంటే' అని చెప్పింది. అప్పుడా యెదురు 'అదేమిటి! నాకు ఇచ్చింది ఏమిటి? అదేమిటి? మీ వంశావృత్తంతోనే రెచ్చి నా కొమ్మమీద కాపురం పెట్టింది. మీరు వెళ్ళుతుంటే దేములుంటే! నాకు ఏదీ కష్టమేమీ ఉండదు' అని విశ్వరూపంగా అవాలు చెప్పింది

మనకు వచ్చే కష్టాంతో ఈ మాట ఎందుకు చెప్పలేం?

దోష వైఫల్యాలు ప్రచ్ఛన్న జీవితాలు

మన జాతరే మన్ని పడినాయి. మనమును ఉత్తర భావంతో దించి వానిని గూర్చి తీసేదవమూ ఏండా వెంట తరలికి మననం చెయ్యాలి. వైఫల్యాలను లెక్కచెయ్యగూడదు. అది రావడం వహించం. దీనిని కీ వైఫల్యాలే జీవితాని కంటాన్ని తెస్తాయి. అది లేకపోతే జీవిత మేమిటి? కష్టాలు లేని జీవితం వహించకమే అనవరతం. జీవన కలిత ఎక్కడంటుంది అది లేకపోతే? అందుచేత దోషాంతా, కష్టాలనూ లెక్క చెయ్యగూడదు. ఏ ఆహా అనిధ్యం తెచ్చును. అది అనే - మనిషి కాదు. మనుష్యులమైవండువల్లనే మనం కొన్ని కష్టాలు చేస్తూ ఉంటాము, వైఫల్యం పొందుతూ ఉంటాము. అందుచేత వాటిని లెక్కచెయ్యగూడదు.

అదల్పి పదే పదే లక్ష్యంలో ఉంచుకుని వెళ్ళాల్సింది వివరిస్తూ మహాపాఠి ప్రయత్నించాల్సింది.

పూర్తిగా దుష్టమైంది ఏదీ లేదు. దైవంకో రక్షానికే ఈ దోకంలో పోటెత్తండి. లేకపోతే అది ఇక్కడ ఉండేదేకాదు.

అలాగే మన దోహతు గూడా పోనాలన్నాయి. ముందుకు నడు. ఏదైనా అప్పుచేసినట్టు తోచినా వెళ్ళి చూడకు. వెనుకటి అప్పులే చేసి ఉండకపోతే నీ నీ పూరి అప్పునున్న ప్రిలో ఉండేవాడివా? వాటిని చేసి నైతి వచ్చావు. అందుచేత వాటి వాగ్యమింది. అది నీకు వచ్చున్న దేవులై ఉపకారం చేశాయి. కష్టానికి తై : సుఖానికి తై . నా అదృష్ట మంతే అని భావించకు. అదర్బాని కండవట్టుకుని ఉంటున్నారా? ముందుకు పో! అబ్బాల్ని విషమూనా. దోహతునూ, వట్టింగుకుని వెళ్ళి చూస్తూ అనిపోకు. ఈ మన జీవిత సంగ్రామ రంగంలో వోషమా? లేవక అప్పుడు. ఉమ్మంటుకుందని అంటే ముకుమాటు వెళ్ళి తగ్గి పోవలసిందే!

నీ దైవత్వాన్ని తెలుసుకో!

నే నోకప్పుడు హిమాలయాల్లో ప్రమాణం చేస్తున్నాను. ముందు పోవలసిన దారి ఏంటో ఉన్నది. చూడడ వన్నామంటు వాచానా వెళ్ళక లభిస్తాయి! అందుచేత నవీదే వెళ్తున్నాను. చూలో ఒక దృఢుడున్నాడు. వెళ్ళవలసిన దారి ఎత్తునా వల్లంతో కొన్ని వందలమైళ్ళున్నది. ముందున్న దారి చూచి అవృద్ధుడు 'అయ్యో! ఇవన్నీ చాలావ మెల్లాగా నే నీయ వలసిలేదు. నా గుండె మోలి పోతుంది' అంటూ చరికింబడ్డాడు. మీ మప్పుడు మంచి ఎత్తుమీద ఉన్నాము. నేనా వృద్ధుడితో 'దాదా! గ్రీంకి మాడు' అన్నాను. అయిన చాలాడు. 'చాలాదా! అయితే మీరు నవీరిచ్చిన దారే: అటువంటిదే ముందా ఉన్నది. అదీ దిప్పలోనే

మీ పాదాశ్రయమును వదులుకుంటే అది దైత్యుల చేష్ట. మనం దివ్య వక్త్రాలం బాటి అయ్యన్నర విష చూలు మాతా మన పాదాలను దిగువనే ఉంటాయి. వీటి కోరికే గుచ్చిళ్ళతో వక్త్రాలను వట్టుకుని విక్కిలించి మింగి వెయ్యగలవు. నీ వహత ప్రకృతి అటువంటిది. శక్తిమంతుడనై జూర్యం విడిచి వ్యకంతుడనై ఉండు.

ప్రళాంత నిర్విరాను కృషి.

గొప్ప పదవిలో ఉన్నప్పుడు ఎవరైనా గొప్పగానే కనిపిస్తారు. విద్యుచ్ఛీత సముద్రీతమైన రంగవల్లంలో పరికించు భూతా దైత్యం వదిలిస్తారు. లోకం చూస్తుంది. అదిచూచి ఎవరి గుండె గురుగుణలాశమ? ఎవరు ఉద్రిక్తుడు కాదు? చూడగా చూడగా నిజమైన గొప్పతనం వెచ్చుడిగా కాంతంగా ఎడతెరిచి లేకుండా వదలబడతూ తన పని తాను చేసుకు పోయే క్రిమిలో ఉన్న దనిపిస్తుంది.

ఒక దిన్న ఉదత పిళ్ళల్లో ఒక్క కరువుకుని ఇసుకలో దొర్లాడి పెరుగు కడుపునోట ఆ ఇసుక దులిపి మళ్ళి మళ్ళి అలాగే చెస్తున్నదట. రాను రాక విద్యుదాదానికీ పాప నూ ఉదత తనకు చేతనైంది తాను చేస్తోంది. పెద్ద పెద్ద వ్యసనాలు. కర్మకాండ పెరిగింది చెస్తున్న వానర పుంగవులు ఒందే కంటింతుకువచ్చిన ఇసుక చులువెరుపు ఉదతనుచూచి నవ్వబుద్ధురట. రాను తా ఉదయించినా చూచి 'ఎందుకలా నవ్వు పుంటాయి? ఆ ఉదత కలకాలం వర్తిల్లాది. దానికి చేతనై పది శక్తిమందన లేకుండా అది చేస్తోంది. అందుచేత మీరెంత గొప్పవాళ్ళో అదీ అంత గొప్పదే' అని చెప్పి ఆ ఉదత వెన్నుమీద తన వ్రేళ్ళతో రాసి రాన్ని ప్రేమతో బుజ్జగింపాడట. అప్పటినుంచీ ఉదతలకు వెన్నుమీద వార లేర్పాటుచేసి రెప్పుకుంటాడు. తుస్కాదికీ ఉదతలు వెన్నుపై వారలతో కనిపిస్తావే అంటారు.

అన్ని విధులూ ఎవిత్రా లే!

ప్రతివిదీ పరిశ్రమైనదే. క్రొత్తవర్తనతో విరివి నిర్వహించడమే దగవదర్శనా మార్గాలలో ప్రశస్తమైనది.

పచ్చిపాతమై ఉన్నవిరివి, తక్కువలో నిర్వహించ వలసినదానిని సమర్థంగా చేసినందువల్ల మనం మనం కృత పురుషులము. అలా క్రమక్రమంగా మనదార్శం పెరిగవచ్చు తీవ్రతరమూ, సంతులనమూ ఉన్నతోన్నత విధులను నిర్వహించే అవకాశం మనకు లభిస్తుంది.

అదీకాక మనకు తగిన పదవులే మనకు లభిస్తాయి నియతమైన ఈ వృత్తిలో ప్రతిదీ మోగ్యత వనవశించి అమలమౌంది. ప్రతిపస్టువులూ తగిన ప్రయోజన మున్నది; ప్రతివ్యక్తికి తగిన విధి ఉన్నది. ఒకరిని ఒకరి కంటే ఎక్కువ శక్తి ఉంటే వారికి తగిన అధిక్యాన్ని విశ్వం చూపిస్తుంది. అందుచేత అవశ్యకమైన వెంకటం ప్రయోజనాలి కాదు. ఒకానొక దనవంతుడు ప్రాధుడు రాజయ్య, వాని వాడు దనవంతుడు రావలసిన మోగ్యత వాటిలో ఉంది. ఆ మోగ్యత మరెవరిలోనైనా ఉంటే వాళ్లు దనవంతు లౌతారు. అదీలేదు, ఇదీలేదు అని అంశోకపదేనందువల్లా, పోరాడినందువల్లా ప్రయోజన సేమంటుంటే అలా చేస్తే మన ముక్త ములం కాదు.

నీ అదృష్టాన్ని విడిచివేయ :

ప్రతి విధిని ప్రయోగించు !

తన వంతును పచ్చిని నిచ్చి మరెవరికీ భయపడకు లానే వాడు అన్నిటికీ అలాగే ఉంటాడు. ఎప్పుడూ ధైర్యవంతు కావడమూ, విరాట ముతూ ఉండవలసిన ప్రతుకే వారమై పోయి అర్పించుకోవడమూ వైఫల్యమే పొందుతాడు. తన వంతును పచ్చిని విడిచి వ్యర్థముం

విద్యహస్తా ఉత్పాదనతో జీవితాన్ని గడిపేవాడు. ఉన్నతోన్నత విధుల నందుకుంటూ సాధనాన్ని పొందుతాడు.

వలాభించుంగం శోకాచరణ చేపేవాడే తనకు ప్రాప్తించిన విధిని గూర్చి చాడవరాదు. విన్నంగిస్తే చేపేవానికే అన్ని విధులూ మందిరే అనిపిస్తాయి. పైగా వాటిని స్వార్థపరత్వాన్ని ఇంద్రియ శౌల్యాన్ని జయించేటందుకూ, అత్యున్నతస్థానాన్ని సాధించేటందుకూ ఉపయోగించే సమర్థమైన సాధనాలుగా స్వీకరిస్తాడు.

మనుమమలాదేవానికి అన్ని విధులూ అవసరమే అవుతాయి. ఏదీ అతనికి తృప్తి కలిగించలేదు. వాని తీవ్రతం విభంజన తప్పదు. జీవశూత్రలో మనకు ప్రాప్తమయ్యే విధిని మరొకరు విద్యర్థిస్తూ ఉత్పాదనతో పాగబోతాడు. మన కంఠకారం తొలిగి వెలుగు కనిపించి తీరుతుంది.

ఏ మనీ అర్పించాడు. ఉన్నమైన వది లభిస్తే భవమ మూర్ధమ గూడా వెయ్యగలడు. అన్ని వసులూ తన కిష్టమయేటట్లు చేసుకోగలడనే నిజంగా తెలిసేటటు కలవాడు.

ఈ జగత్తులో నీతి వస్తువూ మట్టి ఏతనంవంటిది. అది అచగంజ వలె మిక్కిలి చిన్నదైనా అందులోనే అన్నకన్నైన మహాన్నం ముంటుంది. దీన్ని గ్రహించి సమస్త కల్మషా మమ క్రేష్టం చేసుకోగలవాడే నిజమైన వీరాని :

ఇతరులను నిందించకు !

అర్థివిమర్శ చేసుకో !

మనంతరి మనం అవకాశమిస్తేనేగాని మన కేమీ కారన్న సంగతి గ్రహించాలి. దేహం అమరమైతేనేగాని దోగం రా వీరదు. కేమి

దొంగ క్రిమినల్స్ బాక అమాయక పరిస్థితులు దేహంలో ఉన్నప్పుడే దొంగల పనులుంటి. అధికార మనకు మోగిస్తుంటే మనకు లభిస్తుంది. స్వల్పమైన సకలవిషయాల విశేషాలకు మన కష్టాలు మనకు తగినవే అని చెబుతుంది. తగిన బెన్చు ఎన్నడూ తగలదు. ఏ అవకాశానికి నా మన చేతులతో మనమే అవకాశం కల్పిస్తాము అని గ్రహించి నీరారి

అర్హుని అర్హుని చేసుకో, నీకు వచ్చిన కష్టాన్ని అర్హుని చేసే వాడైనా నీ నష్టమవుతుంది. అప్పు సగం చేశావు. తక్కువ సగం దాహ్యజగత్తు చేసింది ఈ విషయం మనకు కాలించి కలిగిస్తుంది. ఇంజనీరింగ్ చేసే దుని నివారణ ఉపాయం తెలుస్తుంది. 'వ్యాజ్యం అన్నది అతీనంద' లేదు నాలో ఉన్న వస్తువునూ నాకు పరమ సన్నిహితమై నా అతీనందాని ఉన్నది. ఏ కష్టానికైనా ఈ సెంటా కలవలసి ఉన్నప్పుడు నా అతీనందాని ఉన్నదని నే నెవరో ఉన్నది సెంటా నాకు కష్టం ఎలా తలుగుతుంది? నామీద నాకు సంపూర్ణమైన అధికారం ఎంతో నా కష్టమూ రాదు.' దుని నివారణానికి ఇదే మరేమోపాయం

అందుచేత నీ ప్రాణం ఇతరులకు నింపించు. ఏ లాభమీద నీవు నిలబడి దాహ్యక పంజరినీ వీక్షించు. 'నే ననుభవిస్తున్న ఈ కష్టం నేను చెప్పుకున్నదే. అందుచేత క్షమి నేనే బోగొట్టుకోవాలి.' అని చెప్పుకో. నేను కట్టించి నేను పరగొట్టగలను. ఇతరులు చేసినదానిని నిర్మూలించడం నా కరణం. ఈ విషయంలో తేలి నిలబడి కైకొని విడిచి కత్తిపంతులకు బా. సంపూర్ణ దాహ్యతను వీక్షించి నీ కలవలవానికి నీవే కారకుడనని తెలుసుకో. జాతరలపై కత్తి పామర్యాలన్నీ నీలోనే ఉన్నాయి. అందుచేత నీ కవిష్యత్తు నీవు పండించుకో. గతం గతం! దర్శనవాంతో జమ దాన్ని గూర్చి భావనకు. ముందితో కవిష్యత్తు ఉన్నది. అది నీ అతీనందాని ఉన్నది. నీ మూల, నీ ఊహ, నీ చేత అన్నీ నీ కవిష్యత్తును నిర్మిస్తూనే ఉంటాయి. ఆత్మ ఊహనూ, చెడ్డ పనులూ

పెద్దవరులలా ముడికి చూకడానికి ఎలా ఏర్పడగా ఉంటుంది మంచి హామీ మంచి నమూనా వెయ్యమంది దేవతల క్రిత విమ్మ పంపింపడానికి అలాగే ఏర్పడగా ఉంటుంది ఇది విశ్వరూపక హృదయకథ ప్రవర్తించు.

మన భవిష్యత్తును మనమే కారకులం

తనద యోగ్యత సంపాదిస్తేనేగాని ఎవరికీ ఏదీకాదు. ఇది ఒక నిత్య సత్యం. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది చాలేమో అనిపించవచ్చు. కాని దివరకు దీన్ని మనం నమ్మక ఉన్నాము. ఒక కైక్కుర్యం కోసం దీనికంటే రక్షణకాదు. ఎన్నోమోహాలు చేస్తాయి. కాని దివరకు ఆ విశ్వరూపక నామ భగవద్దే సంగతి తెలిపేయి దీనికంటే చిట్కంలోనే మిథ్యరూప అవుతుంది మన భాగం కోసం ఎన్నెన్నో మార్గాలు చంద్రుని పట్టుకోవచ్చును గాని చిట్కంలో మనకు యోగ్యత ఉన్నంతవరకే అనుభవానికి వస్తాయి. ఒక మూలము అందాస్త్ర రోకంబోది వున్నారన్నీ కొనవచ్చు. కాని దాని గరిగడం కాని యోగ్యతను బట్టి ఉంటుంది. ఆ యోగ్యతను నిర్ణయించేది వాడు చేసుకున్న కర్మ.

మన కర్మే మన యోగ్యతనూ మన సామర్థ్యాన్నీ నిర్ణయిస్తుంది మన సుప్రసిద్ధి స్థితిలో ఉండానికి మనమే కారకులం. మనమే కారకులమంటే అది భాగం, ఆ కర్మ మనలో ఉన్నది. ఇప్పుడు మనమున్న ఈ స్థితి మన పూర్వ కర్మ ఫలితమే అయినప్పుడు దివ్యశక్తిలో మనం ఏ స్థితిని పొందదనినా ఇప్పుడే కర్మలతో సాధించవచ్చునని స్పష్టమవుతుంది అంటే దేవత మన లక్ష్యాలకు అనుగుణంగా సంపాదించడం మనం చేయమనేది.

సహాయం లోనుండి లభిస్తుంది

మనం ఎట్టువైచుకుని వంటివాళ్ళం. తోచి వచ్చారని మనం మనసు పుట్టి దారంటి దాంతో గూడుకట్టుకుని అందులో పున్ని మనసు దంటిందు కంటాము. కాని ఇది కలాగే ఎల్లకాలంనూ ఉండదు ఆ గూడులోనే ఆత్మాత్మక సావెక్కాదాన్ని పొంది నీతాకోక చిలుకలా ఎగిరిపోతాము ఈ కర్మదాగురను మనమే అల్లుడుని మన యెట్టా పడుదు దిన్నాము. ఆ పంగతి తెలియక ఆత్మానందం లంఘనం మమ్మామని దాద వసుమా సహాయంతో గోలవెత్తాము. కాని సహాయం వెలువరించి ఎన్నడూ రాదు. మనలో నుంచే వస్తుంది. ఉన్న దేవత లంకయిగోరి మొర పెట్టుకో. నే నలా పిళ్ళ తరలికి మొరపెట్టుకున్నాను. చివరికి నడవడం లందింది. కాని అది తోడుంటే వచ్చింది. పోకపోయిన నా అంతుల నేను చేసుకున్న దానిని నేనే దిక్కుకోసుంది వచ్చింది. ఇది ఆత్మమే మార్గం. నా యెట్టా నేను చేసుకున్న పంతు నేనే చెప్పకోవాలి. అలా చెప్పుకునే కత్తి నాలోనే ఉన్నది.

మందిని గాని చెర్చి గాని అన్ని ఆకాయాల నా జీవితంలో వరించాను, అయినా నేను పూర్వకృత చుక్కల దుమ్ముల సహాయం వరికాన్నీ అనే నా నిశ్చయం. నా జీవితంలో నే ననేక దోషాలు చేశాను. కాని ఆ దోషాలే నేను చేసినంతకంటే నే నెప్పుడున్న నిస్సరితో ఉండేవాణ్ణి కాను. ఈ నిష్ఠాకం నాకున్నది కాలిల్లో ఆ దోషాలు చేసి నెందుకు నాచేమి నాచేలేను. దీన్ని ఇట్టి మిరంలా ఇక్కడ చేర్చి ఇష్టపూర్వ కంగా దోషాలు చెయ్యాలి నా ఉద్దేశం కాదు. అలా వచ్చు దురవస్థం చేసుకోకండి. కాని దోషాలు జూరేనందుకు మిమ్మల్ని మీ రవస్థించు కోకండి. చివరికి అంతా వక్రమ మవుతుందని తెలుసుకోండి మన సహజ స్వభావం నుండికవమూ, పవిత్రతా అయివంతువల్ల మరొక విధంగా

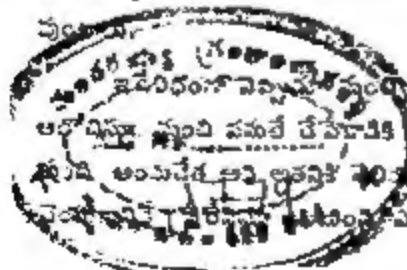
రావడానికి వీలులేదు. స్వభావం విచారం పొందేదిరాదు. మన మూల స్వభావం ఎప్పుడూ ఒకరకంగానే ఉంటుంది.

పాశ్చాత్యుల ఎల్లా సాధ్యం ?

తనవైపును విశ్వంలోని సర్వ కర్తులనూ అర్థించి వాటి వర్ణనలను తనలో కలిపించుకొని మళ్ళీ వాటిని మన ప్రభావంగా చెల్లించి పంపి తీరద్రవంలాగా మనవుతు.

మంచి చెడ్డనూ, మంచి దుఃఖానూ అన్నీ అతని కలిమివలనా వెళ్ళి అతనిని అనుసరిస్తున్నాయి. వాటిలో నుంచే అతను శిలం పేరిట మన ప్రభావం అయ్యేవలె దృక్పథాన్ని వృద్ధిచేసి వెలికివేస్తున్నాడు. అన్నిటిని అర్థించే కత్తి ఉన్నట్టే వెలికివేస్తే కత్తి అతనిలో ఉన్నది.

ఎప్పుడూ చెడ్డమాలలే వింటూ, చెడ్డ భావాలే ఆలోచిస్తూ చెడ్డవనులే చేస్తూ ఉండే మానవుని మనస్సు దుష్ట సంస్కారస్థానమై ఉంటుంది. అతనిని తెలిసినా తెలియకపోయినా అతని దుఃఖానూ పనులు ఆ సంస్కార ప్రభావంతోనే కూడి ఉంటాయి. ఈ దుష్ట సంస్కారం ఎప్పుడూ వని చేస్తూనే ఉంటుంది, వాని పరికరం చెడుగాక ఉన్నది. అందుచేత వాడు చెడ్డ వాడే అవుతాడు. ఎప్పుడూ మనం వాడున్నా వీలులేదు. చెడుక సంపాదించు మనస్సు దుష్ట సంస్కారం ప్రబలిమై అతనిని చెడ్డవనులకి ప్రేరేపిస్తుంది. ఆ సంస్కారం చేతిలో అతను వట్టి పనిముట్టై చెడ్డవనులే చేస్తూ వుంటుంది.

మనది దుఃఖం అనిపించుకొని మనం మనలో భావాలే ఆలోచిస్తూ వుంటే మనం చేసేవాటికి నిర్వహణ సంస్కారం మంచి దాని అవుతుంది. అందుచేత అన్ని అతనికే తెలియమండా అతన్ని మంచి పనులు చేయించి చేస్తూ ఉంటుంది. అతనిని ఎప్పుడూ మంచి పనులు చేసి, ఎక్కడ

మంచి బావాలు అలోచించి ఎంతో మంచి సంస్కారం పొందినవాడు కా
నోకదేశ చెక్కవని చెయ్యాలని సంకల్పించినా అతని సంస్కారం దాన్ని
చెయ్యనివ్వదు, అతన్ని వెచ్చి మరలిస్తుంది, అతడు దానికి జరిగినై
ఉంటాడు అటువంటి స్థితిలో నున్న మానవుణ్ణి సిద్ధిలు కంటాము,
అతనిలో, హాకియం పుడచునవచ్చుచుంటుంది.

ఏదేమిదయినా నేర్చుకునేందుకు ఏ వేలు ఏ మెట్టుమీద ఉంది
మ్రోగిస్తే ఏ వ్యయం వలుకుతుంటే ఎంతో దాగ్రతగా అభ్యాసం చెయ్యి
వలసి ఉంటుంది లేని లేని అభ్యాసం చెయ్యగా చెయ్యగా చేళ్ళకు
అవసరమైన కదలిక అంశాలునుపోతుంది తిమికి ఏ మెట్టుమీద కే వేలు
పోతోందోనన్న ఊహ లేకుండా అది వాటంతటనే కడులుచూ ఉండుగా
సాధకుడు వీధాగానం చెయ్యగలుగుతాడు. అలాగే మన విషయంలో
కూడా మనం భార్యల తెలిసిచేసిన పనుల మూలంగానే మన స్వభావాలు
ఏర్పడుతూ ఉంటాయి.

అర్చి నిగ్రహం

రావోద్యోగాన్ని యితేచ్చగా పోలిస్తే ఎంతో కత్తి పులా అవుతుంది.
నీరూ కలుత్యం వరకీ మనస్సు చెదరి పడవీతాను. క్రిమిగా పరిణమించ
వలసి కత్తి అంతా ఎందుకూ పనికిరాని ఉద్వేగంతోనే వ్యవహరిస్తుంది.
మనస్సు నిర్విరమై పీకాగ్రంగా ఉన్నప్పుడే ఉన్న కత్తిసంబంధి మంచి
ఉని చెయ్యాలికి ఉపయోగించగలుగుతాను. మహాకార్యాల సాధించిన
మహిమిరాశం నీలిక దక్షిణ మోస్తే చాళ్ళందరూ పరమహంకరునిస్కూ
లని స్పష్టమవుతుంది. వాళ్ళ నిర్విరాన్ని ఏ కత్తి తెకగొల్తులేకపోయింది.
నిర్విరానికి ఈ ప్రాముఖ్యం ఉన్నాయెవల్లనే కోపంపెచ్చివరాదు ఏమీ
చెయ్యలేనోషకము. లేనివల్లా కోపం పొందనిరాదు ఎంతోవని చెయ్యి
గలగకము చూస్తూ ఉంటాడు. కోపం, నిర్వేషం మొదలై చ ఒద్రేకం

రాంగేవాళ్ళు ఏమీ చెయ్యలేదు. అవి వాటి శాస్త్రయమిచ్చినవాళ్ళనే నాకవం చేస్తాయి. కాంతుకై క్షమాశీరిస్తే, మనస్వీన్యం చెయ్యకుండా ఉండేవారు ఎంతో గొప్పవని చెయ్యగలగుతాడు.

విగ్రహించబడిన ప్రతి శిల్పగమూ వీ విచ్చరాన్ని పెండుతుంది. అందుచేత కోవంతో ఎదుర్కొనుండా ఉండవలసి మూరి వద్దది. అందులో నీతి ఉన్నది. దొడ్డాన్ని విదారించవద్దని శ్రీస్తు బోధించాడు. ఈ హిత బోధ తాత్పర్యం మనకు మొదట్లో అర్థంకాదు. కోపోద్రేకం పొందడం ఉన్న శక్తిని పాడుచేసుకోవడమే అప్పుడుంది. కాబట్టి నైతికంగా కాని తాత్పర్యంగా కాని ఎదుర్కొన కోవకమే నుంచి వద్దది అని తెలిసిన కర్వార ఆర్థమవుతుంది. క్రోధ విచ్ఛేదంకు మన మనస్సులను లొంగి పోవలసివచ్చును.

నాణ్య గుణాలింది వ్యవసాయంపైనుంది శ్రీమదికి విన్నవించగా వదిలితనచ్చు లేదా సారథి గుణాలను అమిషలో పెట్టవచ్చు. ఎందులో విజయిన శక్తి ఉండటాదూ వాటిని పోషించుకోవాలి, అమిషలో పెట్టడం రోనా గారిలోకి పేర్చిన తుపాకిగుండు దాదాపురం పోయి వదిపోతుంది. గోడను గురిచూచి పేరిపై గుండువెళ్ళి గోడనుకాకి మర్దనపల్ల వీ ప్రయోగమేటి పుట్టుతుంది. స్వార్థ వరంబందో ఉపార్గళమయ్యే శక్తి చూడతూ తెల్ల చెవలై పోతుంది. అది మళ్ళీ మనకు చేరదు. నిగ్గుహిత ముఖతే మనలోని శక్తి పెరుగుతుంది. ఈ ఆత్మ నిగ్రహం వల్ల ద్వార సంకల్పమూ ఉత్తమ కింమూ కలిగి శ్రీస్తుచూ, బుద్ధుచూ అభివృద్ధిస్తాడు.

శీఘ్రమైన కోపావేశం వస్తే దాన్ని మనం ఎలా నిగ్రహించడం దానికి వ్యతిరేకమైన మహాక ఆవేశం తెచ్చుకోవాలి. కోరం కలిగినప్పుడు ప్రేమను రావనలేస్తే పనిపోతుంది. తల్లికి రక్తమీద గోమల వర్షిన నమయంలో పనిచేయ వలసివచ్చినానుకొంటే. ఆ కోపాన్ని అలాగింది అమె పనివాళ్ళు లాలించి ముచ్చ పెట్టుకుంటుంది. అమె మనస్సులో ఒక

